ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ក្របខ័ណ្ឌ

គោលដៅអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពកម្ពុជា

ឆ្នាំ២០១៦-២០៣០

បានទទួលការឯកភាពពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

ក្នុងសម័យប្រជុំពេញអង្គ នាថ្ងៃទី១៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៨

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ក្របខ័ណ្ឌ
គោលដៅអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពកម្ពុជា
ឆ្នាំ២០១៦-២០៣០

ផ្នែកទី១ ការពិនិត្យមើលលទ្ធផល និងជំហានបន្ទាប់

បានទទួលការឯកភាពពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
ក្នុងសម័យប្រជុំពេញអង្គ នាថ្ងៃទី១៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៨

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន
នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

អារម្ភកថា

នៅក្រោមបាវចនា "ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ" រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាសម័យទំនើប បានបន្តអនុវត្តរបៀបវារៈអភិវឌ្ឍជាតិរបស់ខ្លួនប្រកបដោយចីរភាព និងបរិយាបន្ន ដោយបានខិតខំពង្រឹងសាមគ្គីភាពជាតិ ប្រជាជនកម្ពុជា ពីគ្រប់ស្រទាប់វណ្ណៈ ពីសម្ព័ន្ធនយោបាយ និងពីគ្រប់ជាតិសាសន៍ទាំងក្នុងនិងក្រៅប្រទេស ពូនផ្តុំជាធ្លុងមួយដើម្បីរក្សាការពារអធិបតេយ្យភាពនិងបូរណភាពទឹកដីពេញលេញ សន្តិភាព និងភាពសុខដុមរមនារបស់កម្ពុជា ព្រមទាំងដើម្បីអភិវឌ្ឍកម្ពុជាឲ្យទៅជាប្រទេសចំណូលខ្ពស់នៅឆ្នាំ២០៥០។

ក្នុងរយៈពេលជាងមួយទសវត្សរ៍កន្លងមកនេះ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ (ផ.យ.អ.ជ.) បានដើរតួជាឧបករណ៍មួយយ៉ាងសំខាន់សម្រាប់ការអនុវត្តកម្មវិធីនយោបាយនិងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ដែលកំណត់នូវការប្តេជ្ញាចិត្តនិងទិសដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍសង្គម-សេដ្ឋកិច្ចរបស់កម្ពុជា។ ផ្អែកលើមូលដ្ឋានទាំងនេះ កម្ពុជាសម្រេចបាននូវគោលដៅធំៗជាច្រើន ដូចជា សន្តិភាព ស្ថិរភាពនយោបាយ វិបុលភាពសង្គម និងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រឆាប់រហ័សដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក។ ទន្ទឹមនឹងនេះ កម្ពុជាបានធ្វើមូលដ្ឋាននីយកម្មគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍សកលលោក មកក្នុងបរិការណ៍កម្ពុជា គឺ គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍កម្ពុជា(គ.អ.ស.ក.) ហើយកម្ពុជាសម្រេចបានគោលដៅជាច្រើនមុនកាលកំណត់ឆ្នាំ២០១៥។

ក្នុងខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៥ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ជាមួយនឹងប្រទេសជាសមាជិកអង្គការសហប្រជាជាតិ នៅក្នុងសម័យប្រជុំប្រចាំឆ្នាំរបស់មហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិ បានអនុម័តរបៀបវារៈគោលដៅអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព (គ.អ.ច.) ២០១៦-២០៣០។ ក្នុងដំណាក់កាលថ្មីនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានបន្តការខិតខំរបស់ខ្លួនដើម្បីធ្វើមូលដ្ឋាននីយកម្មគោលដៅសកលនៃ គ.អ.ច. ឱ្យស្របទៅនឹងបរិការណ៍កម្ពុជា ដែលហៅថា គោលដៅអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពកម្ពុជា (គ.អ.ច.ក.) ហើយ គ.អ.ច.ក នេះនឹងត្រូវបានធ្វើសមាហរណកម្មទៅក្នុងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ និងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ ជាពិសេស ត្រូវប្រើជាធាតុចូលដ៏សំខាន់សម្រាប់រៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ ២០១៩-២០២៣។ ក្របខ័ណ្ឌគោលដៅអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពកម្ពុជា ត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយឆ្លងកាត់កិច្ចប្រជុំពិភាក្សាជាច្រើនដងជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នរាជរដ្ឋាភិបាល និងក្រុមការងារបច្ចេកទេសចម្រុះ និងបានបញ្ចូលការវាយតម្លៃរួមឆាប់រហ័ស ការធ្វើអាទិភាព គ.អ.ច. សកល

មកក្នុងបរិការណ៍កម្ពុជា ការវាយតម្លៃលើសូចនាករនិងប្រភពទិន្នន័យរបស់អង្គភាពស្ថិតិរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ។

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានកសាងមូលដ្ឋានគ្រឹះមួយប្រកបដោយភាពរឹងមាំ សម្រាប់គាំទ្រដល់ដំណើរការអភិវឌ្ឍជាតិ ជាពិសេស គឺនៅក្នុងដំណាក់កាលដែលកម្ពុជាបានក្លាយជាប្រទេសដែលមានចំណូលមធ្យមកម្រិតទាប។ គ.អ.ច.ក. នឹងចូលរួមចំណែកកាន់តែសំខាន់សម្រាប់ផ្តល់ការណែនាំដល់អ្នករៀបចំគោលនយោបាយ និងជាមធ្យោបាយមួយដ៏ទូលំទូលាយសម្រាប់វាស់វែងលទ្ធផលនៃការអនុវត្ត។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានឹងបន្តកិច្ចខិតខំកែទម្រង់ស៊ីជម្រៅបន្ថែមទៀត ដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាពការងារ និងលទ្ធផលប្រកបដោយគុណភាព ព្រមទាំងជំរុញឱ្យមានការចូលរួមពីគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ រួមទាំងវិស័យឯកជន សង្គមស៊ីវិល អង្គការជាតិ អន្តរជាតិ និងដៃគូអភិវឌ្ឍនានា។

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាមានការប្តេជ្ញាចិត្តខ្ពស់ចំពោះ គ.អ.ច.ក. និងផ្អែកលើក្របខ័ណ្ឌនេះ យើងនឹងរៀបចំគោលនយោបាយនិងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនានាសម្រាប់អនុវត្ត ឲ្យស្របតាមកម្រិតធនធានថវិកា និងកំណត់យន្តការសម្រាប់តាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃការអនុវត្ត។ គ.អ.ច.ក. នឹងចូលរួមចំណែកយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការសម្រេចឱ្យបានចក្ខុវិស័យ ឆ្នាំ២០៥០ របស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងពាំនាំមកនូវ ភាពរុងរឿង សាមគ្គីភាព ចំណេះដឹងខ្ពស់ ភាពរីកចម្រើន និងវប្បធម៌រស់រវើក ភាពគ្មានភាពក្រីក្រ ដោយប្រជាជនកម្ពុជាទាំងអស់រស់នៅក្នុងភាពសុខដុមរមនា។

ថ្ងៃសុក្រ ១៤ កើត ខែមិគសិរ ឆ្នាំច សំរឹទ្ធិស័ក ព.ស. ២៥៦២

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ២០១៨

ហ៊ុន សែន

តារាងមាតិកា

អារម្ភកថា i

តារាងមាតិកា iii

បញ្ជីតារាង និង រូបភាព v

សេចក្តីផ្តើម ១

ជំពូកទី១ : ក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយនិងបរិបទនៃការអភិវឌ្ឍ ៤

១.១- ក្របខ័ណ្ឌរៀបចំផែនការ ៤

១.១.១- ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ ៤

១.១.២- យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ៥

១.១.៣- តួនាទីរបស់ គ.អ.ច.ក. ៧

១.២- បរិការណ៍គោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ច ៨

១.៣- បរិការណ៍សេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច ១២

ជំពូកទី២ : លទ្ធផលនិងបទពិសោធពីការសម្រេចបានគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍ កម្ពុជា (គ.អ.ស.ក.) ១៥

២.១- សេចក្តីផ្តើម ១៥

២.២- សេចក្តីសង្ខេបនៃការពិនិត្យមើលឡើងវិញ លទ្ធផលនៃការសម្រេចបាន គ.អ.ស.ក. ១៦

២.៣- ការពិនិត្យមើលឡើងវិញ តាមគោលដៅនីមួយៗ ១៨

២.៣.១- គោលដៅទី១ : ភាពក្រីក្រនិងភាពអត់ឃ្លានធ្ងន់ធ្ងរ ១៨

២.៣.២- គោលដៅទី២ : សម្រេចឲ្យបានសកលកម្មអក្ខរកម្មនិងការអប់រំបឋមសិក្សា ២០

២.៣.៣- គោលដៅទី៣ : លើកកម្ពស់សមភាពយេនឌ័រនិងការផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់ស្ត្រី .. ២២

២.៣.៤- គោលដៅទី៤ : កាត់បន្ថយមរណភាពកុមារ ២៤

២.៣.៥- គោលដៅទី៥ : កាត់បន្ថយមរណភាពមាតា ២៥

២.៣.៦- គោលដៅទី៦ : ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងមេរោគអេដស៍ ជំងឺអេដស៍ ជំងឺគ្រុនចាញ់ និង ជំងឺផ្សេងៗទៀត ២៦

២.៣.៧- គោលដៅទី៧ : ជានាចីរភាពបរិស្ថាន ២៧

២.៣.៨- គោលដៅទី៨ : បង្កើតភាពជាដៃគូជាសកលសម្រាប់កិច្ចអភិវឌ្ឍ ៣៩

២.៣.៩- គោលដៅទី៩ : ការបោសសម្អាតមីន សំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម និងការសង្គ្រោះជនពិការដោយសារមីន ៣០

២.៤- បញ្ហាចម្បងៗ : ការឆ្លើយតបនិងបទពិសោធដែលទទួលបាន ៣២

២.៥- ការរៀបចំផែនការនិងបញ្ហាក្នុងការតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃ ៣៤

ជំពូកទី៣ : ក្របខ័ណ្ឌគោលដៅអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពកម្ពុជា ៣៨

៣.១- សេចក្តីផ្តើម ៣៨

៣.២- ដំណើរការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក. ៣៨

៣.៣- ក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក. ដែលបានស្នើឡើង ៤២

៣.៣.១- ទិដ្ឋភាពទូទៅនៃ គ.អ.ច.ក. ៤២

៣.៣.២- ការប្រៀបធៀបជាមួយក្របខ័ណ្ឌសកល ៤៣

៣.៤- បញ្ហាដែលនៅសេសសល់ ៤៦

ជំពូកទី៤ : បញ្ហាប្រឈមក្នុងការអនុវត្តគោលដៅអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពកម្ពុជា ៤៨

៤.១- សេចក្តីផ្តើម ៤៨

៤.២- ការបញ្ចូល គ.អ.ច.ក. ទៅក្នុងប្រព័ន្ធផែនការនិងគោលនយោបាយជាតិ ៤៨

៤.២.១- សង្គតិភាពនិងភាពប្រទាក់ក្រឡាគ្នា ៤៨

៤.២.២- ការធ្វើអាទិភាព គោលដៅ ចំណុចដៅ និងសកម្មភាព ៥០

៤.៣- ការផ្តល់ធនធាននិងការជ្រើសរើសគោលដៅ ៥១

៤.៤- ការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ និងការផ្តល់យោបល់ផ្នែកគោលនយោបាយ ៥៤

៤.៤.១- សមាសភាគសំខាន់ៗរបស់ការរៀបចំការតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃ ៥៤

៤.៤.២- ការធ្វើឲ្យប្រសើរឡើង ការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី គ.អ.ច.ក. ៥៦

ជំពូកទី៥ : សេចក្តីសន្និដ្ឋាននិងជំហានបន្ទាប់ ៥៧

៥.១- ការសន្និដ្ឋានគន្លឹះ ៥៧

៥.២- ជំហានបន្ទាប់ ៥៩

ឧបសម្ព័ន្ធទី១ : ពាក្យបំព្រួញ ៦០

ឧបសម្ព័ន្ធទី២ : គេហទំព័ររបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន ៦១

ឧបសម្ព័ន្ធទី៣ : គ.អ.ស.ក. និងសមិទ្ធផលនៃការសម្រេចបាន គ.អ.ស.ក. ៦៣

បញ្ជីតារាង និង រូបភាព

តារាង

តារាង ២.១ : សេចក្តីសង្ខេបពីការអនុវត្ត គ.អ.ស.ក. នៅកម្រិតចំណុចដៅ ១៧

តារាង ២.២ : ការអនុវត្តគោលដៅទី១ .... ១៨

តារាង ២.៣ : ការអនុវត្តគោលដៅទី២ នៃ គ.អ.ស.ក. ២១

តារាង ២.៤ : ការអនុវត្តគោលដៅទី៣នៃ គ.អ.ស.ក. ២២

តារាង ២.៥ : ការអនុវត្តគោលដៅទី៤ នៃ គ.អ.ស.ក. ២៤

តារាង ២.៦ : ការអនុវត្តគោលដៅទី៥ នៃ គ.អ.ស.ក. ២៥

តារាង ២.៧ : ការអនុវត្តគោលដៅទី៦ នៃ គ.អ.ស.ក. ២៧

តារាង ២.៨ : ការអនុវត្តគោលដៅទី៧ នៃ គ.អ.ស.ក. ២៨

តារាង ២.៩ : ការអនុវត្តគោលដៅទី៩ នៃ គ.អ.ស.ក. ៣១

តារាង ៣.១ : ការវាយតម្លៃរបស់អង្គភាពស្ថិតិរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីស្ថានភាពសូចនាករ ៤០

តារាង ៣.២ : ក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក. (ធៀបនឹងចំណុចដៅនិងសូចនាករ គ.អ.ច.សកល) ៤៥

តារាង ៤.១ : ទំនាក់ទំនងរវាង គ.អ.ច.ក. និង អាទិភាព ផ.យ.អ.ជ. ៥១

រូបភាព

រូបភាព១ : គោលដៅអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពសាកល ១

រូបភាព ១.១ : គំនូសបំប្រួញយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ដំណាក់កាលទី៣ ..... ៥

រូបភាព ១.២ : កំណើនផ.ស.ស. ៩

រូបភាព ១.៣ : ការកៀរគរចំណូល (% នៃ ផ.ស.ស.) ១០

រូបភាព ១.៤ : ចំណែកតម្លៃបន្ថែមតាមវិស័យ ១១

រូបភាពទី១.៥ : អត្រាភាពក្រីក្រ ២០០៤-២០១៤ ..... ១២

រូបភាព ១.៦ : មេគុណជីនី ២០០៩-២០១៦ ..... ១៣

រូបភាព ១.៧ : សន្ទស្សន៍នៃការអភិវឌ្ឍមនុស្ស ១៤

រូបភាព ២.១ : ការសម្រេចបាន គ.អ.ស.ក. តាមចំណុចដៅនិងសូចនាករ ១៦

រូបភាព ២.២ : ការប៉ាន់ស្មានពីអត្រាភាពក្រីក្រនៅតាមខេត្ត (ឆ្នាំ២០១៤) ២០

រូបភាព ២.៣ : គន្លងផ្លូវនិងចំណុចដៅរបស់គោលដៅទី១ នៃ គ.អ.ស. ៣៥

រូបភាព ៣.១ : ការវាយតម្លៃភាពបន្សុីគ្នារវាង គ.អ.ច.និងគោលនយោបាយនិងយុទ្ធសាស្ត្រជាតិ ៣៩

រូបភាព ៣.២ : ការវាយតម្លៃសូចនាករ ៤០

រូបភាព ៣.៣ : តារាងទី១និងទី២ ..... ៤២

រូបភាព ៣.៤ : ចំណុចដៅរបស់ គ.អ.ច.ក. និង គ.អ.ច. សាកល (តាមគោលដៅ) ៤៣

រូបភាព ៣.៥ : សូចនាកររបស់ គ.អ.ច.ក. និង គ.អ.ច. សាកល (តាមគោលដៅ) ៤៤

រូបភាព ៣.៦ : ការប្រែប្រួលនៃចំណុចដៅនិងសូចនាករ គ.អ.ច.ក. ធៀបនឹង គ.អ.ច, សាកល (តាមគោលដៅ) ៤៥

រូបភាព ៤.១ : ចំណុចប្រសព្វជាមួយក្របខ័ណ្ឌនៃការរៀបចំផែនការ ៤៨

រូបភាព ៤.២ : ចំណោលលំហូរហិរញ្ញវត្ថុ ដល់ឆ្នាំ២០២៥ (សេណារីយ៉ូ ទាបនិងខ្ពស់) ៥៣

សេចក្តីផ្តើម

គោលដៅអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព(គ.អ.ច.) ដែលត្រូវបានអនុម័តដោយមហាសន្និបាតរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិក្នុងឆ្នាំ២០១៥ គឺជារបៀបវារៈអភិវឌ្ឍមួយដែលមានលក្ខណៈទូលំទូលាយ និងបានកំណត់អាទិភាពថ្មីៗទាក់ទងនឹងតម្រូវការអភិវឌ្ឍនិងទិសដៅនានារបស់សកលលោក។ គ.អ.ច. មានអាទិភាពសាកលសំខាន់ពីរ គឺការធានានូវចីរភាពបរិស្ថាន(ជាពិសេស ការគំរាមកំហែងដែលបង្កឡើងដោយការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ)និងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ។ គ.អ.ច. បានបង្កើនរហូតដល់ចំនួន១៧គោលដៅនិង១៦៩ចំណុចដៅ ដែលផ្តោតខ្លាំងលើការកាត់បន្ថយវិសមភាពឲ្យបានទាំងស្រុង ខណៈដែលគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍ មានចំនួន៨គោលដៅ និង ៤៨ចំណុចដៅ។

ជារួម គ.អ.ច. មានគោលបំណងធ្វើឲ្យមានការវិវឌ្ឍឈានទៅរកការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពសម្រាប់ប្រទេសទាំងអស់ ដោយផ្តល់ជាការណែនាំសម្រាប់ជម្រើសគោលនយោបាយនិងជាមធ្យោបាយក្នុងការត្រួតពិនិត្យវឌ្ឍនភាពជាតិ។ គ.អ.ច. ទទួលស្គាល់នូវសារៈសំខាន់នៃសមធម៌នៅក្នុងប្រទេស និងរវាងប្រទេសនិងប្រទេស តម្រូវការជាសាកល និងសិទ្ធិរបស់មនុស្ស ព្រមទាំងអន្តរទំនាក់ទំនងនៃភាពប្រឈមក្នុងការអភិវឌ្ឍ។ គោលដៅទាំង១៧ត្រូវបានរៀបចំជា៥ក្រុម គឺសន្តិភាព ប្រជាជន ផែនដី វិបុលភាព និងភាពជាដៃគូ (5Ps- Peace, People, Planet, Prosperity, and Partnership) ដែលមានភាពប្រទាក់ក្រឡាគ្នា (រូបភាព ១)។

រូបភាព១ : គោលដៅអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពសាកល

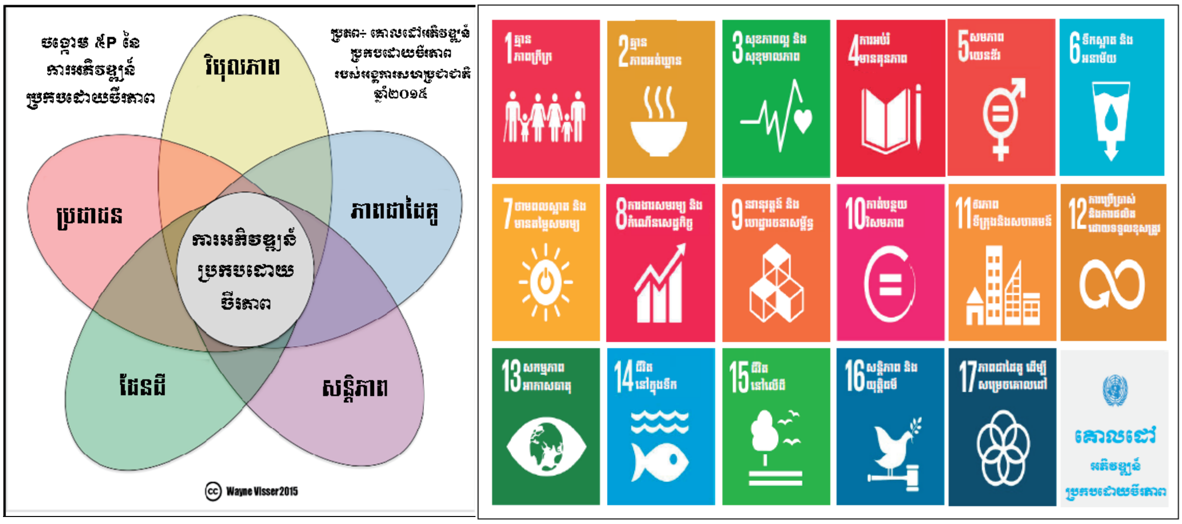

ប្រភព: អង្គការសហប្រជាជាតិទទួលបន្ទុកគោលដៅអភិវឌ្ឍ

គ.អ.ច. ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយបានគិតគូរបន្តពីគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍។ គោលដៅថ្មីៗរបស់ គ.អ.ច. ផ្តោតសំខាន់លើការអភិវឌ្ឍសម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូបនិងគ្រប់ប្រទេសទាំងអស់ ដោយតម្រូវមិនឲ្យបោះបង់ប្រជាជនណាម្នាក់ ឬប្រទេសណាមួយនៅក្រៅការអភិវឌ្ឍ(នៅឯកោ)នោះទេ តាមរយៈការចូលរួមពីគ្រប់ដៃគូពាក់ព័ន្ធរួមមាន រដ្ឋាភិបាល វិស័យសាធារណៈ វិស័យឯកជន ព្រមទាំង

ប្រជាជនខ្លួនឯងផ្ទាល់ និងធានាភាពជាម្ចាស់និងការដឹកនាំដោយប្រទេសនីមួយៗ ជាពិសេស ផ្អែកលើអាទិភាពធនធាននិងសមត្ថភាពរបស់ខ្លួន។ ការសម្រេចបាននូវ គ.អ.ច. គឺ ពឹងផ្អែកខ្លាំងលើការដឹកនាំ និងប្រភពធនធានរបស់ប្រទេសនីមួយៗ ជាងការពឹងផ្អែកលើការផ្តល់ជំនួយអភិវឌ្ឍផ្លូវការថ្មីៗបន្ថែមទៀត ជាពិសេស ប្រទេសជាសមាជិកត្រូវធ្វើមូលដ្ឋាននីយកម្មគោលដៅទាំងអស់ ដើម្បីគាំទ្ររបៀបវារៈអភិវឌ្ឍរបស់ខ្លួន និងការពង្រឹងការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃវឌ្ឍនភាពប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។ ប្រទេសនីមួយៗមានសិទ្ធិពេញលេញក្នុងការទទួលយកក្របខ័ណ្ឌសាកលក្នុងករណីដែលពិនិត្យឃើញថាគោលដៅ ចំណុចដៅ និងសូចនាករមានភាពសមស្របទៅតាមបរិការណ៍នៃប្រទេសខ្លួន។

កម្ពុជាបានចាប់ផ្តើមរៀបចំដំណើរការធ្វើមូលដ្ឋានីយកម្មរបស់ខ្លួនក្នុងចុងឆ្នាំ២០១៥ ដោយធ្វើការពិនិត្យនិងរៀបចំគោលដៅ ចំណុចដៅ និងសូចនាករសកលឲ្យស្របតាមអាទិភាពជាតិ។ ប្រទេសកម្ពុជាបានជ្រើសរើសយកគោលដៅទាំង១៧ នៃ គ.អ.ច. និងបន្ថែមគោលដៅមួយទៀតគឺ *"បញ្ចប់ផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានរបស់គ្រាប់មីននិងសំណល់ពីសង្គ្រាម និងជំរុញការសង្គ្រោះជនរងគ្រោះ"* ដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីអាទិភាពជាតិក្នុងការបោសសម្អាតគ្រាប់មីននៅក្នុងប្រទេស។ ដូចនេះ គោលដៅអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពកម្ពុជា(គ.អ.ច.ក.) មានគោលដៅចំនួន១៨ ចំណុចដៅចំនួន៨៨ និងសូចនាករសរុបចំនួន១៤៨ ក្នុងនោះ សូចនាករថ្នាក់ជាតិមានចំនួន៩៦។ ទន្ទឹមនឹងនេះ ក្របខ័ណ្ឌសម្រាប់តាមដានត្រួតពិនិត្យសូចនាកររបស់ គ.អ.ច.ក ត្រូវបានរៀបចំឡើងដូចបានពិពណ៌នានៅក្នុងជំពូកទី៣ និងរៀបរាប់លម្អិតនៅក្នុងតារាងទី១និងតារាងទី២នៃផ្នែកទី២នៃឯកសារនេះ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាមិនទាន់បានបញ្ជាក់ជាផ្លូវការចំពោះការធ្វើការត្រួតពិនិត្យថ្នាក់ជាតិដោយស្ម័គ្រចិត្តនៅឡើយទេ ប៉ុន្តែគ្រោងនឹងធ្វើក្នុងឆ្នាំ២០១៩។

ក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក. រួមជាមួយកម្មវិធីនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលដែលផ្តល់ការតម្រង់ទិសរួមដោយយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ នឹងធ្វើជាមូលដ្ឋានសំខាន់សម្រាប់ការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ(ផ.យ.អ.ជ.)។ ក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក. នឹងត្រូវអនុម័តដោយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានឹងរៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រថ្មី សម្រាប់អនុម័តក្រោយការបោះឆ្នោតជាតិដែលនឹងរៀបចំនៅចុងខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៨។ លើសពីនេះទៀត គ.អ.ច.ក. ដែលមានរយៈពេលសម្រាប់អនុវត្តរហូតដល់ឆ្នាំ២០៣០ ក៏ជាផ្នែកមួយសម្រាប់គាំទ្រចក្ខុវិស័យឆ្នាំ២០៥០របស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា។

គ.អ.ច.ក. ក៏បានសង្កត់ធ្ងន់លើគោលការណ៍មិនបោះបង់នរណាម្នាក់ឲ្យនៅឯកោ មានន័យថាប្រជាជនកម្ពុជាទាំងអស់នឹងត្រូវទទួលបានផ្លែផ្កាពីការរីកចម្រើន និងការអភិវឌ្ឍប្រទេសនាពេលអនាគត។ ចំណុចនេះស្របគ្នាជាមួយការប្តេជ្ញាចិត្តសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព ការអភិរក្សធនធានធម្មជាតិ និងការចូលរួមចំណែករបស់កម្ពុជា ក្នុងការបន្សាំនិងការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ដែលបណ្តាលមកពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។

ក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក. បានកំណត់គោលបំណងចំនួន៤ ដើម្បីសម្រេចឱ្យបាននូវ គ.អ.ច.ក. គឺ៖

- បង្ហាញពីគោលដៅ ចំណុចដៅ និងសូចនាករ ដោយផ្អែកលើអាទិភាពរបស់ជាតិ។

- កំណត់ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវសម្រាប់អនុវត្តសកម្មភាពនានា ដើម្បីសម្រេចបានចំណុចដៅ និងការងារតាមដានត្រួតពិនិត្យ។
- កំណត់ប្រភពទិន្នន័យសម្រាប់សូចនាករនីមួយៗនិងវដ្តទិន្នន័យ និងការរៀបចំនិយមន័យ ព្រមទាំងវិធីសាស្ត្រក្នុងការគណនាសូចនាករ។
- បង្ហាញពីនិន្នាការក្នុងការសម្រេចចំណុចដៅ ដោយយកទិន្នន័យឆ្នាំ២០១៥ ជាទិន្នន័យមូលដ្ឋានសម្រាប់សូចនាករទាំងអស់ និងកំណត់តម្លៃចំណុចដៅប្រចាំឆ្នាំ(ឬវដ្តនៃទិន្នន័យ) និងការអនុវត្តនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

ក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក.នេះមិនមែនជាផែនការសកម្មភាពសម្រាប់ការអនុវត្ត គ.អ.ច.ក. ទេ ប៉ុន្តែជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ធ្វើសមាហរណកម្មទៅក្នុងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ(ផ.យ.អ.ជ.) និងការតាមដានត្រួតពិនិត្យនូវការសម្រេចបានរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា តាមរយៈកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងនិងសកម្មភាពនានារបស់រាជរដ្ឋាភិបាល វិស័យឯកជន និងអ្នកមានចំណែកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់។ ក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក. មាន៥ជំពូក ដូចខាងក្រោម៖

- **ជំពូកទី១** បង្ហាញពីក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយនិងបរិការណ៍នៃការអភិវឌ្ឍ។
- **ជំពូកទី២** បង្ហាញពីការសម្រេចបានគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍កម្ពុជា ដែលស្របតាមក្របខ័ណ្ឌសកលដែលបានបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំ២០១៥។
- **ជំពូកទី៣** បង្ហាញពីក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក. រួមទាំងចំណុចដៅនិងសូចនាករ ដែលផ្អែកលើអាទិភាពជាតិ និងប្រភពទិន្នន័យ។
- **ជំពូកទី៤** បង្ហាញពីបញ្ហាប្រឈមនានាដែលចាំបាច់ត្រូវដោះស្រាយដើម្បីធានាសម្រេចបានគោលដៅទាំងអស់។

  ជំពូកទី៥ ផ្តល់នូវសេចក្តីសន្និដ្ឋាននិងអនុសាសន៍។

ជំពូកទី១ : ក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយនិងបរិបទនៃការអភិវឌ្ឍ

ជំពូកនេះបង្ហាញពីការរៀបចំផែនការ ការកំណត់ក្រសួង ស្ថាប័នសម្រាប់អនុវត្ត គ.អ.ច.ក. ការពិនិត្យឡើងវិញនូវបរិបទនៃការអភិវឌ្ឍ និងការពន្យល់ពីការធ្វើសមាហរណកម្ម គ.អ.ច.ក. ទៅក្នុងកម្មវិធីនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល និងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមក្នុងការអភិវឌ្ឍ។

១.១- ក្របខ័ណ្ឌរៀបចំផែនការ

១.១.១- ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបាននិងកំពុងបន្តរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ (ផ.យ.អ.ជ.) ដែលជាយុទ្ធសាស្ត្រស្នូលរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល កំណត់បញ្ហាប្រឈមនានា ព្រមទាំងបានលើកឡើងនូវលក្ខខណ្ឌសម្រាប់ពង្រីកនិងពង្រឹងសេដ្ឋកិច្ចនិងការកែលម្អលក្ខខណ្ឌសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច ការវិភាជធនធាន និងការតាមដានត្រួតពិនិត្យ។

ផ.យ.អ.ជ. ត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយមានការតម្រង់ទិសពីឯកសារគោលពីរសំខាន់ៗ៖ ទី១ កម្មវិធីនយោបាយនិងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល និងទី២ ចក្ខុវិស័យរយៈពេលវែង គឺចក្ខុវិស័យឆ្នាំ២០៣០ ដែលបង្ហាញពីការចាកចេញរបស់កម្ពុជាពីប្រទេសដែលមានចំណូលមធ្យមកម្រិតទាបទៅជាប្រទេសដែលមានចំណូលមធ្យមកម្រិតខ្ពស់ និងចក្ខុវិស័យឆ្នាំ២០៥០ ដែលកំណត់ថាកម្ពុជានឹងក្លាយជាប្រទេសដែលមានចំណូលខ្ពស់។

ផ.យ.អ.ជ. ២០១៩-២០២៣ នឹងផ្តោតលើការយកចិត្តទុកដាក់លើការបង្កើនល្បឿនសមាហរណកម្មរបស់កម្ពុជាទៅក្នុងតំបន់និងសកល ការថមថយជំនួយអភិវឌ្ឍផ្លូវការ និងការបាត់បង់ការអនុគ្រោះពាណិជ្ជកម្ម។ ដោយសារឆ្នាំ២០១៥ ជាឆ្នាំចាប់ផ្តើមសម្រាប់ គ.អ.ច.ក. ដូចនេះ ផ.យ.អ.ជ. នឹងកំណត់ពីសមត្ថភាពនិងវិធីសាស្ត្រថ្មីៗដើម្បីសម្រេចបាន គ.អ.ច.ក. និងដោះស្រាយការងារអាទិភាពនានា ជាពិសេស ការបញ្ចប់ការងារដែលនៅសេសសល់ពាក់ព័ន្ធនឹងគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍។

លើសពីនេះទៅទៀត ផ.យ.អ.ជ. ២០១៩-២០២៣ នឹងត្រូវដាក់បញ្ចូលនូវការងារអាទិភាពទាំង៧ ដែលបានរកឃើញក្នុងរបាយការណ៍វាយតម្លៃពាក់កណ្តាលអាណត្តិឆ្នាំ២០១៦នៃការអនុវត្ត ផ.យ.អ.ជ. ២០១៤-២០១៨ ក្នុងនោះរួមមាន ទី១ លើកកម្ពស់ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រនិងកំណើនប្រកបដោយបរិយាបន្ន ទី២ លើកកម្ពស់វិស័យកសិកម្ម ទី៣ ធានាការប្រកួតប្រជែង ទី៤ គ្រប់គ្រងការធ្វើចំណាកស្រុកនិងនគរូបនីយកម្ម ទី៥ ប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុនិងការកាប់ឈើ ទី៦ ពង្រឹងអភិបាលកិច្ចល្អ និងទី៧ ពង្រឹងធនធានមនុស្ស។

១.១.២- យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ

កម្មវិធីនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល នីតិកាលទី៦នៃរដ្ឋសភា ២០១៨-២០២៣ និង យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណដំណាក់កាលទី៤ នឹងរួមគ្នាបំពេញតួនាទីជាឯកសារក្របខណ្ឌគោលនយោបាយ ដែលគ្រប់ជ្រុងជ្រោយសម្រាប់រៀបចំ ផ.យ.អ.ជ ២០១៩-២០២៣ ដែលបានចែងក្នុងកម្មវិធីនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលអាណត្តិថ្មី។ ដូចនេះ ផ.យ.អ.ជ. ជាឧបករណ៍គោលសម្រាប់អនុវត្តនិងធ្វើឲ្យសម្រេចបានអាទិភាពរបស់យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ។ យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណដំណាក់កាលទី៣ នឹងត្រូវបញ្ចប់បន្ទាប់ពីការបោះឆ្នោតជ្រើសរើសតំណាងរាស្ត្រនៅខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៨។

រូបភាព ១.១ : គំនូសបំព្រួញយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ដំណាក់កាលទី៣

ប្រភព: យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណដំណាក់កាលទី៣

យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណផ្តល់ជាសំណុំគោលនយោបាយដែលមានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធ មានទំនាក់ទំនងគ្នា និងបំពេញឲ្យគ្នាទៅវិញទៅមក។ យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណផ្តោតលើលទ្ធផលចំនួនបួន គឺ កំណើន ការងារ សមធម៌ និងប្រសិទ្ធភាព។ គោលការណ៍ដែលបានបង្កើតឡើងក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រទាំង៤ រួមមាន ការលើកស្ទួយវិស័យកសិកម្ម ការបន្តស្តារនិងកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្ត ការអភិវឌ្ឍផ្នែកឯកជននិងការងារ ការកសាសមត្ថភាពនិងការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស ដែលមុំនីមួយៗមានសមាសភាគគោលនយោបាយចំនួន៤ និងមានអភិបាលកិច្ចល្អជាស្នូលរបស់ចតុកោណ។

ដំណាក់កាលនីមួយៗរបស់យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ បានចែងពីទិសដៅគោលនយោបាយរបស់ខ្លួន សម្រាប់យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណដំណាក់កាលទី៣គឺ៖

- ធានាឲ្យបាននូវកំណើនសេដ្ឋកិច្ចក្នុងអត្រាមធ្យមប្រចាំឆ្នាំប្រមាណ៧% ប្រកបដោយចីរភាព បរិយាបន្ន សមធម៌ និងភាពធន់នឹងវិបត្តិ តាមរយៈការធ្វើពិពិធកម្មនៃមូលដ្ឋានសេដ្ឋកិច្ចឲ្យបានទូលាយ និងមានសមត្ថភាពប្រកួតប្រជែងល្អប្រសើរជាងមុន ក្នុងបរិការណ៍អតិផរណាមានកម្រិតទាបដែលអាចគ្រប់គ្រងបាន អត្រាប្តូរប្រាក់មានស្ថិរភាព និងទុនបម្រុងមានកំណើនជាប្រចាំ។
- បង្កើតការងារឲ្យបានកាន់តែច្រើនឡើងជូនដល់ប្រជាជន ជាពិសេស សម្រាប់ស្រទាប់យុវជន តាមរយៈការបន្តខិតខំកែលម្អនិងបង្កើនភាពប្រកួតប្រជែងរបស់កម្ពុជាក្នុងការទាក់ទាញ និងការជំរុញលើកទឹកចិត្តដល់សកម្មភាពវិនិយោគ ទាំងវិនិយោគក្នុងប្រទេស ទាំងវិនិយោគក្រៅប្រទេស។
- សម្រេចឲ្យបាននូវគោលដៅនៃការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រក្នុងអត្រាជាង១% ក្នុងមួយឆ្នាំ ក៏ដូចជាគោលដៅផ្សេងៗទៀត ដែលត្រូវបានកំណត់ក្នុង គ.អ.ស.ក. ទន្ទឹមនឹងការផ្តោតអាទិភាពកាន់តែខ្លាំងឡើងលើការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស ការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន និងការប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិប្រកបដោយចីរភាព។
- បន្តពង្រឹងសមត្ថភាពនិងអភិបាលកិច្ចនៃស្ថាប័នរដ្ឋ ទាំងថ្នាក់ជាតិ ទាំងថ្នាក់ក្រោមជាតិដើម្បីធានាឲ្យបាននូវប្រសិទ្ធភាពនិងសក្តិសិទ្ធភាពនៃសេវាសាធារណៈសំដៅបម្រើប្រជាជនឲ្យកាន់តែប្រសើរឡើង។

នៅពេលប្រកាសដាក់ឲ្យអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណដំណាក់កាលទី៣ សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ **ហ៊ុន សែន** នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា បានគូសបញ្ជាក់ថា រាជរដ្ឋាភិបាលទទួលស្គាល់តម្រូវការក្នុងការធានាសង្គតិភាពទាក់ទងនឹងឋានានុក្រម តួនាទី ខ្លឹមសារ ទំនាក់ទំនង និងភាពស៊ីគ្នារវាងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ផ.យ.អ.ជ. គោលនយោបាយអភិវឌ្ឍតាមវិស័យ និងគោលនយោបាយផ្សេងៗទៀត។ លើសពីនេះទៀត យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណនឹងត្រូវអនុវត្តតាមរយៈ ផ.យ.អ.ជ. ដើម្បីសម្រេចបាន គ.អ.ច.ក. កម្មវិធីនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល និងចក្ខុវិស័យរយៈពេលវែង។

យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណដំណាក់កាលទី៤ នឹងត្រូវរៀបចំឡើងដើម្បីដោះស្រាយភាពប្រឈមថ្មីៗដែលកម្ពុជានឹងជួបប្រទះ និងជាពិសេស សំពាធដែលនឹងជួបប្រទះនៅពេលកម្ពុជាអភិវឌ្ឍបន្ត ហើយសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជានឹងក្លាយជាប្រទេសមានចំណូលមធ្យម។ ការបង្ហាញដំបូងស្នើឲ្យមានការតម្រឹមតម្រង់ឡើងវិញនិងទំនាក់ទំនងគ្នា ដោយផ្តោតលើផលិតភាពនិងភាពប្រកួតប្រជែង ជាពិសេ សកម្លាំងពលកម្ម។ សារៈសំខាន់នៃការអភិវឌ្ឍសង្គម ដូចជាទីផ្សារពលកម្មនិងការគាំពារសង្គម នឹងត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ឲ្យបានច្រើន រួមជាមួយការប្តេជ្ញាចិត្តបន្ថែមទៀតចំពោះការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងការអភិរក្សធនធានបរិស្ថានរបស់កម្ពុជា[1]។

១.១.៣- តួនាទីនៃគោលដៅអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពកម្ពុជា

ក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក. គឺជាលទ្ធផលនៃការធ្វើមូលដ្ឋាននីយកម្មគោលដៅអភិវឌ្ឍកបដោយចីរភាពសកល(គ.អ.ច.) មកក្នុងបរិបទកម្ពុជា ក្រោយអង្គការសហប្រជាជាតិអនុម័តកាលពីខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៥។

ខ្លឹមសារថ្មីៗរបស់ ផ.យ.អ.ជ. និងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណខាងលើនេះ ត្រូវស្របគ្នាជាមួយនឹងគោលការណ៍និងទម្រង់របស់ គ.អ.ច.ក.។ គោលដៅទាំងអស់របស់គ.អ.ច.ក. ផ្តល់ជាការណែនាំផ្នែកគោលនយោបាយនិងមធ្យោបាយសម្រាប់តាមដានត្រួតពិនិត្យការអនុវត្ត ដោយលើកកម្ពស់សកម្មភាពនិងការធ្វើការសម្រេចចិត្តរួមគ្នា ជំរុញការសម្រេចបានទិសដៅអភិវឌ្ឍ។ ក្របខ័ណ្ឌសកលដែលបានដាក់បញ្ចូលក្នុង គ.អ.ច.ក. មានលក្ខណៈគ្រប់ជ្រុងជ្រោយជាងគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍។ ការរៀបចំ គ.អ.ច. ត្រូវបានដឹកនាំដោយប្រទេសដែលមានចំណូលមធ្យម ហើយក្របខ័ណ្ឌនេះមានអត្ថប្រយោជន៍ចំពោះការរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ចក្នុងប្រទេសនានា ដែលមានស្ថានភាពប្រហាក់ប្រហែលប្រទេសកម្ពុជា។ ក្របខ័ណ្ឌនេះក៏បានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់អំពីភាពប្រឈមក្នុងការអនុវត្តដូចជាតម្រូវការធនធាននិងហិរញ្ញប្បទានក្នុងស្រុកត្រូវដើរតួនាទីក្នុងការសម្រេចបានសមិទ្ធផល ហើយការសម្រេចបានគោលដៅនានាគឺជាភារកិច្ចរបស់អ្នកមានចំណែកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ រួមទាំងវិស័យឯកជន និងប្រជាជន។

គ.អ.ច.ក. ជំរុញឲ្យមានការផ្សារភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងគ្រប់វិស័យនិងអ្នករៀបចំគោលនយោបាយដូចជាក្រសួង ស្ថាប័ន និង រវាង ផ.យ.អ.ជ. និងចក្ខុវិស័យរយៈពេលវែង និងថវិកាប្រចាំឆ្នាំដែលបានកំណត់នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌកែទម្រង់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ។ ទាំងនេះនឹងជួយកំណត់ទិសដៅនិងជម្រើសគោលនយោបាយសម្រាប់សម្រេចបានទិសដៅអភិវឌ្ឍ និងជំរុញទំនាក់ទំនងដែលត្រូវធ្វើឡើងទាក់ទងនឹងហិរញ្ញប្បទាន។ ដូចមានចែងក្នុងជំពូកទី៣ រាជរដ្ឋាភិបាលបានដាក់ចេញនូវក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយស្របទៅនឹងបរិបទកម្ពុជា ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការដោះស្រាយ

[1] ការផ្តួចផ្តើមដោយសង្ខេបការវិភាពពី SWOT ពីឧត្តមក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចជាតិ និងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

បញ្ហាប្រឈមនានា និងការប្តេជ្ញាចិត្ត ដោយប្រើប្រាស់ជាធាតុចូលសម្រាប់ ផ.យ.អ.ជ. និងសម្រួចក្របខ័ណ្ឌតាមដានត្រួតពិនិត្យ។ គ.អ.ច.ក. មានលទ្ធភាពបំបែកទិន្នន័យ តាមវិស័យ តាមតំបន់ និងរហូតដល់កម្រិតខេត្ត។ ទាំងនេះនឹងជំរុញកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងការរៀបចំ ផ.យ.អ.ជ. ឲ្យមានទំនាក់ទំនងគ្នារវាងគោលនយោបាយនិងវិស័យនានា។ គ.អ.ច.ក. នឹងផ្តល់ជាការតម្រង់ទិសសម្រាប់ការវិនិយោគរបស់វិស័យឯកជន និងកែលម្អឥរិយាបទរបស់អ្នកប្រើប្រាស់និងអ្នកផលិត។

១.២- បរិការណ៍គោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ច

ផ្នែកនេះ បង្ហាញពីខ្លឹមសារសង្ខេបស្តីពីស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចរបស់ប្រទេសកម្ពុជា ដែលជាមូលដ្ឋានសម្រាប់រៀបចំ គ.អ.ច.ក. ដោយចាប់ផ្តើមការពិនិត្យមើលជាតុចេញនិងសូចនាករម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចសំខាន់ៗ និងការពិភាក្សាអំពីសេដ្ឋកិច្ចជាក់ស្តែង។ គ.អ.ច.ក. គ្របដណ្តប់ទាំងកម្រិតនិងគុណភាពនៃការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច ព្រមទាំងបង្ហាញអំពីបរិយាបន្ននិងចីរភាព ដោយផ្តោតលើទំនាក់ទំនងរវាងការផ្លាស់ប្តូរសេដ្ឋកិច្ច បរិស្ថាន និងសង្គម និងកត្តាជំរុញផ្នែករចនាសម្ព័ន្ធផ្សេងទៀត។

ជាទូទៅ សេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជាកំពុងដំណើរការយ៉ាងល្អប្រសើរ ហើយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានបន្តផ្តល់នូវបរិស្ថានអភិវឌ្ឍដែលមានស្ថិរភាព តាមរយៈការដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមនិងទប់ស្កាត់ហានិភ័យផ្នែកម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចដែលបណ្តាលមកពីកត្តាខាងក្នុងនិងខាងក្រៅ។ និន្នាការដែលពិភាក្សាខាងក្រោមដើម្បីរក្សា ស្ថិរភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចបន្តទៀត មានភាពបត់បែនគ្រប់គ្រាន់ទាន់ពេលវេលាក្នុងការដោះស្រាយហានិភ័យនានាដែលកើតឡើងដោយចៃដន្យ។ ប៉ុន្តែ ទិន្នន័យសេដ្ឋកិច្ចជាក់ស្តែង ទាមទារឲ្យមានកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងបន្ថែមទៀត ដើម្បីកែលម្អផលិតភាពនិងភាពប្រកួតប្រជែង និងដើម្បីជំរុញការផ្លាស់ប្តូររចនាសម្ព័ន្ធ។

សេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជាសម្រេចបានកំណើនរឹងមាំក្នុងរយៈពេល២ទសវត្សរ៍កន្លងមកនេះ ក្នុងអត្រាជាមធ្យមប្រចាំឆ្នាំក្នុងចន្លោះពី៧ ទៅ៨% ដែលជាប់ចំណាត់ថ្នាក់ក្នុងចំណោមសេដ្ឋកិច្ចកំពូលទាំង១០ក្នុងសកលលោក។ នៅប៉ុន្មានឆ្នាំចុងក្រោយនេះ កម្ពុជារក្សាបានកំណើនជាមធ្យមប្រចាំឆ្នាំក្នុងរង្វង់៧% ហើយការព្យាករបង្ហាញថាកំណើននេះនឹងនៅតែបន្តក្នុងរយៈពេលមធ្យមខាងមុខនេះ។ និន្នាការកំណើននេះបានបន្តលើកកម្ពស់ជីវភាពនិងកាត់បន្ថយភាពក្រីក្ររបស់ប្រជាជនកម្ពុជា។ ជាក់ស្តែង ផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប(ផ.ស.ស.) សម្រាប់មនុស្សម្នាក់ៗមានការកើនឡើងជាបន្តបន្ទាប់ដោយកើនឡើងដល់១ ៣០៨ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងឆ្នាំ២០១៦ ជាមួយកំណើនប្រជាជនជាមធ្យមប្រចាំឆ្នាំមានប្រមាណ១,៦%។ កម្ពុជាត្រូវបានចាត់ចូលជាប្រទេសមានចំណូលមធ្យមកម្រិតទាបនិងបន្តសម្រេចឲ្យបានជាប្រទេសមានចំណូលមធ្យមកម្រិតខ្ពស់នៅឆ្នាំ២០៣០។

កត្តាសំខាន់មួយជំរុញភាពជោគជ័យរបស់កម្ពុជាគឺ ការរក្សាបាននូវស្ថិរភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច និងអតិផរណាដែលអាចគ្រប់គ្រងបាន ដែលគាំទ្រដោយការគ្រប់គ្រងស្ថានភាពហិរញ្ញវត្ថុប្រកបដោយ

ប្រសិទ្ធភាព។ លក្ខណៈនៃសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជាគឺការប្រើប្រាស់ប្រាក់ដុល្លារក្នុងកម្រិតខ្ពស់(លើស៨៥% នៃប្រតិបត្តិការសាច់ប្រាក់) និងការគ្រប់គ្រងដោយជោគជ័យលើរូបិយបណ្ណក្នុងស្រុក។ ប្រការនេះបានជួយពង្រឹងទំនុកចិត្តរបស់អ្នកវិនិយោគនិងសាធារណជនលើរូបិយបណ្ណក្នុងស្រុក និងបានជំរុញស្ថិរភាពប្រព័ន្ធធនាគារ។ ការរក្សាគោលការណ៍នេះក្នុងរយៈពេលមធ្យមនឹងជំរុញកម្ពុជាឲ្យធានាបាននូវស្ថិរភាពបន្តទៀត ហើយរក្សាបានអតិផរណាកម្រិតទាបក្នុងឆ្នាំខាងមុខ។ លើសពីនេះទៅទៀត តុល្យភាពជញ្ជីងទូទាត់មានភាពប្រសើរឡើងក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំនេះ។ ការនាំចេញ(ការនាំចេញបានកើនឡើងពី៤៩%ក្នុងឆ្នាំ២០០៩ ទៅ៦១%ក្នុងឆ្នាំ២០១៦)ដែលបានរក្សាល្បឿននៃការនាំចូលដែលបានកំណត់ឱនភាពពាណិជ្ជកម្មឲ្យនៅកម្រិតក្រោម៥% នៃ ផ.ស.ស.។

រូបភាព ១.២ : កំណើនផ.ស.ស.

ប្រភព : ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុនិងក្រសួងផែនការ

ស្ថានភាពហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ មានវឌ្ឍនភាពល្អប្រសើរឡើងគួរឲ្យកត់សម្គាល់ ដោយចំណូលបានកើនឡើងដល់ប្រមាណ១៨%នៃផ.ស.ស. នៅក្នុងឆ្នាំ២០១៥/២០១៦ (រូបភាព ១.២)[2]។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានខិតខំប្រឹងប្រែងជាខ្លាំង ដើម្បីរក្សាឲ្យបាននិរន្តរភាពថវិកាតាមរយៈការជំរុញការប្រមូលចំណូលនិងការគ្រប់គ្រងចំណាយ។ សេវាសាធារណៈចាំបាច់ត្រូវពង្រឹង ដើម្បីសម្រេចបានចំណុចដៅរបស់ គ.អ.ច.ក.។ កិច្ចប្រឹងប្រែងទាំងនេះរួមមាន ការរៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រកៀរគរចំណូលរយៈពេលមធ្យម រួមទាំងការបន្តអនុវត្តរបៀបវារៈកែទម្រង់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ។ ការប្រមូលចំណូលបច្ចុប្បន្នបានកើនឡើងក្នុងរង្វង់០,៥% នៃ ផ.ស.ស. ប្រចាំឆ្នាំចាប់តាំងពីឆ្នាំ២០១១មក (រូបភាព ១.៣)។ លើសពីនេះទៀត យុទ្ធសាស្ត្ររបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាមិនជាប់ពាក់ព័ន្ធជាមួយការបង្កើនពន្ធឬការបង្កើតពន្ធថ្មីៗ (លើកលែងតែសកម្មភាពនានាដែលប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថានឬសុខភាពសាធារណៈ) ប៉ុន្តែបានពង្រឹងរដ្ឋបាលពន្ធនិងមិនមែនពន្ធ ច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានស្តីពីពន្ធ ពន្ធគយនិងអាករ និងចំណូលនានា។

[2] ការធ្វើចំណោលរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

រូបភាព ១.៣ : ការគៀរគរចំណូល (% នៃ ផ.ស.ស.)

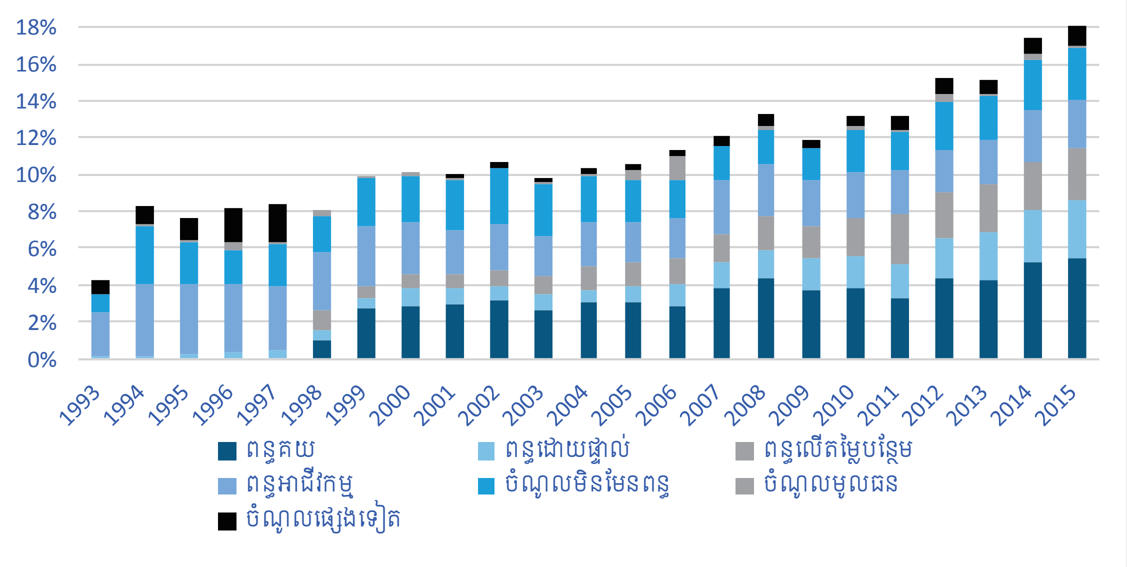

ការគ្រប់គ្រងថវិកាវិស័យសាធារណៈត្រូវបានពង្រឹង ដោយធានាថាការចំណាយត្រូវបានប្រើប្រាស់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងកំណត់គោលដៅលើសេវាសាធារណៈនិងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ (ឧទាហរណ៍ ការវិភាជថវិកាសម្រាប់វិស័យអប់រំកើនឡើងពី១,៧%នៃ ផ.ស.ស.ក្នុងឆ្នាំ២០១៣ ដល់២,៦% នៃផ.ស.ស.ក្នុងឆ្នាំ២០១៦។ ការវិនិយោគក្នុងវិស័យអាទិភាពទាំងនេះនឹងជំរុញកម្ពុជាឲ្យសម្រេចបានការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយបរិយាបន្ននិងចីរភាព និងសម្រេចបានរបៀបវារៈ គ.អ.ច.ក.។ ថវិកាកម្មវិធីនៅក្នុងដំណាក់ទី៣នៃការកែទម្រង់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ តាមរយៈការអនុម័តផែនការយុទ្ធសាស្ត្រថវិកា ត្រូវបានពង្រីកជាបន្តបន្ទាប់ ហើយនឹងគ្របដណ្តប់គ្រប់ក្រសួងទាំងអស់ពីឆ្នាំ២០១៨ តទៅ។ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រថវិកា ពាក់ព័ន្ធនឹងផែនការថវិកា៣ឆ្នាំរំកិលដែលផ្សារភ្ជាប់ថវិកាទៅនឹងគោលនយោបាយ ដើម្បីសម្រេចបានប្រសិទ្ធភាពកាន់តែប្រសើរ(ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ២០១៧)។ ផែនការនេះផ្តល់ជាយន្តការសម្រាប់ផ្សារភ្ជាប់ គ.អ.ច.ក. ទៅនឹងការរៀបចំនិងអនុវត្តថវិកានិងការប្រតិបត្តិ។

តាមរយៈយុទ្ធសាស្ត្រគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ រាជរដ្ឋាភិបាលបានធានាថាបំណុលសាធារណៈស្ថិតក្នុងការគ្រប់គ្រងបាន និងអនុញ្ញាតឲ្យខ្ចីបំណុលបន្ថែមបានសម្រាប់តែគាំទ្រដល់ការវិនិយោគសាធារណៈដែលចាំបាច់ប៉ុណ្ណោះ។ កម្រិតបំណុលនិងសេវាបំណុលមានកម្រិតថេរ។ យុទ្ធសាស្ត្រនេះមានគោលដៅរក្សាឱនភាពថវិកាក្នុងរង្វង់៣%នៃ ផ.ស.ស. នៅត្រឹមឆ្នាំ២០១៨។

នៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចពិត មានការប្តូររចនាសម្ព័ន្ធជាបន្តបន្ទាប់ (រូបភាព ១.៤) ហើយបានចូលរួមចំណែកដល់កំណើនវិស័យឧស្សាហកម្មប្រមាណ១០%។ និន្នាការនិងចំណែកតម្លៃបន្ថែមតាមវិស័យមានការប្រែប្រួលគួរឲ្យកត់សម្គាល់ ដោយវិស័យកសិកម្មបានធ្លាក់ចុះពី៣៧% ក្នុងឆ្នាំ២០០១ មកត្រឹម

២៧% ក្នុងឆ្នាំ២០១៦ ឧស្សាហកម្មបានកើនឡើងពី២៤% ដល់៣២% និងសេវាកម្មបានកើនពី៣៩% ដល់៤២% ក្នុងរយៈពេលដូចគ្នា។

រូបភាព ១.៤ : ចំណែកតម្លៃបន្ថែមតាមវិស័យ

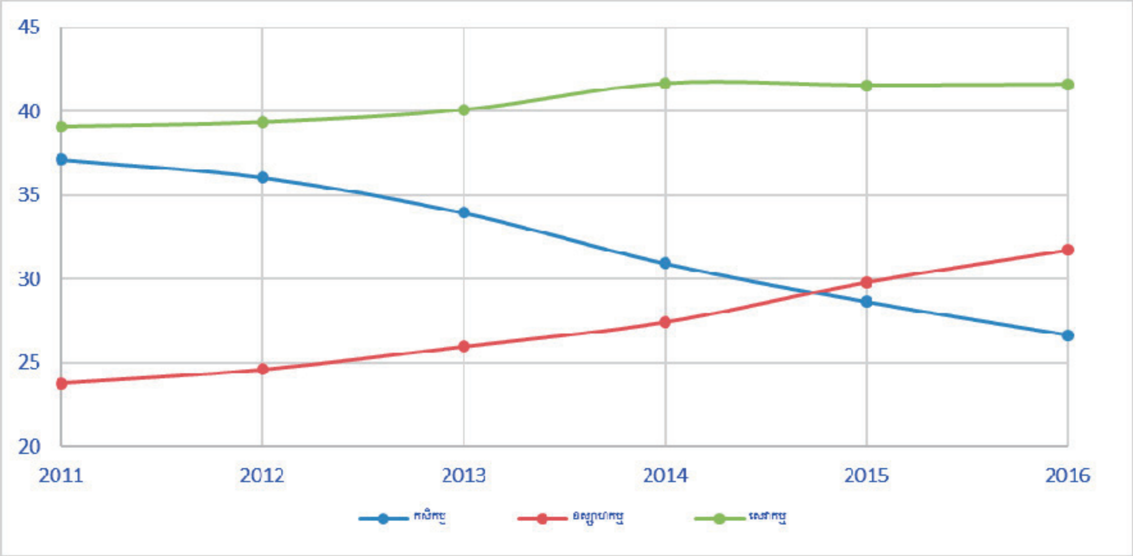

ប្រភព : ការគណនាផ្អែកតាមទិន្នន័យរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ឆ្នាំ២០១៦

ការគាំទ្រដល់ការផ្លាស់ប្តូរទាំងនេះ គឺជាការធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងនូវផលិតភាពនិងការបង្កើនប្រាក់ចំណូលក្នុងវិស័យមិនមែនកសិកម្ម។ ក្រៅពីភាពជោគជ័យជាបន្តបន្ទាប់នៅក្នុងផលិតកម្មស្រូវអង្ករ វិស័យកសិកម្មនៅតែបន្តគ្របដណ្តប់ដោយសកម្មភាពកសិកម្មខ្នាតតូច និងមានលក្ខណៈសម្រាប់ចិញ្ចឹមជីវិតតែប៉ុណ្ណោះ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាទទួលស្គាល់ពីតម្រូវការក្នុងការបង្កើនផលិតភាពកសិកម្ម ទាំងការគាំទ្រដល់ការផ្លាស់ប្តូររចនាសម្ព័ន្ធនិងកម្រិតការងារក្នុងវិស័យកសិកម្ម ដើម្បីលើកកម្ពស់ជីវភាពនិងកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ។

វិស័យកម្មន្តសាលដែលនាំមុខរបស់កម្ពុជា រួមមាន សម្លៀកបំពាក់ និងស្បែកជើង បន្តគាំទ្រដល់ការផ្លាស់ប្តូររចនាសម្ព័ន្ធនិងកំណើនទៅលើតម្លៃបន្ថែម។ ពិពិធកម្មមូលដ្ឋានឧស្សាហកម្ម ដូចជាគ្រឿងបង្គុំយានយន្តនិងគ្រឿងអេឡិចត្រូនិច កំពុងលេចរូបរាងជាបណ្តើរៗ ប៉ុន្តែមូលដ្ឋាននេះនៅមានកម្រិតចង្អៀតនៅឡើយ។ សមិទ្ធផលទាំងនេះរងនូវបញ្ហាប្រឈមមួយចំនួន ដូចជាកំណើនប្រាក់ខែគោលនិងភាពប្រសើរឡើងយឺតនៃផលិតភាពពលកម្ម និងការប្រើប្រាស់ប្រាក់ដុល្លារអាមេរិក។ លើសពីនេះទៀត ចំណាយផលិតកម្មក្នុងស្រុកសម្រាប់អគ្គិសនីនិងការដឹកជញ្ជូននៅខ្ពស់នៅឡើយធៀបនឹងប្រទេសជិតខាង។ វិស័យសេវាកម្មបានកើនឡើងយ៉ាងខ្លាំង ដោយមានកំណើនជាមធ្យមប្រមាណ៨% ក្នុងមួយឆ្នាំ តែវិស័យនេះបានជួបប្រទះនឹងបញ្ហាប្រឈមមួយចំនួន រួមមាន កំណើនយឺតយ៉ាវក្នុងវិស័យទេសចរណ៍និងវិស័យអចលនទ្រព្យ ប៉ុន្តែទទួលបានលទ្ធផលល្អប្រសើរនៅក្នុងវិស័យពាណិជ្ជកម្មក្នុងប្រទេសនិងការដឹកជញ្ជូន។ ខណៈវិស័យទេសចរណ៍និងអចលនទ្រព្យដែលជាអ្នកចូលរួមចំណែក

ដ៏ខ្លាំងក្លាទៅដល់ផ្នែកសេវាកម្មក្នុងរយៈពេលមធ្យម និងជាវិស័យដ៏សំខាន់ក្នុងការបង្កើតការងារ ប៉ុន្តែអត្រាកំណើននៃទិន្នផលហាក់ដូចជាថមថយនាប៉ុន្មានឆ្នាំចុងក្រោយនេះ។

បញ្ហាអន្តរវិស័យគឺតម្រូវការក្នុងការកែលម្អពលកម្មនិងផលិតភាព និងរក្សាភាពប្រកួតប្រជែងជាតិក្នុងទីផ្សារនាំចេញ ដែលតម្រូវឲ្យមានធាតុចូលរបស់សេដ្ឋកិច្ចទាំងមូល ដូចជាការវិនិយោគលើហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ប្រភពថាមពលធានានិរន្តរភាពនិងប្រសិទ្ធភាពចំណាយ ការបណ្តុះបណ្តាល ការអប់រំមូលដ្ឋាន និងការផ្លាស់ប្តូរតាមវិស័យ ដូចជា វិស័យកសិកម្ម រួមមានការប្រើប្រាស់ពូជដំណាំដែលមានតម្លៃខ្ពស់និងធន់នឹងអាកាសធាតុ បច្ចេកទេសនិងការអនុវត្តការដាំដុះប្រសើរ វិស័យឧស្សាហកម្មមានការផ្លាស់ប្តូរបច្ចេកវិទ្យា ដោយមានគោលការណ៍ជាប្រព័ន្ធសម្រាប់ការទទួលស្គាល់គុណភាពនៃការបណ្តុះបណ្តាល។ ដោយឡែកវិស័យសេវាកម្ម មានការយកចិត្តទុកដាក់លើវិស័យទេសចរណ៍ដោយពង្រីកទិសដៅទេសចរណ៍ និងគុណភាព។ គោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍វិស័យឧស្សាហកម្ម គឺជាស្នូលនៃកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងក្នុងការផ្លាស់ប្តូរសេដ្ឋកិច្ចនិងជំរុញតម្លៃបន្ថែម។

១.៣- បរិការណ៍សេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច

កំណើនសេដ្ឋកិច្ច បានកើតឡើងដោយសារការវិវឌ្ឍវិជ្ជមាននៃសេដ្ឋកិច្ចសង្គម។ អ្វីដែលគួរឱ្យកត់សម្គាល់បំផុតនោះគឺ ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រយ៉ាងឆាប់រហ័សជាមួយនឹងអត្រាសមាមាត្រដែលផ្អែកលើខ្សែបន្ទាត់ភាពក្រីក្រដែលធ្លាក់ចុះពី៤៧,៨%នៅឆ្នាំ២០០៧ ដល់១៣,៥%នៅក្នុងឆ្នាំ២០១៤ (រូបភាព ១.៥)។ ការធ្លាក់ចុះមេគុណជីនី(វិសមភាព) ពី0,៣៤នៅឆ្នាំ២០០៩ មក0,២៨នៅឆ្នាំ២០១៦ ពិតជាបានបង្ហាញថា កម្ពុជាមានកម្រិតវិសមភាពទាបនៅក្នុងតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍(រូបភាព ១.៦)។

រូបភាពទី១.៥ : អត្រាភាពក្រីក្រ ២០០៤-២០១៤

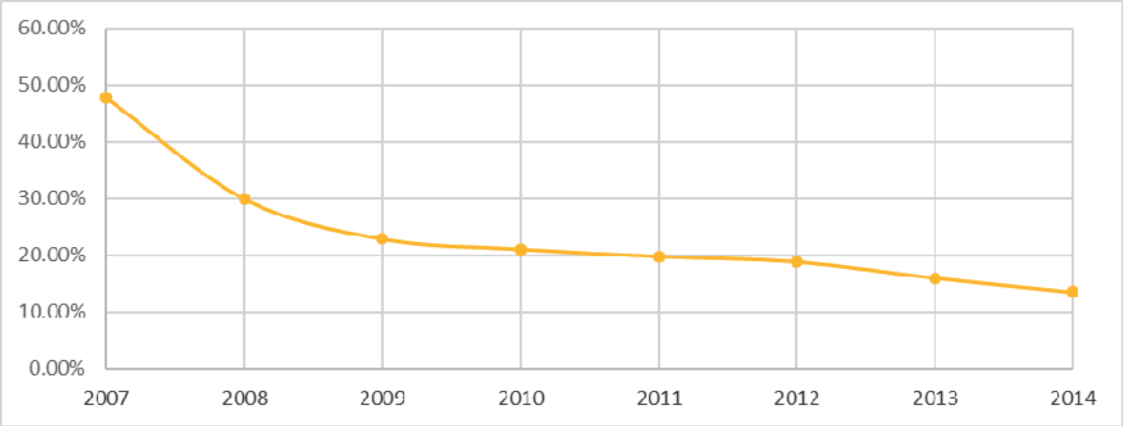

រូបភាព ១.៦ : មេគុណជីនី ២០០៩-២០១៦

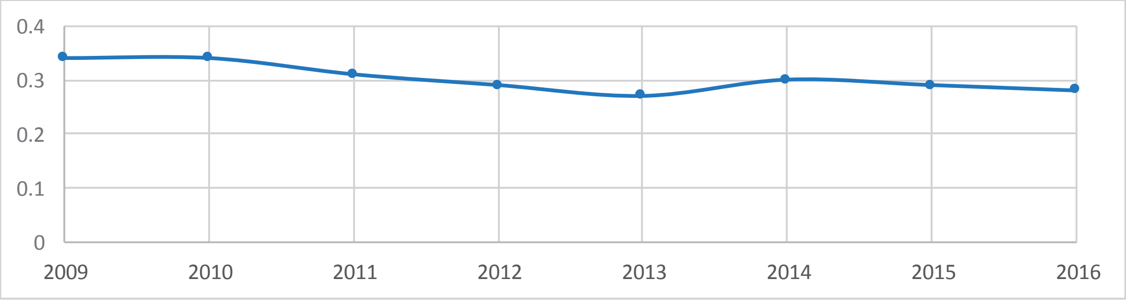

ប្រភព : ក្រសួងផែនការ

ទីផ្សារការងាររបស់ប្រទេសកម្ពុជាដែលមានភាពបត់បែន និងផលិតកម្មការងារដែលពឹងផ្អែកខ្លាំងលើកម្លាំងពលកម្មនោះគឺជាកត្តាគន្លឹះមួយនៃនិន្នាការវិវត្តជាវិជ្ជមាន។ អត្រានៃការចូលរួមការងារដែលជំនួសពីការធ្វើកសិកម្មនៅមានកម្រិតខ្ពស់(សរុប៨៨,៥% ស្ត្រី៧៧,២% ក្នុងឆ្នាំ២០១៦) និងអត្រាអ្នកគ្មានការងារធ្វើនៅកម្រិតមួយទាប។ ការងារដែលផ្លាស់មកពីវិស័យកសិកម្ម(ជាលទ្ធផលនៃការផ្លាស់ប្តូររចនាសម្ព័ន្ធ) ត្រូវបានស្រូបយកដោយឧស្សាហកម្មថ្មីៗ ជាពិសេស វិស័យកាត់ដេរនិងសំណង់ និងការធ្វើចំណាកស្រុកទៅក្រៅប្រទេស(ប្រទេសថៃ) បានស្រូបយកកម្លាំងលើសតម្រូវការបន្ថែមទៀត។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយក៏កម្លាំងពលកម្មភាគច្រើននៅតែគ្មានជំនាញ និងការងារមិនទៀង។ ទីផ្សារការងារសម្រាប់យុវជននៅតែជាបញ្ហាប្រឈមនៅឡើយ។

កត្តាសំខាន់ផ្សេងទៀត គឺការកើតមានឡើងនៃភាពងាយរងគ្រោះមានទំហំធំដែលជាហានិភ័យមួយដែលងាយធ្លាក់ចូលទៅក្នុងភាពក្រីក្រវិញ។ ខណៈដែលចំនួនដ៏ច្រើនបានចាកចេញពីភាពក្រីក្រ សមាមាត្រនៃប្រជាជនដែលរស់នៅពីលើក្បែរៗខ្សែបន្ទាត់ភាពក្រីក្រ (ដែលគេហៅថាអ្នកនៅក្បែរភាពក្រីក្រ) បានកើនឡើងគួរឲ្យកត់សម្គាល់។ តាមលទ្ធផលនៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវរបស់ធនាគារពិភពលោកក្នុងឆ្នាំ២០១៣ បានបង្ហាញពីផលប៉ះពាល់នៃប្រាក់ចំណូល អាចមានទំហំធំ ដែលបានប៉ាន់ប្រមាណថាការកាត់បន្ថយត្រឹមតែ ០,៧ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងប្រាក់ចំណូលជាមធ្យមប្រចាំថ្ងៃនឹងអាចបង្កើនអត្រាភាពក្រីក្រឲ្យលើសពី៤០%។ តាមការកត់សម្គាល់ ជាទូទៅក្រុមអ្នកមានចំណូលមធ្យមមិនបានទទួលប្រាក់កម្រៃគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ចិញ្ចឹមខ្លួននិងគ្រួសាររបស់ពួកគេទេ ហើយពួកគេក៏នៅក្រៅគោលដៅនៃកម្មវិធីជំនួយទៀតផង។ ការឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការរបស់ក្រុមចម្រុះនេះ គឺជាបញ្ហាប្រឈមសំខាន់សម្រាប់ប្រទេសដែលមានចំណូលមធ្យមដូចជាប្រទេសកម្ពុជា។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានទទួលស្គាល់បញ្ហានេះនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយជាតិគាំពារសង្គម ២០១៦-២០២៥ ដោយមានសំណើដើម្បីបង្កើនជំនួយសង្គមនិងការធានារ៉ាប់រងសង្គម ដែលនឹងត្រូវបានអនុវត្តក្នុងអាណត្តិ ផ.យ.អ.ជ. ថ្មី។

វិធានការនៃសុខុមាលភាព បានបង្ហាញពីភាពកាន់តែទូលំទូលាយជាងមុន។ សន្ទស្សន៍នៃការអភិវឌ្ឍមនុស្សរបស់កម្មវិធីអភិវឌ្ឍសហប្រជាជាតិ ដែលមានសមាសធាតុ សន្ទស្សន៍សុខភាព ការអប់រំ និងស្ថានភាពជីវភាពរស់នៅសមរម្យ មានភាពប្រសើរឡើងចាប់តាំងពីពាក់កណ្តាលទសវត្សរ៍ឆ្នាំ១៩៩០។ សមិទ្ធផលកាន់តែមានភាពប្រសើរឡើងខ្លាំងរវាងឆ្នាំ២០០០និងឆ្នាំ២០១០ នៅពេលដែលប្រទេស កម្ពុជាមានសន្ទស្សន៍នៃការអភិវឌ្ឍមនុស្ស រីកលូតលាស់យ៉ាងឆាប់រហ័សនៅក្នុងតំបន់ និងបានស្ថិតនៅក្នុងលំដាប់កំពូលក្នុងចំណោមប្រទេស៥ នៅទូទាំងពិភពលោក (រូបភាព ១.៧)។

រូបភាព ១.៧ : សន្ទស្សន៍នៃការអភិវឌ្ឍមនុស្ស

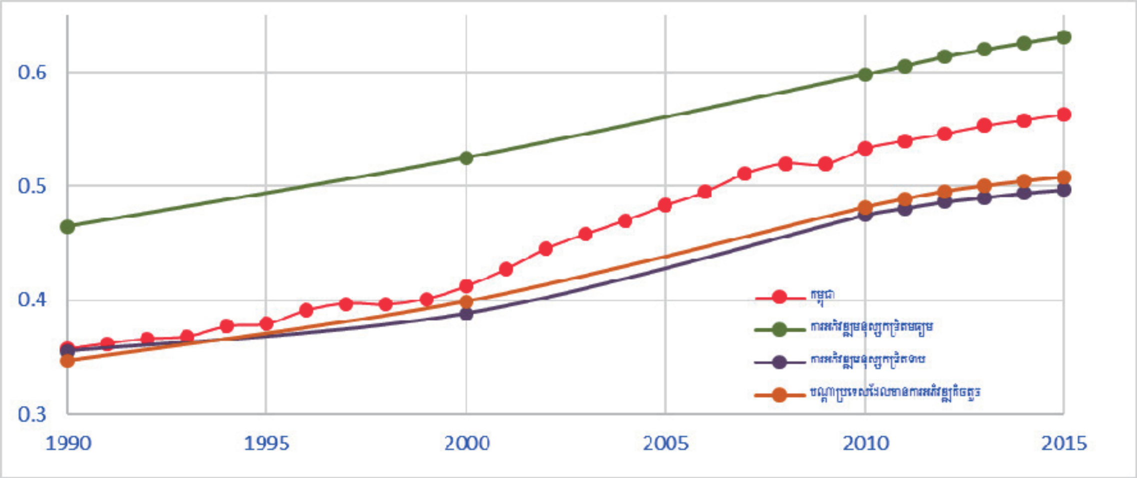

ប្រភព : *កម្មវិធីអភិវឌ្ឍសហប្រជាជាតិ ២០១៦*

ជំពូកទី២ : លទ្ធផលនិងបទពិសោធពីការសម្រេចបានគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍កម្ពុជា(គ.អ.ស.ក.)

២.១- សេចក្តីផ្តើម

គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍(គ.អ.ស) ត្រូវបានប្រកាសផ្សព្វផ្សាយដោយអង្គការសហប្រជាជាតិនៅឆ្នាំ២០០២និង បានដំណើរការអនុវត្តរហូតដល់ដំណាច់ឆ្នាំ២០១៥ ដែលជាការផ្តួចផ្តើមឲ្យមានទំនាក់ទំនងរវាងគោលនយោបាយរួម ផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងការបង្កើនជំនួយអភិវឌ្ឍផ្លូវការ[3]។ បណ្តាប្រទេសដែលមានចំណូលទាបនិងមធ្យមសម្រេចបានគោលដៅរបស់ គ.អ.ស. ជាច្រើនយ៉ាងឆាប់រហ័ស តាមរយៈការតស៊ូមតិនិងមធ្យោបាយសម្រាប់តាមដានត្រួតពិនិត្យពីលទ្ធផលនៃការអនុវត្ត។ តាមរយៈដំណើរការនៃការធ្វើមូលដ្ឋាននីយកម្មទៅក្នុងបរិការណ៍ជាតិ និងសមាហរណកម្មទៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ គោលដៅនៃ គ.អ.ស. បានក្លាយជាគោលនយោបាយនិងការតាមដានត្រួតពិនិត្យរបស់បណ្តាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍភាគច្រើន។ សារៈសំខាន់នៃ គ.អ.ស. ត្រូវបានលើកកម្ពស់បន្ថែមទៀត តាមរយៈការរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃពីការសម្រេចបានទាំងនៅថ្នាក់ជាតិនិងសកល និងការដាក់បញ្ចូលចំណុចដៅ គ.អ.ស. ក្នុងក្របខ័ណ្ឌរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិនិងវិទ្យាស្ថានហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ។ ចំពោះគោលដៅអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព(គ.អ.ច.) គឺមានភាពខុសគ្នាដាច់ស្រឡះពី គ.អ.ស. ទាំងវិសាលភាព មហិច្ឆតា ការគិតគូរបន្ថែមលើ គ.អ.ស. និងរួមទាំងបទពិសោធនានាដែលទទួលបានពីកម្រិតជាតិនិងសកល។ លើសពីនេះ បណ្តាគោលដៅនានារបស់ គ.អ.ស. ដែលមិនទាន់សម្រេចបាននៅត្រឹមឆ្នាំ២០១៥ ត្រូវបានចាត់ទុកជាអាទិភាពដំបូងនៅក្នុងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីសម្រេចបាន គ.អ.ច.។

កម្ពុជាគឺជាប្រទេសមួយ ក្នុងចំណោមប្រទេសជាសមាជិកនៃអង្គការសហប្រជាជាតិចំនួន១៨៩ ដែលគាំទ្រដល់ គ.អ.ស. និងបានធ្វើមូលដ្ឋាននីយកម្មទៅក្នុងបរិការណ៍ជាតិ គឺគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍កម្ពុជា(គ.អ.ស.ក.) នៅក្នុងកំលុងឆ្នាំ២០០៣។ គ.អ.ស.ក. ត្រូវបានរៀបចំច្បាស់លាស់និងត្រូវបានបន្ថែមគោលដៅទី៩មួយទៀត ស្តីពីការលុបបំបាត់មីននិងសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម និងបានកំណត់ចំណុចដៅយ៉ាងច្រើនក្នុងគោលដៅមួយចំនួនដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងពីអាទិភាពជាតិដាច់ដោយឡែក។ បន្ថែមពីលើនេះ គ.អ.ស.ក. ត្រូវបានតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃលទ្ធផលនៃការសម្រេចបាន ប៉ុន្តែ មិនបានរាយការណ៍ពីការអនុវត្តគោលដៅទី៨ ដែលជាគោលដៅស្តីពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការសកល។ គ.អ.ស.ក. ត្រូវបានពិនិត្យនិងកែសម្រួលជាច្រើនដង សរុបមានចំណុចដៅចំនួន២៨និងសូចនាករចំនួន៦៥។ ជាទូទៅ ចំណុចដៅត្រូវបានកំណត់តម្លៃដើមគ្រានៅឆ្នាំ២០០០ និងគោលដៅចុងក្រោយក្នុងឆ្នាំ២០១៥។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ដែលមានក្រសួងផែនការ

[3] បានឯកភាពនៅក្នុងផ្នែកនៃកិច្ចព្រមព្រាង ម៉ុងតេរី ឆ្នាំ២០០២

ជាសេនាធិការ បានដឹកនាំការសម្របសម្រួល រៀបចំរបាយការណ៍វឌ្ឍនភាពប្រចាំឆ្នាំនៃការសម្រេចបាន គ.អ.ស.ក. ចាប់ពីឆ្នាំ២០០៨។ គ.អ.ស.ក. ត្រូវបានធ្វើសមាហរណកម្មទៅក្នុង ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ និង ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ថ្នាក់ក្រោមជាតិ រួមជាមួយតារាងផ្តល់ពិន្ទុពីលទ្ធផលនៃការសម្រេចបាន គ.អ.ស.ក.។

ជំពូកនេះ នឹងពិនិត្យមើលពីលទ្ធផលចុងក្រោយនៃការសម្រេចបាននិងបទពិសោធនៃការអនុវត្ត គ.អ.ស.ក. ដើម្បីគាំទ្រនិងរៀបចំក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក.។ ផ្នែកដំបូងនឹងចាប់ផ្តើមពីសេចក្តីសង្ខេបនៃលទ្ធផល រួមជាមួយការវិភាគតាមគោលដៅនីមួយៗ និងផ្នែកចុងក្រោយពិភាក្សាលើចំណុចសំខាន់ៗមួយចំនួនដែលមិនទាន់សម្រេចបាននិងបញ្ហាប្រឈមនានា ដែលមានការពាក់ព័ន្ធជាមួយ គ.អ.ច.ក.។

២.២- សេចក្តីសង្ខេបនៃការពិនិត្យមើលឡើងវិញ លទ្ធផលនៃការសម្រេចបាន គ.អ.ស.ក.

ផ្នែកនេះ នឹងបង្ហាញពីរបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំនិងរបាយការណ៍ចុងក្រោយនៃការសម្រេចបាន គ.អ.ស.ក.។ ជាលទ្ធផល កម្ពុជាទទួលជោគជ័យយ៉ាងត្រចះត្រចង់ក្នុងការសម្រេចបាន គ.អ.ស.ក. ដែលប្រមាណ៦៤%នៃចំណុចដៅទាំង២៨ ត្រូវបានសម្រេចឬហៀបនឹងសម្រេចបាន។ គួរកត់សម្គាល់ផងដែរថា វឌ្ឍនភាពបន្ថែមទៀតឆ្ពោះទៅសម្រេចបាន គ.អ.ស.ក. ត្រូវបានបង្ហាញច្បាស់ចាប់ពីឆ្នាំ២០១៥។

រូបភាព ២.១ : ការសម្រេចបាន គ.អ.ស.ក. តាមចំណុចដៅនិងសូចនាករ

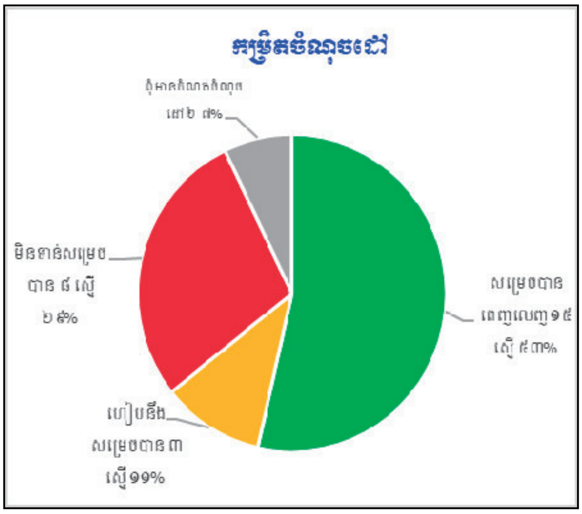

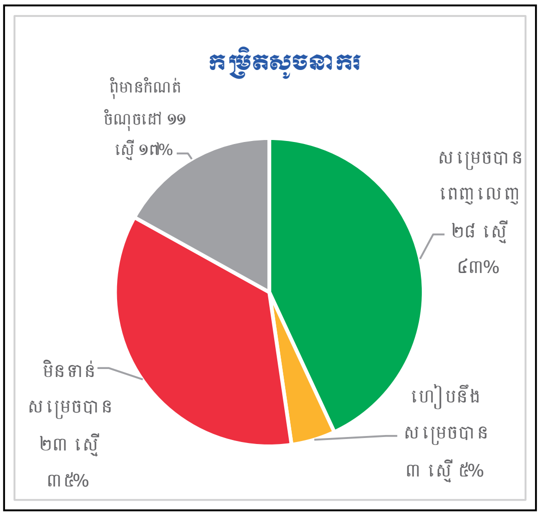

ប្រភព : របាយការណ៍នៃការសម្រេចបាន គ.អ.ស.ក. ក្រសួងផែនការ

តារាង ២.១ បង្ហាញថាការអនុវត្តនៅកម្ពុជាមានភាពល្អប្រសើរបំផុត ជាពិសេស លើការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ដែលជាចំណុចដៅនៃគោលដៅទី១និងសុខភាពកុមារ និងមាតានៃគោលដៅទី៤និងទី៥។ ចំណុចដៅជាច្រើន ត្រូវបានសម្រេចមុនឆ្នាំកំណត់ ហើយការខិតខំអនុវត្តដើម្បីសម្រេចបានចំណុចដៅទាំងនោះ មានកម្រិតលើសពីស្តង់ដាដែលបានកំណត់។

តារាង ២.១ : សេចក្តីសង្ខេបពីការអនុវត្ត គ.អ.ស.ក. នៅកម្រិតចំណុចដៅ

គោលដៅ	ចំណុចដៅ	ការអនុវត្ត
១. លុបបំបាត់ភាពក្រីក្រនិងភាពអត់ឃ្លានធ្ងន់ធ្ងរ	(១a) កាត់បន្ថយឲ្យបានពាក់កណ្តាលសមាមាត្រនៃប្រជាជនរស់នៅក្រោមខ្សែបន្ទាត់ភាពក្រីក្ររបស់ជាតិ	សម្រេចបាន
	(១b) កាត់បន្ថយសមាមាត្រប្រជាជនដែលទទួលរងនូវភាពអត់ឃ្លាន	សម្រេចបាន
	(១c) បង្កើនចំណែកនៃចំណូលរបស់ប្រជាជនក្របំផុត២០%	មិនទាន់សម្រេចបាន
	(១d) លើកកម្ពស់អាហារូបត្ថម្ភនិងលុបបំបាត់ភាពក្រិន	មិនទាន់សម្រេចបាន
២. សម្រេចឲ្យបានសកលកម្មអក្ខរកម្ម និងការអប់រំបឋមសិក្សា	(២a) សម្រេចឲ្យបាន១០០% ការសិក្សាពិតនៅកម្រិតបឋមសិក្សា	ហៀបនឹងសម្រេចបាន
	(២b) សម្រេចឲ្យបាន១០០% អត្រាបញ្ចប់ការសិក្សានៅកម្រិតសិក្សាបឋមភូមិ	មិនទាន់សម្រេចបាន
	(២c) សម្រេចឲ្យបានសកលកម្មអក្ខរកម្ម ក្នុងចំណោមប្រជាជនអាយុ ពី ១៥-២៥ឆ្នាំ	ហៀបនឹងសម្រេចបាន
	(២d) សម្រេចឲ្យបាននូវសមភាពយេនឌ័រ នៅកម្រិតបឋមសិក្សា	សម្រេចបាន
៣. លើកកម្ពស់សមភាពយេនឌ័រ និងការផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់ស្ត្រី	(៣a) សម្រេចឲ្យបានសមភាពយេនឌ័រក្នុងវិស័យអប់រំនិងអក្ខរកម្ម	សម្រេចបាន
	(៣b) ផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់ស្ត្រីក្នុងការងារទទួលបានប្រាក់ឈ្នួល	មិនទាន់សម្រេចបាន
	(៣c) ផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់ស្ត្រីក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្ត	មិនទាន់សម្រេចបាន
	(៣d) បញ្ចប់អំពើហិង្សាលើយេនឌ័រ	មិនមានចំណុចដៅ
៤. កាត់បន្ថយអត្រាមរណភាពកុមារ	(៤a) កាត់បន្ថយអត្រាមរណភាពទារក	សម្រេចបាន
	(៤b) កាត់បន្ថយអត្រាមរណភាពកុមារក្រោមអាយុ៥ឆ្នាំ	សម្រេចបាន
៥. លើកកម្ពស់សុខភាពមាតា	(៥a) កាត់បន្ថយអត្រាមរណភាពមាតា	សម្រេចបាន
	(៥b) បង្កើនអត្រាសម្រាលកូនដោយបុគ្គលិកសុខាភិបាលមានជំនាញ	សម្រេចបាន
៦. ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងមេរោគអេដស៍ ជំងឺអេដស៍ ជំងឺគ្រុនចាញ់ និងជំងឺផ្សេងៗទៀត	(៦a) កាត់បន្ថយអត្រាប្រេវ៉ាឡង់មេរោគអេដស៍ក្នុងចំណោមប្រជាជនទូទៅ	សម្រេចបាន
	(៦b) កាត់បន្ថយ អត្រាស្លាប់ដោយជំងឺរបេងនិងអត្រាប្រេវ៉ាឡង់	សម្រេចបាន
	(៦c) កាត់បន្ថយអត្រាស្លាប់ដោយជំងឺគ្រុនចាញ់	សម្រេចបាន
៧. ធានាចីរភាពបរិស្ថាន	(៧a) បញ្ចូលគោលការណ៍អភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពនិងការថយចុះនៃធនធានធម្មជាតិ	មិនមានចំណុចដៅ
	(៧b) សម្រេចឲ្យបាន ការទទួលបានទឹកសុវត្ថិភាពបរិភោគ និងអនាម័យ នៅតំបន់ជនបទនិងតំបន់ទីប្រជុំជន	សម្រេចបាន
	(៧c) កាត់បន្ថយ ការពឹងផ្អែករបស់គ្រួសារកម្ពុជា លើអុសសម្រាប់ប្រើជាថាមពល	មិនទាន់សម្រេចបាន
	(៧d) បង្កើនសមាមាត្រប្រជាជនកាន់កាប់ដីធ្លីប្រកបដោយចីរភាព	សម្រេចបាន
៨. បង្កើតភាពជាដៃគូជាសកលសម្រាប់កិច្ចអភិវឌ្ឍ	មិនមានចំណុចដៅ	មិនមានចំណុចដៅ
៩. ការបោសសម្អាតមីន សំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម និងការសង្គ្រោះជនពិការដោយសារមីន	(៩a) កាត់បន្ថយចំនួនប្រជាជនដែលរងគ្រោះដោយសារមីននិងសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម	សម្រេចបាន
	(៩b) ផ្ទៃដីដែលបានបោសសម្អាតមីននិងយុទ្ធភណ្ឌមិនទាន់ផ្ទុះពី សង្គ្រាម	សម្រេចបាន

ប្រភព : ក្រសួងផែនការ

ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ពិតសម្រេចបានគួរជាទីមោទនៈ ដោយកម្ពុជាសម្រេចបានការកាត់បន្ថយ អត្រានៃភាពក្រីក្រឲ្យថយចុះពាក់កណ្ដាល នៅក្នុងឆ្នាំ២០១២ គឺមុនកាលកំណត់ចំនួន៣ឆ្នាំ។ កម្ពុជាក៏សម្រេចបានវឌ្ឍនភាពជាច្រើនលើការបោសសម្អាតមីននិងយុទ្ធភណ្ឌមិនទាន់ផ្ទុះសល់ពីសង្គ្រាម ដែលជាគោលដៅពិសេសរបស់កម្ពុជា។

ទោះជាដូចនេះក្ដី មានចំណុចដៅមួយចំនួននៃ គ.អ.ស.ក. នៅមិនទាន់សម្រេចបាននៅឡើយ។ ស្របពេលដែលគម្លាតទាំងនេះត្រូវបានបង្រួមឲ្យកាន់តែជិតគ្នា ឬហៀបនឹងសម្រេចបាននៅឆ្នាំ២០១៥ ជាពិសេស នៅក្នុងវិស័យអប់រំនិងសិទ្ធិអំណាចដល់ស្ត្រី នៅមានបញ្ហាមួយចំនួន មិនទាន់បានសម្រេចនៅឡើយ។ ការសម្រេចមិនបានគ្រប់ចំណុចដៅពាក់ព័ន្ធនឹងបរិស្ថាននៃគោលដៅទី៧ ចំណុចដៅពាក់ព័ន្ធនឹងអាហារូបត្ថម្ភនៃគោលដៅទី១ និងការកាត់បន្ថយអត្រាស្លាប់ដោយជំងឺរបេងនៃគោលដៅទី៦ នឹងត្រូវដោះស្រាយបន្តនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក.។

២.៣- ការពិនិត្យមើលឡើងវិញតាមគោលដៅនីមួយៗ

២.៣.១- គោលដៅទី១៖ លុបបំបាត់ភាពក្រីក្រនិងភាពអត់ឃ្លានធ្ងន់ធ្ងរ

កម្ពុជាសម្រេចបានវឌ្ឍនភាពគួរជាទីមោទន ក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ។ អត្រានៃប្រជាជនក្រីក្របានថយចុះពី៥៣,៣%នៅក្នុងឆ្នាំ២០០៤ មកត្រឹម១៣,៥%នៅក្នុងឆ្នាំ២០១៤។ ដូចគ្នានេះដែរ តារាង ២.២ អត្រានៃប្រជាជនអត់ឃ្លាន(ប្រជាជនដែលរស់នៅក្រោមខ្សែបន្ទាត់ភាពក្រីក្រម្ហូបអាហារ) ត្រូវបានកាត់បន្ថយពីប្រមាណ២០%នៅក្នុងឆ្នាំគោល មកសូន្យ និងបានកាត់បន្ថយវិសមភាព ដែលក្នុងនោះ ចំណែកនៃការប្រើប្រាស់របស់ប្រជាជនមានចំណូលទាបបំផុត២០% បានកើនឡើងពី៦,៨៥%ក្នុងឆ្នាំ២០០៧ មក៩%នៅឆ្នាំ២០១៤។

តារាង ២.២ : ការអនុវត្តគោលដៅទី១

ល.រ	សូចនាករ	ឯកតា	សមិទ្ធផល				
			២០០០	២០០៥	២០១០	២០១៥ ជាក់ស្ដែង	២០១៥ ចំណុចដៅ
(១a) កាត់បន្ថយឲ្យបានពាក់កណ្ដាលសមាមាត្រនៃប្រជាជនរស់នៅក្រោមខ្សែបន្ទាត់ភាពក្រីក្ររបស់ជាតិ							
១	កាត់បន្ថយសមាមាត្រប្រជាជនរស់នៅក្រោមខ្សែបន្ទាត់ភាពក្រីក្រដល់ទាបជាង១៩,៥%	%	៣៩,៥ (១៩៩៣)	៤៧,៨ (២០០៧)	២១,១	១៣,៥ (២០១៤)	≤ ១៩,៥
(១b) កាត់បន្ថយសមាមាត្រប្រជាជនដែលទទួលរងនូវភាពអត់ឃ្លាន							
២	កាត់បន្ថយសមាមាត្រប្រជាជនរស់នៅក្នុងភាពអត់ឃ្លានឲ្យទាបជាង១០%	%	២០,០ (១៩៩៣)	៤,៣២	៤,០៧	០ (២០១៤)	≤ ១,០
(១c) បង្កើនចំណែកនៃចំណូលរបស់ប្រជាជនក្របំផុត ២០%							
៣	បង្កើនចំណែកនៃចំណូលរបស់ប្រជាជនក្រីក្របំផុត២០% ឲ្យដល់១១%	%	៧,៤ (១៩៩៣)	៦,៨៥ (២០០៧)	៧,៩	៩,០ (២០១៤)	≥ ១១,០
(១d) លើកកម្ពស់អាហារូបត្ថម្ភនិងលុបបំបាត់ភាពក្រិន							
៤	កាត់បន្ថយប្រេវ៉ាឡង់នៃកុមារខ្វះគ្រប់ទម្ងន់(អាយុក្រោម៥ឆ្នាំ)	%	៤៥,២	២៨,០	២៨,០	២៣,០ (២០១៤)	≤ ១៩,០

៥	កាត់បន្ថយប្រេវ៉ាឡង់នៃកុមារក្រិន	%	៤៤,៦	៤៣,0	៤0,0	៣២,0 (២0១៤)	≤ ២៥,0
៦	កាត់បន្ថយប្រេវ៉ាឡង់នៃកុមារស្គមស្គាំង	%	១៥,0	៨,0	១១,0	១0,0	≤ ៩,0
៧	កាត់បន្ថយប្រេវ៉ាឡង់កង្វះគ្រាប់ឈាមរបស់កុមារអាយុ៦-៥៩ខែ	%	-	៦២,0	៥៥,0	៥៦,0 (២0១៤)	៤២,0
៨	កាត់បន្ថយប្រេវ៉ាឡង់កង្វះគ្រាប់ឈាមរបស់ស្ត្រីអាយុ១៥-៤៩ឆ្នាំ	%	-	៤៧,0	៤៤,0	45.0 (២0១៤)	៤២,0
៩	បង្កើនសមាមាត្រគ្រួសារដែលប្រើប្រាស់អំបិលអ៊ីយ៉ូដ	%	-	-	៨៣,0	-	៩0,0
១0	កាត់បន្ថយអត្រានៃពលកម្មកុមារ (តិចជាងឬស្មើអាយុ១៧ឆ្នាំ)នៃចំនួនកុមារសរុបនៅក្នុងក្រុមអាយុនោះ	%	១៦,៥ (១៩៩៩)	-	១៦,៨	១៩,៣ (២0១៤)	≤ ៨,0

ប្រភព÷ ក្រសួងផែនការ

លទ្ធផលនេះ ជាសមិទ្ធផលធំៗដែលជាកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ថ្នាក់ដឹកនាំនិងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងសម្របសម្រួលរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ដើម្បីរក្សាឲ្យបានស្ថិរភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច ការបើកទូលាយទីផ្សារ និងជំរុញកំណើនសេដ្ឋកិច្ច។ ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ សម្រេចបានដោយសារកំណើនសេដ្ឋកិច្ច និងការបែងចែកប្រកបដោយសមធម៌។ ទោះជាដូចនេះក្តី ការរក្សាបាននូវការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រទៅអនាគត គឺជាបញ្ហាប្រឈម ដោយសារប្រជាជនក្រីក្រមានការលំបាកក្នុងការទទួលបានការបែងចែកកំណើនប្រកបដោយសមធម៌ពីកំណើនសេដ្ឋកិច្ច។ លើសពីនេះ តាមរយៈការវិភាគលទ្ធផលខាងលើ បង្ហាញថា រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាត្រូវបង្កើនកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងបន្ថែមទៀតដើម្បីធានាឲ្យបានថា ប្រជាជនកំពុងរស់នៅលើខ្សែបន្ទាត់ភាពក្រីក្រនឹងមិនធ្លាក់ចុះក្រោមខ្សែបន្ទាត់ភាពក្រីក្រវិញ។

ដូចគ្នានេះដែរ នៅពេលដែលសមភាពនៃប្រាក់ចំណូលត្រូវបានផ្តល់ ការរីកចម្រើននេះ មានការធ្លាក់ចុះខ្លះតាមចំណុចដៅមួយចំនួន។ បន្ថែមលើនេះទៀតនៅពេលអនាគត ការរីកចម្រើននៃសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជា តាមរយៈការធ្វើពិពិធកម្មជាមូលដ្ឋានទៅកផលិតកម្មដែលមានតម្លៃបន្ថែមខ្ពស់ និងផ្តល់ជំនាញមានបៀវត្សរ៍ខ្ពស់ នឹងនាំឲ្យការសម្រេចបានសមភាពនៃប្រាក់ចំណូលកាន់តែមានការពិបាក។ ស្រដៀងគ្នានេះដែរ គឺការបន្តមានគម្លាតប្រាក់ចំណូលរបស់ប្រជាជននៅតំបន់ទីប្រជុំជននិងជនបទ។ រូបភាព ២.២. ខាងក្រោម បង្ហាញថា អត្រានៃភាពក្រីក្រនៅតាមបណ្តាខេត្តមានភាពខុសគ្នា។ ភាពក្រីក្រត្រូវបានប៉ាន់ស្មានខ្ពស់ដល់ទៅ២៨% នៅក្នុងខេត្តរតនគិរី និងឧត្តរមានជ័យ[4]។ ប្រហាក់ប្រហែលគ្នានេះដែរ កង្វះអាហារូបត្ថម្ភ ត្រូវបានបង្ហាញថា មានកម្រិតខ្ពស់ជាង៤០% នៅខេត្តព្រះវិហារ និងកំពង់ឆ្នាំង។ ការខិតខំប្រឹងប្រែងបន្តដើម្បីធ្វើសម្រេចឲ្យមានវឌ្ឍនភាពនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ គឺជាអាទិភាពដែលត្រូវអនុវត្ត។

[4] *វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ ក្រសួងផែនការ ការប៉ាន់ស្មានតំបន់តូចៗ*

រូបភាព ២.២ : ការប៉ាន់ស្មានពីអត្រាភាពក្រីក្រនៅតាមខេត្ត (ឆ្នាំ២០១៤)

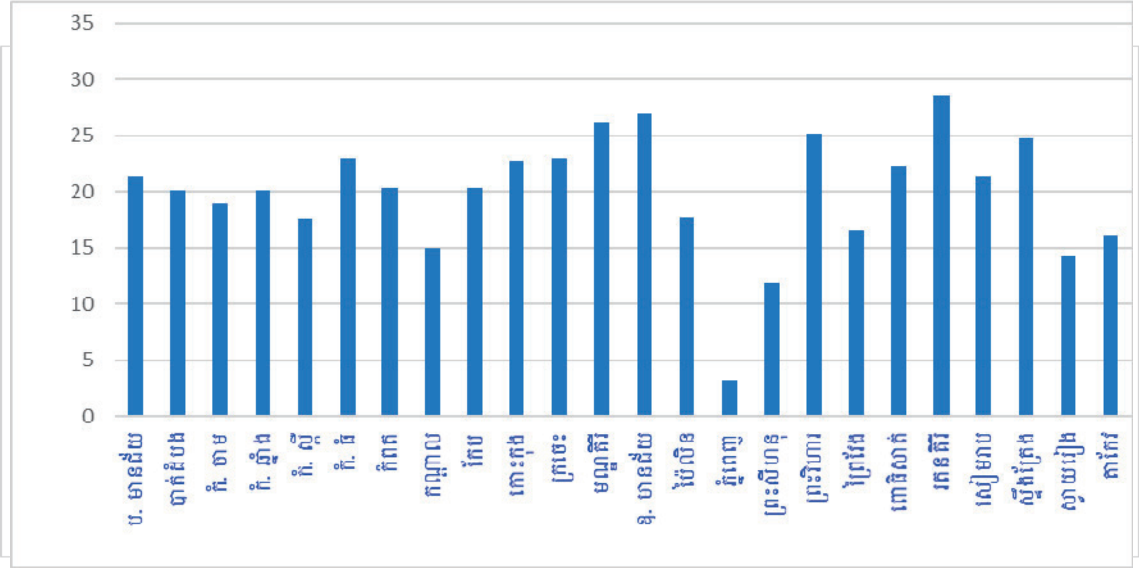

ប្រភព : ក្រសួងផែនការ

ការលុបបំបាត់ភាពក្រីក្រធ្ងន់ធ្ងរឬភាពក្រីក្រម្ហូបអាហារ(ដែលកំណត់ថាជាភាពអត់ឃ្លាន) ក៏ទទួលបានជោគជ័យយ៉ាងត្រចះត្រចង់ ដែលធ្វើឲ្យរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាទទួលការគាំទ្រពីបញ្ហានេះ។ ប៉ុន្តែ ទិន្នន័យសម្រាប់វាស់វែងសូចនាករពាក់ព័ន្ធនឹងភាពក្រិន និងខ្វះទម្ងន់នៅមានកម្រិត(តារាង ២.៣) ដែលទាមទារឱ្យមានកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងនិងធនធានថ្មីៗបន្ថែមទៀតដើម្បីបំពេញតម្រូវការខាងលើ។ លទ្ធផលជាវិជ្ជមាន ចំពោះកុមារមានភាពស្លេកស្លាំងត្រូវបានកាត់បន្ថយ ហើយចំណុចដៅសម្រាប់ការប្រើប្រាស់អំបិលអ៊ីយ៉ូតត្រូវបានសម្រេចតាមកាលកំណត់។

២.៣.២- គោលដៅទី២៖ សម្រេចឲ្យបានសកលកម្មអក្ខរកម្មនិងការអប់រំបឋមសិក្សា

ការអនុវត្តរបស់កម្ពុជាពាក់ព័ន្ធនឹងគោលដៅអប់រំ ទទួលបានលទ្ធផលចម្រុះ (តារាង ២.៣.)។ វិស័យអប់រំសម្រេចបានជោគជ័យ អត្រាអក្ខរកម្មរបស់ប្រជាជនអាយុពី១៥ ដល់២៥ឆ្នាំ កើនឡើងគួរឲ្យកត់សម្គាល់សម្រាប់ ដោយកើនឡើងពី៨០,៤%នៅឆ្នាំ២០០០ ដល់៩៣,០%នៅឆ្នាំ២០១៣។ អត្រាពិតនៃការសិក្សានៅកម្រិតបឋមសិក្សាបានកើនឡើងពី៨៥,០%នៅឆ្នាំ២០០០ ដល់៩៨,០%នៅឆ្នាំ២០១៥ ហើយគម្លាតយេនឌ័រក្នុងផ្នែកវត្តមានសិស្សក្នុងសាលា នៅរក្សាដដែលមិនកើនឡើង។ ចំណុចដៅនីមួយៗ ក្នុងវិស័យនេះសម្រេចបានតាមការកំណត់។

ប៉ុន្តែ អត្រារួម និង អត្រាបញ្ចប់ការសិក្សា នៅកម្រិតខ្ពស់ជាងនេះ សម្រេចបានកម្រិតទាបដែលចាំបាច់ត្រូវមានវិធានការបន្ថែមទៀត។ នៅឆ្នាំ២០១៥ អត្រារួមនៃការសិក្សានៅកម្រិតមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិសម្រេចបាន៥៥,១% និងអត្រាបញ្ចប់ការសិក្សានៅកម្រិតមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិសម្រេចបាន៨៤,១% និងទុតិយភូមិសម្រេចបាន៤០,៣%។

តារាង ២.៣ : ការអនុវត្តគោលដៅទី២ នៃ គ.អ.ស.ក.

ចំណុចដៅ/ សូចនាករ		សមិទ្ធផល				
	ឯកតា	២០០០	២០០៥	២០១០	២០១០ ជាក់ស្តែង	២០១៥ ចំណុចដៅ
(២a) សម្រេចឲ្យបាន ១០០% ការសិក្សាពិតនៅកម្រិតបឋមសិក្សា						
អត្រាអក្ខរកម្ម ក្នុងចំណោមប្រជាជនអាយុ ១៥-២៤ឆ្នាំ ពីឆ្នាំ២០០៤ ដល់ឆ្នាំ២០១៣	%		៨០,៤	៨៨,៨	៩៣,០	៩៤,៥
(២b) សម្រេចឲ្យបាន ១០០% អត្រាបញ្ចប់ការសិក្សានៅកម្រិតសិក្សាបឋមភូមិ						
អត្រាពិតនៃការសិក្សានៅកម្រិតបឋមសិក្សា	%	៨៥,០ (២០០១)	៧៦,៦	៨៥,៦	៩៧,៩ (២០១៤/១៥)	១០០
(២c) សម្រេចឲ្យបានសកលកម្មអក្ខរកម្ម ក្នុងចំណោមប្រជាជនអាយុ ពី ១៥-២៥ឆ្នាំ						
អត្រារួមនៃការសិក្សានៅកម្រិតមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ	%	-	៤៥,៨	៥៨,១	៥៥,១	៧៤,០
អត្រាបញ្ចប់ការសិក្សានៅកម្រិតបឋមសិក្សា		៥១ (២០០១	៤៦,៨	៨៣,២	៨៤,១	១០០
អត្រាបញ្ចប់ការសិក្សានៅកម្រិតមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ	%	-	១៩,៧	៤៨,៧	៤០,៣	១០០
(២d) សម្រេចឲ្យបាននូវសមភាពយេនឌ័រ នៅកម្រិតបឋមសិក្សា						
សន្ទស្សន៍យេនឌ័រនៅកម្រិតបឋមសិក្សា	សន្ទស្សន៍	០,៩៥	០,៩៧	០,៩១	១	១
សន្ទស្សន៍យេនឌ័រនៅកម្រិតមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ	សន្ទស្សន៍	០,៦៨	០,៧៩	០,៩៧	១,១	១

ប្រភព : ក្រសួងផែនការ

សមិទ្ធផលសំខាន់ៗក្នុងគោលដៅទី២ នៃ គ.អ.ស.ក. ត្រូវបានជំរុញយ៉ាងខ្លាំងដោយគោលនយោបាយ។ គំនិតផ្តួចផ្តើមរបស់ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា តាមរយៈការផ្តល់ចំណីអាហារដល់សិស្ស ការមិនយកថ្លៃសិក្សា ការសាងសង់សាលានៅជិតភូមិប្រជាជន និងការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើសមាសភាពយេនឌ័រ បានជួយជំរុញកុមារឲ្យទៅសិក្សា។ ម្យ៉ាងទៀត ការគាំទ្រថវិការបស់រាជរដ្ឋាភិបាលដើម្បីពង្រីកនិងពង្រឹងមជ្ឈមណ្ឌលអប់រំសហគមន៍ ក៏បានចូលរួមចំណែកយ៉ាងសំខាន់ដល់ការលើកកម្ពស់កម្រិតអក្ខរកម្មរបស់ប្រជាជន។ ទោះជាដូចនេះក្តី បញ្ហាប្រឈមមួយចំនួននៅតែបន្តក្នុងផ្នែកគុណភាពអប់រំ និងកម្រិតនៃវឌ្ឍនភាពនៅតាមសាលានិងខេត្ត។

ការបង្កើនអត្រាបញ្ចប់ការសិក្សា គឺជាអាទិភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ដើម្បីបំពេញតាមតម្រូវការទីផ្សារការងារ និងផ្តល់ផលប្រយោជន៍ដល់ការងារទាំងមូល។ កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីដោះស្រាយកម្រិតភាពក្រីក្រនៅខេត្តនិងតំបន់ដាច់ស្រយាល មានសារៈសំខាន់ក្នុងការអនុញ្ញាតឲ្យឪពុកម្តាយបញ្ជូនកូនទៅសាលារៀន និងការបង្កើននូវការយល់ដឹងពីផលប្រយោជន៍រយៈពេលវែងពីការសិក្សានៅក្នុងចំណោមសហគមន៍ទាំងនោះក៏មានសារៈសំខាន់ផងដែរ។ ការផ្តល់បរិយាកាសអំណោយផលតាមរយៈមធ្យោបាយងាយស្រួលដល់ស្ត្រី និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសម្រាប់ជំរុញឲ្យមានការងាយស្រួលធ្វើដំណើរទៅសាលារៀន(ផ្លូវតភ្ជាប់ពីសាលាទៅភូមិរបស់ប្រជាជន) គឺជាអាទិភាពដែលត្រូវអនុវត្តបន្ត។

ការបង្កើនតម្រូវការតាមរយៈ ការលើកកម្ពស់គុណភាពនិងប្រសិទ្ធភាពនៃការសិក្សាជាមូលដ្ឋាននៅក្នុងសាលា និងការពង្រឹងការបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេសនិងវិជ្ជាជីវៈ គឺជាលក្ខខណ្ឌដ៏សំខាន់។

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានដាក់ចំណុចទាំងនេះ ជាគោលនយោបាយអាទិភាពនៅក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណគ្រប់ដំណាក់កាល ដោយទទួលស្គាល់ថាការអប់រំគឺជាស្នូលនៃការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស ហើយក៏ជាកត្តាជោគជ័យសម្រាប់ការរីកចម្រើននិងអភិវឌ្ឍប្រទេសជាតិ។

២.៣.៣- គោលដៅទី៣ : លើកកម្ពស់សមភាពយេនឌ័រនិងការផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់ស្ត្រី

ការអនុវត្តក្នុងគោលដៅទី៣ពាក់ព័ន្ធយេនឌ័រ គឺទទួលបានលទ្ធផលចម្រុះ។ នៅក្នុងវិស័យនេះ មានតែសូចនាករក្នុងចំណុចដៅ៣ប៉ុណ្ណោះ ហើយគ្មានប្រភពទិន្នន័យសម្រាប់គាំទ្រដល់សូចនាករស្តីពីអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារទេ។ ទោះជាដូចនេះក្តី តាមរយៈតារាង ២.៤ បានបង្ហាញច្បាស់ថា មានតែសូចនាករមួយតែប៉ុណ្ណោះ(សមភាពក្នុងការអប់រំនិងអក្ខរកម្ម) ដែលសម្រេចបានតាមចំណុចដៅកំណត់។

តារាង ២.៤ : ការអនុវត្តគោលដៅទី៣នៃ គ.អ.ស.ក.

ល.រ	សូចនាករ	ឯកតា	សមិទ្ធផល				
			២០០០	២០០៥	២០១០	២០១៥ ជាក់ស្តែង	២០១៥ ចំណុចដៅ
	(៣a) សម្រេចឲ្យបានសមភាពយេនឌ័រក្នុងវិស័យអប់រំនិងអក្ខរកម្ម						
1	អត្រាភេទ (ស្ត្រី/ប្រុស) នៅកម្រិតមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ	%	៤៨ (២០០១)	៦០	៨២	១០០	១០០
2	អត្រាភេទ (ស្ត្រី/ប្រុស) នៅកម្រិតឧត្តមសិក្សា	%	៣៨ (២០០១)	៤៥,៦	៨៦,៧	៨៥	៨៥
3	អត្រាភេទ (ស្ត្រី/ប្រុស) អាយុ ១៥-២៤ឆ្នាំ នៃអក្ខរកម្ម	%	៨៧ (១៩៩៨)	៩០	៩៨,៣	១០០	១០០
4	អត្រាភេទ (ស្ត្រី/ប្រុស) អាយុ ២៥-៤៤ឆ្នាំ នៃអក្ខរកម្ម	%	៧៨ (១៩៩៨)	៨០	៩៩	១០០	១០០
	(៣b) ផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់ស្ត្រីក្នុងការងារទទួលបានប្រាក់ឈ្នួល						
5	ស្ត្រីធ្វើការងារមានបៀវត្សរ៍ក្នុងគ្រប់វិស័យ	%	-	-	៤២,២	-	៥០
6	សមាមាត្រស្ត្រីធ្វើការមានបៀវត្សរ៍ ក្នុងវិស័យកសិកម្ម	%	៣៥,០ (១៩៩៨)	៥២,៥	៥៣,០	៤៥,៧ (២០១៣)	៥០
7	សមាមាត្រស្ត្រីធ្វើការមានបៀវត្សរ៍ វិស័យឧស្សាហកម្ម	%	៤៤ (១៩៩៨)	៥៣,៣	៧៣,៧	៤៥,៤	៥០
8	សមាមាត្រស្ត្រីធ្វើការមានបៀវត្សរ៍ វិស័យសេវាកម្ម	%	២១,០	២៧,០	២៧,៤	៣២,០	៥០

ល.រ	សូចនាករ		សមិទ្ធផល				
		ឯកតា	២០០០	២០០៥	២០១០	២០១៥ ជាក់ស្តែង	២០១៥ ចំណុចដៅ
			(១៩៩៨)			(២០១៣)	
(៣c) ផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់ស្ត្រីក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្ត							
9	សមាមាត្រនៃអាសនៈរបស់ស្ត្រីនៅក្នុងសភាជាតិ	%	១២,៣ (១៩៩៨)	១៩,៥ (២០០៣)	២១ (២០០៨)	២០,៣២ (២០១៣)	៣០
10	សមាមាត្រនៃអាសនៈរបស់ស្ត្រីនៅក្នុងព្រឹទ្ធសភា	%	១៤,៧៥ (១៩៩៩)	១៤,៧៥ (២០០៦)	១៤,៧៥ (២០១២)	១៤,៧៥ (២០១២)	៣០
11	សមាមាត្ររបស់ស្ត្រីជារដ្ឋមន្ត្រី	%	៧,៤ (១៩៩៨)	៧,១ (២០០៣)	៧,១ (២០០៨)	១០,៧ (២០១៣)	១៥
12	សមាមាត្ររបស់ស្ត្រីជារដ្ឋលេខាធិការ	%	៦ (១៩៩៨)	៦,៦ (២០០៣)	៨ (២០០៨)	២០,៥៤ (២០១៣)	១៨
13	សមាមាត្ររបស់ស្ត្រីជាអនុរដ្ឋលេខាធិការ	%	៤ (១៩៩៨)	៧.៥ (២០០៣)	១៥,១ (២០០៨)	១៧,៦ (២០១៣)	២០
14	សមាមាត្ររបស់ស្ត្រីជាអភិបាលរាជធានី ខេត្ត	%	0	0	0	0	១០
15	សមាមាត្ររបស់ស្ត្រីជាអភិបាលរងរាជធានី ខេត្ត	%	0	១ (២០០៣)	២០ (២០១១)	១៧ (២០១៤)	១៥
16	សមាមាត្រនៃអាសនៈរបស់ស្ត្រីនៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់	%	-	៩,០ (២០០២)	១៥,១ (២០០៧)	១៧,៨ (២០១២)	២៥
(៣d) បញ្ចប់អំពើហិង្សាលើយេនឌ័រ							
17	ចំនួនដងការការពារអំពើហិង្សាលើស្ត្រីភេទ បែងចែកតាមបញ្ហា	ចំនួនដង	-	-	-	-	-

ប្រភព÷ ក្រសួងផែនការ

ទោះជាដូចនេះក្តី ទាំងសូចនាករនៃការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តផ្នែកនយោបាយ និងសេវាសាធារណៈផ្នែកយេនឌ័រ បានបង្ហាញពីការកែលម្អយ៉ាងខ្លាំង ទោះបីជាមានកម្រិតលម្អៀងក្តី ជាពិសេសគឺសមាមាត្រនៃអាសនៈរបស់ស្ត្រីក្នុងរដ្ឋសភា និងសមាមាត្រស្ត្រីជារដ្ឋលេខាធិការ។ វឌ្ឍនភាពនៃយេនឌ័រក្នុងវិស័យសេដ្ឋកិច្ច នៅមានកម្រិតទាបជាងចំណុចដៅនៅឡើយ ជាពិសេស ស្ត្រីធ្វើការងារមានបៀវត្សរ៍នៅក្នុងគ្រប់វិស័យ និងវឌ្ឍនភាពថ្មីៗនេះ ក្នុងវិស័យឧស្សាហកម្មនិងកសិកម្ម ដែលបង្ហាញថាសូចនាករទាំងពីរត្រូវបានធ្វើឲ្យសម្រេចចំណុចដៅនៅឆ្នាំ២០០៥ និង២០១០ បានថយចុះបន្តិចនៅឆ្នាំ២០១៥។

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងខ្លាំង អំពីស្ថានភាពអំពើហិង្សាប្រឆាំងនឹងស្ត្រី ប៉ុន្តែដោយសារកង្វះទិន្នន័យ ពិតជាមានការលំបាកក្នុងការរៀបរាប់អំពីស្ថានភាពអំពើហិង្សាប្រឆាំង

នឹងស្ត្រី។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានអនុម័តច្បាប់មួយចំនួននៅក្នុងកំឡុងពេលនៃ គ.អ.ស.ក. ដើម្បីការពារសិទ្ធិរបស់ស្ត្រីនិងកុមារី រួមទាំងច្បាប់ស្ដីពីការទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារនិងការការពារជនរងគ្រោះ(ឆ្នាំ២០០៥) និងច្បាប់ស្ដីពីការបង្ក្រាបការជួញដូរមនុស្សនិងការកេងប្រវ័ញ្ចផ្លូវភេទ(ឆ្នាំ ២០០៧)។ បន្ថែមលើនេះទៀត ផែនការសកម្មភាពទី២ ដើម្បីទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាលើស្ត្រី ត្រូវបានប្រកាសផ្សព្វផ្សាយនៅឆ្នាំ២០១៥។

ជាទូទៅ សមភាពយេនឌ័រ គឺជាវិស័យគន្លឹះដែលមិនទាន់សម្រេចបានតាមគោលដៅកំណត់ ដែលទាមទារឲ្យផ្ដោតការយកចិត្តទុកដាក់នៅក្នុងរបៀបវារៈ គ.អ.ច.ក.។ ការអនុវត្តយេនឌ័រនេះ ផ្ដោតលើវិស័យជាក់លាក់ ដែលលើកកម្ពស់ទិន្នន័យអប់រំ និងបង្ហាញពីឆន្ទៈរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាក្នុងការសម្រេចបាននូវសមភាពយេនឌ័រក្នុងសេវាសាធារណៈ។ ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើហិង្សាលើស្ត្រី គឺជាបញ្ហាជាក់លាក់មួយ ហើយការកំណត់ទិន្នន័យដែលអាចទុកចិត្តបាន គឺជាអាទិភាពខ្ពស់បំផុត។

២.៣.៤- គោលដៅទី៤ : កាត់បន្ថយមរណភាពកុមារ

ដូចមានបង្ហាញច្បាស់នៅក្នុងតារាង ២.៥ កម្ពុជាសម្រេចបានលទ្ធផលគួរឲ្យកត់សម្គាល់ លើគោលដៅនេះ តាមរយៈសូចនាករមូលដ្ឋានចំនួន២(អត្រាមរណភាពទារកនិងកុមារក្រោមអាយុ៥ឆ្នាំ) បង្ហាញថា បានសម្រេចនៅមុនពេលកំណត់។ សូចនាករពាក់ព័ន្ធនឹងកុមារទទួលបានថ្នាំវ៉ាក់សាំងបង្ការ និងសមាមាត្រការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្ដាយ ក៏បានបង្ហាញពីលទ្ធផលល្អក្នុងការអនុវត្តផងដែរ។ ទោះជាដូចនេះក្ដី ការធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងជាងនេះ នៅតែជាប្រការចាំបាច់។

តារាង ២.៥ : ការអនុវត្តគោលដៅទី៤ នៃ គ.អ.ស.ក.

ល.រ	ចំណុចដៅ/ សូចនាករ	ឯកតា	សមិទ្ធផល				
			២០០០	២០០៥	២០១០	២០១០ ជាក់ស្ដែង	២០១៥ ចំណុចដៅ
(៤a) កាត់បន្ថយអត្រាមរណភាពទារក (4a)							
1	អត្រាមរណភាពទារកឲ្យនៅ៥០ ក្នុងឆ្នាំ ២០១៥	/១០០០ កំណើតរស់	៩៥ (១៩៩៨)	៦៦,០	៤៥,០	២៨ (២០១៤)	៥០
(៤b) កាត់បន្ថយអត្រាមរណភាពកុមារក្រោមអាយុ ៥ឆ្នាំ							
2	អត្រាមរណភាពកុមារក្រោមអាយុ ៥ឆ្នាំ	/១០០០ កំណើតរស់	១២៤,០ (១៩៩៨)	៨៣,០	៥៤,០	៣៥	៦៥
(៤c)បង្កើនការផ្ដល់វ៉ាក់សាំងដល់កុមារ							
3	កុមារច្រើនជាង៩០% ទទួលបានការចាក់ថ្នាំ វ៉ាក់សាំង	%	៧១,០	៧៩,០	៩២,០	៩៨ (២០១៤)	>៩០
(៤d) បង្កើនការបំបៅដោះដល់កុមារ							
4	បង្កើនការបំបៅដោះដល់កុមាររហូតដល់អាយុ៦ ខែ ឲ្យបាន៧០%	%	១១,៤	-	៧៤,០	៦៣ (២០១៤)	៧០

ប្រភព : ក្រសួងផែនការ

តាមការសង្កេតបង្ហាញថា ភាពជោគជ័យដែលទទួលបានមកនេះ លេចចេញពីលទ្ធផលនៃការធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងសេវាទាំង២ប្រភេទ គឺសេវាថែទាំមុននិងក្រោយសម្រាលកូន(បុគ្គលិកសុខាភិបាលមានជំនាញនិងការផ្តល់សម្ភារៈសុខាភិបាល) និង កំណើនយ៉ាងទូលំទូលាយផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច (ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រនិងធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងខាងផ្នែកអាហារូបត្ថម្ភ)។ តាមការវិភាគនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដោយប្រើប្រាស់ទិន្នន័យអង្កេតប្រជាសាស្ត្រនិងសុខភាពកម្ពុជា បានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ថា គឺនៅគ្រប់រាជធានីខេត្តទោះជាច់ស្រយាលក្តី ក៏សម្រេចបានសូចនាករនេះ។ ភាពប្រសើរឡើងនេះស្របជាមួយនឹងវិធានការនានារបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ដែលបានដាក់ចេញដើម្បីលើកកម្ពស់សុខុមាលភាពរបស់ប្រជាជន និងទិន្នន័យពីអាយុកាលសង្ឃឹមរស់ពីកំណើត ដែលបានពិភាក្សានៅក្នុងជំពូកទី១។ ប៉ុន្តែ ភាពខុសគ្នាពីខេត្តមួយ ទៅខេត្តមួយ គឺជាឫសគល់នៃវិសមភាព ចំណូលនិងជីវភាពរស់នៅ ការទទួលបានសេវាថែទាំសុខភាពដែលមានគុណភាព និងសេវាសាធារណៈផ្សេងទៀតរបស់ប្រជាជន។

២.៣.៥- គោលដៅទី៥ : កាត់បន្ថយមរណភាពមាតា

គោលដៅទី៥ ជាគូជាមួយគោលដៅទី៤ ក៏ត្រូវបានរាយការណ៍ថា មានការអនុវត្តយ៉ាងល្អប្រសើរ ដោយសម្រេចបានចំណុចដៅ២ ក្នុងចំណោមចំណុចដៅចំនួន៣ គឺអត្រាមរណភាពមាតា និងអត្រាផ្តល់កំណើត ប៉ុន្តែចំណុចដៅពាក់ព័ន្ធនឹងការថែទាំក្រោយពេលសម្រាល និងការប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រពន្យារកំណើត មិនសម្រេចបានតាមការកំណត់ទេ។ តារាង ២.៦ បង្ហាញពីការធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងជាតុចូលវេជ្ជសាស្ត្រសំខាន់ៗ រួមមាន វត្តមាននៃបុគ្គលិកសុខាភិបាលមានជំនាញសម្រាប់ការសម្រាលកូនបានកើនឡើងដល់៨៥% និងសម្រាប់ការថែទាំក្រោយពេលសម្រាលបានកើនដល់៩០% និងចំនួននៃសម្រាលដោយការវះកាត់មានការកើនឡើងខ្ពស់។ លទ្ធផលនេះកើតចេញពីការពង្រីកប្រព័ន្ធថែទាំសុខភាពរបស់កម្ពុជា ជាពិសេស នៅតំបន់ដាច់ស្រយាលនិងតំបន់ដែលមានការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចទាប ដែលត្រូវបានផ្តល់អាទិភាពដោយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា។

តារាង ២.៦ : ការអនុវត្តគោលដៅទី៥ នៃ គ.អ.ស.ក.

ល.រ	ចំណុចដៅ/ សូចនាករ	ឯកតា	សមិទ្ធផល				
			២០០០	២០០៥	២០១០	២០១០ ជាក់ស្តែង	២០១៥ ចំណុចដៅ
	(៥a) កាត់បន្ថយអត្រាមរណភាពមាតានិងការសម្រាលកូន						
១	អត្រាមរណភាពមាតា (ក្នុង១០០ ០០០ កំណើតរស់)	អត្រា	៤៣៧ (១៩៩៧)	៤៧២	២០៦	១៧០ (២០១៤)	២៥០
២	សមាមាត្រនៃការសម្រាលកូនជាមួយបុគ្គលិកសុខាភិបាលជំនាញ	%	៣២	៤៤	៧១	៨៩ (២០១៤)	៨៩
៣	សមាមាត្រនៃការសម្រាលកូនដោយវិធីវះកាត់	%	១,១២	១,១៨	២,៥៦	៥,៣៧ (២០១៤)	៨
	(៥b) ធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងការប្រើប្រាស់មធ្យោបាយពន្យារកំណើត និងសេវាថែទាំមុននិងក្រោយសម្រាលកូន						
4	សមាមាត្រនៃស្ត្រីរៀបការ ប្រើប្រាស់មធ្យោ	%	១៩	២១	២៤,៨២	៣៥	៦០

	បាយពន្យារកំណើតទំនើប				(២០០៨)	(២០១៤)	
5	សមាមាត្រស្ត្រីមានផ្ទៃពោះ ទទួលបានការពិនិត្យផ្ទៃពោះ២ដងឬច្រើនជាងនេះ	%	២៥,៤	៥២,២	៧២	៩០,៥ (២០១៤)	៩០
(៥c) កាត់បន្ថយអត្រាផ្តល់កំណើត							
6	អត្រាផ្តល់កំណើតសរុប	%	៤,០	៣,៤	៣,០	២,៧	៣,០

ប្រភព : ក្រសួងផែនការ

ទោះជាដូចនេះក្តី ប្រការសំខាន់យើងត្រូវទទួលស្គាល់ថា តម្លៃនៃចំណុចដៅរបស់អត្រាមរណភាពមាតាដែលបានកំណត់ នៅមានកម្រិតខ្ពស់នៅឡើយធៀបនឹងស្តង់ដាអន្តរជាតិ។ ផ្ទុយទៅវិញកំណើននៃការចំណាយសម្រាប់ការងារនេះ មានកម្រិតខ្ពស់ដែលទាមទារឲ្យមានការដោះស្រាយពីគុណភាពនិងប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្តការងារ។ បញ្ហាប្រឈមពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រើប្រាស់ការពន្យារកំណើត ទទួលបានតែ៣៥% ប៉ុណ្ណោះធៀបនឹងចំណុចដៅកំណត់៦០% ហើយការមានផ្ទៃពោះក្នុងវ័យជំទង់នៅតែមានកម្រិតខ្ពស់។ អត្តចរិតនៃការអនុវត្តមិនល្អមួយចំនួនទាមទារឲ្យមានការកែប្រែដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយវប្បធម៌និងទំនៀមទម្លាប់ប្រពៃណី។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា បាននិងកំពុងបោះជំហានទៅមុខលើរបៀបវារៈនេះ តាមរយៈ *កម្មវិធី១០ចំណុចស្តីពីសុខភាព*។

២.៣.៦- គោលដៅទី៦: ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងមេរោគអេដស៍ ជំងឺអេដស៍ ជំងឺគ្រុនចាញ់ និងជំងឺផ្សេងៗទៀត

ការអនុវត្តចំណុចដៅ៣ នៅក្នុងគោលដៅទី៦ នេះទទួលបានលទ្ធផលចម្រុះ(តារាង ២.៧)។ កម្ពុជាសម្រេចបានជោគជ័យនូវចំណុចដៅពាក់ព័ន្ធនឹងប្រេវ៉ាឡង់មេរោគអេដស៍/ជំងឺអេដស៍ ចំណុចដៅពាក់ព័ន្ធនឹងគ្រុនចាញ់ និង ចំណុចដៅពាក់ព័ន្ធនឹងជំងឺរបេង។

គោលនយោបាយពិតជាមានសារៈសំខាន់ ក្នុងការកាត់បន្ថយអត្រាមរណៈដោយជំងឺគ្រុនចាញ់ និងកាត់បន្ថយជំងឺរបេង (អត្រាប្រេវ៉ាឡង់ត្រូវបានកាត់បន្ថយនៅពេលដែលធ្វើការពង្រីកការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រដូតស៍ (DOTS) ដល់ថ្នាក់មណ្ឌលសុខភាពទាំងអស់នៅទូទាំងប្រទេសចាប់ពីចុងឆ្នាំ២០០៤មក)។

ដូចគ្នានឹងចំណុចដៅផ្សេងទៀតដែរ កម្រិតខុសគ្នាយ៉ាងច្រើននៅតែបន្តកើតមាននៅក្នុងតំបន់ចំពោះជំងឺទាំងនេះ។ បញ្ហានេះ គឺមួយផ្នែកពាក់ព័ន្ធនឹងតំបន់ភូមិសាស្ត្រ(ដូចជាខេត្តដែលមានដង់ស៊ីតេមូសមានកម្រិតខ្ពស់) មួយផ្នែកពាក់ព័ន្ធនឹងស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច (គ្រួសារក្រីក្រមានបញ្ហាប្រឈមតម្រូវការច្រើន ហើយមានលទ្ធភាពតិចតួចក្នុងការទទួលបានការព្យាបាលដោយខ្លួនឯង។ បញ្ហាធនធាននិងការបែងចែកធនធាននេះដល់សកម្មភាពការងារ ហើយសេវានៃប្រព័ន្ធសុខាភិបាលនៅមូលដ្ឋាន នៅតែមានកម្រិតទាំងគុណភាពទាំងថវិកាគាំទ្រ។

តារាង ២.៧ : ការអនុវត្តគោលដៅទី៦ នៃ គ.អ.ស.ក.

ចំណុចដៅ/ សូចនាករ	ឯកតា	សមិទ្ធផល				
		២០០០	២០០៥	២០១០	២០១៥ ជាក់ស្តែង	២០១៥ ចំណុចដៅ
(៦a) កាត់បន្ថយអត្រាប្រេវ៉ាឡង់មេរោគអេដស៍ក្នុងចំណោមប្រជាជនទូទៅ						
អត្រាផ្ទុកនៃមេរោគអេដស៍	%	១,៦	១,១	០,៨	០,៦	<០,៦
(៦c) កាត់បន្ថយអត្រាស្លាប់ដោយជំងឺគ្រុនចាញ់						
ប្រេវ៉ាឡង់នៃជំងឺរបេងគ្រប់ទម្រង់	/ប្រជាជន ១០០០០០នាក់	១ ៦២០	១ ២៣០	៨៧៥	៦៦៨ (២០១៤)	៨៣៥
អត្រាស្លាប់ដោយជំងឺរបេង	/ប្រជាជន ១០០ ០០០ នាក់	១២៨	៩៣	៦៨	៥៨ (២០១៤)	-
(៦c) កាត់បន្ថយអត្រាស្លាប់ដោយជំងឺគ្រុនចាញ់						
អត្រាស្លាប់ដោយជំងឺគ្រុនចាញ់	/ប្រជាជន ១០០០០០នាក់	៥,៣	១,៤	០,៩៨	០,០៧ (២០១៤)	០,៧៨

ប្រភព : ក្រសួងផែនការ

២.៣.៧- គោលដៅទី៧ : ធានាចីរភាពបរិស្ថាន

គោលដៅទី៧ស្តីពីចីរភាពបរិស្ថាន បង្ហាញពីបញ្ហាប្រឈមចម្បងៗរបស់កម្ពុជា និងមានចំណុចដៅសំខាន់ចំនួន៤ និងសូចនាករមួយចំនួនធំ (តារាង ២.៨)។ ក្នុងគោលដៅនេះ ជាទូទៅមានការពិបាកក្នុងការផ្តល់អនុសាសន៍ពីការអនុវត្ត ដោយតម្លៃចំណុចដៅសម្រាប់ឆ្នាំចុងក្រោយរបស់ចំណុចដៅទី១មិនត្រូវបានកំណត់ទេ (ការបញ្ចូលការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពទៅក្នុងគោលនយោបាយជាតិ និងស្តារឡើងវិញធនធានបរិស្ថានដែលបានបាត់បង់)។ បន្ថែមលើនេះទៀត ជាមួយគ្នានឹងចំណុចដៅទី២ (បង្កើនសមាមាត្រប្រជាជនមានលទ្ធភាពប្រើប្រាស់ទឹកស្អាត) និងទី៤ (បង្កើនសមាមាត្រប្រជាជនទទួលបានសុវត្ថិភាពដីធ្លី) មានវឌ្ឍនភាពយ៉ាងខ្លាំង ចំណុចដៅទី៣ ស្តីពីកាត់បន្ថយការប្រើប្រាស់អុសសម្រាប់ចម្អិនអាហារ មិនបានសម្រេចតាមការកំណត់ឡើយ។ ទោះបីជាស្ថិតនៅក្រោមគោលដៅតែមួយក៏ដោយ ចំណុចដៅទាំងនេះ មានបរិបទនិងទិសដៅខុសៗគ្នាយ៉ាងច្រើន។

ការរកឃើញដ៏សំខាន់មួយពីចំណុចដៅនៃសូចនាករ បង្ហាញថា ការការពារបរិស្ថានធម្មជាតិនៅកម្ពុជាក្នុងដំណាក់កាល គ.អ.ស.ក. នៅមានកម្រិតនៅឡើយ។ ផ្ទៃដីគ្របដណ្តប់ដោយព្រៃឈើបានថយចុះនៅក្នុងកំលុងពេលនេះ ជាមួយគ្នានឹងផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានទៅលើប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី។ នៅក្នុងឆ្នាំចុងក្រោយនៃដំណាក់កាល គ.អ.ស.ក. រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានកំណត់ និងបានកែទម្រង់វិធីសាស្ត្ររបស់ខ្លួនសម្រាប់ដោះស្រាយបញ្ហានេះដោយបង្កើតឡើងនូវសហគមន៍ព្រៃឈើ ដំរៀននិង

លើកទឹកចិត្តឲ្យដាំដើមកៅស៊ូជំនួសឲ្យការបាត់បង់ព្រៃឈើ និងបង្កើនផ្ទៃដីនៃតំបន់ការពារ។ បញ្ហានេះត្រូវបានបញ្ជាក់ថា សកម្មភាពនេះត្រូវការពេលវេលាយូរ ដើម្បីទទួលបានលទ្ធផលដែលចង់បាន។ ពាក់ព័ន្ធនឹងជលផល លទ្ធផលដែលទទួលបានមានលក្ខណៈវិជ្ជមានច្រើន ដោយចំនួនសហគមន៍នេសាទមានការកើនឡើង ការលុបបំបាត់ឡូតិ៍នេសាទ និងការពង្រីកតំបន់អភិរក្ស។

ការទទួលបានទឹកស្អាតបរិភោគនិងអនាម័យ ដែលជាចំណុចដៅសំខាន់មួយផ្សេងទៀតរបស់គោលដៅទី៧ នៃ គ.អ.ស.ក. មានវឌ្ឍនភាពគួរឲ្យកត់សម្គាល់ ទាំងនៅក្នុងតំបន់ជនបទនិងតំបន់ទីប្រជុំជន គឺសម្រេចបានជោគជ័យ និងមុនពេលវេលាកំណត់។ លទ្ធផលនេះ ផ្តល់នូវមូលដ្ឋានគ្រឹះមួយសម្រាប់បោះជំហានទៅមុខ ទោះបីជាកម្រិតនៃការសម្រេចបានអនាម័យនៅទាបជាងស្តង់ដាអន្តរជាតិ។ លទ្ធផលនៃការសម្រេចបានលើចំណុចដៅពាក់ព័ន្ធនឹងការកាន់កាប់ដីធ្លីប្រកបដោយសុវត្ថិភាពមានកម្រិតខ្ពស់ ដែលការចុះឈ្មោះលើកម្មសិទ្ធិដីធ្លីបានកើនឡើងពី១០% នៅឆ្នាំ២០០០ ដល់៥៨%នៅឆ្នាំ២០១៥។

ចុងក្រោយ ចំណុចដៅពាក់ព័ន្ធនឹងការពឹងផ្អែកលើអុសក្នុងការចម្អិនអាហារ មិនបានសម្រេចតាមការកំណត់ទេ។ បញ្ហានេះ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាចាំបាច់ត្រូវជំរុញកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងបន្តដើម្បីបង្កើតប្រភពជំនួសនិងជំរុញប្រជាជនឲ្យប្រើប្រាស់ចង្ក្រានចម្អិនអាហារដោយឥន្ធនៈ។

តារាង ២.៨ : ការអនុវត្តគោលដៅទី៧ នៃ គ.អ.ស.ក.

ល.រ	សូចនាករ	ឯកតា	២០០០	២០០៥	២០១០	២០១៥ ជាក់ស្តែង
(៧a) បញ្ចូលគោលការណ៍អភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព និងការថយចុះនៃធនធានធម្មជាតិ						
១	គម្របព្រៃឈើ	%	៦៣,៧	៥៩,១	៥៧,១	៤៩,៩ (២០១៤)
		ពាន់ហ.ត.	១១ ៥៤០	១០ ៧៣០	១០ ៣៦៣	៩ ០៥៦ (២០១៤)
២	សហគមន៍ព្រៃឈើ	ចំនួន	២៦៤	៤០២	៤៤១	៤៩៧
		ហ.ត.	១៧៩ ០២១	៣៨០ ៥៨៩	៣៩១ ៨៣១	៥១៤ ៨៣៤
៣	សហគមន៍ព្រៃឈើបានចុះបញ្ជីផ្លូវការ	ចំនួន	-	-	២៣៣	៤០១
		ហិកតា	-	-	២៣០ ៣៧០	៣៣៨ ៣១៧
៤	ផ្ទៃដីកៅស៊ូកសិឧស្សាហកម្មវិនិយោគ	ពាន់ហ.ត.	៥៧	៥០	៥៤	៥៥,៩
៥	ផ្ទៃដីកៅស៊ូកសិឧស្សាហកម្មវិនិយោគ	ពាន់ហ.ត.	៣៤.៦ (២០១០)	៦៦.៥ (២០១១)	១១៨,៤ (២០១២)	១៣៥,៤(២០១៣)
៦	ផ្ទៃដីកៅស៊ូគ្រួសារ	ពាន់ហ.ត.	៨៨,៩ (២០១០)	៩៥,៩ (២០១១)	១០៦,៧ (២០១២)	១៣៧,៤(២០១៣)
៧	ផ្ទៃដីតំបន់ការពារធម្មជាតិ២៣កន្លែង	ពាន់ហ.ត.	៣ ២៦៣	៣ ១១១	៣ ១០៦	៣ ០៩៨
៨	សហគមន៍តំបន់ការពារធម្មជាតិ	ចំនួន	៤	៥៩	៩៨	១២៩

ល.រ	សូចនាករ	ឯកតា	២០០០	២០០៥	២០១០	២០១៥ ជាក់ស្តែង
៩	ចំនួនមន្ត្រីអនុរក្សនៅក្នុងតំបន់ការពារ	តំបន់	៣២៥	៧០០	៤៨០	៩៦០
១០	ការកាត់បន្ថយចំនួនឡូតិ៍នេសាទទៅដល់សហគមន៍មូលដ្ឋាន	%	-	៥៦,៤	៥៦,៧	៨៩,៨
១១	ការចាប់ត្រី - ត្រីទឹកសាប ត្រីសមុទ្រ និងវារីវប្បកម្ម	ពាន់តោន	១៣៦ (២០០២)	៣៥៤.៩	៥៥០	៦៧៤ (២០១៤)
១២	សហគមន៍នេសាទ	ចំនួន	-	៤៤០	៤៦៩	៥១៦
(៧b) សម្រេចឲ្យបាន ការទទួលបានទឹកសុវត្ថិភាពបរិភោគ និងអនាម័យ នៅតំបន់ជនបទនិងតំបន់ទីប្រជុំជន						
១៣	សមាមាត្រប្រជាជននៅតំបន់ជនបទ ដែលទទួលបានទឹកស្អាតប្រើប្រាស់	%	២៤,០ (១៩៩៨)	៤១,៤ (២០០៨)	៤៣,៤៩	៥០ (២០១៤)
១៤	សមាមាត្រប្រជាជននៅតំបន់ទីប្រជុំជន ដែលទទួលបានទឹកស្អាតប្រើប្រាស់	%	៦០,០ (១៩៩៨)	-	៨០,៥	៨០,៧ (២០១៤)
១៥	សមាមាត្រប្រជាជននៅតំបន់ជនបទ ដែលទទួលបានសេវាអនាម័យ	%	៨,៦ (១៩៩៨)	១៦,៨ (២០០៥)	២៩,២	៤៦,២ (២០១៤)
១៦	សមាមាត្រប្រជាជននៅតំបន់ទីប្រជុំជនដែលទទួលបានសេវាអនាម័យ	%	៤៩,០ (១៩៩៨)	-	៨៦,៦	៨៩,០ (២០១៤)
(៧c) កាត់បន្ថយ ការពឹងផ្អែករបស់គ្រួសារកម្ពុជា លើអុសសម្រាប់ប្រើជាថាមពល ឲ្យនៅត្រឹម៥២%						
១៧	កាត់បន្ថយ ការពឹងផ្អែករបស់គ្រួសារកម្ពុជា លើអុសសម្រាប់ចម្អិនអាហារ	%	៩២,០ (១៩៩៣)	៨៤,០	៧៩,៥	៧៤,៨ (២០១៤)
(៧d) បង្កើនសមាមាត្រប្រជាជនកាន់កាប់ដីធ្លីប្រកបដោយសុវត្ថិភាព						
១៨	បង្កើនសមាមាត្រប្រជាជនកាន់កាប់ដីធ្លីប្រកបដោយសុវត្ថិភាព	%	១០,០	១៥,០	៣២,០	៥៨,០

ប្រភព : *ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ*

២.៣.៨- គោលដៅទី៨ : បង្កើតភាពជាដៃគូជាសកលសម្រាប់កិច្ចអភិវឌ្ឍ

គោលដៅទី៨ នៃ គ.អ.ស.ក. ការបង្កើតភាពជាដៃគូជាសកលសម្រាប់កិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ ត្រូវបានផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើបណ្តាប្រទេសអភិវឌ្ឍក្នុងពិភពលោក និងភ្ជាប់ទៅនឹងកិច្ចព្រមព្រៀងម៉ុងតេរីដែលបណ្តាប្រទេសទាំងនោះប្តេជ្ញាអនុវត្តជាថ្មី ក្នុងការរួមចំណែកផ្តល់ជំនួយអភិវឌ្ឍផ្លូវការឲ្យដល់កម្រិតបទដ្ឋានប្រមាណ០,៧% នៃផលិតផលក្នុងស្រុកសរុបរបស់ខ្លួន។ គោលដៅនេះត្រូវបានកំណត់៦ចំណុចដៅ និងចែកចេញជា៣ក្រុមគឺ ការធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងច្បាប់អន្តរជាតិ ការបែងចែកធនធានជំនួយអភិវឌ្ឍផ្លូវការសំខាន់ៗនិងបច្ចេកវិទ្យាផងដែរ និង កសាងនូវភាពជាដៃគូថ្មីក្នុងចំណោមស្ថាប័នអន្តរជាតិ។

កម្ពុជាមិនមានសូចនាករជាផ្លូវការសម្រាប់ គ.អ.ស.ក. ប៉ុន្តែ បានអនុវត្តទៅតាមលំហូរនៃធនធានជំនួយអភិវឌ្ឍន៍ផ្លូវការ និងបានស្វែងរកការពង្រឹងភាពជាដៃគូរបស់ខ្លួនជាមួយតួអង្គអន្តរជាតិនានា។

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា បានទទួលជោគជ័យក្នុងការបន្តកៀរគរធនធាននិងប្រើប្រាស់ធនធានទាំងនេះសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច។ ជំនួយអភិវឌ្ឍផ្លូវការសរុបបានកើនឡើងដល់១,៤៣ ពាន់លានដុល្លារអាមេរិក ក្នុងឆ្នាំ២០១៤ ទោះបីជាបន្ទាប់ពីនោះមក បានធ្លាក់ចុះជាបណ្តើរៗក៏ដោយ។ បន្ថែមលើនេះទៀត សមាមាត្រនៃកម្ចីសម្បទានសម្រាប់គោលដៅនៃការអភិវឌ្ឍ ជារៀងរាល់ពេលបានប្តូរគោលដៅទៅរកការវិនិយោគក្នុងផ្នែកហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធច្រើនជាងវិស័យសង្គមកិច្ច។ ពេលអនាគតដ៏ខ្លីនេះ ការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា នឹងត្រូវផ្លាស់ប្តូរបន្ថែមទៀតដើម្បីជានាការកើនឡើងនៃចំណូលពន្ធក្នុងស្រុក និងជំរុញការវិនិយោគរបស់ផ្នែកឯកជន។ ទោះជាដូចនេះក្តី ដើម្បីសម្រេចបានតាមគោលដៅនេះ ទាមទារឲ្យមានការពង្រឹងសមត្ថភាពនិងប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រថ្មីៗ។

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍនានា តាមរយៈការរៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រនៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអភិវឌ្ឍនិងភាពជាដៃគូអភិវឌ្ឍ ឆ្នាំ២០១៤-២០១៨ ដែលបានកំណត់តួនាទីនិងការទទួលខុសត្រូវច្បាស់លាស់ និងការរៀបចំឲ្យមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍ។

ការប្រែក្លាយជាប្រទេសដែលមានចំណូលមធ្យមកម្រិតទាប និងការធ្វើសមាហរណកម្មទៅក្នុងតំបន់កាន់តែស៊ីជម្រៅជាងមុនតាមរយៈការបង្កើតសហគមន៍សេដ្ឋកិច្ចអាស៊ាន ក៏បានបង្ហាញពីកាលានុវត្តភាពថ្មីសម្រាប់ការកសាងភាពជាដៃគូ និងការរៀនសូត្រពីបទពិសោធពីមិត្តភក្តិជាសមាជិកកាន់តែច្រើន និងពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការត្បូងត្បូងផងដែរ។ ការទាក់ទាញផ្នែកឯកជន ក៏ជាផ្នែកមួយនៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការក្នុងតំបន់ផងដែរ។ ទស្សនៈនៃការធ្វើហិរញ្ញប្បទានសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍដែលសំដៅលើការរៀបចំផែនការលំហូរធនធានទាំងអស់ ទាំងផ្នែកសាធារណៈនិងឯកជន ក្នុងនិងក្រៅប្រទេស ត្រូវបានយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងខ្លាំងពីរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ហើយការអនុវត្តការងារនេះនឹងមានសារៈសំខាន់ក្នុងការផ្តល់ជាធាតុចូលដល់ គ.អ.ច.ក.។

២.៣.៩-គោលដៅទី៩ : ការបោសសម្អាតមីន សំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម និងការសង្គ្រោះជនពិការដោយសារមីន

ការបន្ថែមគោលដៅទី៩ គឺជាឧទាហរណ៍យ៉ាងច្បាស់ពីការទទួលយកយ៉ាងពេញលេញនូវគោលដៅសកលនានាមកដាក់ក្នុងបរិការណ៍កម្ពុជា។ ចំណុចនេះ គឺបង្ហាញពីការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាក្នុងការបោសសម្អាតមីននិងសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម ចេញពីសហគមន៍មូលដ្ឋាន។ នៅក្នុងគោលដៅនេះ ត្រូវបានកំណត់នូវចំណុចដៅចំនួន២គឺៈ កាត់បន្ថយជនរងគ្រោះដែលបង្កឡើង

ដោយសារគ្រាប់មីននិងសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម និងផ្ទៃដីដែលបានបោសសម្អាតគ្រាប់មីន និងសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម។

ចំណុចដៅទាំង២នេះត្រូវបានកំណត់ដោយអាជ្ញាធរកម្ពុជាគ្រប់គ្រងសកម្មភាពមីននិងសង្គ្រោះជនពិការដោយសារមីន និងមានគោលដៅចម្បង ដើម្បីសម្រេចឲ្យបានការលុបបំបាត់កុំឲ្យមានជាបន្តនូវមីននិងសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាមក្រោមដីនិងលើដីកម្ពុជា និងកុំឲ្យមានជនរងគ្រោះ (ស្លាប់និងរងរបួស) ដោយសារមីននិងសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម។ តារាង ២.៩ បង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ពីវឌ្ឍនភាពដែលសម្រេចបានពេញលេញសម្រាប់ចំណុចដៅទាំង២ នៅឆ្នាំ២០១៥។ ជាការសំខាន់ផងដែរដែលត្រូវបញ្ជាក់ថា រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាក៏បានជួយឧបត្ថម្ភនិងស្តារនីតិសម្បទាដល់ប្រជាជនដែលរងគ្រោះដោយសារមីននិងសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម។ ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ដោយមានការគាំទ្រពីដៃគូអភិវឌ្ឍ បានកសាងមជ្ឈមណ្ឌលស្តារនីតិសម្បទាចំនួន១៥ និងបានផ្តល់ការស្តារនីតិសម្បទាដល់ជនរងគ្រោះប្រមាណ១០០នាក់ ជារៀងរាល់ឆ្នាំ។

តារាង ២.៩ : ការអនុវត្តគោលដៅទី៩ នៃ គ.អ.ស.ក.

ល.រ	សូចនាករ	ឯកតា	២០០០	២០០៥	២០១០	២០១៥ ជាក់ស្តែង
1	ចំនួននៃជនរងគ្រោះដែលបង្កឡើងដោយគ្រាប់មីន និងសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម (ស្លាប់និងរបួស)					
	ចំណុចដៅ	នាក់	៥៧៥	៣៥៧	២២០	១៣០
	លទ្ធផល	នាក់	៨៥៨	៨៧៥	២៨៦	៧៩
2	ផ្ទៃដីដែលបានបោសសម្អាតគ្រាប់មីន និងសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម					
	ចំណុចដៅ	ហ.ត.	១ ៥៦២	៤ ៤៦៦	៥ ៣៧៤	៥ ៩០៩
	លទ្ធផល	ហ.ត.	៣ ២០៨	៤ ០៦៥	១១ ៩៥០	១៦ ១០៤

ប្រភព: អាជ្ញាធរកម្ពុជាគ្រប់គ្រងសកម្មភាពកំចាត់មីននិងសង្គ្រោះជនពិការដោយសារមីន

នៅដំណាក់កាលដំបូងនៃក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ស.ក. រាជរដ្ឋាភិបាលមានការពិបាកក្នុងការកំណត់ផ្ទៃដីដែលមានបង្កប់ដោយគ្រាប់មីន និងសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម ដើម្បីកំណត់ធនធានសម្រាប់គាំទ្រដល់សកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការបោសសម្អាតគ្រាប់មីននិងសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម។ នៅពេលដែលកម្មវិធីមានការរីកចម្រើន ការព្យាករនិងចំណុចដៅរបស់អាជ្ញាធរកម្ពុជាគ្រប់គ្រងសកម្មភាពកំចាត់មីននិងសង្គ្រោះជនពិការដោយសារមីន កាន់តែមានភាពត្រឹមត្រូវ ប៉ុន្តែជៀសមិនផុតពីការជំរុញការបោសសម្អាតមីនឲ្យអស់ពីផ្ទៃដីឡើយ។ បញ្ហាប្រឈមក៏បានបង្ហាញផងដែរ ពីទឹកជំនន់ ដែលបានជន់លិចផ្ទៃដីដែលបានបោសសម្អាតគ្រាប់មីន និងសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាមកន្លងទៅនិងបានប្រគល់ឲ្យប្រជាជនរស់នៅ។ តំបន់ទាំងនេះជាញឹកញាប់ត្រូវបានរាលដាលឡើងវិញដោយសារគ្រាប់មីននិងសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាមដែលនាំមកដោយទឹកជំនន់។ ការងារដែលត្រូវអនុវត្តនៅថ្ងៃអនាគត ការងារ

សំខាន់គឺត្រូវរៀបចំផែនការដែលមានភាពត្រឹមត្រូវនិងជាក់លាក់និងបានបញ្ជាក់ច្បាស់ថា ការងារដែលនៅសេសសល់នៅមានច្រើន។

ប្រភពធនធានពីបរទេស សម្រាប់ការបោសសម្អាតគ្រាប់មីននិងសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាមមានការថយចុះ បណ្តាលឲ្យមានសម្ពាធបន្ថែមទៀតលើការងាររបស់អាជ្ញាធរកម្ពុជាគ្រប់គ្រងសកម្មភាពមីននិងសង្គ្រោះជនពិការដោយសារមីន។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានឹងស្វែងរកប្រភពធនធានដើម្បីគាំទ្រដល់ការងារដោះមីនជាអាទិភាពនៅពេលអនាគត។

២.៤- បញ្ហាចម្បងៗ : ការឆ្លើយតបនិងបទពិសោធដែលទទួលបាន

នៅក្នុងផ្នែកចុងក្រោយនេះ នឹងបង្ហាញពីបទពិសោធ និង បញ្ហាប្រឈមនានា ដែលកម្ពុជាទទួលបានក្នុងកំលុងនៃការអនុវត្ត គ.អ.ស.ក. ដែលផ្តោតលើ៣ចំណុចសំខាន់ៗ គឺ៖ (១) ការកំណត់គោលដៅនៃ គ.អ.ស.ក. ដែលមិនទាន់សម្រេចបាន ដែលនឹងត្រូវផ្តល់អាទិភាពក្នុងការងារអនុវត្ត គ.អ.ច.ក.។ (២) ការរៀបចំផែនការ ការប្រមូលទិន្នន័យ និងបញ្ហានៃការតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃ។ និង (៣) ការពិនិត្យមើលឡើងវិញនិងចែករំលែកបទពិសោធ។

គ.អ.ស.ក. ដែលមិនទាន់សម្រេចបាន៖

ស្របគ្នាជាមួយនឹងការពិភាក្សាខាងលើ ចំណុចដៅមួយចំនួនត្រូវបានកំណត់ថាមិនទាន់សម្រេចបាននឹងត្រូវបានផ្តល់អាទិភាពខ្ពស់អនុវត្តបន្តក្នុងក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក.។ ចំណុចដៅទាំងនោះដូចមាននៅក្នុងបញ្ជីខាងក្រោម ជាមួយគ្នានឹងការវាយតម្លៃអាទិភាពនៃទំនាក់ទំនងរបស់ចំណុចដៅទាំងនោះ ជាមួយនឹងសកម្មភាពគោលនយោបាយ។

- ក្នុងគោលដៅទី១ :
  - *ចំណុចដៅ (១.c)* បង្កើនចំណែកនៃចំណូលទទួលបានដោយប្រជាជនក្រីក្របំផុត ២០%នៃចំនួនប្រជាជនសរុប។ ចំណុចដៅនេះទាមទារឲ្យមានការធានាចំណូលរបស់ប្រជាជនក្រីក្រមានសមាមាត្រខ្ពស់ជាងក្រុមបញ្ចភាគផ្សេងទៀត។ ចំណុចដៅនេះ គឺមានភាពលម្អៀងតិចតួច ធៀបនឹងគន្លងផ្លូវឆ្ពោះទៅរកការសម្រេចបានគោលដៅដែលបានកំណត់ និងម៉ាទ្រីសផ្សេងទៀតដែលបង្ហាញពីការធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងវិសមភាពដូចនេះ វាជាអាទិភាពមធ្យមឬទាប។ ការងារនេះសម្រេចបានតាមរយៈការបង្កើនកាលានុវត្តភាពសេដ្ឋកិច្ចដល់ក្រុមនិងតំបន់ដែលមានជីវភាពទាបជាងគេ និងការដាក់ចេញនូវវិធានការជំនួយសង្គមដល់ប្រជាជនក្រីក្រ។
  - *ចំណុចដៅ (១d)* ធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងស្ថានភាពអាហារូបត្ថម្ភ និងកាត់បន្ថយភាពក្រិនរបស់កុមារ នៅមានគម្លាតពីគោលដៅដែលបានកំណត់។ កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងធ្វើឲ្យ

សម្រេចបានចំណុចដៅនេះ គឺជាអាទិភាពខ្ពស់របស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា។ នេះគឺជាតម្រូវការនៃគោលនយោបាយ និងទាមទារនូវកិច្ចអន្តរាគមន៍មួយចំនួន រួមទាំង ជំនួយសង្គម ជាពិសេស ផ្តល់អាហារបំប៉នដល់កុមារ ផ្តល់អាហារដល់សិស្សនៅសាលារៀន វិធានការសុខភាពសាធារណៈ និងទំនាក់ទំនងសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍ។

- ក្នុងគោលដៅទី២ :
    - *ចំណុចដៅ (២b)* សម្រេចឲ្យបាន ១០០% អត្រាបញ្ចប់ការសិក្សានៅបឋមសិក្សានិងមធ្យមសិក្សា ដែលជាគូនឹងអត្រានៃការសិក្សា និងមានទិសដៅនៃការផ្លាស់ប្តូរដូចគ្នាក្នុងពេលវេលាដូចគ្នា។ លទ្ធផលនៃការសម្រេចបាន មានកម្រិតលម្អៀងពីគន្លងឆ្ពោះទៅការសម្រេចបានតាមការកំណត់ ហើយគម្លាតនេះបានបន្តរួមកាន់តែតូចវិញ ដែលការសម្រេចបានចំណុចដៅនេះគឺជាអាទិភាពកម្រិតមធ្យម។ កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងលើគោលនយោបាយ ដើម្បីធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងគុណភាពនៃការសិក្សា រួមជាមួយនឹងការតាមដានត្រួតពិនិត្យផ្នែករដ្ឋបាលលើការសិក្សារបស់សិស្សបានប្រសើរជាងមុន អាចនឹងរួមចំណែកដ៏ល្អក្នុងការធ្វើឲ្យសម្រេចបានចំណុចដៅខាងលើ។

- ក្នុងគោលដៅទី៣ :
    - *ចំណុចដៅ (៣b) ស្តីពីសិទ្ធិអំណាចសេដ្ឋកិច្ចរបស់ស្ត្រី ជាពិសេស តួនាទីរបស់ស្ត្រីក្នុងទីផ្សារពលកម្ម* គឺជាសូចនាករគាំទ្រដែលបានប្រែប្រួលទៅតាមពេលវេលាកំណត់ សម្រេចបានជោគជ័យតាមកាលកំណត់ ក្រោយមកបានធ្លាក់ចុះវិញ។ ការងារជាអាទិភាព គឺការពិនិត្យមើលឡើងវិញនូវទិន្នន័យចាំបាច់នានាមុនពេលធ្វើការកំណត់អាទិភាព។
    - *ចំណុចដៅ (៣c) ធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងតួនាទីរបស់ស្ត្រីនៅក្នុងវិស័យសាធារណៈនិងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្ត។* ក្នុងចំណោមសូចនាករចំនួន៥ នៃចំណុចដៅនេះមានសូចនាករចំនួន២ សម្រេចបានតាមការកំណត់ និង សូចនាករចំនួន៣ផ្សេងទៀតមិនបានសម្រេច។ ទោះជាដូចនេះ មិនមានតុល្យភាពទេនៅក្នុងតួនាទីកម្រិតខ្ពស់ ដូចជា រដ្ឋមន្ត្រី និងអភិបាលរាជធានី ខេត្ត ហើយនេះគឺជាអាទិភាពខ្ពស់សម្រាប់ធ្វើឲ្យសម្រេចបានតុល្យភាព។

- ក្នុងគោលដៅទី៦ :
    - *ចំណុចដៅ(៦c) កាត់បន្ថយបន្ថែមទៀតប្រេវ៉ាឡង់មេរោគអេដស៍/ជំងឺអេដស៍:* ទោះបីជាមានវឌ្ឍនភាពគួរឲ្យកត់សម្គាល់ *ប្រេវ៉ាឡង់មេរោគអេដស៍/ជំងឺអេដស៍* នៅមានកម្រិត

ខ្ពស់នៅក្នុងតំបន់ខ្ពង់រាប។ ទិន្នន័យរបស់ទីភ្នាក់ងារប្រយុទ្ធប្រឆាំងជំងឺអេដស៍អង្គការសហប្រជាជាតិបានបង្ហាញថាមានការបន្តធ្លាក់ចុះជាបន្តបន្ទាប់រហូតដល់០,៤% នៅឆ្នាំ ២០១៦ ជាការបញ្ជាក់ឲ្យឃើញថា សម្រេចបានតាមចំណុចដៅ។

- ក្នុងគោលដៅទី៧ :
  - *ចំណុចដៅ (៧c) កាត់បន្ថយការពឹងផ្អែកលើអុសសម្រាប់ចម្អិនអាហារ* មានវឌ្ឍនភាពយឺតយ៉ាវ ហើយទាមទារឲ្យមានសកម្មភាពសម្រាប់ជំរុញឲ្យមានភាពជោគជ័យចំណុចដៅនេះ។ ការផ្តល់ប្រភពថាមពល ប្រកបដោយចីរភាពសម្រាប់ជំនួសការប្រើប្រាស់អុស គឺជាគន្លឹះនៃភាពជោគជ័យ ប៉ុន្តែ ត្រូវរួមបញ្ចូលគ្នាជាមួយនឹងវិធានការនានាដើម្បីកែប្រែទំនៀមទម្លាប់ ការអនុវត្ត និងការយល់ដឹងពីទំនៀមទម្លាប់របស់ប្រជាជន។

បន្ថែមលើនេះទៀត ព័ត៌មានមិនគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ *ចំណុចដៅ (៣d) កាត់បន្ថយអំពើហិង្សាប្រឆាំងស្ត្រី* ដែលទិន្នន័យសម្រាប់គាំទ្រហាក់ដូចជាមិនត្រូវបានប្រមូល និង *ចំណុចដៅ (៧a) ការរួមបញ្ចូលគោលការណ៍នៃការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពនិងការខាតបង់នៃធនធានធម្មជាតិ* ដែលមិនបានកំណត់ពីចំណុចដៅចុងក្រោយឡើយ។ ចំណុចដៅទាំង២នេះ គឺជាតម្រូវការចាំបាច់សម្រាប់ការតាមដានត្រួតពិនិត្យ។

ពិនិត្យជារួម គោលដៅជាច្រើននៃ គ.អ.ស.ក. ដែលអនុវត្តនៅថ្នាក់ជាតិបានសម្រេចតាមចំណុចដៅចុងក្រោយ ប៉ុន្តែ នៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ មានភាពខុសគ្នាច្រើនពីតំបន់មួយទៅតំបន់មួយ។ លើសពីនេះទៀត ភាពខុសគ្នានេះមានទម្រង់រួមមួយ គឺលទ្ធផលល្អនៅក្នុងតំបន់សំខាន់ៗ តែពុំមានលទ្ធផលល្អនៅតំបន់ដែលមានសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចតិច។ គម្លាតរវាងតំបន់ភូមិសាស្ត្រនេះ គឺជាសមាសភាពបន្ថែមមួយនៃការងារដែលត្រូវអនុវត្តបន្ត ហើយនឹងត្រូវបានសន្មតថាមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ គ.អ.ច.ក. ដែលកំណត់ថា មិនបោះបង់នរណាម្នាក់នៅឯកោឡើយ។ និន្នាការទាំងនេះ គឺជាភស្តុតាងជាក់ស្តែងលើគោលដៅស្តីពីភាពក្រីក្រ និងគោលដៅជាច្រើនស្តីពីសេវាសាធារណៈ នៃ គ.អ.ស.ក.។

២.៥- ការរៀបចំផែនការនិងបញ្ហាក្នុងការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ

ការរៀបចំផែនការនិងតាមដាន ត្រួតពិនិត្យអំពីលទ្ធផល បានផ្តល់នូវបទពិសោធចំនួន២ នៃការអនុវត្ត គ.អ.ស.ក. រួមទាំងការប៉ាន់ស្មានពីចំណុចដៅ ការតាមដានត្រួតពិនិត្យតាមពេលវេលាកំណត់ និងការប្រមូលទិន្នន័យ។

ការកំណត់ចំណុចដៅអាចត្រូវបានកំណត់តាមលក្ខណវិនិច្ឆ័យ SMART ឬទេ។ ឧទាហរណ៍ តើចំណុចដៅនោះ ជាក់លាក់ អាចវាស់វែង អាចសម្រេចបាន ជឿទុកចិត្ត និងសម្រេចបានតាមពេលវេលាកំណត់។ សម្រាប់រយៈពេលវែងនៃការរៀបចំ និង មិនមានប្រភពទិន្នន័យ គឺជាបញ្ហាប្រឈមចម្បង ហើយតាមបទពិសោធទទួលបានក្នុងកំលុងពេលអនុវត្ត គ.អ.ស.ក. បង្ហាញថា ខណៈពេល

ដែលកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងត្រូវបានធ្វើឡើង ដើម្បីកំណត់ចំណុចដៅជាតិឲ្យត្រូវតាមលក្ខណវិនិច្ឆ័យ SMART ចំណុចដៅមួយចំនួនត្រូវបានកែសម្រួល និងកំណត់ឡើងវិញ នៅក្នុងដំណាក់កាលនៃការអនុវត្ត។ ការកែសម្រួលនេះ រួមមានបញ្ចូលទាំងការផ្លាស់ប្តូរ(ការបន្ធូរបន្ថយ) តម្លៃនៃចំណុចដៅ និងការជ្រើសរើសសូចនាករបន្ថែម ដើម្បីប្រើប្រាស់ជាមធ្យោបាយជំនួសសម្រាប់វាស់វែងនៅពេលដែលពុំមានប្រភពទិន្នន័យគាំទ្រដល់សូចនាករណាមួយ។ ទោះបីជាការងារនេះគឺជាផ្នែកមួយនៃដំណើរការតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃ ការផ្លាស់ប្តូរទាំងនេះចាំបាច់ត្រូវបានធ្វើឡើងតាមរយៈដំណើរការបើកទូលាយការពិនិត្យមើលឡើងវិញដោយភាគីពីខាងក្រៅ និងត្រូវបានគាំទ្រដោយភស្តុតាង។

បន្ថែមលើនេះ ដោយសារតែបញ្ហាប្រឈមជាភស្តុតាង ការតាមដានពីរយៈពេល (ចំណុចដៅតាមឆ្នាំ) គឺជាវិធីសាស្ត្រដំបូងនិងជាទូទៅវិធីសាស្ត្រលីនេអ៊ែ ត្រូវបានប្រើប្រាស់។ ទោះជាដូចនេះក្តី បទពិសោធពីការសម្រេចបាន គ.អ.ស.ក. បានបង្ហាញថា សូចនាករភាគច្រើនទទួលបានលទ្ធផលមិនតាមគន្លងលីនេអ៊ែ ហើយទ្រឹស្តីនៃការផ្លាស់ប្តូរបង្ហាញថា លទ្ធផលនេះត្រូវគ្នានឹងទម្រង់ស្តង់ដា៖ (១) ជំហាននៃការផ្លាស់ប្តូរ ជា កន្លែងដែលទទួលឥទ្ធិពលពីការអនុវត្តអាស្រ័យទៅតាមធនធានដែលបានផ្តល់ឲ្យ (២) អិចស្ប៉ូណង់ស្យែល ដែលមានការប្រែប្រួលយឺតប៉ុន្តែជំរុញផ្នែកគោលនយោបាយឬសន្ទុះនៃការផ្តល់ជាតុចូល ឬ (៣) ឡូហ្គារីត ការផ្លាស់ប្តូរដែលបានផ្តួចផ្តើមមានទំហំធំ និងមានការថយចុះ។ បន្ថែមពីលើនេះ ទម្រង់នៃសូចនាករទោលអាចផ្លាស់ប្តូរក្នុងរូបភាពច្រើនបែប។

ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រក្នុងគោលដៅទី១ គឺជាឧទាហរណ៍ដ៏មានសារៈសំខាន់ (រូបភាព ២.៣)។ និន្នាការនៃចំណុចដៅ ត្រូវបានកំណត់ផ្អែកលើគន្លងបន្ទាត់លីនេអ៊ែ ប៉ុន្តែ ត្រូវបានប្រែប្រួលយ៉ាងឆាប់រហ័សទៅជាទម្រង់ឡូហ្គារីត(ពីឆ្នាំ២០០៧) ជាមួយគ្នានឹងការថយចុះយ៉ាងច្រើន។ លទ្ធផលនេះ មិនទាន់បានឆ្លុះបញ្ចាំងពីចំណុចដៅចុងក្រោយនៅឡើយ។

រូបភាព ២.៣ : គន្លងផ្លូវនិងចំណុចដៅរបស់គោលដៅទី១ នៃ គ.អ.ស.

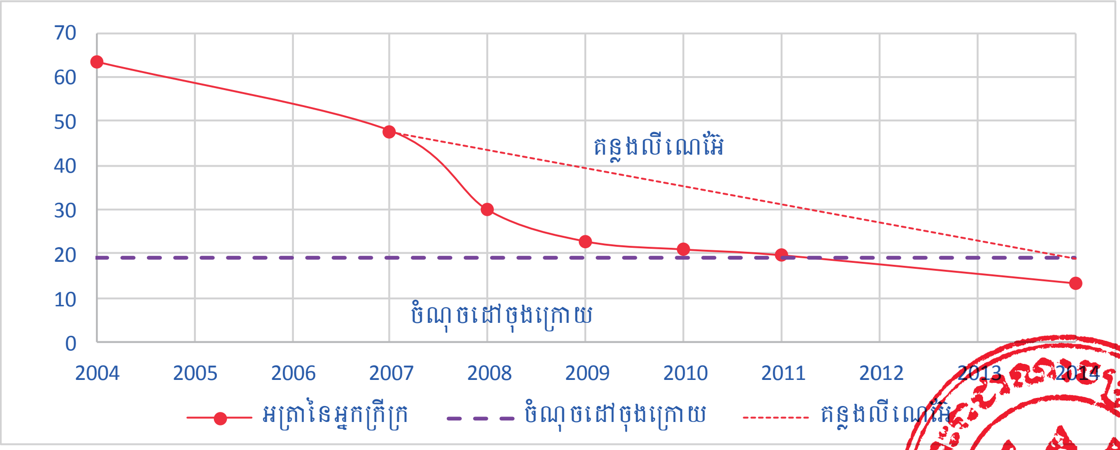

ប្រភព៖ ទិន្នន័យអង្កេតសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ចកម្ពុជា

ប្រសិនបើចំណុចដៅចុងក្រោយនៅតែមានលក្ខណៈជាក់លាក់និងមានការពាក់ព័ន្ធ នោះទាមទារឲ្យមានការវិភាគស៊ីជម្រៅ នៅដើមគ្រា និងគន្លងដែលមិនមែនជាលីនេអ៊ែ។ ការពិនិត្យមើលជាប្រចាំ គួរតែត្រូវបានអនុវត្ត ដើម្បីធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មទម្រង់នៃការផ្លាស់ប្តូរតាមពេលវេលា។

បទពិសោធដែលទទួលបានពីការពិនិត្យមើល គ.អ.ស.ក. និងការរៀបចំដើម្បីទទួលបានជោគជ័យ

បញ្ហាចុងក្រោយ គឺសំដៅការបែងចែកតួនាទីនិងការទទួលខុសត្រូវ តួនាទីនៃការផ្តល់យោបល់ផ្នែកគោលនយោបាយ និងការផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងការវិភាជធនធាន (តាមរយៈ ផ.យ.អ.ជ. និងផែនការថវិកា)។

ការគិតគូរជាចម្បង ចំពោះប្រព័ន្ធកំណត់ចំណុចដៅណាមួយ គឺជាការកំណត់តួនាទីនិងការទទួលខុសត្រូវរវាងក្រសួង ស្ថាប័ននានា និងសារៈសំខាន់ដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ប៉ុន្តែក៏ទទួលជោគជ័យក្នុងការបញ្ចូលគ្នារវាងការតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងការអនុវត្ត។ ក្នុងករណី គ.អ.ស.ក. នៅថ្នាក់ជាតិ ក្រសួងផែនការគឺជាស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវក្នុងការដឹកនាំ សម្របសម្រួល និងពិនិត្យមើលការអនុវត្ត ហើយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធមានភារកិច្ចអនុវត្តតាមតួនាទីក្នុងវិស័យនីមួយៗ។ ការធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្ម និងការរៀបចំរបាយការណ៍ឲ្យបានត្រឹមត្រូវរួមទាំងការផ្តល់នូវមតិយោបល់ នឹងមានប្រយោជន៍សម្រាប់អ្នករៀបចំគោលនយោបាយ។

នៅកម្រិតវិស័យនិងថ្នាក់ក្រោមជាតិ វិធីសាស្ត្រដែលអនុវត្តមានលក្ខណៈពិសេស។ ការត្រួតពិនិត្យនៅក្នុងវិស័យនីមួយៗ ត្រូវបានបែងចែករវាងក្រសួងផែនការ ជាមួយនឹងក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ តាមរយៈការរៀបចំ តារាងពិន្ទុតាមវិស័យ ខណៈពេលដែលការអនុវត្តគឺជាការទទួលខុសត្រូវរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន។ នេះគឺជាដំណើរការដ៏ល្អប្រសើរបំផុត ដែលក្រសួង ស្ថាប័នបានចូលរួមកាន់តែច្រើន ហើយជាសំខាន់ គោលដៅត្រូវបានសម្រេចដោយផ្ទាល់ តាមរយៈសកម្មភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល។ គួរកត់សម្គាល់ថា គ.អ.ស.ក. រួមបញ្ចូលប្រភេទគោលដៅទាំងនេះ(ជាញឹកញាប់ គោលដៅដែលមានមូលដ្ឋានលើលទ្ធផលនៃការងារសាធារណៈ) និងគោលដៅផ្សេងទៀត ដែលការធ្វើអន្តរាគមន៍ជាផ្លូវការ មានឥទ្ធិពលជាង ការអនុវត្តដោយគ្មានអន្តរាគមន៍ (ឧទាហរណ៍ លទ្ធផលនៃភាពក្រីក្រនិងបរិស្ថាន)។ លក្ខខណ្ឌទាំងនេះ បានធានាថាមានដំណើរការល្អចំពោះវិស័យអប់រំនិងសុខាភិបាល ហើយអាចនិយាយបានដែរថា វិស័យទាំងនេះបានទទួលលទ្ធផលល្អប្រសើរបំផុតក្នុងការសម្រេចបាន គ.អ.ស.ក.។ ទាំងនេះ ជាបទពិសោធដ៏ល្អរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ក្នុងការរៀបចំរបៀបវារៈកម្មវិធីគោលនយោបាយ និងសមត្ថភាពសម្រាប់ការឈានទៅសម្រេចបាន គ.អ.ច.ក.។

នៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ ការអនុវត្តទទួលបានលទ្ធផលទាប ទោះបីជាមានតំបន់មួយចំនួនទទួលបានតារាងពិន្ទុ គ.អ.ស.ក. ពេញលេញ។ ក្នុងខណៈពេលដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ថា អំណាចរបស់ពួកគេមានកម្រិតក្នុងការធ្វើឲ្យមានឥទ្ធិពលដល់ការវិវឌ្ឍ និងការបង្ហាញឲ្យឃើញច្បាស់ពីភាពទន់ខ្សោយ

នៃសមត្ថភាពនៅមូលដ្ឋាន ក៏គួរកត់សម្គាល់ផងដែរក្នុងការកំណត់តួនាទី អាចបង្ហាញថា ការអនុវត្តជាក់ស្តែងមានភាពខុសគ្នាពីតំបន់មួយទៅតំបន់មួយ។

ចំណុចប្រសព្វរវាងការអនុវត្ត ការតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងការរៀបចំរបាយការណ៍ និងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងអនុវត្ត ដែលជាទូទៅសំដៅលើ *ដំណើរការផ្តល់មតិយោបល់ផ្នែកគោលនយោបាយ* ក៏មានសារៈសំខាន់ផងដែរ ដើម្បីសម្រេចលទ្ធផលនៃការអនុវត្ត គ.អ.ស.ក.។ ភាពផ្សារភ្ជាប់គ្នានេះ គឺសំដៅការផ្សារភ្ជាប់ក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ស.ក. តាមរយៈការរៀបចំថវិកានិងប្រព័ន្ធថវិកា ទៅនឹងសេចក្តីសម្រេចចិត្តផ្នែកគោលនយោបាយ និងការវិភាជថវិកា។ បទពិសោធទទួលបានពី គ.អ.ស.ក. មួយផ្សេងទៀត គឺកិច្ចពិភាក្សាជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍនានា និង អ្នកមានចំណែកពាក់ព័ន្ធនានា តាមរយៈយន្តការនៃក្រុមការងារបច្ចេកទេសចម្រុះ។ ជាពិសេស ការផ្សារភ្ជាប់យ៉ាងល្អ ផ.យ.អ.ជ. និងផែនការតាមវិស័យដោយផ្អែកលើបរិបទនៃភាពជាដៃគូ។ កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងបន្តទៀតគឺ លើកកម្ពស់ដំណើរការរៀបចំថវិកា ប៉ុន្តែដំណើរការនេះកំពុងស្ថិតនៅក្នុងដំណាក់កាលកំណត់នៅឡើយ។ ជាមួយនេះដែរ មតិយោបល់ភាគច្រើនទៅលើការអនុវត្ត គ.អ.ស.ក. បានធ្វើឡើងកាលពីអតីតកាលដែលការអភិវឌ្ឍនៅមានកម្រិតទាបនៅឡើយ។ ដូច្នេះ ការលើកកម្ពស់ដំណើរការនៃការផ្សារភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងខាងលើ ក្នុងដំណាក់កាលដែលធនធានក្នុងស្រុកនឹងដើរតួនាទីសំខាន់ក្នុងការអភិវឌ្ឍ ពិតជាមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ឈានទៅសម្រេចបាន គ.អ.ច.ក។ ការពិភាក្សាលម្អិត នៅជំពូកទី៥។

ជំពូកទី៣ : ក្របខ័ណ្ឌគោលដៅអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពកម្ពុជា

៣.១ សេចក្តីផ្តើម

ជំពូកទី៣នេះ បង្ហាញពីក្របខ័ណ្ឌគោលដៅអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពកម្ពុជា(គ.អ.ច.ក.) ដែលបានរៀបចំនិងចងក្រងឡើងក្រោមការដឹកនាំរបស់ក្រសួងផែនការ។ ជំពូកនេះនឹងផ្តល់ព័ត៌មានដល់អ្នកមានចំណែកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ អំពីសំណើរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលនិងទទួលយកនូវមតិយោបល់ និងជាតុចូលទាក់ទងនឹងបញ្ហាមួយចំនួនដែលត្រូវដោះស្រាយ។ ជំពូកនេះផ្តើមចេញពីការពិភាក្សាលើការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក. ដោយប្រៀបធៀបជាមួយក្របខ័ណ្ឌសកល និងការកំណត់អំពីបញ្ហាប្រឈមសំខាន់ៗនិងសកម្មភាពត្រូវអនុវត្ត។

៣.២ ដំណើរការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក.

បន្ទាប់ពីអង្គការសហប្រជាជាតិ បានអនុម័ត គ.អ.ច. សកលនៅចុងឆ្នាំ២០១៥ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានប្រគល់សិទ្ធិប្រទានដល់ក្រសួងផែនការក្នុងការដឹកនាំ និងសម្របសម្រួលការងាររៀបចំក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក.។ ដំណើរការដំបូងបានចាប់ផ្តើមពីការជូនដំណឹងដល់គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអ្នកមានចំណែកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ រួមទាំងសង្គមស៊ីវិល បន្ទាប់មកទៀត គឺដំណើរការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក. ផ្លូវការ។ ដូចការរៀបចំគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍កម្ពុជាដែរ គោលការណ៍របស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា គឺបន្សាំនិងអនុម័តគោលដៅ ការជ្រើសរើសចំណុចដៅនិងការកំណត់សូចនាករដើម្បីបន្សីជាមួយបរិបទកម្ពុជា និងរៀបចំក្របខ័ណ្ឌមួយដែលកំណត់ក្នុងដំណើរការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានទទួលស្គាល់ថាមានការងារកាន់ច្រើន ជាពិសេសទិន្នន័យសម្រាប់ គ.អ.ច. សកល ដែលមានគោលដៅចំនួន១៧ ចំណុចដៅចំនួន១៦៩ និងសូចនាករចំនួន២៣០។ លើសពីនេះទៀត គោលការណ៍សម្រាប់អនុវត្តនិងតាមដានត្រួតពិនិត្យមានលក្ខណៈខុសគ្នាក្នុងចំណោមប្រទេសជាសមាជិកអង្គការសហប្រជាជាតិ ដែលតម្រូវឲ្យប្រទេសជាសមាជិកដឹកនាំលើការងារនេះនិងមានសិទ្ធិសម្រេចទាក់ទងនឹងក្របខ័ណ្ឌនេះ ប៉ុន្តែពឹងផ្អែកលើប្រព័ន្ធទិន្នន័យរដ្ឋបាល និងប្រព័ន្ធស្ថិតិជាតិ។

ដើម្បីជួយសម្រួលដល់ដំណើរការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក. រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា បានសហការជិតស្និទ្ធជាមួយស្ថាប័នរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិផ្តល់ការវិភាគដំបូងចំនួន២៖ *ទី១* គឺការវាយតម្លៃរួមឆាប់រហ័ស ដែលធ្វើឡើងក្នុងឆ្នាំ២០១៦ ដោយកម្មវិធីអភិវឌ្ឍសហប្រជាជាតិប្រចាំតំបន់អាស៊ីប៉ាស៊ីហ្វិច ដោយផ្តោតលើគោលដៅ ចំណុចដៅ ផ្តល់ជាការវាយតម្លៃលើគោលនយោបាយនិងយុទ្ធសាស្ត្រនានារបស់កម្ពុជាដែលមានស្រាប់ ជាពិសេស ផ.យ.អ.ជ. និង យុទ្ធសាស្ត្រតាមវិស័យនិង

អន្តរវិស័យ។ ការវាយតម្លៃនេះផ្តល់ជាការវិភាគលើការបន្សុី គ.អ.ច.ក.និង គ.អ.ច. សកល និងផ្តល់ជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ការកំណត់អាទិភាពនៅពេលអនាគត។

រូបភាព ៣.១ : ការវាយតម្លៃភាពបន្សុីគ្នារវាង គ.អ.ច.និងគោលនយោបាយនិងយុទ្ធសាស្រ្តជាតិ

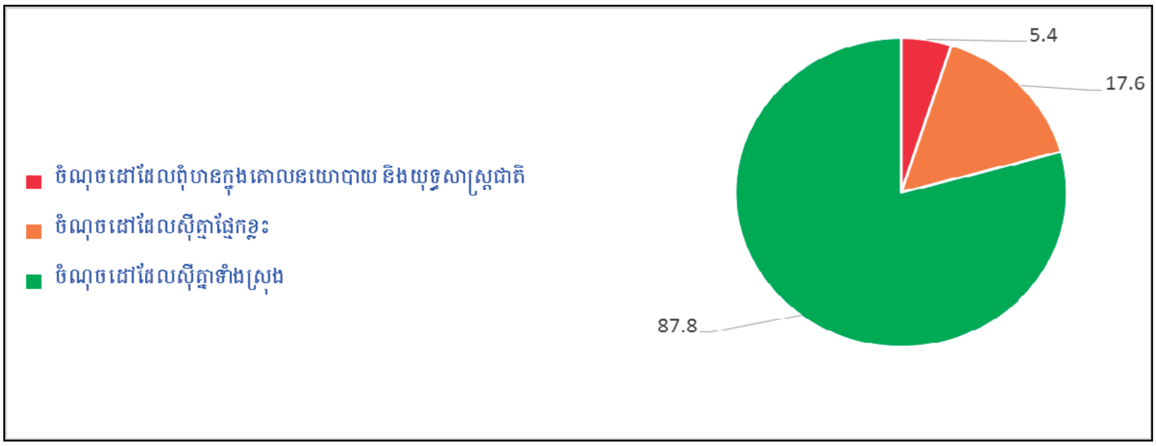

ប្រភព : ការគណនាដោយផ្អែកលើក្រុមការងារអភិវឌ្ឍន៍របស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ឆ្នាំ២០១៦

ការវាយតម្លៃនេះ បានបង្ហាញពីទំនាក់ទំនងរវាងចំណុចដៅរបស់ គ.អ.ច. (១០៩ចំណុចដៅក្នុងចំណោមចំណុចដៅសរុប១៦៩) និង គោលនយោបាយនិងយុទ្ធសាស្រ្តរបស់កម្ពុជា ដោយបានធ្វើការបន្សុីទាំងស្រុងចំនួន៨៧ចំណុចដៅ ដោយមានការបន្សុីតាមវិស័យចំនួន១៧ចំណុចដៅ និងមិនមានការបន្សុីចំនួន១៧ចំណុចដៅ។[5] ដូចនេះ ចំណុចដៅពាក់ព័ន្ធរបស់ គ.អ.ច. ប្រមាណ៩៥% ត្រូវគ្នាជាមួយរបៀបវារៈនៃកម្មវិធីនយោបាយដែលមានស្រាប់របស់កម្ពុជា ដែលផ្តល់ជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ការអនុមតិលើគោលដៅនានា និងការផ្សារភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក. ទៅនឹងដំណើរការរៀបចំផែនការជាតិ។

ទី២ គឺ ការវាយតម្លៃលើសូចនាករនិងប្រភពទិន្នន័យរបស់អង្គភាពស្ថិតិរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ក្នុងឆ្នាំ២០១៧។ គោលការណ៍នៃការវាយតម្លៃនេះគឺពិនិត្យមើលការបន្សុី វដ្តទិន្នន័យ និងគុណភាពប្រភពទិន្នន័យបច្ចុប្បន្ន សម្រាប់គាំទ្រដល់ទិន្នន័យរបស់សូចនាករ គ.អ.ច. ចំនួន២៣២ (សូចនាករចំនួន២០៥ បន្ទាប់ពីដកចេញសូចនាករដែលមិនអាចអនុវត្តបាន)។ ការវាយតម្លៃនេះមាន៣ផ្នែក គឺទិន្នន័យដែលមានស្រាប់ឬអាចផលិតបានដោយងាយ ទិន្នន័យដែលអាចធ្វើបានដោយតម្រូវឲ្យមានកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែង និងទិន្នន័យដែលមិនអាចផលិតបាន។ បន្ទាប់មកទៀត ការវាយតម្លៃនេះបានរៀបចេញជាចំនួន១២៣សូចនាករ ដែលជ្រើសរើសដោយអាស៊ាន និងមានការត្រួតពិនិត្យឡើងវិញលើប្រភពទិន្នន័យដែលរៀបចំដោយបេសកកម្មបច្ចេកទេសគាំទ្រដោយសហគមន៍អឺរ៉ុប នៅចុងឆ្នាំ

---

[5] ការប្រៀបធៀបនេះបានផ្អែកលើសូចនាករចំនួន១០៩ : ក្នុងចំណោមសូចនាករសរុបចំនួន១៦៩ មាន៤មិនអាចអនុវត្តបាន ៤៣ជាមធ្យោបាយសម្រាប់អនុវត្តចំណុចដៅ និង ១៣ជាសូចនាករពាក់ព័ន្ធនឹងគោលដៅភាពជាដៃគូ

២០១៧។ លទ្ធផលជាមូលដ្ឋាន ការវិភាគទៅលើគោលគំនិត និង សូចនាករអាស៊ានត្រូវបានផ្តល់ជូន នៅក្នុងតារាង ៣ .១ និងរូបភាព ៣.២ ខាងក្រោម។

តារាង ៣.១ : ការវាយតម្លៃរបស់អង្គភាពស្ថិតិរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ស្តីពីស្ថានភាពសូចនាករ

	ការវាយតម្លៃរបស់UNSD		ការវាយតម្លៃរបស់អាស៊ាន		ជម្រើសទី២	
	ចំនួន	%	ចំនួន	%	ចំនួន	%
ទិន្នន័យដែលមានស្រាប់ឬអាចផលិតបានដោយងាយ	៦៦	៣២,២	៥១	៤១,៥	៧០	៣៤,១
ទិន្នន័យដែលអាចធ្វើបានដោយតម្រូវឲ្យមានកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែង	៩៤	៤៥,៩	៥០	៤០,៧	១០១	៤៩,៣
ទិន្នន័យដែលមិនអាចផលិតបាន	៤៥	២២,០	២២	១៧,៩	៣៤	១៦,៦

ប្រភព : ការគណនាដោយផ្អែកលើអង្គភាពស្ថិតិរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ឆ្នាំ២០១៧

រូបភាព ៣.២ : ការវាយតម្លៃសូចនាករ

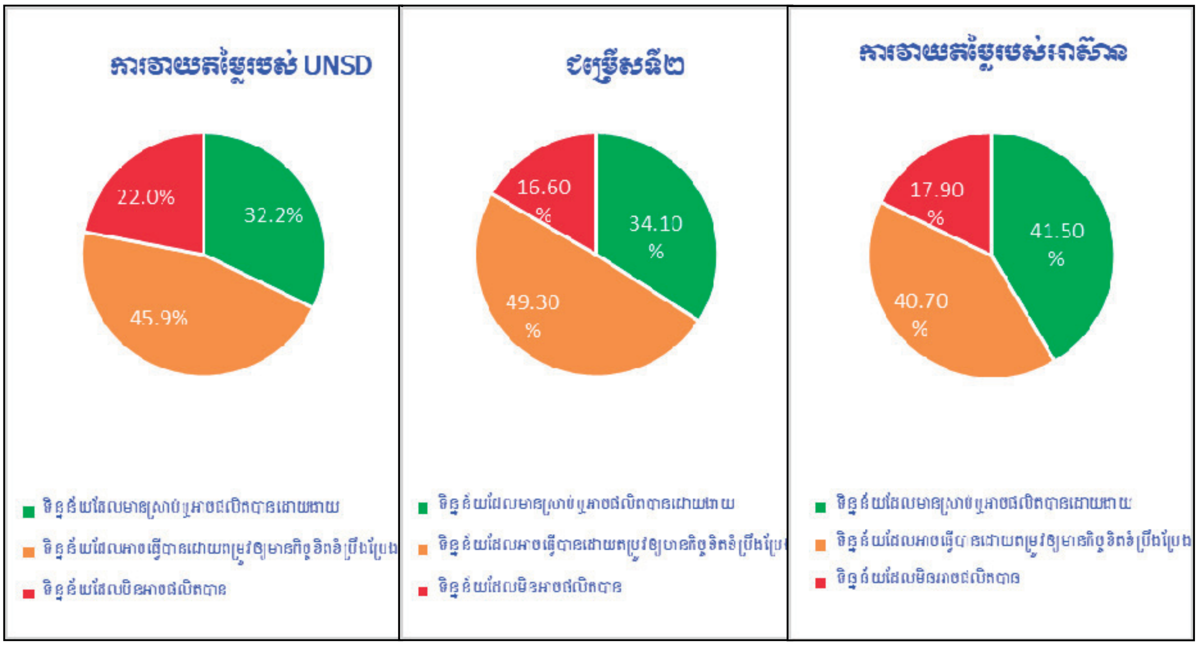

ប្រភព : ការគណនាដោយផ្អែកលើអង្គភាពស្ថិតិរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ឆ្នាំ២០១៧

ការវាយតម្លៃនីមួយៗបានកំណត់ភាពប្រឈមនានា ក្នុងការរៀបចំសូចនាករ គ.អ.ច. ដោយមានទិន្នន័យដែលមានគុណភាព។ ការវាយតម្លៃដំបូងដោយអង្គភាពស្ថិតិរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ រកឃើញថាសូចនាករចំនួន៣២% មានទិន្នន័យដែលមានស្រាប់ឬអាចផលិតបានដោយងាយ ៤៦% មានទិន្នន័យដែលអាចធ្វើបានដោយតម្រូវឲ្យមានកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែង និង២២%មានទិន្នន័យដែលមិន

អាចផលិតបាន។ ចំនួនសូចនាករតិចដែលកំណត់ដោយអាស៊ានបានកែលម្អស្ថានភាពនេះ ដោយ ៤២% មានទិន្នន័យដែលមានស្រាប់ឬអាចផលិតបានដោយងាយ ៤១% មានទិន្នន័យដែលអាចធ្វើបានដោយតម្រូវឲ្យមានកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែង និង១៧% មានទិន្នន័យដែលមិនអាចផលិតបាន។ ស្ថានភាពបានកែលម្អកាន់តែច្រើន ដោយផ្អែកលើលទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃទីពីរ។

លទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃទាំងពីរនេះ បានបង្ហាញពីបញ្ហាប្រឈមមួយចំនួនដែលនឹងជួបប្រទះក្នុងការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក. និងបានបង្ហាញអំពីការងាររបស់ក្រសួងផែនការក្នុងឆ្នាំ២០១៧ និងដើមឆ្នាំ២០១៨ ក្នុងការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក.។ បន្ទាប់ពីការកិច្ចពិភាក្សាដំបូងជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នរួចមក ក្រសួងផែនការបានកំណត់យកមូលដ្ឋានរបស់ក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក. ដែលរួមមានការទទួលយកគោលដៅសកលទាំង១៧ និងបន្ថែមគោលដៅចំនួន១ទៀត គឺគោលដៅទី១៨ ស្តីពីការបោសសម្អាតគ្រាប់មីននិងយុទ្ធភណ្ឌមិនទាន់ផ្ទុះ ព្រមទាំងទទួលយកចំណុចដៅនានាក្នុងក្របខ័ណ្ឌសកលណាដែលទាក់ទងនឹងកម្ពុជានិងមានលទ្ធភាពរៀបចំសូចនាករ ដែលអាចវាស់វែងនិងជឿទុកចិត្តបាន។

ក្របខ័ណ្ឌសម្រាប់អនុវត្ត ត្រូវបានរៀបចំឡើង ដោយក្រសួងផែនការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នដែលមានតួនាទីជ្រើសរើសសូចនាកររបស់សកល ឬរៀបចំសូចនាករថ្មី (សូចនាករតំណាង សូចនាករជំនួស ឬសូចនាករបន្ថែម) និងពិនិត្យប្រភពទិន្នន័យដែលអាចទទួលបានមកពីស្ថិតិជាតិនិងទិន្នន័យរដ្ឋបាល។ ក្រសួងផែនការបានផ្តល់ការណែនាំស្តីពីមូលដ្ឋានរបស់ គ.អ.ច. សកល ការវិភាគដំបូងទាំងពីររបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ និងការងារតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃតាមគោលការណ៍SMART។ ផ្នែកចុងក្រោយបានដាក់ចេញនូវតារាងគំរូសម្រាប់រៀបចំសូចនាករ ដូចខាងក្រោម៖

- ***តារាងទី១ ការជ្រើសរើសសូចនាករ និងមេតាទិន្នន័យ*** កំណត់ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ ប្រភពទិន្នន័យ វដ្តទិន្នន័យ និយមន័យ និងវិធីសាស្រ្តគណនា។
- ***តារាងទី២ លម្អិតព័ត៌មានចំណុចដៅរបស់សូចនាករ*** ដោយយកឆ្នាំ២០១៥ ជាឆ្នាំគោលចំណុចដៅប្រចាំឆ្នាំសម្រាប់សូចនាករនីមួយៗ។ តួលេខរបស់ចំណុចដៅត្រូវពឹងផ្អែកលើប្រភពទិន្នន័យដែលមាន។

ការរៀបចំតារាងទាំងពីរនេះ ត្រូវបានសម្របសម្រួល និងពិភាក្សា តាមរយៈសិក្ខាសាលាពិគ្រោះយោបល់ជាច្រើនលើកនៅតាមវិស័យនីមួយៗ ដូចជាវិស័យ អប់រំ សុខាភិបាល ជាដើម និងអន្តរវិស័យដូចជាយេនឌ័រ ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុឬបរិស្ថានជាដើម ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយក្រសួងផែនការនិងក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ។ បន្ទាប់ពីបានផ្ញើតារាងបញ្ជីសូចនាករទាំងពីរ មកក្រសួងផែនការក្នុងឆ្នាំ២០១៧រួចមក តារាងបញ្ជីសូចនាករទាំងពីរ នេះត្រូវបានត្រួតពិនិត្យនិងរៀបចំចងក្រងដោយក្រសួងផែនការនៅដើមឆ្នាំ២០១៨។

៣.៣- ក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក. ដែលបានស្នើឡើង

៣.៣.១-ទិដ្ឋភាពទូទៅនៃ គ.អ.ច.ក.

ការដាក់បញ្ចូលគ្នាតារាងទី១និងទី២ខាងលើនេះ គឺជាលទ្ធផលចុងក្រោយនៃដំណើរការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក. ដើម្បីតម្រង់ទិសការអភិវឌ្ឍ។ ដូចបានគូសបញ្ជាក់ខាងលើ ក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក. ដែលបានស្នើឡើងនេះ ត្រូវមានសង្គតិភាពជាមួយ គ.អ.ច. សកល ព្រមទាំងស្របជាមួយនឹងបរិការណ៍ គ.អ.ច.ក. ដែលត្រូវបានអនុម័ត ដោយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានិងមានទិន្នន័យគ្រប់គ្រាន់។ ក្របខ័ណ្ឌនេះរួមបញ្ចូលទាំង៖

- គោលដៅចំនួន១៨ ដោយរក្សានូវគោលដៅសកលទាំង១៧ និងបន្ថែមគោលដៅមួយរបស់កម្ពុជាពាក់ព័ន្ធនឹងការបោសសម្អាតមីន។
- ចំណុចដៅចំនួន៨៨ រួមបញ្ចូលនូវចំណុចដៅសកលចំនួន៨៤ ដែលមានការគាំទ្រទិន្នន័យ ចំណុចដៅចំនួន៨ របស់គោលដៅភាពជាដៃគូ និងចំណុចដៅបន្ថែមចំនួន៤ រួមទាំងចំណុចដៅ៣ របស់គោលដៅទី១៨និង
- សូចនាករចំនួន១៤៨ រួមបញ្ចូលនូវសូចនាកររបស់សកលមួយចំនួន និងបន្ថែមសូចនាកររបស់ជាតិ ដែលជាសូចនាករថ្មី និង សូចនាករជំនួស។

តារាងនេះ នឹងរួមបញ្ចូលផងដែរនូវមូលដ្ឋានទិន្នន័យដ៏មានសារៈសំខាន់សម្រាប់ គ.អ.ច.ក. ក្នុងរូបភាព ៣.៣ ខាងក្រោម។ តារាងទី១ផ្តល់នូវមេតាទិន្នន័យសម្រាប់ចំណុចដៅនិងសូចនាករ តារាងទី២ ដែលមានសារសំខាន់សម្រាប់ពិនិត្យមើលវឌ្ឍនភាពនៃការសម្រេចបាន ផ្តល់នូវទិន្នន័យសម្រាប់ចំណុចដៅនិងសូចនាករដែលបានជ្រើសរើសនៅចំណុចចាប់ផ្តើម ដល់ចំណុចដៅចុងក្រោយ និងតម្លៃនៃចំណុចដៅសម្រាប់ការធ្វើអន្តរាគមន៍។ ព័ត៌មានពេញលេញ មានបង្ហាញជូននៅក្នុងផ្នែកទី២។

រូបភាព ៣.៣ : តារាងទី១និងទី២

តារាងទី១ : មេតាទិន្នន័យ

ចំណុចដៅ	លេខកូដចំណុចដៅ	សូចនាករ	លេខកូដសូចនាករ	ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ	ប្រភពទិន្នន័យ	វដ្តនៃទិន្នន័យ	និយមន័យ	វិធីសាស្ត្រគណនា		ផ្សេងៗ
								ភាគយក	ភាគបែង	

តារាងទី២ : ចំណុចដៅរបស់សូចនាករ

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	សូចនាករបន្ទាប់	ឯកតា	តម្លៃដើមគ្រា	ចន្លោះពេលនៃចំណុចដៅ														ចំណុចដៅចុងក្រោយ
				២០១៥	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០

បន្ទាប់ពីទទួលបានទិន្នន័យ ក្រសួងផែនការនឹងពិនិត្យមើលពីគុណភាព បញ្ហាប្រឈមនានាដែលនឹងត្រូវធ្វើការពិភាក្សាក្នុងជំពូកបន្ទាប់។ ប៉ុន្តែជាទូទៅក្របខ័ណ្ឌនេះ ត្រូវបានបញ្ចប់ដោយផ្តល់នូវការចង្អុលបង្ហាញពីបញ្ជីសូចនាករ ចំណុចដៅ និង គោលដៅ ដែលត្រូវប្រើប្រាស់នៅឆ្នាំបន្ទាប់។

៣.៣.២ ការប្រៀបធៀបជាមួយនឹងក្របខ័ណ្ឌសកល

ការប្រៀបធៀបលម្អិតបន្ថែមទៀត ជាមួយនឹងក្របខ័ណ្ឌសកលមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការបង្ហាញពីកម្រិតនិងលក្ខណៈនៃដំណើរការមូលដ្ឋានីយកម្ម។ ភាពខុសគ្នានោះ គឺការបន្ថែមគោលដៅទី១៨ ពាក់ព័ន្ធនឹងការបោសសម្អាតមីន ព្រមទាំងការកែសម្រួលចំណុចដៅ និងសូចនាករឲ្យត្រូវតាមបរិការណ៍កម្ពុជា ។

នៅកម្រិតចំណុចដៅ ទោះបីជាទម្រង់នៃចំណុចដៅនីមួយៗត្រូវបានរក្សាទុកទាំងអស់ ការទទួលយកចំណុចដៅមានភាពខុសគ្នាពីគោលដៅមួយទៅគោលដៅមួយទៀត ដោយផ្អែកលើការអនុវត្តនិងទិន្នន័យដែលអាចមាន។ រូបភាព៣.៤ ផ្តល់ការប្រៀបធៀបដោយសង្ខេប និងបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ពីកម្រិតនៃការប្រែប្រួលចំណុចដៅនៃគោលដៅនីមួយៗ។ ក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក. ដែលបានរៀបចំនេះ បានរក្សាទុកចំណុចដៅសំខាន់ៗ និង រៀបចំចំណុចដៅបានសមស្របនៅក្នុងគោលដៅនីមួយៗ កម្រិតខុសគ្នាខ្លាំងរវាង គ.អ.ច.ក. និង គ.អ.ច. សកល គឺ គោលដៅទី១៧ ស្តីពីភាពជាដៃគូសកល។ ទន្ទឹមនឹងនោះ ចំនួនចំណុចដៅនៅក្នុងគោលដៅទី៨ រហូតដល់គោលដៅទី១២ និងគោលដៅទី១៤ របស់ គ.អ.ច.ក. មានចំនួនតិច។

រូបភាព ៣.៤៖ ចំណុចដៅរបស់ គ.អ.ច.ក. និង គ.អ.ច. សកល (តាមគោលដៅ)

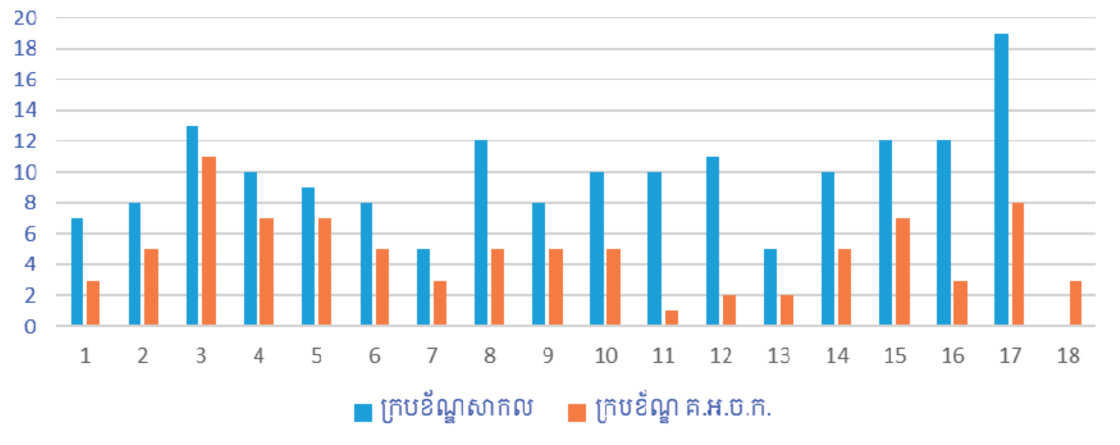

ប្រភព : ការគណនាផ្ទាល់

នៅកម្រិតសូចនាករ ការទទួលយកសូចនាករសកល និងការបង្កើតសូចនាករថ្មីនៃក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក. គឺមានកម្រិតទាប ។ ក្រសួង ស្ថាប័ន បានចូលរួមយ៉ាងពេញលេញក្នុងការធ្វើមូលដ្ឋានីយកម្ម និងបានកំណត់យ៉ាងច្បាស់ពីគម្លាតរបស់សូចនាករ។ សូចនាករសកល មួយចំនួនត្រូវបានរក្សាទុក

មួយចំនួនផ្សេងទៀតត្រូវបានកែសម្រួល ហើយសូចនាករជំនួសជាច្រើនត្រូវបានកំណត់។ សូចនាករចំនួន១៤៨ ត្រូវបានទទួលយក បើប្រៀបធៀបទៅនឹងសូចនាករ សកលចំនួន២៣២។ រូបភាព ៣.៥ ខាងក្រោម បង្ហាញពីការផ្លាស់ប្តូរចំនួនសូចនាករសកល និងចំនួនសូចនាកររបស់ គ.អ.ច.ក.។ ជាថ្មីម្តងទៀត ខណៈពេលដែលមានការប្រែប្រួលសូចនាករត្រូវបានកំណត់ពេញលេញនៅក្នុងគោលដៅនីមួយៗ (និងនៅក្នុងចំណុចដៅនីមួយៗ) របស់ គ.អ.ច.ក.។ ដូចបានបង្ហាញតាមរូបភាពពាក់ព័ន្ធនឹងគោលដៅសកល ចំនួនសូចនាករដែលច្រើនជាងត្រូវបានទទួលយកនៅក្នុងគោលដៅទី២ ភាពអត់ឃ្លាន គោលដៅទី៣ សុខភាព គោលដៅទី៤ ការអប់រំ និងគោលដៅទី៥ យេនឌ័រ ប៉ុន្តែ សូចនាករមានចំនួនតិចតួចនៅក្នុងគោលដៅទី១១ ពាក់ព័ន្ធនឹងទីក្រុងប្រកបដោយចីរភាព គោលដៅទី១៦ សន្តិភាព និងគោលដៅទី១៧ ភាពជាដៃគូ។

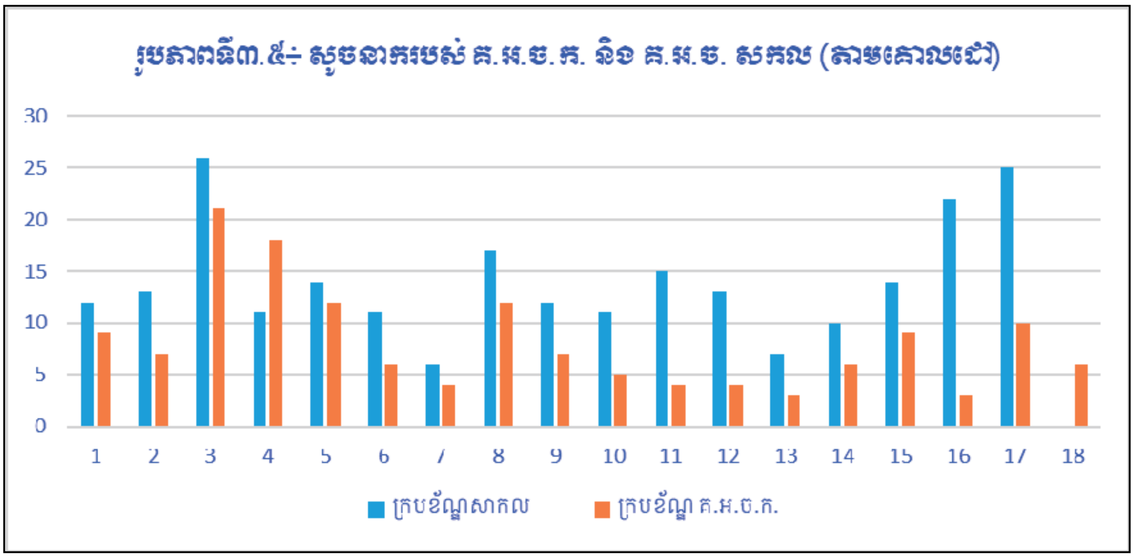

រូបភាពទី៣.៥៖ សូចនាកររបស់ គ.អ.ច.ក. និង គ.អ.ច. សកល (តាមគោលដៅ)

ប្រភព : ការគណនាផ្ទាល់

ការប្រៀបធៀបរវាងក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក. និង គ.អ.ច. សកល បង្ហាញនៅក្នុងតារាង ៣.២ និងរូបភាព ៣.៦។ តារាងនិងរូបភាពនេះបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា មានចំណុចរួមគ្នាជាច្រើនរវាងក្របខ័ណ្ឌទាំង២ ជាពិសេស គឺនៅកម្រិតចំណុចដៅ។ ខណៈពេលដែលចំណុចដៅនៃ គ.អ.ច. សកល មានចំនួន១៦៩ ការវាយតម្លៃរួមធាប់រហ័ស បានបង្ហាញថា មានតែចំណុចដៅចំនួន១០៥ប៉ុណ្ណោះដែលសមស្របនឹងបរិការណ៍កម្ពុជា។ ប៉ុន្តែកម្ពុជាសម្រេចទទួលយកចំណុចដៅចំនួនតែ៨៥ (ប្រមាណ ៨០%) ពី គ.អ.ច. និងបន្ថែមចំណុចដៅចំនួន៣ ទៀតសម្រាប់គោលដៅទី១៨។

បន្ថែមលើនេះទៀត កម្រិតនៃការទទួមានភាពស្មុគ្រស្មាញនិងពិបាកក្នុងការបូកសរុប ជាពិសេស នៅកម្រិតសូចនាករ។ តារាង ៣.២ ផ្តល់នូវការបង្ហាញលម្អិតពីការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងគោលដៅទី១(ភាពក្រីក្រ)។ ឧទាហរណ៍ នៅក្នុងគោលដៅទី១ កម្ពុជាបានជ្រើសរើសចំណុចដៅចំនួន៣ ក្នុងចំណោមចំណុចដៅសកល ចំនួន៧ ហើយនៅក្នុងចំណុចដៅទាំង៣ ដែលបានជ្រើសរើស កម្ពុជាបានជ្រើសរើសយកសូចនាករចំនួន៤ ក្នុងចំណោមសូចនាករចំនួន៥ និងបន្ថែមសូចនាករថ្មីចំនួន៥ទៀត។

ដូចនេះ ក្នុងគោលដៅទី១នេះ កម្ពុជាមិនបានជ្រើសរើសចំណុចដៅចំនួន៤ និងសូចនាករចំនួន៨ ពី គ.អ.ច ប៉ុន្តែដោយសារការបន្ថែមសូចនាករថ្មីចំនួន៥ ទើបគម្លាតសូចនាករនៃគោលដៅទី១ មានត្រឹម៣។

រូបភាព ៣.៦ ការប្រែប្រួលនៃចំណុចដៅ និងសូចនាករ គ.អ.ច.ក. ធៀបនឹង គ.អ.ច សាកល (តាមគោលដៅ)

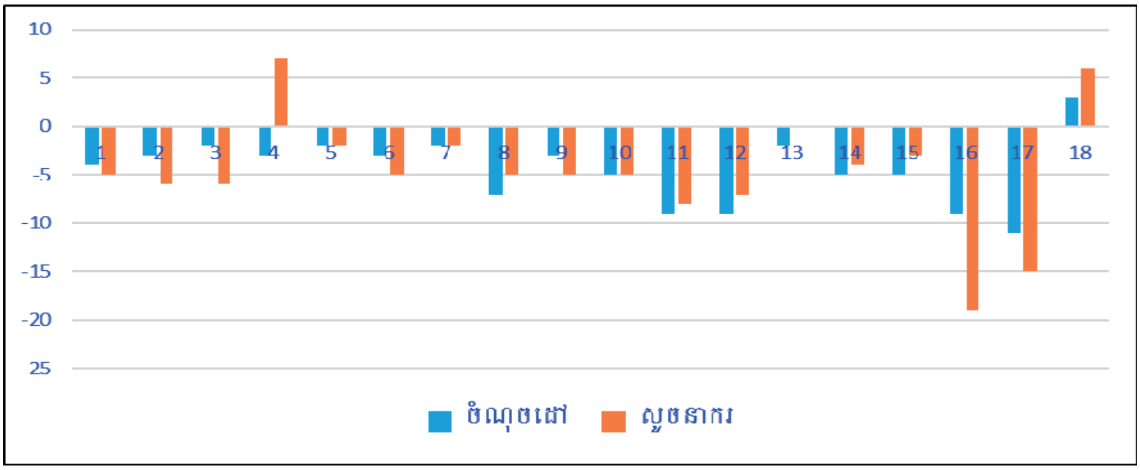

ប្រភព: ការគណនាផ្ទាល់

តារាង ៣.២ : ក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក. (ធៀបនឹងចំណុចដៅនិងសូចនាករ គ.អ.ច. សកល)

	គោលដៅ	ក្របខ័ណ្ឌសកល		ក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក.		ការប្រែប្រួល	
		ចំនួនចំណុចដៅ	ចំនួនសូចនាករ	ចំនួនចំណុចដៅ	ចំនួនសូចនាករ	ចំនួនចំណុចដៅ	ចំនួនសូចនាករ
1	ពុំមានភាពក្រីក្រ	៧	១៤	៣	៩	-៤	-៥
2	គ្មានគ្រោះអត់ឃ្លាន	៨	១៣	៥	៧	-៣	-៦
3	សុខភាពនិងសុខុមាលភាពល្អប្រសើរ	១៣	២៧	១១	២១	-២	-៦
4	ការអប់រំប្រកបទៅដោយគុណភាព	១០	១១	៧	១៨	-៣	៧
5	សមភាពយេនឌ័រ	៩	១៤	៧	១២	-២	-២
6	ទឹកស្អាត និងអនាម័យ	៨	១១	៥	៦	-៣	-៥
7	ថាមពលស្អាតដែលមានតម្លៃសមរម្យ	៥	៦	៣	៤	-២	-២
8	ការងារសមរម្យនិងកំណើនសេដ្ឋកិច្ច	១២	១៧	៥	១២	-៧	-៥
9	ឧស្សាហកម្ម និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ	៨	១២	៥	៧	-៣	-៥
10	កាត់បន្ថយវិសមភាព	១០	១០	៥	៥	-៥	-៥
11	ទីក្រុងនិងសហគមន៍ប្រកបដោយចីរភាព	១០	១២	១	៤	-៩	-៨
12	ការប្រើប្រាស់និងការផលិតប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវ	១១	១១	២	៤	-៩	-៧
13	ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ	៥	៥	៣	៥	-២	០

14	ជីវិតក្រោមទឹក	១០	១០	៥	៦	-៥	-៤
15	ជីវិតលើដី	១២	១២	៧	៩	-៥	-៣
16	សន្តិភាព យុត្តិធម៌ និងស្ថាប័នរឹងមាំ	១២	២២	៣	៣	-៩	-១៩
17	ភាពជាដៃគូ ដើម្បីសម្រេចគោលដៅ	១៩	២៥	៨	១០	-១១	-១៥
18	ការបោសសម្អាតមីន និងយុទ្ធភណ្ឌ មិនទាន់ផ្ទុះសល់ពីសង្គ្រាម	0	0	៣	៦	៣	៦
សូចនាករដូចគ្នានៅក្នុងគោលដៅខុសគ្នា			១២			0	0
		១៦៩	២៣២	៨៨	១៤៨	-៨១	-៨៤

ប្រភព : ការគណនាផ្ទាល់

៣.៤- បញ្ហាដែលនៅសេសសល់

ការពិនិត្យដោយក្រសួងផែនការ បានកំណត់បញ្ហាចំនួន២ដែលត្រូវដោះស្រាយតាមរយៈការបង្កើតក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក. សម្រាប់ការអនុវត្ត។ បញ្ហាទី១ សំដៅលើបញ្ហាអនុលោមភាពមូលដ្ឋានដែលក្រសួងផែនការត្រូវការដើម្បីចងក្រង រួមមាន ការដាក់បញ្ចូលសំណុំមេតាទិន្នន័យពេញលេញនៅក្នុងតារាងទី១ និងគោលការណ៍ទិន្នន័យតាមដានសំខាន់ៗរបស់តារាងទី២ ពីព្រោះថា បញ្ហាទាំងនេះមានការជាប់ពាក់ព័ន្ធគ្នា និងមានឥទ្ធិពលលើភាពគ្រប់គ្រាន់នៃសូចនាករដែលគ្របដណ្តប់លើគោលដៅនិងចំណុចដៅ។ បញ្ហាទី២ សំដៅទៅលើតម្រូវការទិន្នន័យដែលមានគុណភាពកាន់តែច្រើន ដែលមានឥទ្ធិពលដល់ប្រសិទ្ធភាពនៃក្របខ័ណ្ឌនៅពេលខាងមុខ។

វាមានសារៈសំខាន់ផងដែរដែលត្រូវគូសបញ្ជាក់ពីការប្រើប្រាស់ ធ្វើដូច្នេះគុណភាពតារាងម៉ាទ្រីសនឹងមានការយកចិត្តទុកដាក់កាន់តែខ្លាំងឡើង ជាពិសេសទៅលើតួនាទីក្នុងការផ្សារភ្ជាប់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈទៅនឹងការបម្រើសេវាជាក់ស្តែង។ ក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក. នឹងផ្សារភ្ជាប់ក្របខ័ណ្ឌនេះទៅនឹងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ ក៏ដូចជាទៅនឹងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រថវិកា ដែលជាឧទាហរណ៍មួយជាក់ស្តែង បង្ហាញពីនីតិវិធីប្រតិបត្តិ។ ក្រសួងផែនការតាមរយៈវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិកំពុងរៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រថ្នាក់ជាតិក្នុងការអភិវឌ្ឍស្ថិតិ ដើម្បីលើកកម្ពស់ការគ្របដណ្តប់ឲ្យកាន់តែប្រសើរឡើង និងទទួលបាននូវទិន្នន័យស្ថិតិដែលមាននិយាមកាន់តែប្រសើរ៖

ទី១ គឺការគិតពិចារណាលើគុណភាពមូលដ្ឋាននៃចំណុចដៅ និងសូចនាករ ការរៀបចំនិងការបញ្ជាក់លម្អិតនៃឆ្នាំគោល ចន្លោះពេល និងទិន្នន័យចំណុចដៅឆ្នាំចុងក្រោយនេះ ហើយសូចនាករអាចនឹងវាយតម្លៃទៅតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ SMART និង ត្រូវផ្អែកលើបរិបទរបស់កម្ពុជា ។

ទី២ គឺការបំបែកសូចនាករនិងរៀបចំទិន្នន័យគាំទ្រឲ្យបានគ្រប់គ្រាន់ ធ្វើដូចនេះមានសារៈសំខាន់ទាំងសម្រាប់តាមដានត្រួតពិនិត្យ នៃការអនុវត្ត គ.អ.ច.ក. ។ កត្តានេះមានសារៈសំខាន់ណាស់

សម្រាប់អ្នករៀបចំផែនការ អ្នករៀបចំគោលនយោបាយ និងអ្នកមានចំណែកពាក់ព័ន្ធដទៃទៀតអាចកំណត់ពីការប្រែប្រួលនៃតម្រូវការនិងការអនុវត្ត ដែលអាចជួយដល់ការវិភាជធនធាន និងការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។ ដើម្បីធ្វើឲ្យទិន្នន័យមានប្រសិទ្ធភាពនិងមានប្រភពជាក់លាក់ ចាំបាច់ត្រូវមានសមត្ថភាពក្នុងការបំបែកទៅតាមបរិបទកម្ពុជាដែលស្របទៅតាមយុទ្ធសាស្ត្រជាតិអភិវឌ្ឍស្ថិតិ។

ទី៣ ការតាមដានសូចនាករ ត្រូវការការយកចិត្តទុកដាក់ពិសេស។ បទពិសោធនៃគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍កម្ពុជា បានបង្ហាញថាទិន្នន័យសេដ្ឋកិច្ចសង្គមនិងបរិស្ថាន មិនមានការប្រែប្រួលតាមបន្ទាត់លីនេអ៊ែរ ជាក់លាក់នោះទេ។

ជំពូកទី៤ : បញ្ហាប្រឈមក្នុងការអនុវត្ត គោលដៅអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពកម្ពុជា

៤.១- សេចក្តីផ្តើម

ជំពូកនេះ នឹងដោះស្រាយពីបញ្ហាប្រឈមដែលអាចជួបប្រទះនៅក្នុងការអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌគោលដៅអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពកម្ពុជា (គ.អ.ច.ក.) ហើយដែលចាំបាច់ត្រូវធ្វើការដោះស្រាយនៅក្នុងកំលុងពេលនៃការដាក់ឲ្យអនុវត្តក្នុងរយៈពេល១២ខែទៀត។ ដូចបានបញ្ជាក់នៅក្នុងជំពូកទី១ ការពិភាក្សាបានផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើវិធីសាស្ត្រ ដែលក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក. បានប្រើប្រាស់ដើម្បីតម្រង់ទិស រៀបចំ និងអនុវត្តគោលនយោបាយ ដើម្បីឈានទៅសម្រេចបាន ចក្ខុវិស័យរយៈពេលមធ្យមនិងវែងរបស់កម្ពុជា។ ដើម្បីសម្រេចបានគោលដៅនេះ ទាមទារឲ្យមានការពិនិត្យមើលឡើងវិញនូវឧបករណ៍និងស្ថាប័នដែលមានស្រាប់ និងផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើផ្នែកដែលគួរកែសម្រួល។

ជំពូកនេះបែងចែកជា៣ផ្នែក គឺ ទី១ បញ្ហាដែលបានជួបប្រទះក្នុងការធ្វើសមាហរណកម្ម គ.អ.ច.ក. ទៅក្នុងប្រព័ន្ធផែនការនិងគោលនយោបាយជាតិ ទី២ បញ្ហានានាពាក់ព័ន្ធនឹងធនធានសម្រាប់គាំទ្រការអនុវត្តនិងសកម្មភាពដែលត្រូវអនុវត្ត និងទី៣ ការរៀបចំការតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃរួមទាំងការធានានូវការទទួលយកនូវមតិយោបល់ឲ្យបានទូលំទូលាយពីការអនុវត្ត គ.អ.ច.ក. ពីអ្នកមានចំណែកពាក់ព័ន្ធមិនមែនរាជរដ្ឋាភិបាល។

៤.២- ការធ្វើសមាហរណកម្ម គ.អ.ច.ក. នៅក្នុង ប្រព័ន្ធផែនការនិងគោលនយោបាយជាតិ

ការធ្វើសមាហរណកម្ម គ.អ.ច.ក. ទៅក្នុងផែនការនិងគោលនយោបាយជាតិនានា និងដំណើរការរៀបចំវិភាជន៍ថវិកានៅកម្ពុជា អាចប្រឈមនឹងបញ្ហាចម្បងពីរ គឺ ទី១ ការធានាឲ្យមានសង្គតិភាពនិងភាពប្រទាក់ក្រឡាគ្នារវាង គ.អ.ច.ក. ជាមួយនឹងផែនការនិងសកម្មភាពត្រូវអនុវត្ត និង ទី២ ការកំណត់អាទិភាពនិងគោលនយោបាយដោយដាក់បញ្ចូលចំណុចដៅនៃ គ.អ.ច.ក.។

៤.២.១- សង្គតិភាពនិងភាពប្រទាក់ក្រឡាគ្នា

នៅថ្នាក់ជាតិ ភាពប្រទាក់ក្រឡាគ្នានៃ គ.អ.ច.ក. នឹងត្រូវបានអនុវត្តតាមរយៈពីរចំណុចៈ ទី១ តាមរយៈដំណើរការនៃការរៀបចំ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ (ផ.យ.អ.ជ.) ដែលជាយន្តការតែមួយគត់សម្រាប់អនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ និង ទី២ តាមរយៈការពិនិត្យឡើងវិញនូវការអនុវត្តការផ្តល់សេវាកម្មនិងការឆ្លើយតប ដែលត្រូវបានលើកកម្ពស់តាមរយៈកម្មវិធីកែទម្រង់ហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ជាពិសេសការអនុមតិថវិកាកម្មវិធី។ ដំណើរការទាំងពីរនេះ ជាតួនាទីអាទិភាពរបស់ គ.អ.ច.ក. ដូចបង្ហាញនៅក្នុងរូបភាព ៤.១។

រូបភាព ៤.១ : ចំណុចប្រសព្វជាមួយក្របខ័ណ្ឌនៃការរៀបចំផែនការ

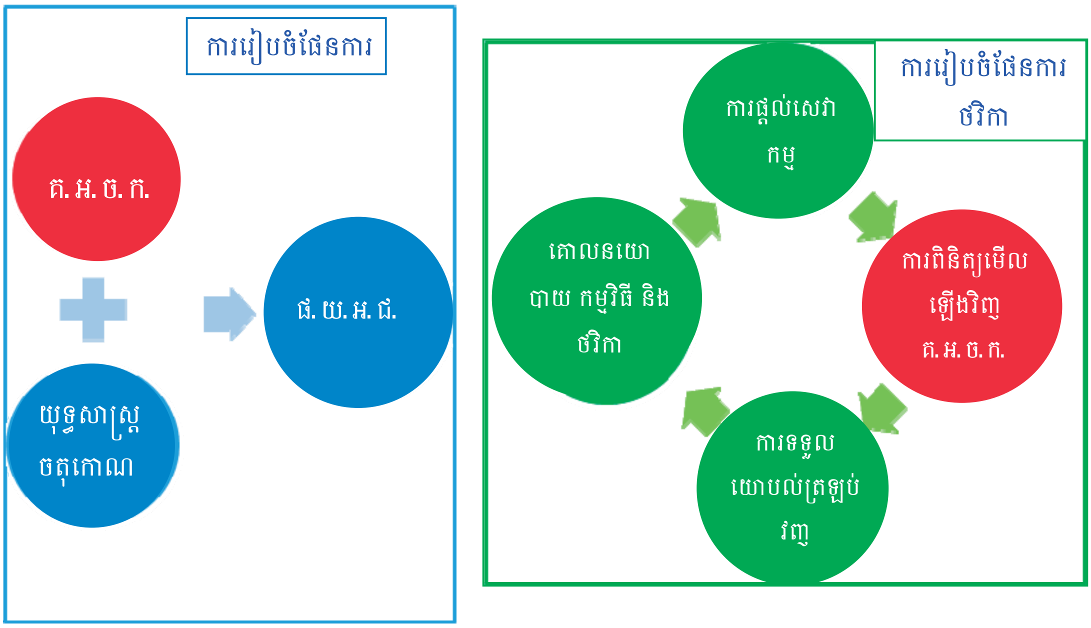

ទី១ ការរៀបចំ ផ.យ.អ.ជ. (ក្នុងប្រអប់ទី១ រូបភាព ៤.១) បានគិតគូរច្បាស់លាស់ពី គ.អ.ច.ក. និង យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ដើម្បីកំណត់ពីយុទ្ធសាស្ត្រអាទិភាព ដែលនឹងត្រូវរៀបចំសម្រាប់ការអនុវត្ត នៅក្នុងកម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈ បីឆ្នាំរំកិល របស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា។ បន្ថែមលើនេះទៀត គ.អ.ច.ក. ក៏នឹងដើរតួនាទីដ៏សំខាន់នៅក្នុងការពង្រឹងក្របខ័ណ្ឌនៃការតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃ ផ.យ.អ.ជ.។

ទី២ គ.អ.ច.ក. អាចដើរតួនាទីច្បាស់លាស់ នៅក្នុងដំណើរការតាមដានត្រួតពិនិត្យការអនុវត្ត នៅពេលដែលការកែទម្រង់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈរបស់កម្ពុជា រៀបចំផែនការថវិកា និងបានតភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងជាមួយផែនការយុទ្ធសាស្ត្រថវិកា ដែលជាការតភ្ជាប់គ្នារវាងគោលនយោបាយជាមួយថវិកា។ ចំណុចដៅ និង សូចនាកររបស់ គ.អ.ច.ក. មានលក្ខណៈសមស្របទៅនឹងភារកិច្ចក្នុងការវាយតម្លៃពីប្រសិទ្ធភាពដែលទទួលបានដោយផ្តល់នូវម៉ាទ្រីសកម្រិតលទ្ធផល ដែលមានប្រសិទ្ធភាព និងទទួលបានការឯកភាពពីក្រសួង ស្ថាប័ន។

ក្រសួងផែនការនឹងធ្វើការរៀបចំនិងកំណត់ក្រសួង ស្ថាប័នសម្រាប់អនុវត្តការងារនេះ។ ក្រសួងផែនការនឹងធានាថា ដំណើរការអនុវត្ត ផ.យ.អ.ជ. រយៈពេល៥ឆ្នាំ នឹងបង្ហាញនៅក្នុងរបាយការណ៍វឌ្ឍនភាពរបស់ គ.អ.ច.ក. ហើយវិស័យសំខាន់ៗនឹងបង្ហាញតាមរយៈ កម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈ។ បន្ថែមលើនេះ ម៉ាទ្រីសសម្រាប់តាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃ ផ.យ.អ.ជ. នឹងត្រូវបានធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព

ជាប្រចាំ ដើម្បីធានាសង្គតិភាព រវាង គ.អ.ច.ក. និង អាទិភាពរបស់ ផ.យ.អ.ជ.។ ក្រសួងផែនការនឹងសហការជាមួយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀតដើម្បីដាក់ចេញនូវក្របខ័ណ្ឌនេះ សម្រាប់អនុវត្តដោយផ្អែកលើថវិកា របស់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដែលតម្រូវឲ្យមានភាពច្បាស់លាស់សម្រាប់វាយតម្លៃចំណុចដៅនានានៃ គ.អ.ច.ក.។ ការងារនេះនឹងភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងដោយផ្ទាល់ទៅនឹងលទ្ធផលនៃការអនុវត្ត គ.អ.ច.ក.។

ទោះជាដូចនេះក្តី ដើម្បីធានាសង្គតិភាពនិងភាពប្រទាក់ក្រឡាគ្នាឲ្យបានពេញលេញរវាង គ.អ.ច.ក. និងផែនការនិងសកម្មភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ទាមទារឱ្យមានការច្នៃប្រឌិតនិងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងបន្ថែមទៀត។ សមាសភាពចំនួនបីដែលត្រូវពិចារណាសម្រាប់កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងនោះ គឺ៖

- សង្គតិភាពនៃពេលវេលា ដែលត្រូវបំប្លែងយុទ្ធសាស្ត្ររយៈពេលវែងឲ្យទៅជាគោលនយោបាយរយៈពេលមធ្យម និង សកម្មភាពសម្រាប់ការអនុវត្ត។
- សង្គតិភាពតាមវិស័យ ការអនុវត្តគោលដៅនិងនៅទូទាំងមុខងារ គឺមានសារៈសំខាន់ណាស់ដែលបានផ្តល់នូវការបញ្ចូលគ្នានូវលក្ខណៈរបស់ គ.អ.ច.ក. និង ការកែសម្រួលនិងការបំពេញបន្ថែម។
- ផ្អែកតាមលក្ខណៈភូមិសាស្ត្រ ដើម្បីផ្សារភ្ជាប់ផែនការជាតិ ផែនការតាមវិស័យនិងផែនការនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

៤.២.២- ការកំណត់អាទិភាព គោលដៅ ចំណុចដៅ និងសកម្មភាព

ការកំណត់អាទិភាព គឺជាការងារសំខាន់ ដែលត្រូវយកចិត្តទុកដាក់។ ផ្អែកលើទំហំនិងមហិច្ឆតារបស់ គ.អ.ច.ក. ចាំបាច់ត្រូវមានការកំណត់អាទិភាពកម្រិតគោលដៅ និង សក្តានុពលគោលដៅនីមួយៗ។ ការងារនេះ គឺជាផ្នែកមួយបន្ថែមពីលើការធ្វើមូលដ្ឋាននីយកម្ម គ.អ.ច.ក. ដែលទាមទារឲ្យមានភាពច្បាស់លាស់បន្ថែមទៀត តាមរយៈដំណើរការនៃការរៀបចំ ផ.យ.អ.ជ. យន្តការពិគ្រោះយោបល់និងការកំណត់ចំណុចដៅសំខាន់ៗរួមទាំងដំណោះស្រាយ។ ការណែនាំចំនួនបីសម្រាប់ដំណើរការនេះរួមមាន៖

- ទី១ ការមិនបោះបង់នរណាម្នាក់ឲ្យនៅឯកោនិងការដោះស្រាយទៅតាមគោលដៅ នៅតាមតំបន់ឬក្រុមនៃប្រជាជន ដែលមានកម្រិតជីវភាពទាបជាងក្រុមប្រជាជនផ្សេងទៀត គឺជាការគិតគូរខ្ពស់បំផុត។ គោលដៅនានានៃ គ.អ.ស.ក. ដែលមិនទាន់សម្រេចបាន ស្ថិតនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌនេះ ហើយកម្ពុជានឹងផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើការធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងនូវវិស័យណា ដែលពុំមានវឌ្ឍនភាពគ្រប់គ្រាន់ (បញ្ជីគោលដៅ ចំណុចដៅ មានបង្ហាញក្នុងជំពូកទី២)។ ការងារដែលត្រូវអនុវត្តបន្ត គឺ ការកំណត់អាទិភាពលើការលុបបំបាត់គម្លាតនិងវិសមភាពនៅតាមវិស័យ។
- ទី២ ការធ្វើឲ្យមានភាពសង្គតិភាពរវាងចំណុចដៅនានារបស់ គ.អ.ច.ក. គោលដៅដែលដាក់បញ្ចូលថ្មី និងគោលដៅមានស្រាប់របស់ជាតិ នឹងបង្កើតនូវមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃវិធីសាស្ត្រសម្រាប់

កំណត់អាទិភាពទូទៅរបស់កម្ពុជា។ ការភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងគ្នារវាងក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក. និងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ដែលនឹងក្លាយជាក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយសម្រាប់រៀបចំ ផ.យ.អ.ជ. នឹងផ្តល់អាទិភាពសម្រាប់ការអនុវត្ត។

តារាង ៤.១ : ទំនាក់ទំនងរវាង គ.អ.ច.ក. និង អាទិភាព ផ.យ.អ.ជ.

(ពណ៌ផ្ទៃមេឃចាស់ មានទំនាក់ទំនងដោយផ្ទាល់និងពណ៌ផ្ទៃមេឃ មានទំនាក់ទំនងផ្នែកខ្លះ)

	១	២	៣	៤	៥	៦	៧	៨	៩	១០	១១	១២	១៣	១៤	១៥	១៦	១៧	១៨
(១) ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងកំណើនប្រកបដោយបរិយាបន្ន																		
(២) ការពង្រីកវិស័យកសិកម្ម																		
(៣) ការធានាឱ្យមានការប្រកួតប្រជែងកាន់តែច្រើន																		
(៤) ការគ្រប់គ្រងការផ្លាស់ប្តូរទីលំនៅ និងនគរូបនីយកម្ម																		
(៥) ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងការបាត់បង់ព្រៃឈើ																		
(៦) ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើង អភិបាលកិច្ចល្អ																		
(៧) ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងធនធានមនុស្ស																		

ចំណាំ គោលដៅទី១៧ នៃ គ.អ.ច. ពាក់ព័ន្ធនឹងភាពជាដៃគូ

- ទី៣ ផ្អែកតាមបទពិសោធនិងការណែនាំពីកម្រិតសកល ការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់គួរតែត្រូវបានធ្វើទៅលើសកម្មភាពដែលមានលក្ខណៈជាគោលនយោបាយ ដែលអាចដើរតួនាទីជា "ឧបករណ៍បង្កើនល្បឿន" (សកម្មភាពណាដែលអាចជំរុញឲ្យមានវឌ្ឍនភាព គ.អ.ច.ក. ទាំងមូល ដូចជា គោលនយោបាយវិសមភាពយេនឌ័រ និងការកែទម្រង់ការគាំពារសង្គមដ៏ទូលំទូលាយ)។

ការយល់ច្បាស់ពីបញ្ហាទាំងនេះ រួមជាមួយនឹងគោលដៅនិងគោលបំណងរបស់ជាតិ នឹងផ្តល់នូវមូលដ្ឋានរឹងមាំសម្រាប់ការកំណត់អាទិភាព ហើយក្រសួងផែនការនឹងអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពរបស់ខ្លួនបន្ថែមទៀតសម្រាប់ធ្វើការវិភាគលើការអនុវត្តគោលដៅនានារបស់ គ.អ.ច.ក.។

៤.៣- ការផ្តល់ធនធាននិងការជ្រើសរើសគោលដៅ

ផ្នែកនេះ លើកឡើងពីការងារចាំបាច់និងការកៀរគរធនធាន ដើម្បីអនុវត្តឲ្យសម្រេចបាន គ.អ.ច.ក. ជាមួយនឹងសកម្មភាពដែលអាចធ្វើបាន។ ជាដំបូង ចាំបាច់ត្រូវបញ្ជាក់ឡើងវិញចំណុចខុសគ្នារវាង គ.អ.ច.ក និង គ.អ.ស.ក ដែលធនធានសម្រាប់អនុវត្ត គ.អ.ច.ក ជាបន្ទុករបស់រាជរដ្ឋាភិបាល និងជាធនធានកៀរគរពីប្រភពក្នុងស្រុក។ ដូចនេះដើម្បីសម្រេចបានគោលដៅ គ.អ.ច.ក. គឺត្រូវមាន

ការចូលរួមទទួលខុសត្រូវរបស់គ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ដែលមិនត្រឹមតែរាជរដ្ឋាភិបាល ប៉ុន្តែរួមបញ្ចូលទាំង វិស័យឯកជន សង្គមស៊ីវិល និងប្រជាជនខ្លួនឯងផងដែរ។ ជាមួយគ្នានេះក៏ត្រូវទទួលស្គាល់ផងដែរថា កម្ពុជាកំពុងជួបប្រទះនឹងបញ្ហាប្រឈមនឹងការខ្វះខាតធនធាន ដើម្បីឈានទៅសម្រេចបានគោលដៅរបស់ គ.អ.ច.ក. និងចក្ខុវិស័យឆ្នាំ២០៣០ និង ឆ្នាំ២០៥០។ ក្នុងន័យនេះ ដើម្បីសម្រេចបានគោលដៅនិងចក្ខុវិស័យទាំងនេះ ទាមទារឲ្យមានការខិតខំវិនិយោគបន្ថែមទៀត និងការពង្រីកបន្ថែមប្រភពចំណូល ឬលំហូរធនធាន។

ការធ្វើចំណោលពីការវាយតម្លៃហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍ របស់ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា ដោយមានការគាំទ្រពីកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍សហប្រជាជាតិ បានបង្ហាញថា ទោះបីជាកម្ពុជាមានសេដ្ឋកិច្ចនិងស្ថានភាពសារពើពន្ធរឹងមាំ ជាពិសេស ការកើនឡើងនៃធនធានសាធារណៈក្នុងស្រុកក៏ដោយ ក៏បញ្ហាប្រឈមផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុនៅតែអាចបន្តកើតមាន។ រូបភាព ៤.២ បង្ហាញថា ខណៈដែលចំណូលជាតិប្រមូលបាន លើសពី១៨% នៃ ផ.ស.ស. រួមទាំង កំណើន ផ.ស.ស. ដ៏រឹងមាំប្រចាំឆ្នាំលើសពី៧% ជំនួយអភិវឌ្ឍផ្លូវការ និងលំហូរជំនួយដល់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល នឹងមានការថយចុះជាលំដាប់។ នៅពេលអនាគតនឹងមានសម្ពាធលើចំណូលថវិកាចរន្ត ដែលបណ្តាលមកពីការកើនឡើងនៃការរំពឹងទុកជាមួយនឹងកំណើនតម្រូវការ ការបំពេញ បរិមាណជំនួយអភិវឌ្ឍដែលធ្លាប់ទទួលបាន និងការបង្កើនតម្រូវការវិនិយោគសាធារណៈ។

ការងារនេះទាមទារឲ្យមានការលើកកម្ពស់សមត្ថភាពនិងពង្រឹងយន្តការរៀបចំ ផ.យ.អ.ជ. ហើយក្រសួងផែនការនឹងធ្វើឲ្យកាន់តែប្រសើរឡើងនៃ ការវិភាគនិងការព្យាករពីហិរញ្ញវត្ថុ និងប្រភពចំណូលផ្សេងទៀត តាមរយៈការរៀបចំស្ថាប័នការវាយតម្លៃហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍ និងការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពវិភាគរបស់មន្ត្រី។ ការងារនេះក៏ទាមទារឲ្យមានការពង្រឹងកម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈជាពិសេស បន្តកែទម្រង់ដើម្បីធានាឱ្យមានទំនាក់ទំនងកាន់តែខ្លាំងក្លាជាងមុនរវាងកម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈ និង ការកែទម្រង់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រថវិកាទៅជាការរៀបចំថវិកាកម្មវិធី។

ការព្យាកររបស់ស្ថាប័ន វាយតម្លៃហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍ ក៏បានបង្ហាញថា លំហូរចំណូលដែលមានប្រភពពីវិស័យឯកជន (ការវិនិយោគពីក្នុងនិងក្រៅប្រទេស) នឹងមានការកើនឡើងស្របគ្នាជាមួយកំណើនសេដ្ឋកិច្ច ដែលចំណែកនៃលំហូរនេះនៅក្នុងផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប នឹងបន្តមានស្ថិរភាពដដែល។ លំហូរទាំងនេះ នៅតែមានសារៈសំខាន់ណាស់សម្រាប់រក្សាកំណើនសេដ្ឋកិច្ចនិងធានាអន្តរកាលរបស់កម្ពុជា ទៅជាប្រទេសផលិតកម្មមានតម្លៃបន្ថែមខ្ពស់។ កំណើនសេដ្ឋកិច្ច នៅតែជាកត្តាចម្បងសម្រាប់ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងលើកកម្ពស់បរិយាបន្នសេដ្ឋកិច្ច និងផ្តល់ជាមធ្យោបាយសម្រាប់ទទួលបាននូវចំណូលពន្ធខ្ពស់ ដែលផ្តល់ផលប្រយោជន៍ក្នុងការលើកកម្ពស់ការផ្តល់សេវាសាធារណៈ។ ដូចនេះ ការជំរុញការវិនិយោគពីរប្រភពនេះ គឺជាកត្តាគន្លឹះដូចបានរៀបរាប់នៅក្នុង

គ.អ.ច.ក.។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា នឹងបន្តជំរុញឲ្យមានការវិនិយោគដែលមិនប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន ស្របនឹងការបន្តធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងនូវប្រសិទ្ធភាពនៃប្រព័ន្ធប្រមូលពន្ធ។

រូបភាព ៤.២ : ចំណោលលំហូរហិរញ្ញវត្ថុ ដល់ឆ្នាំ២០២៥ (សេណារីយ៉ូ ទាបនិងខ្ពស់)

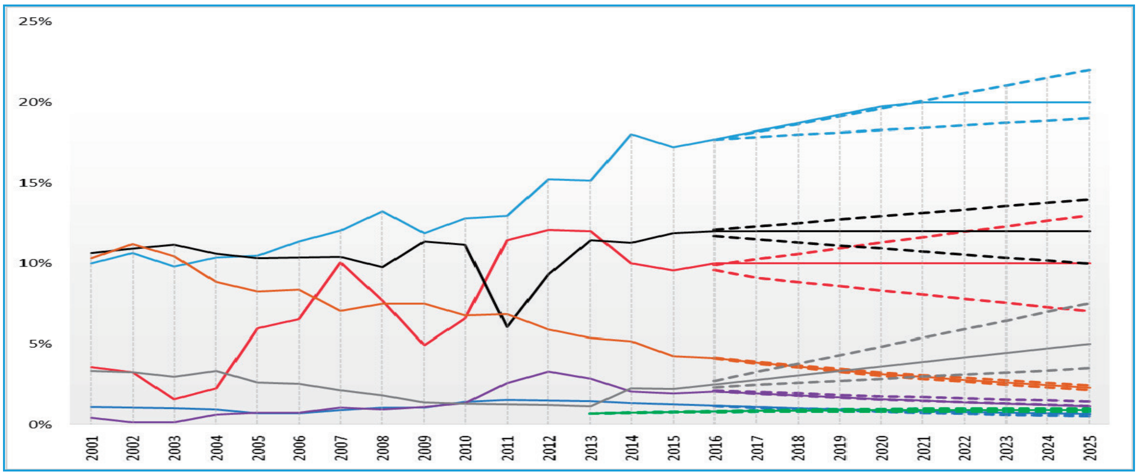

ចំណូលក្នុងស្រុក	កិច្ចសហប្រតិបត្តិការត្បូង ត្បូង
ការវិនិយោគឯកជនក្នុងស្រុក	ប្រាក់ដែលផ្ញើមកពីបរទេស
ការវិនិយោគផ្ទាល់ពីបរទេស	ថវិកាសម្រាប់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល
ជំនួយអភិវឌ្ឍផ្លូវការ	ហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការងារប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

ប្រភព : រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ឆ្នាំ២០១៧

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានទទួលស្គាល់ការចូលរួមចំណែករបស់វិស័យឯកជន និងបានផ្តល់ឱកាសធ្វើអាជីវកម្មដល់សង្គមស៊ីវិលនិងប្រជាជន ដើម្បីឈានទៅសម្រេចបាន គ.អ.ច.ក.។ ការងារនេះនឹងរួមបញ្ចូលការជំរុញនិងការលើកទឹកចិត្ត ព្រមទាំងការផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបថក្នុងការផលិតនិងការប្រើប្រាស់ស្របតាមបរិបទ "សេដ្ឋកិច្ចបៃតង" ហើយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានឹងផ្តល់ការលើកទឹកចិត្តផ្នែកពន្ធនិងផ្នែកមិនមែនពន្ធផ្សេងៗទៀត។ បន្ថែមលើនេះទៀត ការសម្របសម្រួលភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋាភិបាលនឹងវិស័យឯកជន ក៏នឹងចូលរួមចំណែកក្នុងការ សម្រេច គ.អ.ច.ក.។ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុនឹងរៀបចំគោលនយោបាយជាតិសម្រាប់ភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋាភិបាលនឹងវិស័យឯកជន ព្រមទាំងកែសម្រួលលិខិតបទដ្ឋានចាំបាច់មួយចំនួន ដែលទាក់ទងនឹងនីតិវិធីអនុវត្តភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋាភិបាល និង វិស័យឯកជន ដូចជាភាពជាដៃគូតាមទម្រង់ សាងសង់ ដំណើរការ និងផ្ទេរ ជាដើម[6]។

ជាចុងក្រោយ ការពិភាក្សានិងការឆ្លើយតបតាមរយៈគោលនយោបាយដែលបានស្នើឡើងបានដោះស្រាយតែផ្នែកលំហូរហិរញ្ញវត្ថុ។ ទន្ទឹមនឹងនោះ ការទទួលបានលទ្ធផល ក៏តម្រូវឲ្យមានការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាព និងឧបករណ៍នានា ដើម្បីពិនិត្យនិងប៉ាន់ស្មានការចំណាយ ដើម្បីឲ្យសម្រេចបាន

6 ក្នុងកំណត់បង្ហាញគោលនយោបាយ ភាពជាដៃគូរវាងផ្នែកឯកជននិងរដ្ឋរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

គ.អ.ច.ក.។ ទិន្នន័យភាគច្រើនរបស់ក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក. គឺបានផ្តល់សម្រាប់តែការចាប់ផ្តើមដំបូង ដែលទាមទាឱ្យយើង ធ្វើការវិភាគបន្ថែមទៀតពីនិន្នាការ និងតម្រូវការក្នុងពេលអនាគត។

បទពិសោធ លើការប៉ាន់ស្មានចំណាយរបស់ គ.អ.ស. កន្លងមក បានបង្ហាញពីភាពទន់ខ្សោយនៃការកំណត់ចំណាយរបស់អន្តរវិស័យក្នុងរយៈពេលវែង។ ការកំណត់នេះ ជាទូទៅ បានផ្តល់នូវចំហាក(សេណារីយ៉ូ)មិនច្បាស់លាស់ សម្រាប់ការចំណាយនិងការកំណត់តម្លៃសម្រាប់ធនធាន និងផែនការសារពើពន្ធ។ លើសពីនេះទៀត បញ្ហាប្រឈមទាំងនេះ ទំនងជាត្រូវបានផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់តាមរយៈការពង្រឹកគោលដៅ និងគោលបំណងអភិវឌ្ឍបើកទូលាយប្រកបដោយបរិយាបន្ន។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី សម្ពាធនៃការគ្រប់គ្រងនិងការប៉ាន់ស្មានសារពើពន្ធ នៅមានសារៈសំខាន់ ហើយបច្ចេកទេសនិងវិធីសាស្ត្រថ្មី នឹងត្រូវបានអនុវត្តសាកល្បង ដោយរដ្ឋាភិបាលប្រទេសមួយចំនួន ដូចជា បង់ក្លាដេស និងអេត្យូពី ជាដើម។ ក្រសួងផែនការនឹងពិនិត្យពិចារណានិងជ្រើសគំរូទាំងនេះ រួមទាំងការប្រើប្រាស់ការវាយតម្លៃសារពើពន្ធនិងផ្តោតលើវិស័យជាក់លាក់ និងកំណត់ពេលវេលាវែងជាងមុន (ដោយផ្សារភ្ជាប់ការរៀបចំថវិកា កម្មវិធី និងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រថវិកា)។

៤.៤- ការតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃ និងការផ្តល់យោបល់ផ្នែកគោលនយោបាយ

ផ្នែកនេះបានកំណត់នូវសមាសភាគសំខាន់ៗនៃការរៀបចំការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ គ.អ.ច.ក. និងសង្ខេបពីបញ្ហានានាដែលនឹងត្រូវបានដោះស្រាយ។ ការទទួលស្គាល់វិធីសាស្ត្រវាយការណ៍បែបទំនើបនានា ហើយការសម្រេចបាន គ.អ.ច.ក. ហាក់បីដូចជាលើសពីសមត្ថភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ទើបផ្នែកនេះក៏ធ្វើការពិភាក្សាលើការតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី។ ការងារនេះ អាចត្រូវបានផ្តល់តួនាទីដល់ស្ថាប័នឯករាជ្យសម្រាប់ផ្តល់មតិយោបល់ ហើយវិស័យឯកជន និងសង្គមស៊ីវិល ក៏អាចចូលរួមបានដែរ។

៤.៤.១- សមាសភាគសំខាន់ៗក្នុងការរៀបចំការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ

ការទទួលខុសត្រូវរួមសម្រាប់ដំណើរការតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃថ្នាក់ជាតិ ជាភារកិច្ចរបស់ក្រសួងផែនការ ដែលទទួលបន្ទុកក្នុងការផ្តល់ទិន្នន័យមូលដ្ឋាននិងដើរតួនាទីជាអ្នកសម្របសម្រួលផ្នែកបច្ចេកទេស។ តួនាទីនេះ នឹងរួមបញ្ចូលទាំងការប្រមូលចងក្រងទិន្នន័យ និងផ្តល់នូវការកំណត់ចំណុចដៅប្រចាំឆ្នាំ និងរៀងរាល់៥ឆ្នាំ សម្រាប់វាយតម្លៃវឌ្ឍនភាពនៃការសម្រេចបានរបស់ គ.អ.ច.ក. ដោយក្រសួងផែនការនិងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា។ ក្រសួងផែនការទទួលខុសត្រូវការងារបច្ចេកទេស និងរួមទាំងការផ្តល់មតិយោបល់ដល់ភាគីពាក់ព័ន្ធជាមួយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ក្នុងការរៀបចំការប៉ាន់ស្មាន និងការគណនាតម្លៃរបស់សូចនាករនីមួយៗ ការប្រមូលទិន្នន័យ និងនីតិវិធីរាយការណ៍។

ក្រសួង ស្ថាប័ន គឺជាអ្នកទទួលខុសត្រូវចំពោះសូចនាកររបស់ខ្លួន និងការផ្តល់ទិន្នន័យគាំទ្រ។ សមត្ថភាពនិងប្រព័ន្ធទិន្នន័យរបស់ក្រសួងស្ថាប័នទាំងនោះ នឹងត្រូវពង្រឹងតាមរយៈយុទ្ធសាស្ត្រជាតិ

អភិវឌ្ឍស្ថិតិ ដែលវាជាការបំពេញបន្ថែមដ៏សំខាន់ សម្រាប់តាមដានត្រួតពិនិត្យ គ.អ.ច.ក.។ ក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក. ដែលបានណែនាំនៅក្នុងជំពូកទី៣នៃផ្នែកទី១ និងដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងតារាងទី១ និង តារាងទី២ នៃផ្នែកទី២ របស់ឯកសារនេះបានផ្តល់នូវសូចនាករ ប្រភព និងវដ្តទិន្នន័យ ដែលត្រូវបាន កំណត់ថាមានការគាំទ្រ។ តួអង្គទទួលខុសត្រូវនានា តម្រូវឲ្យធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មទិន្នន័យ និង រាយការណ៍ ប្រចាំឆ្នាំមកក្រសួងផែនការ ។ ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃពីវឌ្ឍនភាពនៃចំណុចដៅរួម ទាំង សូចនាករដែលពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យខ្លួនលើទិដ្ឋភាពបីដូចខាងក្រោម៖

- ការសម្រេចបានលើសចំណុចដៅ ដែលបានកំណត់ យ៉ាងតិច១០%
- កំពុងស្ថិតក្នុងទិសដៅឆ្ពោះទៅរកការសម្រេចបានចំណុចដៅដែលបានគ្រោងទុក ក្នុងតម្លៃទាបជាង ឬមិនលើសពី១០%។
- កំពុងស្ថិតក្នុងគន្លងខុសពីទិសដៅដែលបានកំណត់ ក្នុងកម្រិតប្រមាណ១០%។

សម្រាប់ទិដ្ឋភាពនីមួយៗ ត្រូវមានការបកស្រាយ ហើយក្នុងលក្ខខណ្ឌចាំបាច់ ត្រូវស្នើឡើងនូវដំណោះស្រាយចំពោះសូចនាករដែលមិនសម្រេចបាននោះ។ ក្រសួងផែនការនឹងប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រគ្រប់គ្រងតាមតារាង (dashboard) ក្នុងការរៀបចំរបាយការណ៍ នៅកម្រិតចំណុចដៅ និងគោលដៅ ដើម្បីឲ្យការវាយតម្លៃពីវឌ្ឍនភាពដំណើរការបានឆាប់រហ័ស តាមរយៈការកំណត់ចំណុចដៅពណ៌បៃតង ពណ៌លឿង និងពណ៌ក្រហម ដោយផ្អែកលើទិន្នន័យនៃសូចនាករ។ សំណើណាមួយសម្រាប់កែប្រែតម្លៃមូលដ្ឋាន ចំណុចដៅ ឬចំណុចដៅចុងក្រោយ នឹងទាមទារឲ្យមានការ ឯកភាពពីក្រសួងផែនការ ហើយសំខាន់ជាងនេះ ចំណុចដៅនឹងមិនត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរញឹកញាប់ទេ ហើយតម្លៃត្រូវបានកំណត់យ៉ាងហ្មត់ចត់ព្រមទាំងផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹង ទិសដៅនៃក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក.។

ដូចមានចែងក្នុងជំពូកទី៣ បញ្ហាមួយចំនួនពាក់ព័ន្ធនឹងទិន្នន័យ ចាំបាច់ត្រូវដោះស្រាយនៅក្នុងដំណាក់កាលបន្ទាប់ ហើយនឹងត្រូវបានតាមដានត្រួតពិនិត្យដោយក្រសួងផែនការ ក្នុងរយៈពេល ៣ខែបន្ទាប់។ ក្រសួងផែនការនឹងផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលស្តីពីទិន្នន័យសម្រាប់សូចនាករ គ.អ.ច.ក ដល់ក្រសួង ស្ថាប័ន។

បន្ថែមលើនេះទៀត ជាមួយនឹងការគាំទ្រពីដៃគូអភិវឌ្ឍ នៅក្នុងរយៈពេល១២ខែបន្ទាប់ ក្រសួងផែនការនឹងរៀបចំការពិនិត្យមើលឡើងវិញនូវសូចនាករនៅតាមគោលដៅនីមួយៗ ដើម្បីធានាគុណភាព ជាពិសេស ការបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌ SMART។ ក្រសួងផែនការក៏នឹងផ្តល់នូវការកសាងសមត្ថភាព ជាបន្តបន្ទាប់ដល់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងពិចារណាផ្តល់នូវការគាំទ្របច្ចេកទេសក្នុងការប្រមូលទិន្នន័យសម្រាប់សូចនាករដែលមិនមានទិន្នន័យគាំទ្រ។ បន្ទាប់មកទៀត នឹងផ្តល់អាទិភាពដល់សូចនាករដែលត្រូវបានកំណត់ នៅក្នុងការវាយតម្លៃរបស់អង្គភាពស្ថិតិរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ។ ការងារនេះ នឹងស្របគ្នាជាមួយវិធីសាស្ត្រដែលបានកំណត់នៅក្នុងផែនការមេរបស់វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ។

៤.៤.២- ការធ្វើឲ្យប្រសើរឡើង ការតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី គ.អ.ច.ក.

ដើម្បីផ្តល់នូវវិសាលភាពទូលំទូលាយដល់ គ.អ.ច.ក. និងទាមទារឲ្យមានការរួមចំណែកពីគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ក្នុងការសម្រេចបានគោលដៅនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានឹងផ្តល់ការគាំទ្រចំពោះការផ្តល់មតិយ៉ាងទូលំទូលាយលើ "ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី" និងធ្វើឲ្យមានទំនាក់ទំនងជាមួយវិស័យឯកជន សង្គមស៊ីវិលនិងអង្គការអន្តរជាតិ។ ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនេះសំដៅលើបរិស្ថាន(ប្រជាជន ទំនាក់ទំនង និងធនធាន) ដែលទិន្នន័យត្រូវបានបង្កើតឡើងនិងប្រើប្រាស់ដោយរដ្ឋាភិបាលនិងភាគីពាក់ព័ន្ធនានា សម្រាប់គាំទ្រការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តដើម្បីសម្រេចបាន គ.អ.ច.ក.។

ក្នុងករណីនេះ ការអនុវត្តបានធ្វើរួចហើយក្នុងដំណាក់កាល គ.អ.ស.ក. ហើយបានដាក់នៅក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រជាតិអភិវឌ្ឍន៍ប្រព័ន្ធស្ថិតិ។ ក្រសួងផែនការនឹងពិចារណាបន្តអនុវត្តនូវសកម្មភាពដូចខាងក្រោម៖

- យុទ្ធសាស្ត្រថ្នាក់ជាតិមួយសម្រាប់លើកកម្ពស់ការចូលរួមពីភាគីពាក់ព័ន្ធសំខាន់ៗនិងសាធារណជនទូទៅនៅកម្ពុជាក្នុងការធ្វើឲ្យសម្រេចបាន គ.អ.ច.ក. ជាមួយនឹងការធ្វើទំនាក់ទំនងសម្រាប់ការផ្តួចផ្តើមអភិវឌ្ឍ ដើម្បីលើកទឹកចិត្តដល់ការតាមដានត្រួតពិនិត្យដោយអនុលោមតាមគោលដៅទាំងនេះ សម្រាប់ធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងឥរិយាបថរបស់អ្នកផលិតនិងអ្នកប្រើប្រាស់។ វិធីសាស្ត្រនេះនឹងអាចប្រើប្រាស់ទាំងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសម័យទំនើបនិងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយប្រពៃណី។
- ការចូលរួមជាក្នុងអាជីវកម្មនិងតំណាងវិស័យឯកជន ដើម្បីរៀបចំនិងលើកទឹកចិត្តដល់ការរួមចំណែកធ្វើឲ្យសម្រេចបាន គ.អ.ច.ក. ។
- ការរៀបចំគោលនយោបាយសម្រាប់ គ.អ.ច.ក. និងបណ្តាញនៅក្នុងតំបន់ ជាមួយនឹងស្ថាប័នផ្តល់មតិយោបល់ និងអ្នកមានចំណែកពាក់ព័ន្ធជាសង្គមស៊ីវិលផ្សេងទៀត ដោយផ្អែកលើវិស័យទាំងនេះ ដែលបានកំណត់ខាងលើ ក្នុងការរៀបចំកិច្ចពិគ្រោះយោបល់ជាតិស្តីពី គ.អ.ច.ក.។
- ការចែករំលែកទិន្នន័យផ្លូវការនិងការរៀបចំប្រព័ន្ធអនឡាញ គឺអនុញ្ញាតឲ្យអ្នកប្រើប្រាស់ព័ត៌មានរួមទាំងប្រជាជនទូទៅ ចូលរួមក្នុងការតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃ ស្រាវជ្រាវ និងចូលរួមក្នុងការពិគ្រោះយោបល់ថ្នាក់ជាតិស្តីពី គ.អ.ច.ក.។

ជំពូកទី ៥ : សេចក្តីសន្និដ្ឋាននិងអនុសាសន៍

ឯកសារនេះបានណែនាំនិងពិនិត្យមើលឡើងវិញនូវ ក្របខ័ណ្ឌគោលដៅអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពកម្ពុជា (គ.អ.ច.ក.)ដែលបានស្នើឡើងដោយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា។ ឯកសារនេះក៏បានរាយការណ៍អំពីបរិបទជាតិនិងការអនុវត្តក្រោមការដឹកនាំរបស់ គ.អ.ច.ក. ដែលពាំនាំនូវបទពិសោធនិងការយល់ដឹងស៊ីជម្រៅ។ វាគូសបញ្ជាក់អំពីដំណើរការអភិវឌ្ឍ កំណត់ក្របខ័ណ្ឌដែលបានស្នើឡើង និងកំណត់នូវបញ្ហាដែលនៅសេសសល់ ហើយក៏ពិចារណាផងដែរលើបញ្ហាប្រឈមចំពោះមុខក្នុងការអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌ។ ជំពូកចុងក្រោយនេះសង្ខេបពីការសន្និដ្ឋានគន្លឹះនិងបង្ហាញពីគោលនយោបាយនិងវិធានការសម្រាប់អនុវត្តរយៈពេលខ្លី មធ្យម និងវែង។

៥.១- ការសន្និដ្ឋានគន្លឹះ

ជាដំបូងឯកសារនេះ បង្ហាញអំពីក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក. ដែលមានគោលដៅចំនួន១៨ ចំណុចដៅចំនួន៨៨ និងសូចនាករចំនួន១៤៨ ដែលនឹងត្រូវអនុវត្តដោយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា។ គោលបំណងជាបណ្តោះអាសន្ននៃក្របខ័ណ្ឌនេះគឺដើម្បីជាធាតុចូលសម្រាប់ការរៀបចំ ***ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ ២០១៩-២០២៣ (ផ.យ.អ.ជ. ២០១៩- ២០២៣)***។

ក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក. កើតចេញពីការធ្វើមូលដ្ឋាននីយកម្ម គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាពសកល ទៅក្នុងបរិការណ៍ជាតិដោយបន្ថែមគោលដៅចំនួនមួយថ្មី ស្តីពីការបោសសម្អាតមីននិងយុទ្ធភណ្ឌមិនទាន់ផ្ទុះសល់ពីសង្គ្រាម ព្រមទាំងរក្សាទុកចំណុចដៅសកលប្រមាណ៧៥% ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងកម្ពុជា។ កង្វះខាតទិន្នន័យគាំទ្រសូចនាករដែលមាន មានប្រហែលតែ៣០%-៤០% ប៉ុណ្ណោះនៃប្រព័ន្ធទិន្នន័យសកលដែលអាចរកបាន ហើយក្រៅពីនោះគួរត្រូវដោះស្រាយតាមរយៈការអនុវត្តជម្រើសបែបជំនួស(ប្រុកស៊ី) និងជម្រើសសាកល្បង ដើម្បីធានាការគ្របដណ្តប់ទិន្នន័យឲ្យបានគ្រប់គ្រាន់លើគោលដៅនិងចំណុចដៅ។ ទោះជាដូចនេះក្តី រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាទទួលស្គាល់ថា គម្លាតទិន្នន័យនឹងត្រូវបំពេញ ហើយចំណុចខ្វះខាតមួយចំនួននឹងត្រូវដោះស្រាយក្នុងពេលខាងមុខ រួមជាមួយការខិតខំប្រឹងប្រែងបន្ថែមទៀតដើម្បីធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងនូវគុណភាពសូចនាករ និងទិន្នន័យគាំទ្រសូចនាករ។

ការវិភាគអំពីការស្ថានភាព សង្គមសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជា និងលទ្ធផលនៃការសម្រេចបាន គ.អ.ស.ក. បានបង្ហាញពីភាពរឹងមាំនៃការអភិវឌ្ឍជាតិ ប៉ុន្តែប្រទេសកម្ពុជាប្រឈមមុខនឹងបញ្ហាថ្មីៗជាច្រើនរួមទាំងបរិយាកាសអភិវឌ្ឍន៍ដែលកំពុងតែប្រែប្រួលយ៉ាងឆាប់រហ័ស។ ប្រការនេះមានសារៈសំខាន់ណាស់ នៅពេលដែលប្រទេសកម្ពុជាបន្តរីកចម្រើនក្លាយជាប្រទេសដែលមានចំណូលមធ្យមកម្រិតទាបតាមរយៈការដាក់ចេញនូវផែនការនិងគោលនយោបាយនានា សំដៅធានាបាននូវកំណើនសេដ្ឋកិច្ច

ខ្ពស់ប្រកបដោយបរិយាបន្ន។ កម្ពុជាក៏ត្រូវលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍសង្គមឲ្យកាន់តែទូលំទូលាយ ថែមទាំងការពារបរិស្ថាន ធនធានធម្មជាតិ ផងដែរ។ បញ្ហាប្រឈមចម្បងមួយគឺការកើនឡើងនូវភាពងាយរងគ្រោះទាំងសេដ្ឋកិច្ចនិងបរិស្ថាន។ ដូចបណ្ដាប្រទេសដែលមានចំណូលមធ្យមកម្រិតទាបដែរ ប្រទេសកម្ពុជាបាននិងកំពុងប្រឈមនឹងសម្ពាធជាច្រើនរួមមាន៖ ឧស្សាហូបនីយកម្ម នគរូបនីយកម្ម ចំណាកស្រុក និងភាពទន់ខ្សោយនៃសេវាសាធារណៈ។ គ.អ.ច.និងគ.អ.ច.ក. ចង្អុលបង្ហាញនូវក្របខ័ណ្ឌជាមូលដ្ឋានដែលគ្របដណ្ដប់យ៉ាងទូលំទូលាយនូវកម្រិតនៃការធ្វើសមាហរណកម្ម នាំមកនូវការរីកចម្រើននិងផ្ដល់ការណែនាំដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងបញ្ហាប្រឈមនៃការអភិវឌ្ឍ។

គ.អ.ច.ក. មានការគិតគូរច្បាស់លាស់ក្នុងការដាក់បញ្ចូលគោលដៅនៅក្នុងដំណើរការរៀបចំផែនការជាតិ។ ដូច្នេះ ទំនាក់ទំនងរវាង គ.អ.ច.ក. និង ផ.យ.អ.ជ. គួរត្រូវពង្រឹងបន្ថែមទៀត។ លើសពីនេះទៀត ក៏មានសារៈសំខាន់ផងដែរក្នុងការតភ្ជាប់ គ.អ.ច.ក. ទៅនឹងការធ្វើផែនការនិងថវិកាហើយប្រព័ន្ធតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ ត្រូវពង្រឹងបន្ថែមនិងរៀបចំក្របខ័ណ្ឌស្ថាប័ន ដោយដាក់បញ្ចូលក្នុងកម្មវិធីការកែទម្រង់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ។ ចំណុចនេះរាប់បញ្ចូលទាំងការកំណត់ចំណុចដៅជាក់លាក់របស់ គ.អ.ច.ក. ដែលអាចវាស់វែងលទ្ធផលនៅក្នុងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រថវិកា។

គោលដៅរបស់ គ.អ.ច.ក. នឹងត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យកាន់តែច្បាស់ជាង គ.អ.ស.ក. ដែលអនុញ្ញាតឲ្យមិនត្រឹមតែសម្រាប់ការរាយការណ៍ពីវឌ្ឍនភាពប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងសម្រាប់ឆ្លុះបញ្ចាំងពីគោលនយោបាយនិងការឆ្លើយតបនានាប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពផងដែរ។

ការកំណត់អាទិភាពបានបង្ហាញច្បាស់ថា មិនមែនគ្រប់គោលដៅទាំងអស់របស់ គ.អ.ច.ក. អាចនឹងត្រូវបញ្ចប់ក្នុងពេលដំណាលគ្នានោះទេ ហើយនៅក្នុងករណីជាច្រើនការអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ត្រូវទាមទារឲ្យមានការរៀបចំគោលនយោបាយនិងសកម្មភាពនានា តាមដំណាក់កាល។ ខណៈពេលដែលអាទិភាពត្រូវបានកំណត់ ការមិនបោះបង់នរណាម្នាក់ឲ្យនៅឯកោ និងការបំពេញគោលដៅ គ.អ.ស.ក. ដែលមិនទាន់សម្រេចនៅជាអាទិភាពខ្ពស់បំផុត និងត្រូវការគិតគូរបន្ថែមទៀតក្នុងរយៈពេលមធ្យម។ ការផ្ទួរផ្គងជាមួយនឹងអាទិភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាដែលមានស្រាប់ក្នុង ផ.យ.អ.ជ. និងផែនការតាមវិស័យ ផ្ដល់នូវមូលដ្ឋានរឹងមាំ ប៉ុន្តែការពិចារណាលើទំនាក់ទំនងរវាងគោលដៅនិងការកំណត់ល្បឿន គឺជាវិធីសាស្ត្រអាទិភាពមួយដ៏មានប្រសិទ្ធភាព។

សរុបរួមមក ដើម្បីសម្រេចគោលដៅរបស់ គ.អ.ច.ក. ទាមទារឲ្យមានកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងបន្ថែមទៀត ដើម្បីធានានូវការកំណត់ធនធានឲ្យមានភាពច្បាស់លាស់ តាមរយៈការកំណត់តួនាទីស្ថាប័នវាយតម្លៃហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍ ព្រមទាំងធានានូវសង្គតិភាពទៅនឹងការរៀបចំគម្រោងកម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈ និងទុនវិនិយោគ។

៥.២- ជំហានបន្ទាប់

នៅក្នុងរយៈពេលខ្លី ៣-៦ខែ

- ក្របខ័ណ្ឌ គ.អ.ច.ក. នឹងត្រូវបានអនុមតិដោយគណៈរដ្ឋមន្ត្រី សម្រាប់ការអនុវត្ត។
- ការផ្សារភ្ជាប់ គ.អ.ច.ក. ទៅនឹង ផ.យ.អ.ជ. ត្រូវរៀបចំដោយក្រសួងស្ថាប័ន ដោយផ្អែកលើចំណុចដៅរបស់ គ.អ.ច.ក. ដែលមាននៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃការអនុវត្ត ផ.យ.អ.ជ.។ ការពិនិត្យមើលវឌ្ឍនភាពរបស់ គ.អ.ច.ក. ក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំម្តង ត្រូវមានសង្គតិភាពជាមួយនឹងវដ្តរបស់ ផ.យ.អ.ជ.។
- ការផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងការរៀបចំថវិកា គឺត្រូវដាក់បញ្ចូលចំណុចដៅនានារបស់ គ.អ.ច.ក. នៅក្នុងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រថវិការបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន។ ដំណើរការនេះត្រូវរៀបចំដោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រសួងផែនការ។

នៅក្នុងរយៈពេលមធ្យម ៦-១២ខែ

- ក្រសួងផែនការ ត្រូវពិនិត្យគោលដៅនីមួយៗ ឡើងវិញដើម្បីធានាថា សូចនាករ និងទិន្នន័យមានគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ គ.អ.ច.ក. និង បំពេញតាមលក្ខខណ្ឌ SMART។
- កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងត្រូវបានធ្វើឡើងដើម្បីធានាឲ្យមានសង្គតិភាពរវាង គ.អ.ច.ក. តាមវិស័យនិងគ្រប់កម្រិត ដើម្បីរៀបចំរបាយការណ៍និងការដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈម។
- លើកសំណើដើម្បីកំណត់អាទិភាពនិងកំណត់ដំណាក់កាលនៃចំណុចដៅសម្រាប់ ការតាមដានត្រួតពិនិត្យ។ ការមិនបោះបង់នរណាម្នាក់ឲ្យនៅឯកោ ឬ ការងាររបស់ គ.អ.ស.ក. ដែលមិនទាន់សម្រេចបានតាមគោលដៅ គឺជាអាទិភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាដែលមានស្រាប់ពីមុន និងជាសក្តានុពលដើម្បីបង្កើនល្បឿន។
- ដំណើរការតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃ គ.អ.ច.ក. ត្រូវបានកែលម្អជាបន្តបន្ទាប់ស្របតាមការលើកឡើងរបស់អង្គភាពស្ថិតិរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ។

ក្នុងរយៈពេលវែង១២ខែ

- ការគ្រប់គ្រងធនធានដើម្បីសម្រេចគោលដៅ គ.អ.ច.ក. ត្រូវបានអនុវត្តជាលក្ខណៈប្រព័ន្ធតាមរយៈរធ្វើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍ (ជាការវាយតម្លៃហិរញ្ញវត្ថុរបស់ គ.អ.ច.ក.) ដែលបានអនុវត្តជាទៀងទាត់ពី៣ទៅ៥ឆ្នាំ ដោយភ្ជាប់ទៅនឹង ផ.យ.អ.ជ. កម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈ ថវិកាប្រចាំឆ្នាំ និងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រថវិកា។
- កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីទាក់ទាញឲ្យមានការចូលរួមរបស់ វិស័យឯកជន សង្គមស៊ីវិល និងវិស័យសាធារណៈ ដើម្បីសម្រេចបាន គ.អ.ច.ក.។
- កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីលើកកម្ពស់ "ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីទិន្នន័យ គ.អ.ច.ក."។

ឧបសម្ព័ន្ធទី១ : ពាក្យបំព្រួញ

ក.វ.ស.	កម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈ បីឆ្នាំរំកិល
គ.អ.ស.	គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍
គ.អ.ស.ក.	គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍កម្ពុជា
គ.អ.ច.	គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព
គ.អ.ច.ក.	គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាពកម្ពុជា
ផ.ស.ស.	ផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប
ផ.យ.អ.ជ.	ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ

ឧបសម្ព័ន្ធទី២ : គេហទំព័ររបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន

ល.រ.	ក្រសួង ស្ថាប័ន	គេហទំព័រ(www)
១	គណៈកម្មាធិការនីតិសម្បទានិងអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា/ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា	cdc- crdb.gov.kh
២	គណៈកម្មាធិការវិនិយោគកម្ពុជា/ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា	cib-cdc.gov.kh
៣	រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានអាកាសចរណ៍ស៊ីវិល	civilaviation.gov.kh
៤	អាជ្ញាធរជាតិកម្ពុជាគ្រប់គ្រងសកម្មភាពកម្ចាត់មីន និងសង្គ្រោះជនពិការដោយសារមីន	cmaa.gov.kh
៥	ក្រសួងឧស្សាហកម្មនិងសិប្បកម្ម	mih.gov.kh
៦	សន្តិសុខស្បៀងនិងអាហារូបត្ថម្ភនៅកម្ពុជា	card.gov.khf
៧	ក្រសួងព័ត៌មាន	information.gov.kh
៨	ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	maff.gov.kh
៩	ក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ	mcfa.gov.kh
១០	ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ	mef.gov.kh
១១	ក្រសួងការបរទេសនិងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ	mfaic.gov.kh
១២	ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់	mlmupc.gov.kh
១៣	ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ	mlvt.gov.kh
១៤	ក្រសួងទំនាក់ទំនងជាមួយរដ្ឋសភា ព្រឹទ្ធសភា និងអធិការកិច្ច	mnasrl.gov.kh
១៥	ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	moc.gov.kh
១៦	ក្រសួងធម្មការនិងសាសនា	mocar.gov.kh
១៧	ក្រសួងការពារជាតិ	mod.gov.kh
១៨	ក្រសួងបរិស្ថាន	moe.gov.kh
១៩	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា	moeys.gov.kh
២០	ក្រសួងសុខាភិបាល	moh.gov.kh
២១	ក្រសួងមហាផ្ទៃ	moi.gov.kh
២២	ក្រសួងយុត្តិធម៌	moj.gov.kh
២៣	ក្រសួងផែនការ	mop.gov.kh
២៤	ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា	mosalvy.gov.kh
២៥	ក្រសួងទេសចរណ៍	mot.gov.org
២៦	ក្រសួងកិច្ចការនារី	mowa.gov.kh

២៧	ក្រសួងធនធានទឹកនិងឧតុនិយម	mowram.gov.kh
២៨	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍	mptc.gov.kh
២៩	ក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន	mpwt.gov.kh
៣០	ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ	mrd.gov.kh
៣១	ក្រសួងមុខងារសាធារណៈ	sspf.gov.kh
៣២	ក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល	mme.gov.kh
៣៣	អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធនឹងជំងឺអេដស៍	naa.org.kh
៣៤	ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា	nbc.org.kh
៣៥	គណៈកម្មាធិការជាតិសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍតាមបែបប្រជាធិបតេយ្យនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ	ncdd.gov.kh
៣៦	គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ	ncdm.gov.kh
៣៧	គណៈកម្មាធិការជាតិទន្លេមេគង្គកម្ពុជា	cnmc.gov.h
៣៨	មជ្ឈមណ្ឌលជាតិប្រយុទ្ធនឹងជំងឺគ្រុនចាញ់	cnm.gov.kh
៣៩	អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងគ្រឿងញៀន	nacd.gov.kh
៤០	វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ	nis.gov.kh
៤១	សាលារាជធានីភ្នំពេញ	phnompenh.gov.kh
៤២	ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី	pressocm.gov.kh
៤៣	ឧត្តមក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចជាតិ	snec.gov.kh

ឧបសម្ព័ន្ធទី៣ : គ.អ.ស.ក. និងសមិទ្ធផលនៃការសម្រេចបាន គ.អ.ស.ក.

ល.រ	សូចនាករ	ឯកតា	២០០០	២០០៥	២០១០	២០១៥ ជាក់ស្តែង	២០១៥ ចំណុចដៅ	ប្រភពទិន្នន័យ
គោលដៅទី១ : ស្ថានភាពនៃការលុបបំបាត់ភាពក្រីក្រនិងភាពអត់ឃ្លាន								
1.1	កាត់បន្ថយសមមាត្រប្រជាជនរស់នៅក្នុងភាពក្រីក្រ	%	39.5 (1993)	-	21.1	13.5 (2014)	≤19.5	អ.ស.ស.ក
1.2	កាត់បន្ថយសមមាត្រប្រជាជនរស់នៅក្នុងភាពអត់ឃ្លាន	%	20 (1993)	-	4.1	0 (2014)	≤10	អ.ស.ស.ក
1.3	បង្កើនចំណែកក្នុងការប្រើប្រាស់របស់ប្រជាជនក្រីក្របំផុត២០%នៃចំនួនប្រជាជនសរុប	%	7.4 (1993)	-	8.34	8.6 (2014)	≥11	អ.ស.ស.ក
1.4	កាត់បន្ថយប្រេវ៉ាឡង់នៃកុមារខ្វះគ្រប់ទម្ងន់(អាយុក្រោម៥ឆ្នាំ)	%	45.2	28	28	23 (2014)	≤ 19	អ.ស.ស.ក
1.5	កាត់បន្ថយប្រេវ៉ាឡង់នៃកុមារក្រិន	%	44.6	43	40	32 (2014)	≤25	អ.ប.ស.ក
1.6	កាត់បន្ថយប្រេវ៉ាឡង់នៃកុមារស្គមស្គាំង	%	15	8	11	10 (2014)	≤9	អ.ប.ស.ក
1.7	កាត់បន្ថយប្រេវ៉ាឡង់កង្វះគ្រាប់ឈាមរបស់កុមារអាយុ៦-៩ខែ	%		62	55	56 (2014)	42	អ.ប.ស.ក
1.8	កាត់បន្ថយប្រេវ៉ាឡង់កង្វះគ្រាប់ឈាមរបស់ស្ត្រីអាយុ១៥-៤៩ឆ្នាំ	%		47	44	45 (2014)	42	អ.ប.ស.ក
1.9	បង្កើនសមាមាត្រគ្រួសារដែលប្រើប្រាស់អំបិលអ៊ីយ៉ូដ	%	14	73	83		90	អ.ប.ស.ក
1.10	កាត់បន្ថយអត្រានៃពលកម្មកុមារ(តិចជាងឬស្មើអាយុ១៧ឆ្នាំ)នៃចំនួនកុមារសរុបនៅក្នុងក្រុមអាយុនោះ	%	16.5 (1999)	-	16.8	19.3 (2014)	≤8	អ.ស.ស.ក
គោលដៅទី២ : សម្រេចឲ្យបានសកលកម្មអក្ខរកម្មនិងការអប់រំបឋមសិក្សា								
2.1	សាកលកម្មអក្ខរកម្មមនុស្សពេញវ័យ(១៥ដល់២៤ឆ្នាំ	%	-	80.4	89.1	93 (2013)	94.5	ក.អ.យ.ក
2.2	អត្រាពិតនៃការសិក្សានៅបឋមសិក្សា							
	សរុប	%	88.9	91.9	94.8	97.9*	99	ក.អ.យ.ក
	ស្ត្រី	%	86.8	90.7	94.6	98.4*		
2.3	អត្រារួមនៃការសិក្សានៅមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ							
	សរុប	%	36.5	45.8	58.1	55.1*	74	ក.អ.យ.ក
	ស្ត្រី	%	29.5	40.3	57.1	56.2*		
2.4	អត្រាបញ្ចប់ការសិក្សានៅបឋមសិក្សា							
	សរុប	%	-	46.8	83.2	84.1	100	ក.អ.យ.ក
	ស្ត្រី	%	-	45.7	83.6	86.6		

2.5	អត្រាបញ្ចប់ការសិក្សានៅមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ						
	សរុប	%	-	19.7	48.7	40.3	57	ក.អ.យ.ក
	ស្ត្រី	%	-	18.5	47.2	41.8		
2.6	យុគភាពយេនឌ័រក្នុងការអប់រំនៅបឋមសិក្សា	សន្ទស្សន៍	0.95	0.97	1	1	-	ក.អ.យ.ក
2.7	យុគភាពយេនឌ័រក្នុងការអប់រំនៅមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ	សន្ទស្សន៍	0.68	0.79	0.97	1.1	-	ក.អ.យ.ក
គោលដៅទី៣ : លើកកម្ពស់សមភាពយេនឌ័រនិងការផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់ស្ត្រី							
3.1	ផលធៀបរវាងសិស្សស្រីនិងប្រុសនៅកម្រិតមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ	%	48 (2001)	60	82	100	100	ក.អ.យ.ក
3.2	ផលធៀបរវាងសិស្សស្រីនិងប្រុសនៅកម្រិតឧត្តមសិក្សា	%	38 (2001)	45.6	86.7	85	85	ក.អ.យ.ក
3.3	ផលធៀបអក្ខរកម្មស្ត្រីនិងបុរសអាយុ១៥-២៤ ឆ្នាំ	%	87 (1998)	90	98.3	100	100	ក.អ.យ.ក
3.4	ផលធៀបអក្ខរកម្មស្ត្រីនិងបុរសអាយុ២៥-៤៤ ឆ្នាំ	%	78 (1998)	80	99	100	100	ក.អ.យ.ក
3.5	បង្កើនសមាមាត្រនៃស្ត្រីធ្វើការងារមានបៀវត្សរ៍ក្នុងវិស័យកសិកម្ម	%	35 (1998)	52.5	53	45.7 (2013)	50	អ.ស.ស.ក
3.6	បង្កើនសមាមាត្រនៃស្ត្រីធ្វើការងារមានបៀវត្សរ៍ក្នុងវិស័យឧស្សាហកម្ម	%	44 (1998)	53.5	73.7	45.4	50	អ.ស.ស.ក
3.7	បង្កើនសមាមាត្រនៃស្ត្រីធ្វើការងារមានបៀវត្សរ៍ក្នុងវិស័យសេវាកម្ម	%	21 (1998)	27	27.4	32 (2013)	50	អ.ស.ស.ក
3.8	បង្កើនសមាមាត្រនៃអាសនៈរបស់ស្ត្រីនៅក្នុងសភាជាតិ	%	12.3 (1998)	19.5 (2003)	21 (2008)	20.32 (2013)	30	កិច្ចនារី មហាផ្ទៃ
3.9	បង្កើនសមាមាត្រនៃអាសនៈរបស់ស្ត្រីនៅក្នុងព្រឹទ្ធសភា	%	14.75 (1999)	14.75 (2006)	14.75 (2012)	14.75 (2012)	30	កិច្ចនារី មហាផ្ទៃ
3.10	បង្កើនសមាមាត្រនៃស្ត្រីជារដ្ឋមន្ត្រី	%	7.4 (1998)	7.1 (2003)	7.1 (2008)	10.7 (2013)	15	កិច្ចនារី មហាផ្ទៃ
3.11	បង្កើនសមាមាត្រនៃស្ត្រីជារដ្ឋលេខាធិការ	%	6 (1998)	6.6 (2003)	8 (2008)	20.54 (2013)	18	កិច្ចនារី មហាផ្ទៃ
3.12	បង្កើនសមាមាត្រនៃស្ត្រីជាអនុរដ្ឋលេខាធិការ	%	4 (1998)	7.5 (2003)	15.1 (2008)	17.6 (2013)	20	កិច្ចនារី មហាផ្ទៃ
3.13	បង្កើនសមាមាត្រនៃស្ត្រីជាអភិបាលខេត្ត	%	0	0	0	0	10	កិច្ចនារី មហាផ្ទៃ
3.14	បង្កើនសមាមាត្រនៃស្ត្រីជាអភិបាលរងខេត្ត	%	0	1 (2003)	20 (2011)	17 (2014)	15	កិច្ចនារី មហាផ្ទៃ
3.15	បង្កើនសមាមាត្រនៃអាសនៈរបស់ស្ត្រីជាសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាឃុំសង្កាត់	%	-	9.4 (2002)	15.1 (2007)	17.8 (2012)	25	កិច្ចនារី មហាផ្ទៃ
គោលដៅទី៤ : កាត់បន្ថយអត្រាមរណភាពកុមារ							
4.1	កាត់បន្ថយអត្រាមរណភាពរបស់កុមារអាយុក្រោម១ឆ្នាំ ដល់ ៥០ នៅឆ្នាំ២០១៥	ក្នុង១០០០ កំណើតរស់	95 (1998)	66	45	28 (2014)	50	អ.ប.ស.ក

4.2	កាត់បន្ថយអត្រាមរណភាពរបស់កុមារអាយុក្រោម៥ឆ្នាំ	ក្នុង១០០០ កំណើតរស់	124 (1998)	83	54	35 (2014)	65	អ.ប.ស.ក
4.3	បង្កើនការផ្តល់វ៉ាក់សាំងដល់កុមារឲ្យបាន ៩០%	%	71	79	92	98	>90	អ.ប.ស.ក
4.4	បង្កើនការបំបៅដោះដល់កុមាររហូតអាយុ៦ខែឲ្យបាន៧០%	%	11.4	-	74	93	70	អ.ប.ស.ក
គោលដៅទី៥ : លើកកម្ពស់សុខភាពមាតា								
5.1	អត្រាមរណភាពមាតា	ក្នុង១០០ ០០០ កំណើតរស់	437 (1997)	472	206	170 (2014)	250	អ.ប.ស.ក
5.2	ការសម្រាលកូនជាមួយបុគ្គលិកសុខាភិបាលជំនាញ	%	22.1 (2002)	40.57	69.6	85 (2014)	87	សុខាភិបាល
5.3	អត្រាផ្តល់កំណើតសរុប	%	4	3.4	3	2.7	3	អ.ប.ស.ក
5.4	សមាមាត្រស្ត្រីដែលបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ប្រើប្រាស់វិធីពន្យារកំណើត	%	19	21	24.82 (2008)	35 (2014)	60	អ.ប.ស.ក
5.5	សមាមាត្រស្ត្រីមានផ្ទៃពោះ ទទួលបានការពិនិត្យផ្ទៃពោះ២ដងឬច្រើនជាងនេះ	%	25.4	52.2	72	90.5 (2014)	90	អ.ប.ស.ក
5.6	សមាមាត្រនៃការសម្រាលកូនដោយវិធីវះកាត់	%	1.12	1.18	2.56	5.37 (2014)	4	អ.ប.ស.ក
គោលដៅទី៦ : ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងមេរោគអេដស៍ ជំងឺអេដស៍ ជំងឺគ្រុនចាញ់ និងជំងឺផ្សេងៗទៀត								
6.1	អត្រាផ្ទុកនៃមេរោគអេដស៍	%	1.9	1.2	0.8	0.6 (2014)	0.4	សុខាភិបាល
6.2	ប្រេវ៉ាឡង់ជំងឺរបេង	ក្នុង១០០ ០០០ កំណើតរស់	1,620	1,230	875	668 (2014)	653	សុខាភិបាល
6.3	អត្រាស្លាប់ដោយជំងឺរបេង	ក្នុង១០០ ០០០ កំណើតរស់	5.3	1.4	0.98	0.07 (2014	0.8	សុខាភិបាល
គោលដៅទី៧ : ធានាចីរភាពបរិស្ថាន								
7.1	ផ្ទៃដីតំបន់ការពារធម្មជាតិ២៣កន្លែង	ពាន់ហ.ត.	3,263	3,111	3,101	3,098	-	សុខាភិបាល
7.2	សហគមន៍តំបន់ការពារធម្មជាតិ	ចំនួន	4	59	98	129	-	សុខាភិបាល
7.3	ឧទ្យានអនុរក្សក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិ	ចំនួន	325	700	480	960	-	សុខាភិបាល
7.4	បង្កើនសមាមាត្រប្រជាជនមានទឹកស្អាតប្រើប្រាស់							
	a) តំបន់ជនបទ	%	24 (1998)	41.6 (2008)	43.46	50 (2014)	50	អ.ស.ស.ក
	b) តំបន់ទីប្រជុំជន	%	60 (1998)	-	80.5	81 (2014)	80	អ.ស.ស.ក
7.5	បង្កើនសមាមាត្រប្រជាជនដែលទទួលបានអនាម័យ							
	a) តំបន់ជនបទ	%	8.6 (1998)	16.8 (2004)	29.2	46.2 (2014)	46	អ.ស.ស.ក
	b) តំបន់ទីប្រជុំជន	%	49 (1998)	-	86.6	89 (2014)	74	អ.ស.ស.ក

7.6	កាត់បន្ថយការប្រើប្រាស់អុសសម្រាប់ចម្អិនអាហារ	%	92 (1993)	-	79.5	74.8 (2014)	52	អ.ស.ស.ក
7.7	បង្កើនសមាមាត្រប្រជាជនទទួលបានកម្មសិទ្ធិដីធ្លី	%	10	15	24	58	57	ក.រ.ន.ស
7.8	គម្របព្រៃឈើ	%	63.74	59.09	57.07	49.87 (2014)	-	ក.ស.ក
		ពាន់ហ.ត	11,540	10,730	10,363	9,056 (2014)	-	ក.ស.ក
7.9	សហគមន៍ព្រៃឈើ	សហគមន៍	264	402	441	497	-	ក.ស.ក
		ហ.ត	179,021	380,589	391,831	514,834	-	ក.ស.ក
7.10	សហគមន៍ព្រៃឈើបានចុះបញ្ជីផ្លូវការ	សហគមន៍	-	-	233	401	-	ក.ស.ក
		ហ.ត	-	-	230,370	338,317	-	ក.ស.ក
7.11	ការកាត់បន្ថយឡូត៍នេសាទជូនសហគមន៍នេសាទមូលដ្ឋាន	%	-	56.36	56.74	89.77	-	ក.ស.ក
7.12	បរិមាណផលិតកម្មនេសាទ (ទឹកសាប សមុទ្រ និងវារីវប្បកម្ម)	ពាន់តោន	136	354.89	550	647	-	ក.ស.ក
7.13	ចំនួនសហគមន៍នេសាទ	សហគមន៍	-	440	469	516	-	ក.ស.ក
គោលដៅទី៩ : ការបោសសម្អាតមីន សំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម និងការសង្គ្រោះជនពិការដោយសារមីន								
9.1	ចំនួននៃជនរងគ្រោះដែលបង្ករឡើងដោយគ្រាប់មីន និងសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម (ស្លាប់និងរបួស)							
	ចំណុចដៅ	នាក់	575	357	220	130	-	អាជ្ញាធរមីន
	លទ្ធផល	នាក់	858	875	286	79	-	អាជ្ញាធរមីន
9.2	ផ្ទៃដីដែលបានបោសសម្អាតគ្រាប់មីន និងសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម							
	ចំណុចដៅ	ហ.ត	1,562	4,466	5,374	5,909	-	អាជ្ញាធរមីន
	លទ្ធផល	ហ.ត	3,208	4,065	11,950	16,104	-	អាជ្ញាធរមីន

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ក្របខ័ណ្ឌ
គោលដៅអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពកម្ពុជា
ឆ្នាំ២០១៦-២០៣០

ផ្នែកទី២ គោលដៅ ចំណុចដៅ និងសូចនាករ

បានទទួលការឯកភាពពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
ក្នុងសម័យប្រជុំពេញអង្គ នាថ្ងៃទី១៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៨

តារាងមាតិកា

តារាងមាតិកា i

តារាងទី១ : សូចនាករគោលដៅអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពកម្ពុជា តាម គោលដៅ និង ចំណុចដៅ នីមួយៗ ១

គោលដៅទី១ : បញ្ចប់ភាពក្រីក្រគ្រប់ទម្រង់នៅគ្រប់ទីកន្លែង ១

គោលដៅទី២ : បញ្ចប់ភាពអត់ឃ្លាន សម្រេចឲ្យបានសន្តិសុខស្បៀង ធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងស្ថានភាពអាហារូបត្ថម្ភ និង លើកកម្ពស់កសិកម្មប្រកបដោយចីរភាព ៣

គោលដៅទី៣ : ធានាឲ្យជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជនប្រកបដោយសុខភាពល្អ និងលើកកម្ពស់សុខុមាលភាពរបស់មនុស្សគ្រប់រូបនិងគ្រប់វ័យ ៦

គោលដៅទី៤ : ធានាការអប់រំប្រកបដោយ គុណភាព បរិយាបន្ន និងសមធម៌ និងលើកកម្ពស់កាលានុវត្តភាពសិក្សាពេញមួយជីវិត សម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូប ១០

គោលដៅទី៥ : សម្រេចឲ្យបានសមភាពយេនឌ័រនិងពង្រឹងភាពអង់អាចរបស់ស្ត្រីនិងកុមារីគ្រប់រូប ១៤

គោលដៅទី៦ : ធានាឲ្យមានទឹកនិងអនាម័យនិងការគ្រប់គ្រងទឹកនិងអនាម័យប្រកបដោយចីរភាពសម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូប ១៧

គោលដៅទី៧ : ធានាឲ្យទទួលបានថាមពលដែលមានលក្ខណៈបច្ចេកទេសទំនើប ប្រកបដោយចីរភាព អាចជឿជាក់បាន និងមានតម្លៃសមរម្យ សម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូប ១៩

គោលដៅទី៨ : ធានាកំណើនសេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយចីរភាពនិងបរិយាបន្ន មានមុខរបរពេញលេញនិងផលិតភាព និងមានការងារសមរម្យសម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូប ២០

គោលដៅទី៩ : កសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដែលធន់នឹងបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុ លើកកម្ពស់ឧស្សាហូបនីយកម្មប្រកបដោយចីរភាពនិងបរិយាប័ន្ននិងលើកកម្ពស់នវានុវត្តន៍ ២៣

គោលដៅទី១០ : កាត់បន្ថយវិសមភាពនៅក្នុងប្រទេសនិងក្នុងចំណោមបណ្តាប្រទេសនានា ២៥

គោលដៅទី១១ : ធ្វើឲ្យទីក្រុងនិងកន្លែងតាំងទីលំនៅថ្មីសម្រាប់ប្រជាជន មានលក្ខណៈបរិយាបន្ន សុវត្ថិភាព ធន់នឹងបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុនិងចីរភាព ២៧

គោលដៅទី១២ :ធានាឲ្យមានចីរភាពក្នុងទម្រង់នៃការប្រើប្រាស់និងផលិតកម្ម ២៨

គោលដៅទី១៣ : ចាត់វិធានការជាបន្ទាន់ ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុ និងផលប៉ះពាល់របស់វា ២៩

គោលដៅទី១៤ : អភិរក្សនិងប្រើប្រាស់ប្រកបដោយចីរភាពនូវ មហាសមុទ្រ សមុទ្រ និងធនធានសមុទ្រ សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព ៣១

គោលដៅទី១៥ : ការពារ ស្តារ និងជំរុញការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយចីរភាពនូវប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនៅលើដែនគោក គ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយចីរភាព ប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹង ឱនភាពដី បញ្ឈប់និងបង្វែរទិសនៃការសឹករេចរឹលគុណភាពដី និងបញ្ឈប់កុំឲ្យបាត់បង់ជីវចម្រុះ ៣៣

គោលដៅទី១៦ : លើកកម្ពស់សង្គមដែលមានសន្តិភាពប្រកបដោយបរិយាបន្ន ដើម្បីការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព ផ្តល់នូវការទទួលបានយុត្តិធម៌សម្រាប់ប្រជាជន គ្រប់រូបនិងកសាងស្ថាប័នដែលមានប្រសិទ្ធភាព គណនេយ្យភាព និងបរិយាបន្ន នៅគ្រប់កម្រិត ៣៥

គោលដៅទី១៧ : ពង្រឹងមធ្យោបាយអនុវត្តនានានិងបង្កើតភាពរស់រវើកនៃភាពជាដៃគូសកលសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព ៣៦

គោលដៅទី១៨ : បញ្ចប់ផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានរបស់មីន/សំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម និងជំរុញការសង្គ្រោះជនរងគ្រោះ ៤០

តារាងទី២ : តម្លៃគ្រាដើមនិងចំណុចដៅ នៃសូចនាករនីមួយៗ របស់គោលដៅអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពកម្ពុជា ៤២

គោលដៅទី១ : បញ្ចប់ភាពក្រីក្រគ្រប់ទម្រង់នៅគ្រប់ទីកន្លែង ៤២

គោលដៅទី២ : បញ្ចប់ភាពអត់ឃ្លាន សម្រេចឲ្យបានសន្តិសុខស្បៀង ធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងស្ថានភាពអាហារូបត្ថម្ភនិងលើកកម្ពស់កសិកម្មប្រកបដោយចីរភាព ៤៤

គោលដៅទី៣ : ធានាឲ្យជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជនប្រកបដោយសុខភាពល្អ និងលើកកម្ពស់សុខមាលភាពរបស់មនុស្សគ្រប់រូបនិងគ្រប់វ័យ ៤៧

គោលដៅទី៤ : ធានាការអប់រំប្រកបដោយគុណភាព បរិយាបន្ន និងសមធម៌ និងលើកកម្ពស់កាលានុវត្តភាពសិក្សាពេញមួយជីវិតសម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូប ៥១

គោលដៅទី៥ : សម្រេចឲ្យបានសមភាពយេនឌ័រនិងពង្រឹងភាពអង់អាចរបស់ស្ត្រីនិងកុមារីគ្រប់រូប ៥៤

គោលដៅទី៦ : ធានាឲ្យមានទឹកនិងអនាម័យនិងការគ្រប់គ្រងទឹកនិងអនាម័យប្រកបដោយចីរភាព សម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូប ៥៧

គោលដៅទី៧ : ធានាឲ្យទទួលបានថាមពលដែលមានលក្ខណៈបច្ចេកទេសទំនើប ប្រកបដោយចីរភាពអាចជឿជាក់បាន និងមានតម្លៃសមរម្យ សម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូប ៦០

គោលដៅទី៨ : ធានាកំណើនសេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយចីរភាពនិងបរិយាបន្ន មានមុខរបរពេញលេញនិងផលិតភាព និងមានការងារសមរម្យ សម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូប ៦០

គោលដៅទី៩ : កសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដែលធន់នឹងបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុ លើកកម្ពស់ឧស្សាហូបនីយកម្មប្រកបដោយចីរភាពនិងបរិយាបន្ននិងលើកកម្ពស់នវានុវត្តន៍ ៦៣

គោលដៅទី១០ : កាត់បន្ថយវិសមភាពនៅក្នុងប្រទេសនិងក្នុងចំណោមបណ្ដាប្រទេសនានា..... ៦៦

គោលដៅទី១១ : ធ្វើឲ្យទីក្រុងនិងកន្លែងតាំងទីលំនៅថ្មីសម្រាប់ប្រជាជន មានលក្ខណៈបរិយាបន្ន សុវត្ថិភាព ធន់នឹងបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុនិងចីរភាព ៦៨

គោលដៅទី១២ : ធានាឲ្យមានចីរភាពក្នុងទម្រង់នៃការប្រើប្រាស់និងផលិតកម្ម ៦៨

គោលដៅទី១៣ : ចាត់វិធានការជាបន្ទាន់ ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុ និងផលប៉ះពាល់របស់វា ៦៩

គោលដៅទី១៤ : អភិរក្សនិងប្រើប្រាស់ប្រកបដោយចីរភាពនូវ មហាសមុទ្រ សមុទ្រ និងធនធានសមុទ្រ សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព ៧១

គោលដៅទី១៥ : ការពារ ស្ដារ និងជំរុញការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយចីរភាពនូវប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនៅលើដែនគោក គ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយចីរភាព ប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងឱនភាពដី បញ្ឈប់និងបង្វែរទិសនៃការសឹករេចរឹលគុណភាពដី និងបញ្ឈប់កុំឲ្យបាត់បង់ជីជាតិដីនិងជីវៈចម្រុះ ៧២

គោលដៅទី១៦ : លើកកម្ពស់សង្គមដែលមានសន្តិភាពប្រកបដោយបរិយាបន្ន ដើម្បីការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព ផ្ដល់នូវការទទួលបានយុត្តិធម៌សម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូប និងកសាងស្ថាប័នដែលមានប្រសិទ្ធភាព គណនេយ្យភាព និងបរិយាបន្ន នៅគ្រប់កម្រិត ៧៥

គោលដៅទី១៧ : ពង្រឹងមធ្យោបាយអនុវត្តនានានិងបង្កើតភាពរស់រវើកនៃភាពជាដៃគូសកល សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព ៧៦

គោលដៅទី ១៨ : បញ្ចប់ផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានរបស់មីន/សំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម និងជំរុញការសង្គ្រោះជនរងគ្រោះ ៨០

តារាងទី១

សូចនាករ
គោលដៅអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពកម្ពុជា
តាមគោលដៅនិងចំណុចដៅនីមួយៗ

តារាងទី១ : សូចនាកររបស់គោលដៅអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពកម្ពុជាតាមគោលដៅនិងចំណុចដៅនីមួយៗ

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ	ប្រភពទិន្នន័យ	វដ្តនៃទិន្នន័យ	និយមន័យ	វិធីសាស្ត្រគណនាតម្លៃសូចនាករ		ផ្សេងៗ
						ភាគយក	ភាគបែង	
គោលដៅទី១ : បញ្ចប់ភាពក្រីក្រគ្រប់ទម្រង់នៅគ្រប់ទីកន្លែង								
១.២ កាត់បន្ថយយ៉ាងតិចពាក់កណ្ដាលនូវសមាមាត្រនៃបុរស ស្ត្រីនិងកុមារ គ្រប់អាយុ ដែលរស់នៅក្នុងភាពក្រីក្រ គ្រប់សមាសភាព ដោយផ្អែកលើនិយមន័យរបស់កម្ពុជា នៅត្រឹមឆ្នាំ២០៣០	១.២.១. សមាមាត្រនៃប្រជាជនកម្ពុជារស់នៅក្រោមបន្ទាត់ភាពក្រីក្រជាតិបែងចែកតាម ភេទ អាយុ និងតំបន់ភូមិសាស្ត្រ	ក្រសួង ស្ថាប័ន របស់រាជរដ្ឋាភិបាល កម្ពុជា	វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ ក្រសួងផែនការ	រៀងរាល់២ឆ្នាំ	ចំនួនប្រជាជនកម្ពុជាដែលរស់នៅក្រោមខ្សែបន្ទាត់ភាពក្រីក្រជាតិ បែងចែកតាម ភេទ អាយុ និងតំបន់ភូមិសាស្ត្រ ក្នុងចំណោមចំនួនប្រជាជនកម្ពុជាសរុប បែងចែកតាម ភេទ អាយុ និងតំបន់ភូមិសាស្ត្រ	ចំនួនប្រជាជនកម្ពុជាដែលរស់នៅក្រោមបន្ទាត់ភាពក្រីក្រជាតិ បែងចែកតាម ភេទ អាយុ និងតំបន់ភូមិសាស្ត្រនៅក្នុងឆ្នាំ	ចំនួនប្រជាជនកម្ពុជាសរុបបែងចែកតាម ភេទ អាយុ និងតំបន់ភូមិសាស្ត្រ នៅក្នុងឆ្នាំ	
	១.២.១.១ សមាមាត្រនៃប្រជាជនកម្ពុជារស់នៅក្រោមបន្ទាត់ភាពក្រីក្រជាតិ	ក្រសួងស្ថាប័នរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា	វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ ក្រសួងផែនការ	រៀងរាល់២ឆ្នាំ	ចំនួនប្រជាជនកម្ពុជាដែលរស់នៅក្រោមខ្សែបន្ទាត់ភាពក្រីក្រជាតិ ក្នុងចំណោមចំនួនប្រជាជនកម្ពុជាសរុប	ចំនួនប្រជាជនកម្ពុជាដែលរស់នៅក្រោមបន្ទាត់ភាពក្រីក្រជាតិ នៅក្នុងឆ្នាំ	ចំនួនប្រជាជនកម្ពុជាសរុបនៅក្នុងឆ្នាំ	
	១.២.១.២ សមាមាត្រនៃប្រជាជនកម្ពុជានៅរាជធានីភ្នំពេញ ដែលរស់នៅក្រោមខ្សែបន្ទាត់ភាពក្រីក្រជាតិ	ក្រសួងស្ថាប័នរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា	វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ ក្រសួងផែនការ	រៀងរាល់២ឆ្នាំ	ចំនួនប្រជាជនកម្ពុជានៅរាជធានីភ្នំពេញ រស់នៅក្រោមខ្សែបន្ទាត់ភាពក្រីក្រជាតិ ក្នុងចំណោមចំនួនប្រជាជនកម្ពុជាទាំងអស់ដែលរស់នៅរាជធានីភ្នំពេញ	ចំនួនប្រជាជនកម្ពុជានៅរាជធានីភ្នំពេញដែលរស់នៅក្រោមបន្ទាត់ភាពក្រីក្រជាតិ នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនសរុបនៃប្រជាជនកម្ពុជារស់នៅរាជធានីភ្នំពេញ នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	
	១.២.១. ៣ សមាមាត្រនៃប្រជាជនកម្ពុជានៅតំបន់ទីប្រជុំជន ដែលរស់នៅក្រោមបន្ទាត់ភាពក្រីក្រ	ក្រសួង ស្ថាប័ន របស់រាជរដ្ឋាភិបាល កម្ពុជា	វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ ក្រសួងផែនការ	រៀងរាល់២ឆ្នាំ	ចំនួនប្រជាជនកម្ពុជានៅតំបន់ទីប្រជុំជន រស់នៅក្រោមខ្សែបន្ទាត់ភាពក្រីក្រជាតិ ក្នុងចំណោមចំនួនប្រជាជនកម្ពុជាសរុបដែលរស់នៅតំបន់ទីប្រជុំជន	ចំនួនប្រជាជនកម្ពុជានៅតំបន់ទីប្រជុំជនដែលរស់នៅក្រោមបន្ទាត់ភាពក្រីក្រជាតិ នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនសរុបនៃប្រជាជនកម្ពុជារស់នៅតំបន់ទីប្រជុំជន នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	

	១.២.១.៤ សមាមាត្រនៃប្រជាជនកម្ពុជា នៅតំបន់ជនបទ ដែលរស់នៅក្រោមបន្ទាត់ភាពក្រីក្រ	ក្រសួង ស្ថាប័ន របស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា	វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ ក្រសួងផែនការ	រៀងរាល់២ឆ្នាំ	ចំនួនប្រជាជន កម្ពុជានៅតំបន់ជនបទរស់នៅក្រោមខ្សែបន្ទាត់ភាពក្រីក្រជាតិ ក្នុងចំណោមចំនួនប្រជាជនកម្ពុជាសរុបរស់នៅតំបន់ជនបទ	ចំនួនប្រជាជនកម្ពុជានៅតំបន់ជនបទដែលរស់នៅក្រោមបន្ទាត់ភាពក្រីក្រជាតិ នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនសរុបនៃប្រជាជនកម្ពុជារស់នៅតំបន់ជនបទ នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	
	១.២.១.៥ សមាមាត្រនៃកុមារកម្ពុជារស់នៅក្រោមបន្ទាត់ភាពក្រីក្រជាតិ	ក្រសួង ស្ថាប័ន របស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា	វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ ក្រសួងផែនការ	រៀងរាល់២ឆ្នាំ	ចំនួនកុមារកម្ពុជា (អាយុ ០-១៧ឆ្នាំ) រស់នៅក្រោមខ្សែបន្ទាត់ភាពក្រីក្រជាតិ ក្នុងចំណោមចំនួនកុមារកម្ពុជា (អាយុ ០-១៧ឆ្នាំ) សរុប	ចំនួនកុមារកម្ពុជា (អាយុ ០-១៧ឆ្នាំ)ដែលរស់នៅក្រោមបន្ទាត់ភាពក្រីក្រជាតិ នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនកុមារកម្ពុជា (អាយុ ០-១៧ឆ្នាំ) សរុបនៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	
	១.២.២ សមាមាត្រ កុមារដែលរស់នៅក្នុងភាពក្រីក្រគ្រប់សមាសភាព ផ្អែកតាមនិយមន័យរបស់ជាតិ	ក្រសួង ស្ថាប័ន របស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា	វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ ក្រសួងផែនការ	៥ឆ្នាំ	សមាមាត្រនៃកុមារកម្ពុជា (អាយុ ០-១៧ឆ្នាំ)ដែលមិនបានទទួលការបំពេញតម្រូវការជាមូលដ្ឋានដែលមានទំនាក់ទំនងយ៉ាងសំខាន់ចំពោះសុខុមាលភាពកុមាររួមមានសុខភាព អាហា រូបត្ថម្ភទឹកស្អាត និង អនាម័យ ការអប់រំ ការការពារ និងលំនៅដ្ឋាន	ចំនួនកុមារកម្ពុជា (អាយុ ០-១៧ឆ្នាំ) ដែលមិនបានទទួលការបំពេញតម្រូវការជាមូលដ្ឋានយ៉ាងហោចណាស់ចំនួន៣ ក្នុងចំណោមទាំង៥សមាសភាគនៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនកុមារកម្ពុជា (អាយុ ០-១៧ឆ្នាំ) សរុប នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	
១.៣ អនុវត្តប្រព័ន្ធជាតិគាំពារសង្គមនិងវិធានការផ្សេងៗ ឲ្យបានទូទាំងប្រទេស និងសម្រេចឲ្យបានភាគច្រើននូវភាពគ្របដណ្តប់នៃប្រព័ន្ធនេះ ដល់ប្រជាជនក្រីក្រ និងប្រជាជនងាយរងគ្រោះ នៅត្រឹមឆ្នាំ២០៣០	១.៣.១ សមាមាត្រនៃជនក្រីក្រ និងជនងាយរងគ្រោះ ដែលទទួលបានសេវាសង្គ្រោះសង្គម	ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា	ប្រព័ន្ធព័ត៌មានរដ្ឋបាល ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជននិងយុវនីតិសម្បទា ក្រសួងផែនការ	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនប្រជាជនដែលរស់នៅក្រោមបន្ទាត់ភាពក្រីក្ររបស់ជាតិ និងប្រជាជនដែលពុំអាចទប់ទល់បាននឹងវិបត្តិឬដែលមានភាពប្រឈម ខ្ពស់ទៅនឹងវិបត្តិ (ប្រជាជនដែលរស់នៅក្រោមឬក្បែរបន្ទាត់ភាពក្រីក្រហើយមានភាពងាយរងគ្រោះខ្ពស់ជាងគេ) ដែលទទួលបានសេវាកម្មជំនួយសង្គ្រោះបន្ទាន់ក្នុងចំណោមជនក្រីក្រនិងជនងាយរងគ្រោះសរុប។	ចំនួនជនក្រីក្រនិងជនងាយរងគ្រោះ ដែលទទួលបានជំនួយសង្គ្រោះសង្គម នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនជនក្រីក្រនិងជនងាយរងគ្រោះសរុប នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	**MOSVY**

១.៤ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ ធានាថា បុរសស្ត្រីគ្រប់រូបជាពិសេសប្រជាជនក្រីក្រនិងប្រជាជនងាយរងគ្រោះ មានសិទ្ធិស្មើគ្នាក្នុងការប្រើប្រាស់ធនធានសេដ្ឋកិច្ចនិងក្នុងការទទួលបានសេវាមូលដ្ឋានភាពជាម្ចាស់ និងការគ្រប់គ្រងដីនិងកម្មសិទ្ធិផ្សេងទៀត ធនធានធម្មជាតិ បច្ចេកវិទ្យាថ្មីៗ សមស្របនិងសេវាហិរញ្ញវត្ថុ រួមទាំងមីក្រូហិរញ្ញវត្ថុ។	១.៤.១ ភាគរយនៃសមាជិកសហគមន៍នេសាទនិងព្រៃឈើដែលទទួលបានសិទ្ធិស្របច្បាប់ក្នុងការចូលរួមគ្រប់គ្រងធនធានជលផលនិងព្រៃឈើ តាមរយៈការចុះបញ្ជីនិងអភិវឌ្ឍសហគមន៍ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព	ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	ប្រព័ន្ធព័ត៌មានរដ្ឋបាលក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនសមាជិកសហគមន៍នេសាទនិងព្រៃឈើដែលទទួលបានសិទ្ធិស្របច្បាប់ក្នុងការចូលរួមគ្រប់គ្រងធនធានជលផលនិងព្រៃឈើតាមរយៈ ការចុះបញ្ជីនិងអភិវឌ្ឍសហគមន៍ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពក្នុងចំណោមសហគមន៍នេសាទនិងព្រៃឈើសរុប។	ចំនួនសមាជិកសហគមន៍នេសាទនិងព្រៃឈើដែលទទួលបានសិទ្ធិស្របច្បាប់ក្នុងការចូលរួមគ្រប់គ្រងធនធានជលផលនិងព្រៃឈើតាមរយៈការ ចុះបញ្ជីនិងអភិវឌ្ឍសហគមន៍ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព គិតត្រឹមឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនសមាជិកសហគមន៍នេសាទនិងព្រៃឈើសរុបគិតត្រឹមឆ្នាំរាយការណ៍	**MAFF**
គោលដៅទី២ : បញ្ចប់ភាពអត់ឃ្លាន សម្រេចឲ្យបានសន្តិសុខស្បៀង ធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងស្ថានភាពអាហារូបត្ថម្ភ និងលើកកម្ពស់កសិកម្មប្រកបដោយចីរភាព								
២.២ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ បញ្ចប់គ្រប់ទម្រង់នៃកង្វះអាហារូបត្ថម្ភ រួមទាំងការសម្រេចបាននៅឆ្នាំ២០២៥ នូវ ចំណុចដៅដែលបានឯកភាពក្នុងកម្រិតអន្តរជាតិស្តីពីភាពក្រិននិងភាពស្គមស្គាំងរបស់កុមារអាយុក្រោមអាយុ៥ឆ្នាំ និងដោះស្រាយនូវតម្រូវការអាហារូបត្ថម្ភរបស់កុមារីវ័យជំទង់ ស្ត្រីមានផ្ទៃពោះនិងស្ត្រីកំពុងបំបៅដោះកូន និង ស្ត្រីវ័យចាស់។	២.២.១ ប្រេវ៉ាឡង់នៃភាពក្រិន (កម្ពស់ធៀបនឹងអាយុមានកម្រិតទាបជាងបទដ្ឋានរីកលូតលាស់មធ្យមរបស់កុមារ របស់អង្គការសុខភាពពិភពលោក) ក្នុងចំណោមកុមារ អាយុក្រោម៥ឆ្នាំ។	ពណ៌នាទិន្នន័យត្រួតពិនិត្យ និងធ្វើរបាយការណ៍ដោយក្រុមប្រឹក្សាស្តារអភិវឌ្ឍន៍វិស័យកសិកម្ម និងជនបទដៃគូដែលចូលរួម	ប្រមូលទិន្នន័យដោយៈ ក្រសួងផែនការ/ក្រសួងសុខាភិបាល	រាល់៥ឆ្នាំ	ភាពក្រិនគឺកម្ពស់ទាបធៀបនឹងអាយុ ហើយសូចនាករនេះវាស់វែងកុមារដែលមានអាយុ ក្រោមនិង៥ឆ្នាំដែលកម្ពស់ធៀបនឹងអាយុមានកម្រិតបទដ្ឋានរីកលូតលាស់២ឬច្រើនស្ថិតនៅក្រោមកម្ពស់ជាមធ្យមធៀបនឹងអាយុរបស់កុមារ។	ចំនួនកុមារដែលមានកម្ពស់ធៀបនឹងអាយុ Z គឺមានកម្រិតបទដ្ឋាន ២ឬច្រើនស្ថិតនៅក្រោមកម្រិតរីកលូតលាស់មធ្យម នៃកម្ពស់ធៀបនឹងអាយុរបស់កុមារ	ចំនួននៃកុមាររស់ដែលមានអាយុចន្លោះពី០ដល់៥៩ខែមុនការអង្កេត	**CARD**
	២.២.២ ប្រេវ៉ាឡង់នៃភាពស្គមស្គាំង ឬលើសទម្ងន់(ទម្ងន់ធៀបនឹងកម្ពស់មានកម្រិតទាបជាងឬខ្ពស់ជាងបទដ្ឋានរីកលូតលាស់មធ្យមរបស់អង្គការសុខភាពពិភពលោក (>+2 ឬ<-2) របស់កុមារក្នុងចំណោមកុមារអាយុក្រោម៥ឆ្នាំទៅតាមប្រភេទនីមួយៗ ស្គមស្គាំងឬលើសទំងន់	ពណ៌នាទិន្នន័យត្រួតពិនិត្យ និងធ្វើរបាយការណ៍ដោយ ក្រុមប្រឹក្សាស្តារអភិវឌ្ឍន៍វិស័យកសិកម្ម និងជនបទ ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ **ដៃគូដែលចូលរួម** USAID, WFP, UNICEF, WHO, SUN-CSA-CAM	ប្រមូលទិន្នន័យដោយ ក្រសួងផែនការ/ក្រសួងសុខាភិបាល	រាល់៥ឆ្នាំ	សន្ទស្សន៍ទំងន់ធៀបនឹងកម្ពស់ត្រូវបានវាស់វែងពីម៉ាសរាងកាយដែលទាក់ទងនឹងប្រវែងរាងកាយ និងពណ៌នាពីស្ថានភាព អាហារូបត្ថម្ភ។ កុមារដែលមានពិន្ទុ Z គឺស្ថិតនៅក្រោមចំនួនសង (-2 SD)នៃបទដ្ឋានមធ្យមរបស់ប្រជាជនដែលមានភាពស្គមស្គាំង ធៀបនឹងកម្ពស់ និងខ្វះអាហារូបត្ថម្ភធ្ងន់ធ្ងរ។	ចំនួននៃកុមារដែលមានទំងន់ធៀបនឹងកម្ពស់ពិន្ទុ Z គឺជាបទដ្ឋានរីកលូតលាស់២ឬច្រើន ដែលស្ថិតនៅក្រោមមធ្យមនៃទំងន់ធៀបនឹងកម្ពស់របស់ប្រជាជន។	ចំនួននៃកុមាររស់ដែលមានអាយុចន្លោះពី០ដល់៥៩ខែមុនការអង្កេត និងកុមារដែលមានតាមសំណាកនៃការអង្កេត	**CARD**

២.៣ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ ទទួលបានកំណើនទ្វេរដង នៃផលិតភាពក្នុងវិស័យកសិកម្ម និងចំណូលរបស់ផលិតករធុនតូច ជាពិសេស ស្ត្រីក្នុងគ្រួសារទុរគត គ្រួសារកសិករ អ្នកគង្វាលនិងអ្នកនេសាទ រួមទាំងតាមរយៈការធានានិងការទទួលបានស្មើភាពគ្នានូវដីធ្លី ធនធានផលិតកម្មផ្សេងទៀតនិងធាតុចូល ចំណេះដឹង សេវាហិរញ្ញវត្ថុ ទីផ្សារនិងកាលានុវត្តភាពសម្រាប់តម្លៃបន្ថែម និងការងារក្នុងផ្នែកមិនមែនកសិកម្ម។	២.៣.១ ទំហំផលិតកម្មកសិកម្មក្នុងកសិករម្នាក់ដែលប្រកបរបរកសិកម្ម(ស្រែចម្ការការចិញ្ចឹមសត្វនិងជលផល)	ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	ប្រព័ន្ធព័ត៌មានរដ្ឋបាល ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	ប្រចាំឆ្នាំ	តម្លៃនៃផលិតផលកសិកម្មក្នុងកសិករម្នាក់ដែលប្រកបរបរស្រែចម្ការ ការចិញ្ចឹមសត្វនិងជលផល ក្នុងមួយឆ្នាំ	តម្លៃនៃផលិតផលកសិកម្មសរុប (ពីស្រែចម្ការ ការចិញ្ចឹមសត្វ និងជលផល) នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនពលកម្មសរុបក្នុងវិស័យកសិកម្ម(ស្រែចម្ការ ការចិញ្ចឹមសត្វ និងជលផល) ក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	**MAFF**
២.៤ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ ធានានូវប្រព័ន្ធផលិតកម្មស្បៀងអាហារដែលមានចីរភាព អនុវត្តសកម្មភាពកសិកម្មដោយមានការឆ្លើយតបនឹងការប្រែប្រួលអាសធាតុដែល ជួយឲ្យមានការកើនឡើងនូវផលិតកម្មនិងផលិតផល ជួយថែរក្សាប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ជួយពង្រឹងសមត្ថភាពសម្រាប់ធន់នឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុអាក្រក់ ភាពរាំងស្ងួត ទឹកជំនន់ និងគ្រោះមហន្តរាយផ្សេងទៀត និងធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងជាបន្តបន្ទាប់គុណភាពដី។	២.៤.១ ផលិតភាពដីកសិកម្មដែលបាននិងកំពុងប្រើប្រាស់ធ្វើកសិកម្មប្រកបដោយចីរភាព	ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	ទិន្នន័យរដ្ឋបាល ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	ប្រចាំឆ្នាំ	តម្លៃផលិតផលកសិកម្មជាមធ្យម ក្នុងមួយហិកតា ក្នុងមួយឆ្នាំ	តម្លៃផលិតផលកសិកម្មសរុប នៅក្នុងឆ្នាំ	ផ្ទៃដីកសិកម្មសរុបដែលបាន និងកំពុងប្រើប្រាស់ធ្វើកសិកម្មប្រកបដោយចីរភាព នៅក្នុងឆ្នាំ	**MAFF**

២.៥ ត្រឹមឆ្នាំ២០២០ រក្សាការធ្វើពិពិធកម្មហ្សែននៃគ្រាប់ពូជការធ្វើកសិកម្ម និងចំការ ការផ្សាំពូជសត្វ និងប្រភេទសត្វព្រៃដែលពាក់ព័ន្ធ រួមទាំងតាមរយៈការគ្រប់គ្រងសមស្រប ការធ្វើពិពិធកម្ម និងរក្សាគ្រាប់ពូជ នៅកម្រិតជាតិ តំបន់ និងអន្តរជាតិ និងលើកកម្ពស់ការទទួលបានចំណែកប្រកបដោយយុត្តិធម៌ និងសមធម៌នៃផលប្រយោជន៍ពីការប្រើប្រាស់ធនធានហ្សែននិងចំណេះដឹងប្រពៃណីដែលពាក់ព័ន្ធ ដូចការឯកភាពជាអន្តរជាតិ	២.៥.១ ចំនួនធនធានពន្ធុរុក្ខជាតិសម្រាប់ស្បៀងអាហារនិងកសិកម្មបានធានាក្នុងគោលនយោបាយយុទ្ធសាស្ត្រនិងទីកន្លែងអភិរក្សរយៈពេលមធ្យមឬរយៈពេលវែង	ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រម៉ាញ់ និងនេសាទ ក្រសួងបរិស្ថាន	ក្រសួងបរិស្ថាន/អគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាលការពារនិងអភិរក្សធម្មជាតិ	រៀងរាល់៣ឆ្នាំ	ចំនួនធនធានពន្ធុរុក្ខជាតិសម្រាប់គាំទ្រវិស័យស្បៀងនិងកសិកម្ម	ចំនួនធនធានពន្ធុរុក្ខជាតិសម្រាប់ស្បៀងអាហារនិងកសិកម្មបានអភិវឌ្ឍនិងរក្សាទុក នៅត្រឹមឆ្នាំរាយការណ៍		**MAFF**
	២.៥.២ ចំនួនគ្រួសារក្នុងសហគមន៍តំបន់ការពារធម្មជាតិដែលត្រូវបានលើកកម្ពស់កម្រិតជីវភាព តាមរយៈការទទួលបានផលប្រយោជន៍ពី NTFP ការបញ្ចូលក្នុងវិស័យកសិកម្ម ទេសចរណ៍ធម្មជាតិនៅក្នុងតំបន់ការពារ	ក្រសួងបរិស្ថាន	ក្រសួងបរិស្ថាន/អគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាលការពារនិងអភិរក្សធម្មជាតិ WWF, WCS	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនគ្រួសារក្នុងសហគមន៍តំបន់ការពារធម្មជាតិដែលត្រូវបានលើកកម្ពស់កម្រិតជីវភាព ដោយផ្អែកលើផលិតផលព្រៃឈើ ជលផល កសិកម្មចម្រុះ និងការផ្តល់សេវាទេសចរណ៍ធម្មជាតិ ដល់ការអភិរក្សនិងអភិរក្សធនធានព្រៃជីវៈចម្រុះនិងនិរន្តរភាពនៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី។	ចំនួនគ្រួសារក្នុងសហគមន៍តំបន់ការពារធម្មជាតិដែលត្រូវបានលើកកម្ពស់កម្រិតជីវភាព		**MAFF**
២.a បង្កើនការវិនិយោគ រួមទាំងតាមរយៈការលើកកម្ពស់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិក្នុងផ្នែកហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធជនបទ ការស្រាវជ្រាវនិងសេវាផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម ការអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិជ្ជានិងធនាគារហ្សែនរុក្ខជាតិនិងសត្វ ដើម្បីលើកកម្ពស់សមត្ថភាពផលិតក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។	២.a.១ លំហូរនៃហិរញ្ញប្បទានសរុប (ហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការនិងលំហូរផ្សេងទៀត) ដល់វិស័យកសិកម្ម ធៀបនឹង ផ.ស.ស. ។	គណៈកម្មាធិការនីតិសម្បទានិងអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា/ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា	មូលដ្ឋានទិន្នន័យស្តីពីជំនួយអភិវឌ្ឍន៍ផ្លូវការដល់កម្ពុជា	ប្រចាំឆ្នាំ	ទំហំនៃការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការសម្រាប់វិស័យកសិកម្មតាមឆ្នាំនីមួយៗ ធៀបនឹង ផ.ស.ស. ក្នុងឆ្នាំនីមួយៗ	ទំហំនៃការបើកផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការសម្រាប់វិស័យកសិកម្មនៅក្នុងឆ្នាំ	ផ.ស.ស. សរុប នៅក្នុងឆ្នាំ	**CRDB/CDC**

គោលដៅទី៣ : ធានាឲ្យជីវិតរស់នៅរបស់ប្រជាជនប្រកបដោយសុខភាពល្អនិងលើកកម្ពស់សុខមាលភាពរបស់មនុស្សគ្រប់រូបនិងគ្រប់វ័យ								
៣.១ កម្រិតនៃការអភិវឌ្ឍនៃប្រទេសកម្ពុជា សុខភាពនិងសុខមាលភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ និងបង្ការហានិភ័យហិរញ្ញវត្ថុ	៣.១.១ អាយុសង្ឃឹមរស់ពីកំណើត	ក្រសួងសុខាភិបាល	ក្រសួងផែនការ (ជំរឿន អង្កេតចន្លោះជំរឿន អង្កេតប្រជាសាស្ត្រនិងសុខភាព)	រៀងរាល់៥ឆ្នាំ	រយៈពេលមធ្យមនៃជីវិតរស់នៅរបស់ប្រជាជនម្នាក់ក្នុងប្រទេសមួយ គិតជាឆ្នាំដែលត្រូវបានគណនាពីពេលចាប់កំណើត រហូតដល់ស្លាប់			MOH
	៣.១.២ អត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនសរុប (ចំនួនកូនកើតក្នុងស្ត្រីម្នាក់)	ក្រសួងសុខាភិបាល	ក្រសួងផែនការ (ជំរឿន អង្កេតចន្លោះជំរឿន អង្កេតប្រជាសាស្ត្រនិងសុខភាព)	រៀងរាល់៥ឆ្នាំ	គឺជាចំនួនកូនជាមធ្យមដែល ត្រូវបានផ្តល់កំណើតដោយស្ត្រីក្នុងវ័យបន្តពូជម្នាក់	ចំនួនកូនដែលកើតរស់សរុបត្រឹមឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនស្ត្រីដែលស្ថិតក្នុងវ័យបន្តពូជ (១៥ដល់៤៩ឆ្នាំ) សរុប គិតត្រឹមឆ្នាំរាយការណ៍	MOH
៣.២ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ កាត់បន្ថយអត្រាមរណភាពមាតានៅកម្រិតសាកល ឲ្យនៅកម្រិតទាបជាង ៧០ក្នុងចំណោម ១០០ ០០០ កំណើតរស់។	៣.២.១ អត្រាមរណភាពមាតា	ក្រសួងសុខាភិបាល	ក្រសួងផែនការ (ជំរឿន អង្កេតចន្លោះជំរឿន អង្កេតប្រជាសាស្ត្រនិងសុខភាព)	រៀងរាល់៥ឆ្នាំ	គឺជាចំនួននៃការស្លាប់របស់ស្ត្រីក្នុងវ័យន្តពូជ ប្រចាំឆ្នាំ ដែលមកពីមូលហេតុណាមួយ ឬទាក់ទងនឹងភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃផ្ទៃពោះឬការគ្រប់គ្រងខ្លួនផ្ទាល់(លើកលែងដោយមូលហេតុចៃដន្យនិងការជួបឧបទ្ទវហេតុ) អំឡុងពេលមានផ្ទៃពោះនិងសម្រាលកូនឬក្នុងរយៈពេល៤២ថ្ងៃក្រោយបញ្ចប់នៃការមានផ្ទៃពោះ ដោយមិនគិតពីរយៈពេលនិងទីតាំងនៃការមានផ្ទៃពោះ ក្នុងចំណោម ១០០ ០០០ កំណើតរស់ សម្រាប់ឆ្នាំកំណត់ជាក់លាក់។	ចំនួននៃការស្លាប់របស់ស្ត្រីអាយុពី១៥-៤៩ឆ្នាំ នៅឆ្នាំរាយកាណ៍ ដែលមកពីមូលហេតុណាមួយឫទាក់ទងនឹងភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃផ្ទៃពោះឬការគ្រប់គ្រងខ្លួនផ្ទាល់ (លើកលែងដោយមូលហេតុចៃដន្យនិងការជួបឧបទ្ទវហេតុ) នៅអំឡុងពេលមានផ្ទៃពោះនិងសម្រាលកូន ឬក្នុងរយៈពេល៤២ថ្ងៃក្រោយបញ្ចប់នៃការមានផ្ទៃពោះដោយមិនគិតពីរយៈពេលនិងទីតាំងនៃការមានផ្ទៃពោះ	ចំនួនស្ត្រីអាយុពី១៥-៤៩ឆ្នាំដែលសម្រាលកូន(កើតរស់) នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	MOH

	៣.២.២ ភាគរយនៃការសម្រាលដោយបុគ្គលិកសុខាភិបាលមានជំនាញ	ក្រសួងសុខាភិបាល MOH	ក្រសួងសុខាភិបាល/ ប្រព័ន្ធព័ត៌មានវិស័យសុខាភិបាល ក្រសួងផែនការ (ជំរឿន អង្កេតចន្លោះជំរឿន អង្កេតប្រជាសាស្ត្រនិងសុខភាព)	ប្រចាំឆ្នាំ	ផ្តោតលើសមាមាត្រចំនួននៃការសម្រាលកូនដោយបុគ្គលិកសុខាភិបាលមានជំនាញ រួមមាន វេជ្ជបណ្ឌិត គ្រូពេទ្យជំនួយ ឆ្មប និងគិលានុប្បដ្ឋាកយិការ ដោយមិនរាប់បញ្ចូលឆ្មបបុរាណ (នៅមូលដ្ឋានសុខាភិបាលនិងនៅផ្ទះ)ក្នុងចំណោមចំនួននៃការសម្រាលកូនសរុប	ចំនួនសម្រាលកូនដោយបុគ្គលិកសុខាភិបាលមានជំនាញ នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនស្ត្រីមានផ្ទៃពោះរំពឹងទុក	**MOH**
៣.៣ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ បញ្ចប់ការស្លាប់ដែលអាចការពារបាន នៃទារកទើបកើតនិងកុមារអាយុក្រោម៥ឆ្នាំ ដោយគ្រប់ប្រទេសទាំងអស់មានគោលដៅកាត់បន្ថយមរណភាពទារកទើបកើត ដល់ត្រឹម ១២ ក្នុង១ ០០០កំណើតរស់ និងមរណភាពកុមារក្រោមអាយុ៥ឆ្នាំ យ៉ាងហោចណាស់ដល់ត្រឹម ២៥ ក្នុងចំណោម១ ០០០ កំណើតរស់។	៣.៣.១ អត្រាមរណភាពកុមារអាយុក្រោម៥ឆ្នាំ	ក្រសួងសុខាភិបាល	ក្រសួងផែនការ (អង្កេតប្រជាសាស្ត្រនិងសុខភាព ជំរឿន អង្កេតចន្លោះជំរឿន)	រៀងរាល់៥ឆ្នាំ	ផ្តោតលើវិធានប្រូបាប៊ីលីតេនៃកុមារដែលកើតក្នុងឆ្នាំជាក់លាក់ឬរយៈពេលនៃការស្លាប់មុនពេលឈានដល់អាយុ៥ឆ្នាំ ក្នុង១ ០០០កំណើតរស់	ចំនួនកុមារស្លាប់ក្នុងអាយុក្រោម៥ឆ្នាំ នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនទារកកើតរស់សរុប	**MOH**
	៣.៣.២ អត្រាមរណភាពទារកទើបកើត	ក្រសួងសុខាភិបាល	ក្រសួងផែនការ (អង្កេតប្រជាសាស្ត្រនិងសុខភាព ជំរឿន អង្កេតចន្លោះជំរឿន)	រៀងរាល់៥ឆ្នាំ	ផ្តោតលើចំនួនមរណភាពទារកទើបកើតអំឡុងពេល២៨ថ្ងៃបន្ទាប់ពីកើតពីផ្ទៃម្តាយ ក្នុងចំណោម ១ ០០០ ទារកកើតរស់ក្នុងពេលជាក់លាក់	ចំនួនមរណភាពទារកទើបកើត នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនកុមារកើតរស់សរុប នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	**MOH**
៣.៤ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ បញ្ចប់ការរីករាលដាលមេរោគអេដស៍ ជំងឺរបេង គ្រុនចាញ់ ជំងឺមិនត្រូវបានយកចិត្តទុកដាក់នៅតំបន់ត្រូពិច ជំងឺថ្លើម ជំងឺឆ្លងតាមទឹក និងជំងឺឆ្លងផ្សេងទៀត។	៣.៤.១ អត្រានៃករណីឆ្លងថ្មីនៃមេរោគអេដស៍ក្នុងចំណោមប្រជាជនដែលគ្មានផ្ទុកមេរោគអេដស៍ ១ ០០០នាក់	អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងជំងឺអេដស៍ ក្រសួងសុខាភិបាល	អង្កេត SPECTRUM	រៀងរាល់៣ឆ្នាំ	ចំនួនប្រជាជនឆ្លងមេរោគអេដស៍ថ្មី ក្នុងចំណោមចំនួនប្រជាជនដែលគ្មានមេរោគអេដស៍ ក្នុងរយៈពេល១ឆ្នាំកន្លងទៅ	ចំនួនប្រជាជនឆ្លងមេរោគអេដស៍ថ្មី ក្នុងរយៈពេល១ឆ្នាំកន្លងទៅ	ចំនួនប្រជាជនដែលគ្មានមេរោគអេដស៍ ក្នុងរយៈពេល ១ឆ្នាំកន្លងទៅ	**NAA**
	៣.៤.២ អាំងស៊ីដង់ (ករណីឆ្លងថ្មី) នៃជំងឺរបេង	ក្រសួងសុខាភិបាល	ក្រសួងសុខាភិបាល	រៀងរាល់៥ឆ្នាំ	ជាករណីរបេងដែលរកឃើញ និងបានរាយការណ៍ទៅកាន់កម្មវិធីជាតិប្រឆាំងជំងឺរបេងក្នុងឆ្នាំជាក់លាក់ ក្នុងចំណោមប្រជាជន ១០០ ០០០នាក់	ចំនួនសរុបនៃករណីរបេងថ្មីគ្រប់សណ្ឋាននៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនប្រជាជនសរុបក្នុងឆ្នាំ	**NAA**

	៣.៤.៣ អាំងស៊ីដង់(ករណីឆ្លងថ្មី)នៃជំងឺគ្រុនចាញ់	ក្រសួងសុខាភិបាល	ក្រសួងសុខាភិបាល	ប្រចាំឆ្នាំ	ផ្តោតលើចំនួនករណីឆ្លងថ្មីនៃជំងឺគ្រុនចាញ់មានវត្តមាននៅមូលដ្ឋានសុខាភិបាលក្នុងចំណោមប្រជាជន១ ០០០នាក់ក្នុងឆ្នាំជាក់លាក់	ចំនួននៃករណីជំងឺគ្រុនចាញ់(ករណីសង្ស័យ និងជំងឺពិតប្រាកដ)ទទួលការព្យាបាលនៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍។	ចំនួនប្រជាជនសរុបនៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍។	**MOH**
៣.៥ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ កាត់បន្ថយឲ្យបានមួយភាគបីនៃមរណភាពមុនអាយុកាលរំពឹងទុក ពីជំងឺមិនឆ្លង តាមរយៈការការពារនិងការព្យាបាល និងលើកកម្ពស់សុខភាពផ្លូវចិត្តនិងសុខុមាលភាព	៣.៥.១ អត្រាស្លាប់ដែលបណ្តាលមកពីជំងឺបេះដូង សរសៃឈាម មហារីក ទឹកនោមផ្អែម ឬជំងឺផ្លូវដង្ហើមរ៉ាំរ៉ៃក្នុងចំណោមប្រជាជនអាយុពី៣០ទៅ៧០ឆ្នាំ	ក្រសួងសុខាភិបាល	ការប៉ាន់ស្មានរបស់អង្គការសុខភាពពិភពលោក	រៀងរាល់៥ឆ្នាំ	មរណភាពនៃក្រុមអាយុពី៣០ទៅដល់៧០ឆ្នាំដែលបណ្តាលមកពីជំងឺបេះដូង សរសៃឈាម មហារីក ទឹកនោមផ្អែម ឬជំងឺផ្លូវដង្ហើមរ៉ាំរ៉ៃក្នុងចំណោមអ្នកជំងឺប្រភេទនេះអាយុពី៣០ដល់៧០ឆ្នាំ	ចំនួនមរណភាពនៃក្រុមអាយុពី៣០ដល់៧០ឆ្នាំ ដែល បណ្តាលមកពីជំងឺបេះដូង សរសៃឈាម មហារីកទឹកនោមផ្អែម ឬជំងឺផ្លូវដង្ហើមរ៉ាំរ៉ៃ នៅក្នុងឆ្នាំ	ចំនួនអ្នកជំងឺដែលទទួលរងគ្រោះដោយជំងឺ បេះដូង សរសៃឈាម មហារីក ទឹកនោមផ្អែម ឬជំងឺផ្លូវដង្ហើមរ៉ាំរ៉ៃ នៅក្នុងឆ្នាំ	**MOH**
	៣.៥.២ ភាគរយនៃប្រជាជនពេញវ័យមានជំងឺធ្លាក់ទឹកចិត្តបានទទួលសេវាព្យាបាល	ក្រសួងសុខាភិបាល	ក្រសួងសុខាភិបាល	ប្រចាំឆ្នាំ	ករណីថ្មីនៃជំងឺធ្លាក់ទឹកចិត្តបានទទួលសេវាព្យាបាលក្នុងចំណោមប្រជាជនសរុប	ចំនួនករណីថ្មីនៃជំងឺធ្លាក់ទឹកចិត្ត ទទួលការអន្តរាគមន៍នៅមូលដ្ឋានសុខាភិបាល នៅក្នុងឆ្នាំ	ចំនួនប្រជាជនសរុប នៅក្នុងឆ្នាំ	**MOH**
៣.៦ ពង្រឹងការបង្ការនិងការព្យាបាលការសេពសារធាតុរួមទាំងការសេពគ្រឿងញៀននិងការប្រើប្រាស់ជាតិស្រាដែលនាំឲ្យគ្រោះថ្នាក់។	៣.៦.១ ភាគរយនៃប្រជាជនប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀនបានទទួលសេវាព្យាបាល	ក្រសួងសុខាភិបាល	ក្រសួងសុខាភិបាល	ប្រចាំឆ្នាំ	ផ្តោតលើចំនួនប្រជាជនញៀនគ្រឿងញៀនបានចុះឈ្មោះប្រើប្រាស់សេវា MMT។	ចំនួនប្រជាជនញៀនគ្រឿងញៀនបានប្រើប្រាស់សេវា MMT។	ចំនួនប្រជាជនញៀនគ្រឿងញៀន	**MOH**
	៣.៦.២ ប្រេវ៉ាឡង់នៃការប្រើប្រាស់សារជាតិអាល់កុលក្នុងចំណោមមនុស្សពេញវ័យ ចាប់ពីអាយុ១៨ឆ្នាំឡើង	ក្រសួងសុខាភិបាល	ក្រសួងសុខាភិបាល (អង្កេត)	រៀងរាល់៥ឆ្នាំ	ចំនួនប្រជាជនអាយុចាប់ពីអាយុ១៨ឆ្នាំឡើង ដែលប្រើប្រាស់សារជាតិអាល់កុលលើសកម្រិតស្តង់ដាក្នុងចំណោមមនុស្សពេញវ័យសរុប ចាប់ពីអាយុ១៨ឆ្នាំឡើង	ចំនួនប្រជាជនចាប់ពីអាយុ១៨ឆ្នាំឡើង ដែលប្រើប្រាស់សារជាតិអាល់កុលលើសកម្រិតស្តង់ដានៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនប្រជាជនសរុប ចាប់ពីអាយុ១៨ឆ្នាំឡើង ដែលឆ្លើយតបនឹងសំណួរអង្កេត នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	**MOH**

៣.៧ ត្រឹមឆ្នាំ២០២០ កាត់បន្ថយឲ្យបានពាក់កណ្ដាលនៃចំនួនមនុស្សស្លាប់ដោយគ្រោះថ្នាក់ចរាចរនៅទូទាំងពិភពលោក។	៣.៧.១ អត្រាស្លាប់ដោយគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ផ្លូវគោក	ក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន គណៈកម្មាធិការជាតិសុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ផ្លូវគោក	ក្រសួងមហាផ្ទៃ (អគ្គនាយកដ្ឋានអត្តសញ្ញាណកម្ម និងអគ្គស្នងការនគរបាលជាតិ)	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនអ្នកស្លាប់ដោយគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ (មរណភាពដែលត្រូវបានចុះរាយការណ៍ពីមូលហេតុមរណភាពនៅក្នុងសំបុត្រមរណភាព ថាបានស្លាប់ដោយ "គ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍") ក្នុងចំណោមចំនួនប្រជាជនសរុប	ចំនួនប្រជាជនកម្ពុជាដែលស្លាប់ដោយគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ ក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនប្រជាជនកម្ពុជាសរុប	MOI
៣.៨ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ ធានាថា ការទទួលបានជាសាកលនូវសេវាថែទាំសុខភាពផ្លូវភេទ និងសេវាសុខភាពបន្តពូជ រួមទាំងផែនការគ្រួសារ ព័ត៌មាននិងការអប់រំ និងការធ្វើសមាហរណកម្មសុខភាពបន្តពូជទៅក្នុងកម្មវិធីនិងយុទ្ធសាស្ត្រជាតិ	៣.៨.១ សមាមាត្រនៃស្ត្រីក្នុងវ័យបន្តពូជ (១៥-៤៩ឆ្នាំ) ដែលត្រូវការសេវាផែនការគ្រួសារ បានពេញចិត្តនឹងវិធីពន្យារកំណើតទំនើប	ក្រសួងសុខាភិបាល	ក្រសួងសុខាភិបាល អង្កេតប្រជាសាស្ត្រនិងសុខភាពកម្ពុជា អង្កេតពីសុខភាពបន្តពូជជាតិ	រៀងរាល់៥ឆ្នាំ	ចំនួនស្ត្រីក្នុងវ័យបន្តពូជ (១៥-៤៩ឆ្នាំ) ដែលត្រូវការសេវាផែនការគ្រួសារ ហើយពេញចិត្តនឹងវិធីសាស្ត្រពន្យារកំណើតទំនើបក្នុងចំណោមស្ត្រីក្នុងវ័យបន្តពូជ(១៥-៤៩ឆ្នាំ) ដែលត្រូវការសេវាផែនការគ្រួសារទាំងអស់	ចំនួនស្ត្រីក្នុងវ័យបន្តពូជ (១៥-៤៩ឆ្នាំ)ដែលត្រូវការសេវាផែនការគ្រួសារ កំពុងប្រើវិធីពន្យារកំណើតទំនើបក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍ហើយពេញចិត្តនឹងវិធីពន្យារកំណើតទំនើប	ចំនួនស្ត្រីក្នុងវ័យបន្តពូជ (១៥-៤៩ឆ្នាំ)ដែលត្រូវការសេវាផែនការគ្រួសារទាំងអស់ ក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	MOH
	៣.៨.២ ភាគរយនៃស្ត្រីវ័យជំទង់អាយុ១៥-១៩ឆ្នាំ ដែលមានគភ៌	ក្រសួងសុខាភិបាល	ក្រសួងសុខាភិបាល អង្កេតប្រជាសាស្ត្រនិងសុខភាពកម្ពុជា អង្កេតពីសុខភាពបន្តពូជជាតិ	រៀងរាល់៥ឆ្នាំ	ចំនួនស្ត្រីវ័យជំទង់អាយុ ១៥-១៩ឆ្នាំមានគភ៌លើកដំបូង ក្នុងណោម ស្ត្រីអាយុ១៥-១៩ឆ្នាំសរុប	ចំនួនស្ត្រីវ័យជំទង់អាយុ ១៥-១៩ឆ្នាំមានគភ៌លើកដំបូង	ចំនួនស្ត្រីអាយុពី១៥ដល់ ១៩ឆ្នាំសរុប	MOH
៣.៩ សម្រេចឲ្យបាននូវសុខភាពល្អជាសកល រួមទាំងការបង្ការហានិភ័យផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ការទទួលបាននូវសេវាថែទាំសុខភាពចាំបាច់ដែលមានគុណភាព និងការទទួលបានថ្នាំពេទ្យនិងថ្នាំបង្ការចាំបាច់ដែលមានគុណភាព មានប្រសិទ្ធភាពនិងសុវត្ថិភាព សម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូប។	៣.៩.១ % នៃប្រជាជនដែលគ្របដណ្ដប់ដោយប្រព័ន្ធគាំពារសុខភាពសង្គម(មូលនិធិសមធម៌ និងការធានារ៉ាប់រងសុខភាព)	ក្រសួងសុខាភិបាល	ក្រសួងសុខាភិបាល	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនប្រជាជនដែលរស់នៅក្រោមបន្ទាត់នៃភាពក្រីក្រត្រូវបានការពារដោយមូលនិធិសមធម៌សុខភាព ធៀបនឹងចំនួនប្រជាជនសរុបដែលរស់ នៅក្រោមបន្ទាត់ភាពក្រីក្រ នៅក្នុងពេលវេលាមួយជាក់លាក់	ចំនួនប្រជាជនដែលរស់នៅក្រោមបន្ទាត់នៃភាពក្រីក្រត្រូវបានធានាដោយមូលនិធិសមធម៌សុខភាព នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនប្រជាជនសរុបដែលរស់នៅក្រោមបន្ទាត់នៃភាពក្រីក្រ ក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	MOH
	៣.៩.២ ចំណាយថវិកាជាតិចន្លើសុខភាពគិតជា % នៃផលិតផលសរុបក្នុងស្រុក	ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ	ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងផែនការ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ	ប្រចាំឆ្នាំ	ការចំណាយរបស់រដ្ឋាភិបាលលើសុខភាពគិតជាផលធៀបនឹងផលិតផលសរុបក្នុងស្រុកក្នុងពេលវេលាមួយជាក់លាក់	ការចំណាយរបស់រដ្ឋាភិបាលលើសុខភាពក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ផលិតផលក្នុងស្រុកសរុបក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	MOH

៣.a ពង្រឹងការអនុវត្ត ក្របខ័ណ្ឌអនុសញ្ញារបស់ អង្គការសុខភាពពិភព លោក ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យ ថ្នាំជក់ ឲ្យបានហ្មត់ចត់នៅ ក្នុងគ្រប់ប្រទេស។	៣.a.១ ប្រេវ៉ាឡង់នៃការប្រើ ប្រាស់ថ្នាំជក់ក្នុងចំណោម ប្រជាជនអាយុ១៥ឆ្នាំឡើង	ក្រសួងសុខាភិបាល	ក្រសួងផែនការ/អង្កេត ប្រជាសាស្ត្រនិងសុខភាព ក្រសួងសុខាភិបាល	រៀងរាល់ ៥ឆ្នាំ	ផ្តោតលើសមាមាត្រនៃការ ជក់ថ្នាំជក់ក្នុងចំណោម ប្រជាជន អាយុ ១៥ឆ្នាំ ឡើង នៅក្នុងពេលវេលា មួយជាក់លាក់	ចំនួនប្រជាជនអាយុ ១៥ឆ្នាំ ឡើងសរុប ដែលជក់ថ្នាំជក់ នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនប្រជាជនអាយុ ១៥ឆ្នាំឡើងសរុប នៅក្នុងឆ្នាំ រាយការណ៍	MOH
	៣.a.២ ប្រេវ៉ាឡង់នៃការប្រើ ប្រាស់ថ្នាំជក់ក្នុងចំណោម យុវវ័យអាយុពី១៣ដល់១៥ឆ្នាំ	ក្រសួងសុខាភិបាល	ក្រសួងផែនការ/អង្កេត ប្រជាសាស្ត្រនិងសុខភាព ក្រសួងសុខាភិបាល	រៀងរាល់ ៥ឆ្នាំ	ផ្តោតលើសមាមាត្រនៃការ ជក់ថ្នាំជក់ក្នុងចំណោម ប្រជាជន អាយុ ១៣-១៥ ឆ្នាំ។	ចំនួននៃយុវវ័យដែលជក់ ថ្នាំជក់ក្នុងចំណោមប្រជាជន អាយុ១៣ ដល់ ១៥ឆ្នាំ	ចំនួនសរុបនៃយុវវ័យចាប់ពី អាយុ ១៣ ដល់ ១៥ឆ្នាំ	MOH
៣.c បង្កើនជាបន្ទាន់ ការវិភាជថវិកាលើវិស័យ សុខាភិបាល និងជ្រើស រើសការអភិវឌ្ឍការបណ្តុះ បណ្តាល និងការជួលបុគ្គ លិកផ្នែកសុខាភិបាលនៅ ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។	៣.c.១ ផលធៀបវេជ្ជបណ្ឌិត /គិលានុប្បដ្ឋាក/យិកា/ឆ្មប លើប្រជាជន១ ០០០នាក់	ក្រសួងសុខាភិបាល	ក្រសួងសុខាភិបាល	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនវេជ្ជបណ្ឌិត/គិលានុ ប្បដ្ឋាក/យិកា/ឆ្មប ក្នុង ចំណោមប្រជាជនសរុប	ចំនួនវេជ្ជបណ្ឌិត/គិលានុប្ប ដ្ឋាក/យិកា/ឆ្មប	ចំនួនប្រជាជនសរុប	MOH
គោលដៅទី៤ : ធានាការអប់រំប្រកបដោយ គុណភាព បរិយាបន្ន និងសមធម៌ និងលើកកម្ពស់កាលានុវត្តភាពសិក្សាពេញមួយជីវិតសម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូប								
៤.១ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ ធានាថា កុមារានិងកុមារី ទទួលបានការអប់រំពេញ លេញប្រកបដោយសម ធម៌និងគុណភាព នៅ កម្រិតបឋមសិក្សានិង មធ្យមសិក្សា ដោយមិន មានការបង់ថ្លៃឈ្នួល ដែលនឹងធ្វើឲ្យលទ្ធផល នៃការសិក្សាមានប្រសិទ្ធ ភាព។	៤.១.១ សមាមាត្រនៃកុមារ និងប្រជាជនវ័យក្មេង ដែល បានបញ្ចប់ការសិក្សានៅ ក. នៅថ្នាក់ទី២/៣, ខ. កម្រិត បឋមសិក្សាបឋមភូមិ, គ. នៅ មធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ សម្រេច បានយ៉ាងហោចណាស់កម្រិត ជំនាញអប្បបរមាក្នុងការអាន និងគណិតវិទ្យា							
	៤.១.១.១ អត្រាបញ្ចប់ការ សិក្សានៅបឋមសិក្សា	ក្រសួងអប់រំ យុវ ជននិងកីឡា	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រង ព័ត៌មានក្រសួងអប់រំ យុវជននិងកីឡា	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនសិស្សថ្មីថ្នាក់ទី៦ មិនគិតសិស្សត្រួតថ្នាក់ ធៀបនឹងចំនួនប្រជាជន ដែលមានអាយុ១១ឆ្នាំ	ចំនួនសិស្សថ្មីថ្នាក់ទី៦ មិនគិតសិស្សត្រួតថ្នាក់ នៅឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនប្រជាជនដែលមានអា យុ១១ឆ្នាំ នៅឆ្នាំរាយ ការណ៍	MoEYS
	៤.១.១.២ អត្រាបញ្ចប់ការ សិក្សានៅមធ្យមសិក្សាបឋម ភូមិ	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រង ព័ត៌មានក្រសួងអប់រំ យុវជននិងកីឡា	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនសិស្សថ្មីថ្នាក់ទី៩ មិនគិតសិស្សត្រួតថ្នាក់ ធៀបនឹង ចំនួនប្រជាជន ដែលមានអាយុ១៤ឆ្នាំ	ចំនួនសិស្សថ្មីថ្នាក់ទី៩ មិនគិតសិស្សត្រួតថ្នាក់ នៅឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនប្រជាជនដែលមាន អាយុ១៤ឆ្នាំនៅឆ្នាំរាយ ការណ៍	MoEYS

៤.២ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ ធានាថា កុមារានិងកុមារី គ្រប់រូបនឹងទទួលបាននូវការអភិវឌ្ឍក្នុងភាពជាកុមារតូច ទាំងការថែទាំ និងការអប់រំនៅមត្តេយ្យសិក្សា ប្រកបដោយគុណភាព សម្រាប់ត្រៀមខ្លួនគ្រប់គ្រាន់សិក្សានៅកម្រិតបឋមសិក្សា	៤.២.១ ភាគរយសិស្សថ្នាក់ទី១ បានឆ្លងកាត់កម្មវិធីអប់រំកុមារតូចគ្រប់រូបភាព(បែងចែកតាមភេទ)	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា	នាយកដ្ឋានអប់រំកុមារតូច ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនសិស្សថ្មីថ្នាក់ទី១ ដែលបានឆ្លងកាត់កម្មវិធីអប់រំកុមារតូចគ្រប់រូបភាព ធៀបនឹងចំនួនសិស្សថ្នាក់ទី១ សរុប(បែងចែកតាមភេទ)	ចំនួនសិស្សថ្មីថ្នាក់ទី១ ដែលបានឆ្លងកាត់កម្មវិធីអប់រំកុមារតូចគ្រប់រូបភាព (បែងចែកតាមភេទ)	ចំនួនសិស្សថ្មីចូលរៀនថ្នាក់ទី១ (បែងចែកតាមភេទ)	MoEYS
	៤.២.២ អត្រារួមនៃការសិក្សានៅមត្តេយ្យសិក្សា	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា	នាយកដ្ឋានអប់រំកុមារតូច ក្រសួងអប់រំ យុវជននិងកីឡា	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនសិស្សមត្តេយ្យសិក្សាសរុបក្នុងចំណោមប្រជាជនក្នុងក្រុមអាយុ (ពី០ដល់៥ឆ្នាំ)	ចំនួនសិស្សមត្តេយ្យសិក្សាសរុប នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ប្រជាជនក្នុងក្រុមអាយុ(ពី០ដល់៥ឆ្នាំ) នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	MoEYS
៤.៣ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ ធានាការទទួលបានស្មើភាពគ្នាសម្រាប់បុរសនិងស្ត្រីគ្រប់រូប នូវការបណ្តុះ បណ្តាលបច្ចេកទេសមុខវិជ្ជាជីវៈនិងការសិក្សានៅកម្រិតឧត្តមសិក្សា រួមទាំង សាកលវិទ្យាល័យ។	៤.៣.១ អត្រារួមនៃការសិក្សានៅឧត្តមសិក្សា(អាយុពី១៨ដល់២១ឆ្នាំ) បែងចែកតាមភេទ	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ	នាយកដ្ឋានអប់រំឧត្តមសិក្សា ក្រសួងអប់រំ យុវជននិងកីឡា	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនសិស្សសរុបនៅឧត្តមសិក្សា ក្នុងចំណោមប្រជាជនអាយុពី១៨ដល់២១ឆ្នាំ	ចំនួននិស្សិតនៅឧត្តមសិក្សា នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ប្រជាជនអាយុពី១៨ដល់២១ឆ្នាំ នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	MoEYS
	៤.៣.២ អត្រារួមនៃការសិក្សាក្នុងកម្មវិធីអប់រំបច្ចេកទេសនិងវិជ្ជាជីវៈ (១៥ ដល់ ២៤ឆ្នាំ) បែងចែកតាមភេទ	ក្រសួងអប់រំ យុវជននិងកីឡា	SE/TE/Youth/NFE	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនសិស្សដែលសិក្សាក្នុងកម្មវិធីអប់រំបច្ចេកទេសនិងវិជ្ជាជីវៈ ក្នុងចំណោមចំនួនប្រជាជនក្នុងក្រុមអាយុពី១៥ដល់២៤ឆ្នាំ	ចំនួនសិស្សដែលសិក្សាក្នុងកម្មវិធីអប់រំបច្ចេកទេសនិងវិជ្ជាជីវៈ នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនប្រជាជនក្នុងក្រុមអាយុ (១៥ ដល់ ២៤ឆ្នាំ) នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	MoEYS
៤.៥ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ លុបបាត់កម្លាតយេនឌ័រនៅក្នុងវិស័យអប់រំ និងធានាការទទួលបានភាពស្មើភាពគ្នា ក្នុងការអប់រំគ្រប់កម្រិត និងនៅក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈសម្រាប់ក្រុមជនងាយរងគ្រោះ រួមទាំងក្រុមជនដែលបាត់បង់សមត្ថភាពពលកម្ម ប្រជាជន និងកុមារដែលរស់នៅក្នុងស្ថានភាពងាយរងគ្រោះ។	៤.៥.១ សន្ទស្សន៍យុគភាពយេនឌ័រនៃអត្រារួមនៃការសិក្សានៅមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានក្រសួងអប់រំ យុវជននិងកីឡា អង្កេតប្រជាសាស្ត្រនិងសុខភាព	ប្រចាំឆ្នាំ	អត្រារួមនៃការសិក្សានៅមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ របស់សិស្សស្រី ធៀបនឹងអត្រារួមនៃការសិក្សានៅមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ របស់សិស្សប្រុស	អត្រារួមនៃការសិក្សានៅមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ របស់សិស្សស្រី នៅក្នុងឆ្នាំសិក្សា	អត្រារួមនៃការសិក្សានៅមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ របស់សិស្សប្រុស នៅក្នុងឆ្នាំសិក្សា	MoEYS
	៤.៥.២ សន្ទស្សន៍យុគភាពយេនឌ័រនៃអត្រារួមនៃការសិក្សានៅមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានក្រសួងអប់រំ យុវជននិងកីឡា អង្កេតប្រជាសាស្ត្រនិងសុខភាព	ប្រចាំឆ្នាំ	អត្រារួមនៃការសិក្សានៅមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ របស់សិស្សស្រី ធៀបនឹង អត្រារួមនៃការសិក្សានៅមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ របស់សិស្សប្រុស។	អត្រារួមនៃការសិក្សានៅមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ របស់សិស្សស្រីនៅក្នុងឆ្នាំសិក្សា	អត្រារួមនៃការសិក្សានៅមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ របស់សិស្សប្រុសនៅក្នុងឆ្នាំសិក្សា	MoEYS

៤.៦ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ ធានាថា យុវវ័យគ្រប់រូប និងភាគច្រើននៃប្រជាជនពេញវ័យ ទាំងបុរសនិងស្ត្រី សម្រេចបាននូវលក្ខខណ្ឌអក្ខរភាព	៤.៦.១ អត្រាអក្ខរជនមនុស្សពេញវ័យអាយុ ១៥ឆ្នាំឡើង	ក្រសួងអប់រំ យុវជននិងកីឡា	អង្កេតប្រជាសាស្ត្រនិងសុខភាព	ប្រចាំឆ្នាំ	ភាគរយនៃអក្ខរជនមនុស្សពេញវ័យអាយុពី១៥ឆ្នាំឡើង ក្នុងចំណោមចំនួនសរុបនៃប្រជាជនពេញវ័យអាយុ១៥ឆ្នាំឡើង	ចំនួនអក្ខរជនមនុស្សពេញវ័យ អាយុពី១៥ឆ្នាំឡើងនៅក្នុងឆ្នាំ	ចំនួនសរុបនៃប្រជាជនពេញវ័យ អាយុ ១៥ឆ្នាំឡើង នៅក្នុងឆ្នាំ	MoEYS
៤.a កសាងនិងធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងសម្ភារៈបរិក្ខារអប់រំ ដែលធ្វើឲ្យមានភាពប្រែប្រួលដល់កុមារអ្នកបាត់បង់សមត្ថភាពពលកម្មនិងយេនឌ័រ និងផ្តល់នូវសុវត្ថិភាព គ្មានអំពើហិង្សា មានបរិស្ថាននៃការសិក្សាប្រកបដោយ បរិយាបន្ននិងមានប្រសិទ្ធភាពសម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូប។	៤.a.១ សមាមាត្រនៃសាលាមត្តេយ្យសិក្សា សាលាបឋមសិក្សា និង សាលាមធ្យមសិក្សា ដែលមានឧបករណ៍ទឹកស្អាតសម្រាប់បរិភោគ	ក្រសួងអប់រំ យុវជននិងកីឡា ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនសាលាមត្តេយ្យសិក្សា សាលាបឋមសិក្សា និង សាលាមធ្យមសិក្សា ដែលមានប្រភពទឹកស្អាតបរិភោគ ឬមានប្រភពទឹកស្អាតជិត ដែលអាចប្រើប្រាស់បាន នៅក្នុងពេលសិក្សា ធៀបនឹង ចំនួនសាលាមត្តេយ្យសិក្សាសរុប	ចំនួនសាលាមត្តេយ្យសិក្សា សាលាបឋមសិក្សា និង សាលាមធ្យមសិក្សា ដែលមានប្រភពទឹកស្អាតបរិភោគ ឬមានប្រភពទឹកស្អាតជិត ដែលអាចប្រើប្រាស់បាននៅក្នុងពេលសិក្សា	ចំនួនសាលាមត្តេយ្យសិក្សា សាលាបឋមសិក្សា និង សាលាមធ្យមសិក្សា សរុប	MoEYS, and MRD
	៤.a.២ សមាមាត្រនៃសាលាមត្តេយ្យសិក្សា បឋមសិក្សា និងមធ្យមសិក្សា ដែលមានបង្គន់ អនាម័យប្រើប្រាស់	ក្រសួងអប់រំ យុវជននិងកីឡាក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានក្រសួងអប់រំ យុវជននិងកីឡា	ប្រចាំឆ្នាំ	សមាមាត្រនៃសាលាមតេយ្យសិក្សា បឋមសិក្សា និងមធ្យមសិក្សា ដែលមានបង្គន់អនាម័យប្រើប្រាស់ (និងមានទឹកសម្រាប់សិស្សប្រុសនិងសិស្សស្រី) ឬមានបង្គន់អនាម័យនៅជិតអាចប្រើប្រាស់បាននៅក្នុងពេលសិក្សា ធៀបនឹងចំនួនសាលាបឋមសិក្សា សរុប	ចំនួនសាលាមតេយ្យសិក្សា បឋមសិក្សា និងមធ្យមសិក្សា ដែលមាន បង្គន់ អនាម័យប្រើប្រាស់ (និងមានទឹកសម្រាប់សិស្សប្រុសនិងសិស្សស្រី) ឬមានបង្គន់អនាម័យនៅជិតអាចប្រើប្រាស់បាននៅក្នុងពេលសិក្សា នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនសាលាមតេយ្យសិក្សា បឋមសិក្សា និងមធ្យមសិក្សា សរុប នៅក្នុងឆ្នាំ	MoEYS, and MRD
	៤.a.៣ ភាគរយនៃសាលាបឋមសិក្សា និងមធ្យមសិក្សា ដែលមានជម្រាលសម្រាប់សិស្សពិការ	ក្រសួងអប់រំ យុវជននិងកីឡា	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានក្រសួងអប់រំ យុវជននិងកីឡា	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនសាលារៀនដែលមានជម្រាលសម្រាប់សិស្សពិការក្នុងចំណោមចំនួនសាលារៀនសរុប	ចំនួនសាលារៀនដែលមានជម្រាលសម្រាប់សិស្សពិការ	ចំនួនសាលារៀនសរុបគ្រប់កម្រិតថ្នាក់	MoEYS, and MRD

៤.c ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ បង្កើនឲ្យបានច្រើនការផ្គត់ផ្គង់គ្រូបង្រៀនដែលមានគុណភាព រួមទាំងតាមរយៈកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិសម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀននៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។	៤.c.១ ភាគរយគ្រូបង្រៀននៅមត្តេយ្យសិក្សា បឋមសិក្សា មធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ និងមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ ដែលបានឆ្លងកាត់ការបណ្តុះបណ្តាលនិងវិក្រឹតការ	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា	TTD, NIE, PerD, EMIS	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនគ្រូបង្រៀនតាមភូមិសិក្សា (មត្តេយ្យសិក្សា បឋមសិក្សាមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិនិងទុតិយភូមិ) ដែលបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលនិងវិក្រឹត្យការក្នុងចំណោមចំនួនគ្រូបង្រៀនសរុប តាមភូមិសិក្សា(មត្តេយ្យសិក្សា បឋមសិក្សា មធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ និងទុតិយភូមិមធ្យមសិក្សា	ចំនួនគ្រូបង្រៀននៅតាមភូមិសិក្សា(មត្តេយ្យសិក្សា បឋមសិក្សាមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ និងមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ) ដែលបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាល និងវិក្រឹតការ ត្រឹមឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនគ្រូបង្រៀនសរុបនៅតាមកម្រិត មត្តេយ្យសិក្សា បឋមសិក្សា មធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ និងមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ នៅក្នុងឆ្នាំ	MoEYS
	៤.c.២ ភាគរយគ្រូមត្តេយ្យសិក្សាដែលមានគុណវុឌ្ឍិស្របតាមស្តង់ដាជាតិ	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា	PerD, EMIS, TTD, NIE, TPAP	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនគ្រូមត្តេយ្យសិក្សាដែលមានគុណវុឌ្ឍិស្របតាមស្តង់ដាធៀបនឹងចំនួនគ្រូមត្តេយ្យសរុបតាមកម្រិតសិក្សា	ចំនួនគ្រូមត្តេយ្យសិក្សាដែលមានគុណវុឌ្ឍិស្របតាមស្តង់ដាកម្រិតសិក្សា	ចំនួនគ្រូសរុបនៅមត្តេយ្យសិក្សា	MoEYS
	៤.c.៣ ភាគរយគ្រូបឋមសិក្សាដែលមានគុណវុឌ្ឍិស្របតាមស្តង់ដាជាតិ	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា	PerD, EMIS, TTD, NIE, TPAP	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនគ្រូបឋមសិក្សាដែលមានគុណវុឌ្ឍិស្របតាមស្តង់ដាជាតិ ក្នុងចំណោមចំនួនគ្រូបឋមសិក្សាសរុប	ចំនួនគ្រូបឋមសិក្សាដែលមានគុណវុឌ្ឍិស្របតាមស្តង់ដាជាតិ	ចំនួនគ្រូសរុបនៅបឋមសិក្សា	MoEYS
	៤.c.៤ ភាគរយគ្រូមធ្យមសិក្សាដែលមានគុណវុឌ្ឍិស្របតាមស្តង់ដាជាតិ	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា	PerD, EMIS, TTD, NIE, TPAP	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនគ្រូមធ្យមសិក្សាដែលមានគុណវុឌ្ឍិស្របតាមស្តង់ដាជាតិ ក្នុងចំណោមចំនួនគ្រូមធ្យមសិក្សាសរុប	ចំនួនគ្រូមធ្យមសិក្សាដែលមានគុណវុឌ្ឍិស្របតាមស្តង់ដាជាតិ	ចំនួនគ្រូសរុបនៅមធ្យមសិក្សា	MoEYS
	៤.c.៥ ភាគរយគ្រូបង្រៀនដែលបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលវិក្រឹតការ	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា	TTD, PerD, TPAP, NIE	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនគ្រូបង្រៀនដែលបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលវិក្រឹតការ ក្នុងចំណោមគ្រូបង្រៀនសរុប	ចំនួនគ្រូបង្រៀនដែលបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលវិក្រឹតការ	ចំនួនគ្រូបង្រៀនសរុបនៅគ្រប់កម្រិតសិក្សា	MoEYS

គោលដៅទី៥ : សម្រេចឲ្យបានសមភាពយេនឌ័រនិងពង្រឹងភាពអង់អាចរបស់ស្ត្រីនិងកុមារីគ្រប់រូប								
៥.១ បញ្ចប់រាល់ទម្រង់នៃការរើសអើងប្រឆាំងនឹងស្ត្រីនិងកុមារី នៅគ្រប់ទីកន្លែង។	៥.១.១. ចំនួនច្បាប់គោលនយោបាយផែនការនិងក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត សម្រាប់លើកកម្ពស់ការអនុវត្តនិងតាមដានត្រួតពិនិត្យការលើកកម្ពស់សមភាពយេនឌ័រនិងការមិនរើសអើងភេទ	សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីស្ត្រី ក្រសួងកិច្ចនារី	ទិន្នន័យរដ្ឋបាល ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីស្ត្រី ក្រសួងកិច្ចនារី	រៀងរាល់៥ឆ្នាំ	ចំនួន ច្បាប់គោលនយោបាយផែនការជាតិនិងក្របខណ្ឌគតិយុត្តិគិតត្រឹមឆ្នាំរាយការណ៍ សម្រាប់លើកកម្ពស់សមភាពយេនឌ័រនិងទប់ស្កាត់ការរើសអើងប្រឆាំងនារីភេទនិងក្មេងស្រី	ចំនួនច្បាប់គោលនយោបាយផែនការនិងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តិ គិតត្រឹមឆ្នាំរាយការណ៍ សម្រាប់លើកកម្ពស់ការអនុវត្តនិងតាមដានត្រួត ពិនិត្យសមភាពយេនឌ័រនិងការមិនរើសអើងភេទ ដែលបានរៀបចំនិងអនុវត្ត ក្នុងប្រទេសកម្ពុជាត្រឹមឆ្នាំរាយការណ៍		**MOWA**
៥.២ លុបបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃអំពើហិង្សាលើស្ត្រីនិងកុមារី នៅទីសាធារណៈនិងទីកន្លែងឯកជននានា រួមទាំងការជួញដូរ ការធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទនិងអាជីវកម្មផ្សេងទៀត។	៥.២.១ សមាមាត្ររបស់ស្ត្រីនិងក្មេងស្រី ដែលមានអាយុ ១៥ឆ្នាំឡើង ដែលធ្លាប់ទទួលរងនូវអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ផ្លូវភេទ ឬផ្លូវចិត្ត ពីដៃគូបច្ចុប្បន្ន ឬអតីត ក្នុងរយៈពេល១២ខែចុងក្រោយ បែងចែកតាមទម្រង់នៃអំពើហិង្សា និងតាមអាយុ។	ក្រសួងកិច្ចនារី ក្រុមការងារបច្ចេកទេសអំពើហិង្សាលើយេនឌ័រ	អង្កេតពីប្រជាសាស្ត្រនិងសុខភាព (CDHS)	រៀងរាល់៥ឆ្នាំ	ចំនួនស្ត្រីនិងក្មេងស្រីដែលមានអាយុ ១៥ឆ្នាំឡើង ដែលធ្លាប់ទទួលរងនូវអំ ពើហិង្សាលើរាងកាយ ផ្លូវភេទ ឬផ្លូវចិត្តពីដៃគូបច្ចុប្បន្ន ឬអតីត ក្នុងរយៈពេល១២ខែចុងក្រោយធៀបនឹង ចំនួនសរុបនៃស្ត្រីនិងក្មេងស្រីដែលមានអាយុ១៥ឆ្នាំឡើង	ចំនួនស្ត្រីនិងក្មេងស្រី អាយុ ១៥ឆ្នាំឡើង ដែលធ្លាប់ទទួលរងនូវអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ពីដៃគូបច្ចុប្បន្ន ឬអតីត ក្នុងរយៈពេល១២ខែចុងក្រោយ	ចំនួនសរុបនៃស្ត្រីនិងក្មេងស្រីដែលមានអាយុ ១៥ឆ្នាំឡើង	**MOWA**
	៥.២.២ សមាមាត្ររបស់ស្ត្រី និង ក្មេងស្រី ដែលមានអាយុ ១៥ឆ្នាំឡើង ដែលធ្លាប់ទទួលរងនូវអំពើហិង្សាលើ ផ្លូវភេទ ពីអ្នកមិនមែនជាដៃគូក្នុងរយៈពេល១២ខែ ចុងក្រោយ បែងចែកតាមតាមអាយុ។	សមាជិកក្រុមការងារបច្ចេកទេសចម្រុះវិស័យយេនឌ័រ ក្រសួងកិច្ចនារី	អង្កេតពីប្រជាសាស្ត្រនិងសុខភាពកម្ពុជា	រៀងរាល់៥ឆ្នាំ	ចំនួនស្ត្រីនិងក្មេងស្រី ដែលមានអាយុ១៥ឆ្នាំឡើង ដែលធ្លាប់ទទួលរងនូវអំពើហិង្សាលើផ្លូវភេទ ពីអ្នកមិនមែនជាដៃគូក្នុងរយៈពេល ១២ខែចុងក្រោយ ក្នុងចំណោមចំនួនសរុបនៃស្ត្រីនិងក្មេងស្រី ដែលមានអាយុ ១៥ឆ្នាំឡើង	ចំនួនស្ត្រីនិងក្មេងស្រី អាយុ ១៥ឆ្នាំឡើង ដែលធ្លាប់ទទួលរងនូវអំពើហិង្សាលើផ្លូវភេទ ពីពីអ្នកមិនមែនជាដៃគូ ក្នុងរយៈពេល១២ខែចុងក្រោយ	ចំនួនសរុបនៃស្ត្រីនិងក្មេងស្រីដែលមានអាយុ ១៥ឆ្នាំឡើង	**MOWA**
៥.៣ លុបបំបាត់រាល់ទង្វើដែលមានគ្រោះថ្នាក់ដូចជាការបង្ខំកុមារឲ្យរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងការធ្វើឲ្យមានរបួសស្នាមប្រដាប់បន្តពូជ។	៥.៣.១ សមាមាត្ររបស់ស្ត្រីអាយុពី២០ដល់២៤ឆ្នាំដែលបានរៀបការឬរស់នៅជាមួយគ្នាមុនអាយុ១៨ឆ្នាំ .	ក្រសួងកិច្ចការនារី ក្រសួងផែនការ	អង្កេតពីប្រជាសាស្ត្រនិងសុខភាពកម្ពុជា	រៀងរាល់៥ឆ្នាំ	ចំនួនស្ត្រីអាយុពី២០ដល់២៤ឆ្នាំដែលបានរៀបការឬរស់នៅជាមួយគ្នាមុនអាយុ១៨ឆ្នាំក្នុងចំណោមស្ត្រីអាយុ២០-២៤ឆ្នាំសរុប	ចំនួនស្ត្រីអាយុ២០-២៤ឆ្នាំដែលបានរៀបការឬរស់នៅជាមួយគ្នាមុនអាយុ១៨ឆ្នាំនៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនសរុបនៃ ស្ត្រីអាយុពី២០ដល់២៤ឆ្នាំ នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	**MOWA**

៥.៤. ទទួលស្គាល់និងផ្តល់តម្លៃដល់ការងារផ្ទះដែលមិនទទួលកម្រៃ តាមរយៈការផ្តល់សេវាសាធារណៈ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងគោលនយោបាយគាំពារសង្គម និងលើកកម្ពស់ការរួមចំណែកទទួលខុសត្រូវឲ្យបានសមរម្យ នៅក្នុងសង្គមគ្រួសារនិងសង្គមជាតិ។	៥.៤.១ ចំនួនវិធានការផ្លូវច្បាប់ និងគោលនយោបាយដែលដោះស្រាយនិងទទួលស្គាល់នូវតុល្យភាពជីវិតនិងការងារ (ការងារផ្ទះនិងការងារថែទាំដែលមិនមានកម្រៃ) និង លើកកម្ពស់ការទទួលបាន កាន់តែច្រើននូវការងារ សមរម្យសម្រាប់ស្ត្រី	ក្រសួងកិច្ចនារី ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ	ទិន្នន័យរដ្ឋបាល	រៀងរាល់៥ឆ្នាំ	ច្បាប់និងគោលនយោបាយដើម្បីដោះស្រាយតុល្យភាពជីវិត និងការងារផ្ទះ និងការងារថែទាំដែលមិនមានកម្រៃ និងការងារ សមរម្យ (ដូចជាការសម្រាកមាតុភាព/បិតាភាព ការសម្រាកថែទាំគ្រួសារ ការផ្តល់កម្រៃស្មើគ្នាសម្រាប់ការងារស្មើគ្នា ការរៀបចំកន្លែងថែទាំ កុមារនៅកន្លែងធ្វើការ គោលនយោបាយ កន្លែងការងារប្រកបដោយមេត្រីភាព ការរៀបចំការងារដែលមាន ភាពបត់បែន ជាដើម)	ចំនួនច្បាប់ និងគោល នយោបាយដែលមាន ដើម្បី ដោះស្រាយតុល្យភាពជីវិត និងការងារ ការងារផ្ទះ និងការងារថែទាំដែលមិនមានកម្រៃ និងការងារ សមរម្យ (ដូចជាការសម្រាកមាតុភាព/បិតាភាព ការសម្រាកថែទាំគ្រួសារ ការផ្តល់កម្រៃស្មើគ្នាសម្រាប់ការងារស្មើគ្នា ការរៀបចំកន្លែងថែទាំកុមារនៅកន្លែងធ្វើការ គោលនយោបាយ កន្លែងការងារប្រកបដោយ មេត្រីភាព ការរៀបចំការងារដែលមានភាពបត់បែន ជាដើម)		MOWA
៥.៥ ធានាការចូលរួមពេញលេញនិងមានប្រសិទ្ធភាពរបស់ស្ត្រី និងមានឱកាសដូចគ្នាក្នុងភាពជាអ្នកដឹកនាំនៅគ្រប់កម្រិតនៃការធ្វើសេចក្តីសម្រេចក្នុងវិស័យនយោបាយ សេដ្ឋកិច្ច និងជីវិតជាសាធារណៈ	៥.៥.១ សមាមាត្រអាសនៈរបស់ស្ត្រីនៅក្នុងស្ថាប័ននីតិប្បញ្ញត្តិ	ក្រសួងកិច្ចនារី ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីស្ត្រី	ទិន្នន័យរដ្ឋបាល	រៀងរាល់៥ឆ្នាំ	គឺជាចំនួនអាសនៈស្ត្រីនៅក្នុងសភាជាតិនិងព្រឹទ្ធសភា ដែលបង្ហាញជាភាគរយធៀបនឹងចំនួនអាសនៈសរុបក្នុងសភាជាតិនិងព្រឹទ្ធសភានៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនអាសនៈស្ត្រីនៅក្នុងសភាជាតិនិងព្រឹទ្ធសភា នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនអាសនៈសរុបនៅក្នុងសភាជាតិនិងព្រឹទ្ធសភា នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	MOWA
	៥.៥.២ សមាមាត្រស្ត្រីជារដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ និងអនុរដ្ឋលេខាធិការ	ក្រសួងកិច្ចនារី ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីស្ត្រី	ទិន្នន័យរដ្ឋបាល	រៀងរាល់៥ឆ្នាំ	ចំនួនស្ត្រីដែលជារដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ និងអនុរដ្ឋលេខាធិការ នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍ ដែលបង្ហាញជាភាគរយធៀបនឹងចំនួនរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ និងអនុរដ្ឋលេខាធិការ សរុប	ចំនួនស្ត្រីដែលជារដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ និងអនុរដ្ឋលេខាធិការ នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ និងអនុរដ្ឋលេខាធិការ សរុប នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	MOWA
	៥.៥.៣ សមាមាត្រនៃស្ត្រីជាសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់	ក្រសួងកិច្ចការនារី/ គណៈកម្មាធិការជាតិតាមបែបប្រជាធិបតេយ្យនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ	គណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំការបោះឆ្នោត	រៀងរាល់៥ឆ្នាំ	ចំនួនស្ត្រីដែលជាសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា ឃុំ សង្កាត់ ដែលបង្ហាញជាភាគរយនៃចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់សរុប	ចំនួនស្ត្រីដែលជាសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា ឃុំ សង្កាត់ នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា ឃុំ សង្កាត់ នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	MOWA

៥.៦ ធានាការទទួលបានសុខភាពផ្លូវភេទនិងសុខភាពបន្តពូជ និងសិទ្ធិបន្តពូជជាសកលដូចបានឯកភាពដោយផ្អែកលើកម្មវិធីសកម្មភាពរបស់សន្និសីទអន្តរជាតិស្តីពីប្រជាជននិងការអភិវឌ្ឍ និងផែនការសកម្មភាពទីក្រុងប៉េកាំង និងឯកសារពាក់ព័ន្ធនានា	៥.៦.១ សមាមាត្រនៃស្ត្រីអាយុពី១៥ដល់៤៩ឆ្នាំ ដែលបានរាយការណ៍ពីសម្រេចចិត្តដោយខ្លួនឯងពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការប្រើប្រាស់មធ្យោបាយពន្យារកំណើត និងការថែទាំសុខភាពបន្តពូជ។	ក្រសួងកិច្ចនារី ក្រសួងសុខាភិបាល	អង្កេតប្រជាសាស្ត្រនិងសុខភាពកម្ពុជា	រៀងរាល់៥ឆ្នាំ	ចំនួនស្ត្រីអាយុពី១៥ដល់៤៩ឆ្នាំ នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍ ដែលសម្រេចចិត្តដោយខ្លួនឯងពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការប្រើប្រាស់មធ្យោបាយពន្យារកំណើត និងការថែទាំសុខភាពបន្តពូជ ដែលបង្ហាញជាភាគរយធៀបនឹងចំនួនសរុបនៃស្ត្រីអាយុពី១៥ដល់៤៩ឆ្នាំ (រៀបការឬមានដៃគូ) ដែលប្រើប្រាស់មធ្យោបាយពន្យារកំណើត និងការថែទាំសុខភាពបន្តពូជ	ចំនួនស្ត្រីអាយុពី១៥ដល់៤៩ឆ្នាំ (មានដៃគូឬរៀបការ) នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍ ដែលសម្រេចចិត្តដោយខ្លួនឯងពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការប្រើប្រាស់មធ្យោបាយពន្យារកំណើត និងការថែទាំសុខភាពបន្តពូជ	ចំនួនសរុបនៃស្ត្រីអាយុពី១៥ ដល់ ៤៩ឆ្នាំ (មានដៃគូឬរៀបការ) នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	**MOWA**
	៥.៦.២ ចំនួនច្បាប់ គោលនយោបាយផែនការនិងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលធានាឲ្យស្ត្រីគ្រប់រូបមានលទ្ធភាពទទួលបានព័ត៌មានការអប់រំនិងសេវាសុខភាពបន្តពូជ និងសុខភាពផ្លូវភេទ។	ក្រសួងកិច្ចនារី ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	ទិន្នន័យរដ្ឋបាល	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនច្បាប់ គោលនយោបាយផែនការនិងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តទាំងអស់ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងត្រឹមឆ្នាំរាយការណ៍សម្រាប់ធានាឲ្យស្ត្រីគ្រប់រូបមានលទ្ធភាពទទួលបានព័ត៌មានការអប់រំនិងសេវាសុខភាពបន្តពូជ និងសុខភាពផ្លូវភេទ	ចំនួនច្បាប់ គោលនយោបាយផែនការនិងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តទាំងអស់ដែលបានរៀបចំត្រឹមឆ្នាំបច្ចុប្បន្ន សម្រាប់ធានាឲ្យស្ត្រីគ្រប់រូបមានលទ្ធភាពទទួលបានព័ត៌មានការអប់រំនិងសេវាសុខភាពបន្តពូជ និងសុខភាពផ្លូវភេទ		**MOWA**
៥.C អនុម័តនិងពង្រឹងគោលនយោបាយនិងបទដ្ឋានគតិយុត្តនានាសម្រាប់លើកកម្ពស់សមភាពយេនឌ័រ និងបង្កើនភាពអង់អាចដល់ស្ត្រីនិងកុមារី នៅគ្រប់កម្រិត។	៥.c.១. ចំនួននៃក្រសួងស្ថាប័ន ដែល មានប្រព័ន្ធតាមដាន និង វិភាជថវិកា សម្រាប់លើកកម្ពស់សមភាពយេនឌ័រនិងការពង្រឹងភាពអង់អាចដល់ ស្ត្រី	ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីស្ត្រី ក្រសួងកិច្ចនារី	រដ្ឋបាល	ប្រចាំឆ្នាំ	ក្រសួងស្ថាប័ន ដែលមានប្រព័ន្ធតាមដាន និង វិភាជថវិកា សម្រាប់លើក កម្ពស់សមភាពយេនឌ័រនិង ការពង្រឹងភាពអង់អាចដល់ស្ត្រី	ចំនួនក្រសួងស្ថាប័ន ដែល មានប្រព័ន្ធតាមដាន និងវិភាជថវិកា សម្រាប់លើកកម្ពស់សមភាពយេនឌ័រនិងការពង្រឹងភាពអង់អាចដល់ស្ត្រី		**MOWA** MCS
	៥.c.២ ចំនួនក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលបានអនុវត្តផែនការយុទ្ធសាស្ត្របញ្ជ្រាបយេនឌ័រ	ក្រសួងកិច្ចនារី ក្រសួងមុខងារសាធារណៈ	រដ្ឋបាល	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលបានរៀបចំ និងអនុវត្ត ផែនការយុទ្ធសាស្ត្របញ្ជ្រាបយេនឌ័រគិតត្រឹមឆ្នាំបច្ចុប្បន្ន	ចំនួនក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលបានរៀបចំ និងអនុវត្ត ផែនការយុទ្ធសាស្ត្របញ្ជ្រាបយេនឌ័រ គិតត្រឹមឆ្នាំបច្ចុប្បន្ន		**MOWA** MCS

គោលដៅទី៦៖ ធានាឲ្យមានទឹកនិងអនាម័យ និងការគ្រប់គ្រងទឹកនិងអនាម័យប្រកបដោយចីរភាព សម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូប								
៦.១ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ សម្រេចនូវការទទួលបានសាកលកម្មនិងសមធម៌ នូវទឹកបរិភោគដែលមានសុវត្ថិភាពនិងតម្លៃសមរម្យ សម្រាប់ប្រជាជនទាំងអស់។	៦.១.១ សមាមាត្រនៃប្រជាជនកម្ពុជារស់នៅក្នុងតំបន់ទីប្រជុំជនដែលទទួលបានការប្រើប្រាស់សេវាផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្អាតប្រកបដោយសុវត្ថិភាព	ក្រសួងឧស្សាហកម្មនិងសិប្បកម្ម	ទិន្នន័យរដ្ឋបាលក្រសួងឧស្សាហកម្មនិងសិប្បកម្ម	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនប្រជាជនកម្ពុជារស់នៅក្នុងតំបន់ទីប្រជុំជនដែលទទួលបានការប្រើប្រាស់សេវាផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្អាតប្រកបដោយសុវត្ថិភាពគិតជាភាគរយធៀបនឹងចំនួនប្រជាជនកម្ពុជាសរុបក្នុងតំបន់ទីប្រជុំជន	ចំនួនប្រជាជនកម្ពុជារស់នៅក្នុងតំបន់ទីប្រជុំជនដែលទទួលបានការប្រើប្រាស់សេវាផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្អាតប្រកបដោយសុវត្ថិភាព ក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនប្រជាជនកម្ពុជាសរុបក្នុងតំបន់ទីប្រជុំជន សរុបនៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍។	MIH
	៦.១.២ សមាមាត្រនៃប្រជាជននៅតំបន់ជនបទដែលប្រើប្រាស់សេវាផ្គត់ផ្គង់ទឹកបរិភោគដោយសុវត្ថិភាព	ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ	អង្កេតសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ចកម្ពុជា ជំរឿនទូទៅនៃប្រជាជនកម្ពុជា អង្កេតចន្លោះជំរឿន	រៀងរាល់៥ឆ្នាំ	ចំនួនប្រជាជននៅតំបន់ជនបទដែលប្រើប្រាស់សេវាផ្គត់ផ្គង់ទឹកបរិភោគដោយសុវត្ថិភាព ធៀបនឹងចំនួនសរុបនៃប្រជាជនដែលរស់នៅតំបន់ជនបទ	ចំនួនប្រជាជននៅតំបន់ជនបទ ដែលប្រើប្រាស់សេវាផ្គត់ផ្គង់ទឹកបរិភោគដោយសុវត្ថិភាពក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនប្រជាជនសរុបដែលរស់នៅតំបន់ជនបទ ក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	**MRD**
៦.២ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ សម្រេចនូវការទទួលបានគ្រប់គ្រាន់និងសមធម៌នូវអនាម័យ សម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូប និងបញ្ចប់ការបន្ទោរបង់នៅក្រៅបង្គន់ ផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើតម្រូវការរបស់ស្ត្រីនិងកុមារី និងប្រជាជនដែលរស់នៅក្នុងស្ថានភាពងាយរងគ្រោះ។	៦.២.១ សមាមាត្រនៃប្រជាជននៅតំបន់ជនបទ ដែលប្រើប្រាស់សេវាគ្រប់គ្រងសេវាអនាម័យ រួមទាំង ឧបករណ៍លាងសម្អាតដៃ ទឹក និងសាប៊ូ	ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ	អង្កេតសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ចកម្ពុជា ជំរឿនទូទៅនៃប្រជាជនកម្ពុជា អង្កេតចន្លោះជំរឿន អង្កេត KAP	រៀងរាល់ឆ្នាំ	ផ្អែកលើនិយមន័យសាកល សមាមាត្រប្រជាជននៅតំបន់ជនបទ ដែលប្រើប្រាស់សេវាគ្រង់គ្រងអនាម័យ នៅកម្រិតគ្រួសារសំដៅ៖ ប្រើប្រាស់ការតាមដានត្រួតពិនិត្យរបស់ គ.អ.ស. ដូចជា បង្គន់ចាក់ទឹក ឬបើកបង្ហូរទឹកតភ្ជាប់ទៅលូ មានអាងស្តុករណ្តៅ មានរណ្តៅផែនបង្គន់ ដែលមិនប្រើប្រាស់រួមជាមួយគ្រួសារផ្សេង ហើយកន្លែង ឧបករណ៍លាងសម្អាតដៃ រៀបចំនៅខាងក្នុងឬខាងក្រៅ	ចំនួនប្រជាជន នៅតំបន់ជនបទ ដែលប្រើប្រាស់សេវាគ្រង់គ្រងអនាម័យ រួមទាំង ឧបករណ៍លាងសម្អាតដៃ ទឹក និងសាប៊ូ គិតត្រឹមឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនប្រជាជនសរុបដែលរស់នៅតំបន់ជនបទ	**MRD**

៦.៣ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ ធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងគុណភាពទឹក ដោយកាត់បន្ថយការបំពុល លុបបំបាត់ការបោះបង់សម្រាមនិងកាត់បន្ថយឲ្យនៅកម្រិតទាបបំផុតនៃការបោះបង់ចោលសម្ភារៈនិងសារធាតុជាតិគីមីដែលមានគ្រោះថ្នាក់ កាត់បន្ថយឲ្យនៅពាក់កណ្តាលសមាមាត្រនៃសំណល់រាវដែលមិនបានសម្អាត និងបង្កើនឲ្យបានច្រើនវត្ថុធាតុដើមកកើតឡើងវិញ និងការប្រើប្រាស់ឡើងវិញប្រកបដោយសុវត្ថិភាពជាសកល។	៦.៣.១ សមាមាត្រនៃសំណល់រាវដែលបានសម្អាតប្រកបដោយសុវត្ថិភាព។	ក្រសួងបរិស្ថាន ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ	ក្រសួងបរិស្ថាន ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ រដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន	ប្រចាំឆ្នាំ	បរិមាណសំណល់រាវដែលបានសម្អាតប្រកបដោយសុវត្ថិភាព ធៀបនឹងសំណល់រាវទាំងអស់	បរិមាណសំណល់រាវដែលបានសម្អាតប្រកបដោយសុវត្ថិភាព	បរិមាណសំណល់រាវទាំងអស់	**MOE**
៦.៤ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ បង្កើនឲ្យបានច្រើននូវប្រសិទ្ធភាពនៃទឹកដែលប្រើប្រាស់នៅគ្រប់វិស័យ និងធានានូវការបូមនិងផ្គត់ផ្គង់ទឹកសាប ដើម្បីដោះស្រាយការខ្វះខាតទឹក និងកាត់បន្ថយឲ្យបានច្រើននូវចំនួនប្រជាជនដែលរងគ្រោះដោយសារការខ្វះខាតទឹក។	៦.៤.១ ត្រឹមឆ្នាំ២០២៥ ប្រជាជនកម្ពុជាគ្រប់រូបនៅទីប្រជុំជនទទួលបានទឹកស្អាតប្រើប្រាស់ប្រកបដោយចីរភាព គុណភាពល្អ និងតម្លៃសមរម្យ	ក្រសួងឧស្សាហកម្មនិងសិប្បកម្ម	ទិន្នន័យរដ្ឋបាលក្រសួងឧស្សាហកម្មនិងសិប្បកម្ម	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនប្រជាជនកម្ពុជានៅតំបន់ទីប្រជុំជនដែលទទួលបានទឹកស្អាតប្រើប្រាស់ប្រកបដោយចីរភាព គុណភាពល្អ និងតម្លៃសមរម្យ ក្នុងចំណោមប្រជាជនកម្ពុជានៅតំបន់ទីប្រជុំជន។	ចំនួនប្រជាជនកម្ពុជានៅតំបន់ទីប្រជុំជនទទួលបានទឹកស្អាតប្រើប្រាស់ប្រកបដោយចីរភាពគុណភាពល្អនិងតម្លៃសមរម្យ នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនប្រជាជនកម្ពុជាសរុបនៅតំបន់ទីប្រជុំជន។	MIH

៦.a ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ ពង្រីកកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ និងគាំទ្រការកសាងសមត្ថភាពដល់បណ្តាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍ ក្នុងកម្មវិធីនិងសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងទឹកនិងអនាម័យ រួមទាំងបច្ចេកវិជ្ជា ប្រមូលទឹក បន្សាបទឹកប្រៃប្រសិទ្ធភាពទឹក សម្អាតសំណល់រាវ កែច្នៃ និងប្រើប្រាស់ឡើងវិញ។	៦.a.១ ទំហំហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងទឹកស្អាតនិងអនាម័យ ដែលជាផ្នែកនៃផែនការចំណាយសម្របសម្រួលដោយរដ្ឋាភិបាលធៀបនឹង ផ.ស.ស.	គណៈកម្មាធិការនីតិ-សម្បទានិងអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា/ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា	ទិន្នន័យមូលដ្ឋានស្តីពីជំនួយអភិវឌ្ឍន៍ផ្លូវការដល់កម្ពុជា	ប្រចាំឆ្នាំ	ទំហំហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងទឹកស្អាតនិងអនាម័យនៅក្នុងឆ្នាំនីមួយៗ ធៀបនឹងផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប (ផ.ស.ស.) ប្រចាំឆ្នាំ	ទំហំហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងទឹកស្អាតនិងអនាម័យ នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប (ផ.ស.ស.)នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	CDC/CRDB
គោលដៅទី៧ : ធានាឲ្យទទួលបានថាមពលដែលមានលក្ខណៈបច្ចេកទេសទំនើប ប្រកបដោយចីរភាព អាចជឿជាក់បាន និងមានតម្លៃសមរម្យ សម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូប								
៧.១ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ ធានាការទទួលបានជាសាកលនូវសេវាថាមពលទំនើប អាចទុកចិត្តបាន និងតម្លៃសមរម្យ	៧.១.១ សមាមាត្រនៃប្រជាជនដែលទទួលបានអគ្គិសនីប្រើប្រាស់។	ក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល	ទិន្នន័យរដ្ឋបាលក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល ក្រសួងផែនការ វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនប្រជាជនកម្ពុជាដែលទទួលបានអគ្គិសនីប្រើប្រាស់ធៀបនឹងចំនួនប្រជាជនសរុប	ចំនួនប្រជាជនសរុប ដែលទទួលបានអគ្គិសនីប្រើប្រាស់ គិតត្រឹមឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនប្រជាជនកម្ពុជាសរុបនៅក្នុងឆ្នាំ	MME
	៧.១.២ សមាមាត្រនៃប្រជាជនដែលពឹងផ្អែកជាចម្បងលើបច្ចេកវិទ្យានិងឥន្ទនៈស្អាត	ក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល	ទិន្នន័យរដ្ឋបាលក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល ក្រសួងផែនការ វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ	ប្រចាំឆ្នាំ	ផលធៀបនៃចំនួនប្រជាជនកម្ពុជាដែលពឹងផ្អែកជាចម្បងលើបច្ចេកវិទ្យានិងឥន្ទនៈស្អាត នឹងចំនួនប្រជាជនសរុប។	ចំនួនប្រជាជនដែលពឹងផ្អែកជាចម្បងលើបច្ចេកវិទ្យា និងឥន្ទនៈស្អាត គិតត្រឹមឆ្នាំដែលរាយការណ៍	ចំនួនប្រជាជនកម្ពុជាសរុបនៅក្នុងឆ្នាំ	MME
៧.២ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ បង្កើនចំណែកនៃថាមពលកកើតឡើងវិញក្នុងថាមពលចម្រុះជាសាកល	៧.២.១ សមាមាត្រនៃថាមពលកកើតឡើងវិញក្នុងថាមពលដែលប្រើប្រាស់សរុប	ក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល	ទិន្នន័យរដ្ឋបាលក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល	ប្រចាំឆ្នាំ	បរិមាណនៃថាមពលប្រើប្រាស់ប្រចាំឆ្នាំកើតចេញពីប្រភពថាមពលកកើតឡើងវិញ ក្នុងចំណោមថាមពលដែលប្រើប្រាស់សរុបប្រចាំឆ្នាំ	ថាមពលកើតចេញពីប្រភពថាមពលកកើតឡើងវិញ ដែលបានប្រើប្រាស់នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ថាមពលដែលប្រើប្រាស់សរុបនៅក្នុងឆ្នាំ	MME
៧.៣ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ បង្កើនទ្វេដងនៃអត្រាធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងនូវប្រសិទ្ធភាពថាមពលជាសកល	៧.៣.១ សមាមាត្រនៃថាមពល បឋម ធៀបនឹងផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប	ក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល	ទិន្នន័យរដ្ឋបាលក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល	ប្រចាំឆ្នាំ	ការផ្គត់ផ្គង់ថាមពលបឋមសរុបប្រចាំឆ្នាំធៀបនឹងផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប	ការផ្គត់ផ្គង់ថាមពលចម្បងសរុបនៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ផលិតផលក្នុងស្រុកសរុបប្រចាំឆ្នាំ	MME

គោលដៅទី៨ : ធានាកំណើនសេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយចីរភាពនិងបរិយាប័ន្ន មានមុខរបរពេញលេញនិងផលិតភាព និងមានការងារសមរម្យ សម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូប								
៨.១ ធ្វើឲ្យមានស្ថិរភាពកំណើនសេដ្ឋកិច្ចសម្រាប់មនុស្សម្នាក់ឲ្យស្របតាមលក្ខខណ្ឌជាតិ ជាពិសេសកំណើនផលិតផលក្នុងស្រុកសរុបប្រចាំឆ្នាំយ៉ាងតិច ៧% នៅកម្ពុជា។	៨.១.១ អត្រាកំណើនប្រចាំឆ្នាំនៃផលិតផលក្នុងស្រុកសរុបពិត សម្រាប់មនុស្សម្នាក់	ក្រសួង ស្ថាប័ន របស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា	ក្រសួងផែនការ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ	ប្រចាំឆ្នាំ	ផលិតផលក្នុងស្រុកសម្រាប់មនុស្សម្នាក់ក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍ ធៀបជាមួយនឹង ផលិតផលក្នុងស្រុកសម្រាប់មនុស្សម្នាក់ក្នុងឆ្នាំកន្លងទៅ។	ផលិតផលក្នុងស្រុកសម្រាប់មនុស្សម្នាក់ក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ផលិតផលក្នុងស្រុកសម្រាប់មនុស្សម្នាក់ក្នុងឆ្នាំកន្លងទៅ	
៨.២ សម្រេចឲ្យបានផលិតភាពសេដ្ឋកិច្ចកម្រិតខ្ពស់ជាងមុនតាមរយៈ ការធ្វើពិពិធកម្មការបង្កើនកម្រិតបច្ចេកវិទ្យា និងនវានុវត្តន៍ រួមទាំងតាមរយៈការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើតម្លៃបន្ថែមខ្ពស់ និងវិស័យនានាដែលផ្តល់ការងារធ្វើច្រើន។	៨.២.២ អត្រាកំណើននៃការចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ការចុះបញ្ជីម៉ាក ការចេញវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ប្រភពដើមទំនិញ ដោយស្វ័យប្រវត្តិកម្ម							
	៨.២.២.១ អត្រាកំណើននៃការចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ដោយស្វ័យប្រវត្តិកម្ម	ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	ទិន្នន័យរដ្ឋបាលក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	ប្រចាំឆ្នាំ	ការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា ដើម្បី ចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម	ចំនួនក្រុមហ៊ុនដែលបានចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ដោយស្វ័យប្រវត្ត នៅត្រឹមឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនក្រុមហ៊ុនដែលបានចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មដោយស្វ័យប្រវត្ត នៅត្រឹមឆ្នាំដើមគ្រា	MOC
	៨.២.២.២ អត្រាកំណើននៃការចុះបញ្ជីម៉ាក ដោយស្វ័យប្រវត្តិកម្ម	ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	ទិន្នន័យរដ្ឋបាលក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	ប្រចាំឆ្នាំ	ការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា ដើម្បី ចុះបញ្ជីម៉ាក	ចំនួនម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីដោយស្វ័យប្រវត្ត នៅត្រឹមឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីដោយស្វ័យប្រវត្ត នៅត្រឹមឆ្នាំដើមគ្រា	MOC
	៨.២.២.៣ អត្រាកំណើននៃការចេញវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ប្រភពដើមទំនិញ ដោយស្វ័យប្រវត្តកម្ម	ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	ទិន្នន័យរដ្ឋបាលក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	ប្រចាំឆ្នាំ	ការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា ដើម្បីចេញវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ប្រភពដើមទំនិញ	ចំនួនទំនិញដែលបានចេញវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ប្រភពដើម ដោយស្វ័យប្រវត្ត នៅត្រឹមឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនទំនិញដែលបានចេញវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ប្រភពដើមដោយស្វ័យប្រវត្ត នៅត្រឹមឆ្នាំដើមគ្រា	MOC

	៨.២.៣ ការកែច្នៃឬអភិវឌ្ឍផលិតផល ទាំងទំនិញនិងសេវាកម្មឱ្យអស់សក្តានុពលតាមទស្សនាទាននៃការជំរុញចលនា ភូមិ១ ផលិតផល១							
	៨.២.៣.១ ចំនួនប្រភេទផលិតផលទំនិញនិងសេវាកម្ម ដែលបានកែច្នៃឬអភិវឌ្ឍនិងបានបញ្ចូលទៅក្នុងការជំរុញចលនាភូម១ ផលិតផល១	គណៈកម្មាធិការជាតិជំរុញចលនាភូមិ១ផលិតផល១ និង ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	ព័ត៌មានរដ្ឋបាលគណៈកម្មាធិការជាតិជំរុញចលនាភូមិ១ផលិតផល១	ប្រចាំឆ្នាំ	ប្រភេទផលិតផលកែច្នៃ ឬអភិវឌ្ឍ ដែលផលិតឡើងត្រឹមមឆ្នាំរាយការណ៍ ដោយប្រជាជន តាមភូមិឋានមួយឬច្រើន ហើយផលិតផលទាំងនោះឆ្លុះបញ្ចាំងពីលក្ខណៈវប្បធម៌ប្រពៃណីតាមបែបបុរាណ និងតាមបែបសម័យទំនើប ដែលផ្តល់នូវកិត្យានុភាព និងមោទនភាពចំពោះភូមិឋានខ្លួនកំពុងរស់នៅ ហើយផលិតផលទាំងនោះមានសក្តានុពលអាចពង្រឹងនិងពង្រីកបានទាំងបរិមាណ គុណភាព និងសោភណភាពដើម្បីបង្កើនតម្លៃបន្ថែក្នុងការជួយបង្កើនប្រាក់ចំណូលដល់ប្រជាជន ហើយជាផលិតផលបានស្នើសុំចូលជាសមាជិកចលនា ភូមិមួយផលិតផលមួយ នឹងត្រូវបានទទួលការយល់ព្រមពីគណៈកម្មាធិការជាតិជំរុញចលនាភូមិមួយផលិតផលមួយ។	ផលបូក ប្រភេទផលិតផលភូមិ១ ផលិតផល១ ដែលបានកែច្នៃឬអភិវឌ្ឍដែលបានបញ្ចូលក្នុងចលនាភូមិ១ ផលិតផល១ នៅទូទាំង២៥ រាជធានី ខេត្ត ។		**OVOP Committee**

	៨.២.៣.២ ចំនួនប្រភេទផលិតផលទំនិញនិងសេវាកម្ម ដែលបានកែច្នៃឬអភិវឌ្ឍហើយត្រូវបានលើកកម្ពស់ស្តង់ដាតាមទស្សនាទាន ភូមិ១ផលិតផល១ ពីកម្រិតទាបទៅខ្ពស់	គណៈកម្មាធិការជាតិជំរុញចលនាភូមិ១ផលិតផល១ និង ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	ព័ត៌មានរដ្ឋបាល គណៈកម្មាធិការជាតិជំរុញចលនាភូមិ១ផលិតផល១	ប្រចាំឆ្នាំ	ប្រភេទផលិតផលបានកែច្នៃឬអភិវឌ្ឍត្រឹមឆ្នាំរាយការណ៍ ដែលឆ្លើយតបនឹងនិយមន័យខាងលើនៃចំណុច ៨.២.៣.១ និង ត្រូវបានកំណត់ស្តង់ដាពីកម្រិតទាបទៅខ្ពស់ ដោយគណៈកម្មាធិការជាតិជំរុញចលនាភូមិ១ផលិតផល១ ដោយយោង លើគោលនយោបាយជាតិស្តីពីការជំរុញចលនាភូមិ១ផលិតផល១។	ផលបូកប្រភេទផលិតផលកែច្នៃឬអភិវឌ្ឍ ដែលបានវាស់វែងតាមការដាក់ពិន្ទុនៃកម្រឹតស្តង់ដាភូមិ១ផលិតផល១ ពីទាបទៅខ្ពស់ នៃផលិតផល ដែលបានដាក់បញ្ចូលជាផលិតផលភូមិ១ផលិតផល១ នៅទូទាំង២៥ រាជធានី ខេត្ត ។		**OVOP Committee**
៨.៣ លើកកម្ពស់គោលនយោបាយតម្រង់ទិសការអភិវឌ្ឍ ដែលគាំទ្រសកម្មភាពផលិតកម្ម បង្កើតការងារសមរម្យ សហគ្រិនភាព ការច្នៃប្រឌិត និងនវានុវត្តន៍ និងលើកទឹកចិត្តក្នុងការចុះបញ្ជីជាផ្លូវការ និងកំណើនសហគ្រាសមីក្រូតូច និងមធ្យម រួមទាំង តាមរយៈការទទួលបានសេវាហិរញ្ញវត្ថុ ។	៨.៣.១ អត្រាកំណើននៃចំនួនក្រុមហ៊ុនចុះបញ្ជីជាសមាជិកសភាពាណិជ្ជកម្ម	ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	ទិន្នន័យរដ្ឋបាលក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មដែលបានចុះឈ្មោះជាសមាជិកថ្មីនៃសភាពាណិជ្ជកម្ម នៅទូទាំងប្រទេស នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍ ធៀបនឹងចំនួនសមាជិកចាស់ (នៅឆ្នាំកន្លងទៅ) នៃសភាពាណិជ្ជកម្ម	ចំនួនក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្ម ដែលបានចុះឈ្មោះជាសមាជិកថ្មីនៃសភាពាណិជ្ជកម្ម នៅទូទាំងប្រទេស នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនសមាជិកចាស់ (នៅឆ្នាំកន្លងទៅ) នៃសភាពាណិជ្ជកម្ម នៅទូទាំងប្រទេស	**MOC**
៨.៩ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ បង្កើតនិងអនុវត្តគោលនយោបាយ សម្រាប់លើកកម្ពស់ទេសចរណ៍ប្រកបដោយចីរភាព ដែលបង្កើតការងារនិងលើកកម្ពស់វប្បធម៌និងផលិតផលក្នុងស្រុក។	៨.៩.១ អត្រានៃការរួមចំណែកដោយផ្ទាល់ពីវិស័យទេសចរណ៍ទៅក្នុងផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប	ក្រសួងទេសចរណ៍	អង្កេតទេសចរណ៍	ប្រចាំឆ្នាំ	ផលបូកផ្នែកមួយនៃតម្លៃបន្ថែមសរុប (នៅថ្លៃដើម) ដែលទទួលបានពីការប្រើប្រាស់ផ្ទៃក្នុងវិស័យទេសចរណ៍ពីគ្រប់ឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍និងតម្លៃសរុបនៃពន្ធអាករសុទ្ធលើផលិតផលនិងការនាំចូលដោយរួមទាំងតម្លៃនៃរាល់ការចំណាយរបស់ភ្ញៀវ។	ចំណូលសរុបពីវិស័យទេសចរណ៍នៅក្នុងឆ្នាំ	ផលិតផលក្នុងស្រុកសរុបប្រចាំឆ្នាំរបស់កម្ពុជា	**MOT**

	៨.៩.២ សមាមាត្រនៃចំនួនកម្មករនិយោជិតធ្វើការក្នុងវិស័យទេសចរណ៍ និងចំនួនអ្នកធ្វើការសរុប	ក្រសួងទេសចរណ៍	អង្កេតកម្លាំងពលកម្មក្នុងវិស័យទេសចរណ៍	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនកម្មករនិយោជិតធ្វើការក្នុងវិស័យទេសចរណ៍ក្នុងចំណោមចំនួនកម្មករនិយោជិតសរុបទូទាំងប្រទេស	ចំនួនកម្មករនិយោជិត ធ្វើការក្នុងវិស័យទេសចរណ៍នៅក្នុងឆ្នាំ	ចំនួនកម្មករនិយោជិតសរុបទូទាំងប្រទេសនៅក្នុងឆ្នាំ	**MOT**
៨.a បង្កើនហិរញ្ញប្បទានសម្រាប់គាំទ្រវិស័យពាណិជ្ជកម្មសម្រាប់ប្រទេសកម្ពុជា រួមទាំងតាមរយៈក្របខ័ណ្ឌលើកកម្ពស់ការធ្វើសមាហរណកម្មសម្រាប់ជំនួយបច្ចេកទេសពាក់ព័ន្ធនឹងពាណិជ្ជកម្ម	៨.a.១ ហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការសម្រាប់វិស័យពាណិជ្ជកម្ម ដែលប្ដេជ្ញាផ្ដល់ដល់កម្ពុជា។	គណៈកម្មាធិការនីតិសម្បទានិងអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា/ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា	ទិន្នន័យមូលដ្ឋានស្ដីពីជំនួយអភិវឌ្ឍន៍ផ្លូវការដល់កម្ពុជា	ប្រចាំឆ្នាំ	ទំហំនៃការបើកផ្ដល់ហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការដែលបានផ្ដល់សម្រាប់វិស័យពាណិជ្ជកម្មធៀបនឹងផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប នៅក្នុងឆ្នាំមួយកំណត់	ទំហំចំណាយនៃហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការដែលបានផ្ដល់សម្រាប់វិស័យពាណិជ្ជកម្ម នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ផ.ស.ស សរុប នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	CDC/CRDB
គោលដៅទី៩ : កសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដែលធន់នឹងបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុ លើកកម្ពស់ឧស្សាហូបនីយកម្មប្រកបដោយចីរភាពនិងបរិយាប័ន្ននិងលើកកម្ពស់នវានុវត្តន៍								
៩.១ អភិវឌ្ឍហេដ្ឋរចនាសម្ព័ន្ធដែលមានគុណភាពអាចជឿជាក់បាន ធន់នឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុនិងចីរភាព រួមទាំង ហេដ្ឋរចនាសម្ព័ន្ធតំបន់និងឆ្លងកាត់ព្រំដែនប្រទេស ដើម្បីគាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចនិងលើកកម្ពស់កម្រិតជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជន ជាមួយនឹងការផ្ដោតការយកចិត្តទុកដាក់លើការទទួលបានដោយសមរម្យនិងសមធម៌សម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូប។	៩.១.១ បរិមាណទំនិញឆ្លងកាត់កំពង់ផែ	ក្រសួងសាធារណៈការ និងដឹកជញ្ជូន	ក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន	ប្រចាំឆ្នាំ	បរិមាណទំនិញឆ្លងកាត់ជាក់ស្ដែងសរុប នៅក្នុងឆ្នាំនីមួយៗ	បរិមាណទំនិញឆ្លងកាត់ជាក់ស្ដែងសរុប នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍		MPWT
	៩.១.២ ចំនួនអ្នកដំណើរតាមផ្លូវអាកាស (ក្នុងស្រុក និង អន្តរជាតិ)	រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានអាកាសចរណ៍ស៊ីវិលកម្ពុជា	ទិន្នន័យរដ្ឋបាលរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានអាកាសចរណ៍ស៊ីវិលកម្ពុជា	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនអ្នកដំណើរចេញចូលកម្ពុជានៅក្នុងឆ្នាំ តាមជើងហោះហើរក្នុងស្រុកនិងអន្តរជាតិ	ចំនួនអ្នកដំណើរចេញចូលកម្ពុជាតាមជើងហោះហើរក្នុងស្រុក និងជើងហោះហើរ អន្តរជាតិ		**SSCA**
	៩.១.៣ បរិមាណទំនិញដឹកជញ្ជូន(ក្នុងស្រុកនិងអន្តរជាតិ)	រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានអាកាសចរណ៍ស៊ីវិលកម្ពុជា	ទិន្នន័យរដ្ឋបាលរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានអាកាសចរណ៍ស៊ីវិលកម្ពុជា	ប្រចាំឆ្នាំ	បរិមាណទំនិញដឹកជញ្ជូននៅក្នុងឆ្នាំ តាមជើងហោះហើរក្នុងស្រុកនិងអន្តរជាតិ	បរិមាណទំនិញដឹកជញ្ជូនតាមជើងហោះហើរក្នុងស្រុកនិងជើងហោះហើរអន្តរជាតិ		**SSCA**

៩.២ លើកកម្ពស់ឧស្សាហូបនីយកម្មប្រកបដោយបរិយាប័ន្ននិងចីរភាព និងត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ បង្កើនឲ្យបានច្រើន ឧស្សាហកម្មដែលរួមចំណែក បង្កើតការងារនិងផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប ឲ្យស្របតាមកាលៈទេសៈជាតិ និងបង្កើនការរួមចំណែកនេះទ្វេដង នៅក្នុងបណ្តាប្រទេសដែលមានការអភិវឌ្ឍតិចតួច។	៩.២.១ សមាមាត្រនៃចំនួននិយោជិតកម្ពុជាក្នុងវិស័យសហគ្រាសកម្មន្តសាលធៀបនឹងចំនួនការងារសរុបក្នុងប្រទេស។	ក្រសួងឧស្សាហកម្មនិងសិប្បកម្ម	ទិន្នន័យរដ្ឋបាលក្រសួងឧស្សាហកម្មនិងសិប្បកម្ម	ប្រចាំឆ្នាំ	ផលធៀបនៃចំនួនបុគ្គលិកកម្ពុជាក្នុងវិស័យសហគ្រាស កម្មន្តសាល ធៀបនឹងចំនួនការងារសរុបក្នុងប្រទេស។	ចំនួនបុគ្គលិកកម្ពុជាសរុបក្នុងវិស័យសហគ្រាសកម្មន្តសាល នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនការងារសរុបក្នុងប្រទេស នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	MIH
៩.៥ លើកកម្ពស់ការស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ បង្កើនសមត្ថភាពបច្ចេកវិទ្យារបស់វិស័យឧស្សាហកម្មនៅគ្រប់ប្រទេស ជាពិសេស បណ្តាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍ ក្នុងនោះ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ លើកទឹកចិត្តនវានុវត្តន៍និងបង្កើនចំនួននៃពលករស្រាវជ្រាវនិងការអភិវឌ្ឍ ក្នុងប្រជាជន ១លាននាក់ និងការចំណាយដល់ការស្រាវជ្រាវនិងការអភិវឌ្ឍផ្នែកសាធារណៈនិងឯកជន។	៩.៥.១ សមាមាត្រនៃចំណាយលើការស្រាវជ្រាវនិងអភិវឌ្ឍធៀបនឹងផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប	ក្រុមប្រឹក្សាជាតិវិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកវិទ្យា	ការអង្កេតថ្នាក់ជាតិស្តីពីការស្រាវជ្រាវ និងការអភិវឌ្ឍ	៥ឆ្នាំ	សរុប (ផ្ទៃក្នុង/ក្នុងស្រុក) នៃចំណាយលើការស្រាវជ្រាវនិងការអភិវឌ្ឍក្នុងរយៈពេលអនុវត្តមួយធៀបនឹងផលិតផលក្នុងស្រុកសរុបក្នុងរយៈពេលដូចគ្នា	សរុប (ផ្ទៃក្នុង/ក្នុងស្រុក) នៃចំណាយលើការស្រាវជ្រាវ និងការអភិវឌ្ឍនៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ផលិតផលក្នុងស្រុកសរុបក្នុងរយៈពេលដូចគ្នា	GS-NSTC/MOP

៩.a សម្របសម្រួលឲ្យមានការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដែលមានភាពបន្សាំ និងប្រកបដោយចីរភាព នៅក្នុងបណ្តាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍ តាមរយៈ ការលើកកម្ពស់ការគាំទ្រហិរញ្ញវត្ថុ បច្ចេកវិទ្យានិងបច្ចេកទេស ដល់បណ្តាប្រទេសនៅទ្វីបអាហ្វ្រិក បណ្តាប្រទេសដែលមានការអភិវឌ្ឍតិចតួច បណ្តាប្រទេសដែលពុំមានព្រំដែនជាប់សមុទ្រកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ និងបណ្តារដ្ឋដែនកោះតូចៗកំពុងអភិវឌ្ឍ។	៩.a.១ ការគាំទ្រផ្លូវការសរុបពីអន្តរជាតិ (ជំនួយអភិវឌ្ឍផ្លូវការ និងលំហូរផ្លូវការផ្សេងទៀត) ដល់ការកសាងនិងជួសជុលហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ	គណៈកម្មាធិការនីតិសម្បទានិងអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា	ទិន្នន័យមូលដ្ឋានស្តីពីជំនួយអភិវឌ្ឍផ្លូវការដល់កម្ពុជា	ប្រចាំឆ្នាំ	ទំហំនៃការបើកផ្តល់ជំនួយអភិវឌ្ឍផ្លូវការនិងលំហូរផ្លូវការផ្សេងទៀត ដល់ការកសាងនិងជួសជុលហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ធៀបនឹង ផលិតផលក្នុងស្រុកសរុបប្រចាំឆ្នាំ	ទំហំនៃការបើកផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការដល់ការកសាងនិងជួសជុលហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ នៅក្នុងឆ្នាំ	ផ.ស.ស. សរុប នៅក្នុងឆ្នាំ	CRDB/CDC
៩.c បង្កើនឲ្យបានច្រើនការទទួលបានបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាននិងទូរគមនាគមន៍ និងខិតខំប្រឹងប្រែង ផ្តល់នូវការទទួលបានសមរម្យ និងជាសកលនូវសេវាអ៊ិនធើណិតនៅប្រទេសកម្ពុជា ត្រឹមឆ្នាំ២០២០	៩.c.១ សមាមាត្រនៃប្រជាជនប្រើប្រាស់បណ្តាញអ៊ិនធ័រណិត (ចល័តនិងអចល័ត)	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍	ទិន្នន័យរដ្ឋបាលក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនប្រជាជនដែលបានប្រើប្រាស់បណ្តាញអ៊ិនធើណិតសរុប (ចល័ត និង អចល័ត) នៅទូទាំងប្រទេសក្នុងចំណោមប្រជាជនទាំងអស់	ចំនួនប្រជាជនដែលបានប្រើប្រាស់បណ្តាញអ៊ិនធើណិតសរុប (ចល័តនិងអចល័ត) នៅទូទាំងប្រទេស នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនប្រជាជនសរុបទូទាំងប្រទេស នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍ (វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ)	MPTC
គោលដៅទី១០ : កាត់បន្ថយវិសមភាពនៅក្នុងប្រទេសនិងក្នុងចំណោមបណ្តាប្រទេសនានា								
១០.១ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ សម្រេចឲ្យបានចំណូលរបស់ប្រជាជនចំនួន ៤០% នៃប្រជាជនទាំងអស់ដែលមានចំណូលទាបជាងគេនូវកំណើនជាបន្តបន្ទាប់និងដោយចីរភាពក្នុងអត្រាខ្ពស់ជាងកម្រិតមធ្យមរបស់ជាតិ	១០.១.១ អត្រានៃការចំណាយ/ការប្រើប្រាស់ ឬចំណូលរបស់គ្រួសារសម្រាប់មនុស្សម្នាក់ ក្នុងចំណោមប្រជាជន៤០ភាគរយដែលមានចំណូលទាបជាងគេ ធៀបនឹងការចំណាយ/ការប្រើប្រាស់ ឬចំណូលមធ្យមរបស់ប្រជាជន។	ក្រសួង ស្ថាប័នរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា	ក្រសួងផែនការ	ប្រចាំឆ្នាំ	ការចំណាយ/ការប្រើប្រាស់ ឬចំណូលរបស់គ្រួសារសម្រាប់មនុស្សម្នាក់ ក្នុងចំណោមប្រជាជន៤០ភាគរយដែលមានចំណូលទាបជាងគេ ធៀបនឹងចំណាយ/ការប្រើប្រាស់ ឬចំណូលមធ្យមរបស់ប្រជាជនទូទៅ	ការចំណាយ/ការប្រើប្រាស់ ឬចំណូលរបស់គ្រួសារសម្រាប់មនុស្សម្នាក់ ក្នុងចំណោមប្រជាជន៤០ភាគរយដែលមានចំណូលទាបជាងគេ នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ចំណាយ/ការប្រើប្រាស់ ឬចំណូលមធ្យមរបស់ប្រជាជនទូទៅ ។	

១០.២ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ ផ្តល់ភាពអង់អាចនិងជំរុញបរិយាបន្នសង្គម សេដ្ឋកិច្ច និងនយោបាយ សម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូប ដោយមិនគិតពីស្ថានភាព អាយុ ភេទ ការបាត់បង់សមត្ថភាពពលកម្ម ពូជសាសន៍ ជនជាតិភាគតិច ជនជាតិដើម សាសនា ឬសេដ្ឋកិច្ច ឬស្ថានភាពផ្សេងទៀត	១០.២.១ សមាមាត្រនៃប្រជាជនដែលរស់នៅក្រោម ៥០ ភាគរយ នៃមេដ្យានចំណូលតាមអាយុនិងភេទនិងជនពិការ	ក្រសួង ស្ថាប័ន របស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា	ក្រសួងផែនការ	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនប្រជាជនកម្ពុជាដែលរស់នៅក្រោម ៥០ ភាគរយនៃមេដ្យានចំណូលតាមអាយុ ភេទ និងជនពិការ ក្នុងចំណោមចំនួនប្រជាជនកម្ពុជាដែលរស់នៅក្រោមមេដ្យានចំណូលតាមអាយុនិងភេទ និងជនពិការនៅក្នុងឆ្នាំមួយជាក់លាក់	ចំនួនប្រជាជនកម្ពុជាដែលរស់នៅក្រោម ៥០ភាគរយនៃមេដ្យានចំណូល តាម អាយុ ភេទ និងជនពិការ នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនប្រជាជនកម្ពុជាដែលរស់នៅក្រោមមេដ្យានចំណូល តាម អាយុ ភេទ និងជនពិការ នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	
១០.៤ ឯកភាពលើគោលនយោបាយនានាជាពិសេស គោលនយោបាយស្តីពីសារពើពន្ធ ប្រាក់បៀវត្សរ៍ ការគាំពារសង្គម និង សម្រេចឲ្យបានជាបន្តបន្ទាប់សមភាពច្រើនជាងមុន។	១០.៤.១ និវត្ត និងជនបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ	ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា	បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម សម្រាប់មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល	ប្រចាំឆ្នាំ	និវត្តជនគឺមន្ត្រីរាជការស៊ីវិលដែលបានចូលនិវត្តន៍ ហើយបានទទួលប្រាក់ប្រចាំខែ ដែលរដ្ឋបានផ្តល់ជូនដោយយោងតាមអាយុ ៥៥ឡើងទៅ និងមានអតីតភាពការងារ ចាប់ពី ២០ឆ្នាំឡើងទៅជនបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈគឺមន្ត្រីរាជការស៊ីវិលដែលធ្វើការតទៅទៀតមិនបាន ដោយហេតុមកពីបាត់បង់សមត្ថភាពវិជ្ជាជីវៈ ហើយដែលទទួលប្រាក់ប្រចាំខែដែលរដ្ឋផ្តល់ជូន និងមានអតីតភាពការងារចាប់ពី ២០ឆ្នាំឡើងទៅ	តួលេខនិវត្តជន និងជនបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ ត្រូវបានកត់ត្រាដោយប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងទិន្នន័យនិវត្តជន និងជនបាត់បងសម្បទាវិជ្ជាជីវៈ នៅត្រឹមឆ្នាំរាយការណ៍		**MOSVY**
១០.a អនុវត្តគោលការណ៍និងប្រព្រឹត្តកម្មពិសេសនិងដោយឡែកសម្រាប់បណ្តាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍ ជាពិសេសបណ្តាប្រទេសដែលមានការអភិវឌ្ឍតិចតួច ឲ្យស្របតាមកិច្ចព្រមព្រៀងពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក។	១០.a.១ ចំនួនកិច្ចព្រមព្រៀងពាណិជ្ជកម្ម ជាមួយអន្តរជាតិ	ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	ទិន្នន័យរដ្ឋបាលក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	ប្រចាំឆ្នាំ	ជាសកម្មភាពដើម្បីបង្កើននូវឧត្តមភាពប្រៀបធៀប / ឯកទេសនៃការធ្វើពាណិជ្ជកម្មជាមួយបរទេស	ចំនួនកិច្ចព្រមព្រៀងពាណិជ្ជកម្ម ជាមួយអន្តរជាតិដែលបានធ្វើឡើងនៅក្នុងឆ្នាំ		**MOC**

១០.b លើកទឹកចិត្តចំពោះជំនួយអភិវឌ្ឍផ្លូវការ និងលំហូរហិរញ្ញវត្ថុ រួមទាំងការវិនិយោគផ្ទាល់ពីបរទេស ដល់បណ្តារដ្ឋដែលមានតម្រូវការជាងគេ ជាពិសេសបណ្តាប្រទេសដែលមានការអភិវឌ្ឍតិចតួច បណ្តាប្រទេសនៅក្នុងទ្វីបអាហ្វ្រិក បណ្តារដ្ឋដែនកោះតូចៗដែលកំពុងអភិវឌ្ឍ និងបណ្តាប្រទេសដែលពុំមានព្រំប្រទល់ជាប់សមុទ្រកំពុងអភិវឌ្ឍ ឲ្យស្របតាមផែនការនិងកម្មវិធីជាតិនានារបស់ប្រទេសនីមួយៗ។	១០.b.១ បរិមាណហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការសរុបសម្រាប់កម្ពុជា		ទិន្នន័យមូលដ្ឋានស្តីពីជំនួយអភិវឌ្ឍផ្លូវការដល់កម្ពុជា	ប្រចាំឆ្នាំ	ទំហំចំណាយនៃហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការតាមឆ្នាំនីមួយៗ នៅកម្ពុជា	ទំហំចំណាយនៃហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការនៅកម្ពុជានៅក្នុងឆ្នាំ		**CRDB/CDC**
គោលដៅទី១១ : ធ្វើឲ្យទីក្រុង និងកន្លែងតាំងទីលំនៅថ្មីសម្រាប់ប្រជាជន មានលក្ខណៈបរិយាបន្ន សុវត្ថិភាព ធន់នឹងបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុ និងចីរភាព								
១១.៦ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ កាត់បន្ថយការបំពុលបរិស្ថានក្នុងមនុស្សម្នាក់នៅទីក្រុង រួមទាំងតាមរយៈការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើគុណភាពខ្យល់ និងការគ្រប់គ្រងសំណល់នៅទីក្រុង និងតំបន់ផ្សេងទៀត	១១.៦.១ បរិមាណសម្រាមសំណល់រឹងដែលបានប្រមូលជាប្រចាំនៅតំបន់ទីប្រជុំជនទីក្រុង និងត្រូវបានបញ្ចេញចោល ក្នុងតំបន់ទីប្រជុំជន និងនៅតាមទីក្រុង	ក្រសួងបរិស្ថាន ក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល ក្រសួងឧស្សាហកម្មនិងសិប្បកម្ម ក្រសួងមហាផ្ទៃ រាជធានីភ្នំពេញ	ក្រសួងបរិស្ថាន ក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល ក្រសួងឧស្សាហកម្មនិងសិប្បកម្ម ក្រសួងមហាផ្ទៃ និងរាជធានីភ្នំពេញ	ប្រចាំឆ្នាំ	ផលធៀបនៃសម្រាមសំណល់រឹងទីប្រជុំជនដែលបានប្រមូលនៅក្នុងតំបន់ទីប្រជុំជន និងត្រូវបានបញ្ចេញចោលនៅក្នុងឆ្នាំជាក់លាក់	បរិមាណសម្រាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជន ដែលបានប្រមូល និងដឹកជញ្ជូនទៅចាក់ចោលនៅទីលាននៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍		**MOE**
	១១.៦.២ ភាគរយនៃការកាត់បន្ថយការប្រើប្រាស់ថង់ប្លាស្ទិច	ក្រសួងបរិស្ថាន ក្រសួងឧស្សាហកម្មនិងសិប្បកម្ម ក្រសួងមហាផ្ទៃ រាជធានីភ្នំពេញ	ក្រសួងបរិស្ថាន ក្រសួងឧស្សាហកម្មនិងសិប្បកម្ម ក្រសួងមហាផ្ទៃ និងរាជធានីភ្នំពេញ	ប្រចាំឆ្នាំ	ការកាត់បន្ថយការប្រើប្រាស់ថង់ផ្លាស្ទិចប្រចាំឆ្នាំគិតជាភាគរយ	ជាបរិមាណនៃការកាត់បន្ថយការប្រើប្រាស់ថង់ប្លាស្ទិកនៅក្នុងស្រុក		**MOE**
	១១.៦.៣ ភាគរយនៃសំណល់រឹងត្រូវបានគ្រប់គ្រងតាមគោលការណ៍បច្ចេកទេស	ក្រសួងបរិស្ថាន ក្រសួងឧស្សាហកម្មនិងសិប្បកម្ម ក្រសួងមហាផ្ទៃ រាជធានីភ្នំពេញ	ក្រសួងបរិស្ថាន ក្រសួងឧស្សាហកម្មនិងសិប្បកម្ម ក្រសួងមហាផ្ទៃ និងរាជធានីភ្នំពេញ	ប្រចាំឆ្នាំ	បរិមាណសំណល់រឹង (មិនមែនជាសម្រាម) ដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងក្នុងឆ្នាំកំណត់ ក្នុងចំណោមបរិមាណសំណល់រឹង (មិនមែនជាសម្រាម) សរុប ក្នុងឆ្នាំកំណត់។	បរិមាណសំណល់រឹង (មិនមែនជាសម្រាម) ដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងក្នុងឆ្នាំ	បរិមាណសំណល់រឹង (មិនមែនជាសម្រាម) សរុបក្នុងឆ្នាំ	**MOE**

	១១.៦.៤ កម្រិតជាមធ្យមប្រចាំឆ្នាំនៃប៉ារ៉ាម៉ែត្រ CO NO2 SO2 TSP PM2.5 and PM10	ក្រសួងបរិស្ថាន	ក្រសួងបរិស្ថាន រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ	ប្រចាំឆ្នាំ	ការតាមដាននិងត្រួតពិនិត្យគុណភាពខ្យល់សាធារណៈលើ ប៉ារ៉ាម៉ែត្រ កាបូនម៉ូណូអុកស៊ីត (CO) ស្ពាន់ធ័រឌីអុកស៊ីត(SO_2) អាសូតឌីអុកស៊ីត (NO_2) និងសារធាតុភាគល្អិតក្នុងខ្យល់ភាគល្អិតនិចលក្នុងខ្យល់ដែលមានអង្កត់ផ្ចិតតូចជាង២,៥ មីក្រូម៉ែត្រ ($PM_{2.5}$) និង ភាគល្អិតនិចលក្នុងខ្យល់ដែលមានអង្កត់ផ្ចិតតូចជា១០ មីក្រូម៉ែត្រ (PM_{10})	ចំនួនទីតាំងដែលបានចុះតាមដានគុណភាពខ្យល់សាធារណៈជាប្រចាំ លើប៉ារ៉ាម៉ែត្រ $COSO_2$ NO_2 $PM_{2.5}$ PM_{10}	**MOE**
គោលដៅទី១២÷ ធានាឲ្យមានចីរភាពក្នុងទម្រង់នៃការប្រើប្រាស់និងផលិតកម្ម	**គោលដៅទី១២÷ ធានាឲ្យមានចីរភាពក្នុងទម្រង់នៃការប្រើប្រាស់និងផលិតកម្ម**	**គោលដៅទី១២÷ ធានាឲ្យមានចីរភាពក្នុងទម្រង់នៃការប្រើប្រាស់និងផលិតកម្ម**	**គោលដៅទី១២÷ ធានាឲ្យមានចីរភាពក្នុងទម្រង់នៃការប្រើប្រាស់និងផលិតកម្ម**	**គោលដៅទី១២÷ ធានាឲ្យមានចីរភាពក្នុងទម្រង់នៃការប្រើប្រាស់និងផលិតកម្ម**	**គោលដៅទី១២÷ ធានាឲ្យមានចីរភាពក្នុងទម្រង់នៃការប្រើប្រាស់និងផលិតកម្ម**	**គោលដៅទី១២÷ ធានាឲ្យមានចីរភាពក្នុងទម្រង់នៃការប្រើប្រាស់និងផលិតកម្ម**	**គោលដៅទី១២÷ ធានាឲ្យមានចីរភាពក្នុងទម្រង់នៃការប្រើប្រាស់និងផលិតកម្ម**
១២.៤ ត្រឹមឆ្នាំ២០២០ សម្រេចឲ្យបានការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានល្អ ពាក់ព័ន្ធនឹងការបោះបង់ចោលសារធាតុគីមីនិងសំណល់គ្រប់ប្រភេទ តាមរយៈ ការកែច្នៃឡើងវិញ ឲ្យស្របតាមក្របខ័ណ្ឌកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិ និងកាត់បន្ថយឲ្យបានច្រើននូវការបញ្ចេញសំណល់ទាំងនោះទៅក្នុងបរិយាកាស ក្នុងទឹក និងក្នុងដី ដើម្បីកាត់បន្ថយឲ្យនៅទាបបំផុតនូវផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានលើសុខភាពប្រជាជននិងបរិស្ថាន	១២.៤.១ អត្រានៃការសាយភាយសារធាតុ បំពុលសរីរាង្គមិនងាយបំបែកធាតុសាយភាយ ចូលទៅក្នុងបរិស្ថាន	ក្រសួងបរិស្ថាន ក្រសួងឧស្សាហកម្មនិងសិប្បកម្ម ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	ក្រសួងបរិស្ថាន ក្រសួងឧស្សាហកម្មនិងសិប្បកម្ម ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនប្រភេទប្រភពបំពុលក្នុង Toolkit និងចំនួនប្រភេទប្រភពបំពុលក្នុងប្រទេសកម្ពុជា	ចំនួនប្រភេទ ប្រភពបំពុល ដែលមានក្នុង Toolkit និងចំនួនប្រភេទប្រភពបំពុលសរុប នៅក្នុងឆ្នាំ	**MOE**
	១២.៤.២ ភាគរយនៃការកាត់បន្ថយការសាយភាយសារធាតុបារតសាយភាយចូលទៅក្នុងបរិស្ថាន	ក្រសួងបរិស្ថាន ក្រសួងឧស្សាហកម្មនិងសិប្បកម្ម ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	ក្រសួងបរិស្ថាន ក្រសួង ឧស្សាហកម្មនិងសិប្បកម្ម ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	ប្រចាំឆ្នាំ	បរិមាណសារធាតុបារតដែលបានសាយភាយចូលទៅក្នុងបរិស្ថាន នៅក្នុងឆ្នាំជាក់មួយ	បរិមាណសារធាតុបារតដែលបានសាយភាយចូលទៅក្នុងបរិស្ថាន នៅក្នុងឆ្នាំ រាយការណ៍	**MOE**

	១២.៤.៣ ភាគរយនៃការ គ្រប់គ្រងសំណល់គ្រោះថ្នាក់ សំណល់ជីវសាស្ត្រ និងវិទ្យុសកម្ម	ក្រសួងបរិស្ថាន ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងឧស្សាហកម្មនិងសិប្បកម្ម ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	ក្រសួងបរិស្ថាន ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងឧស្សាហកម្មនិងសិប្បកម្ម ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	ប្រចាំឆ្នាំ	បរិមាណសំណល់គ្រោះថ្នាក់ សំណល់ជីវសាស្ត្រ និងវិទ្យុសកម្មដែលបានប្រមូល ដឹកជញ្ជូនទៅចាក់ចោល ធៀបនឹងបរិមាណសំណល់គ្រោះថ្នាក់ សំណល់ជីវសាស្ត្រ និងវិទ្យុសកម្មដែលបានបញ្ចេញសរុប	បរិមាណសំណល់គ្រោះថ្នាក់ សំណល់ជីវសាស្ត្រ និងវិទ្យុសកម្មដែលបានប្រមូល និងដឹកជញ្ជូនទៅចាក់ចោលនៅទីលានសុវត្ថិភាព	បរិមាណសំណល់គ្រោះថ្នាក់ សំណល់ជីវសាស្ត្រ និងវិទ្យុសកម្មដែលបានបញ្ចេញទាំងអស់	MOE
១២.៥ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ កាត់បន្ថយឲ្យបានច្រើនការបង្កើតសំណល់ តាមរយៈការការពារ ការកាត់បន្ថយ ការកែច្នៃឡើងវិញ និងការប្រើប្រាស់ឡើងវិញ។	១២.៥.១ អត្រានៃការកែច្នៃឡើងវិញនូវវត្ថុធាតុដើមដែលបានប្រើប្រាស់	ក្រសួងបរិស្ថាន ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	ក្រសួងបរិស្ថាន ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	រៀងរាល់៣ឆ្នាំ	បរិមាណនៃសំណល់ ដែលបានការកែច្នៃឡើងវិញ ធៀបនឹងបរិមាណសំណល់ដែលអាចកែច្នៃឡើងវិញបាននៅក្នុងស្រុក និងក្រៅស្រុកក្នុងពេលវេលាមួយជាក់លាក់	បរិមាណសំណល់ដែលនាំចេញទៅកែច្នៃឡើងវិញ នៅក្នុង និងក្រៅប្រទេស ក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	បរិមាណសំណល់ដែលអាចកែច្នៃឡើងវិញបាននៅក្នុងស្រុក និងក្រៅស្រុក ក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	MOE
គោលដៅទី១៣ : ចាត់វិធានការជាបន្ទាន់ ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុ និងផលប៉ះពាល់របស់វា								
១៣.១ ពង្រឹងសមត្ថភាពធន់ទ្រាំនិងភាពបន្សាំទៅនឹងគ្រោះធម្មជាតិនិងគ្រោះមហន្តរាយពាក់ព័ន្ធនឹងអាកាសធាតុ សម្រាប់គ្រប់ប្រទេស។	១៣.១.១ ភាគរយនៃឃុំ/សង្កាត់ងាយរងគ្រោះទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ	ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព ក្រសួងមហាផ្ទៃ	ប្រព័ន្ធទិន្នន័យឃុំ/សង្កាត់	រៀងរាល់៥ឆ្នាំ	ចំនួនឃុំ/សង្កាត់ងាយរងគ្រោះដោយការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ធៀបនឹងចំនួនចំនួនឃុំសង្កាត់សរុប	ចំនួនឃុំ/សង្កាត់ដែលមានតម្លៃសន្ទស្សន៍ភាពងាយរងគ្រោះធំជាងតម្លៃមធ្យម (-0.487)	ចំនួនឃុំ/សង្កាត់សរុប	MOE

១៣.២ បញ្ជ្រាបវិធានការឆ្លើយតបនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ក្នុងគោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការជាតិ	១៣.២.១ ភាគរយនៃការបញ្ចេញឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ពីសកម្មភាពកាត់បន្ថយ នៅពេលដែលប្រៀបធៀបចំហាក(សេណារ៉ូ)បញ្ចេញឧស្ម័នតាមទម្លាប់	អគ្គលេខាធិការដ្ឋាននៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព	របាយការណ៍ជាតិលើកទី២ និងរបាយការណ៍ត្រួតពិនិត្យ ២ឆ្នាំម្តង	រាល់២ឆ្នាំម្តង	សមាមាត្រនៃការកាត់បន្ថយការបំភាយឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ដែលទទួលបានតាមរយៈសកម្មភាពកាត់បន្ថយនៅក្នុងឧស្សាហកម្មថាមពលឧស្សាហកម្មផលិតកម្ម ដឹកជញ្ជូននិងវិស័យដទៃទៀត (ប្រសិទ្ធភាពថាមពល ជីវៈឧស្ម័នការប្រើប្រាស់ទឹក និងថាមពលកកើតឡើងវិញសម្រាប់ប្រព័ន្ធជាពសាស្ត្រនិងថាមពលព្រះអាទិត្យ) នៅពេលប្រៀបធៀបទៅនឹងការប៉ាន់ស្មានបរិមាណបំភាយឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ពីវិស័យទាំងនេះស្ថិតនៅក្រោមចំហាក(សេណារីយ៉ូ) ធម្មតានៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាដែលត្រូវបានបញ្ជាក់ជាភាគរយនៃការបំភាយផ្ទះកញ្ចក់	បរិមាណការបញ្ចេញឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ដែលបានរក្សាទុកតាមរយៈសកម្មភាពរបស់វិស័យនានាដែលពាក់ព័ន្ធ	ការប៉ាន់ស្មានបរិមាណឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ពីវិស័យពាក់ព័ន្ធក្នុងចំហាក(សេណារ៉ូ)ធម្មតា (ដោយគ្មានកំណត់គោលនយោបាយនិងវិធានការកាត់បន្ថយ)	អគ្គលេខាធិការដ្ឋាននៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិ អភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព
	១៣.២.២ ភាគរយនៃការប្រែប្រួលចំណាយសាធារណៈសម្រាប់ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ	ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ និង អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព	របាយការណ៍ចំណាយសាធារណៈលើការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ	ប្រចាំឆ្នាំ	សមាមាត្រនៃធនធានហិរញ្ញវត្ថុក្នុងស្រុក (ថវិកាជាតិ) និងធនធានក្រៅប្រទេស(មូលនិធិដៃគូអភិវឌ្ឍ) ចំណាយលើការប្រែប្រួលអាកាសធាតុក្នុងប្រទេសកម្ពុជាដោយបញ្ជាក់ជាភាគរយនៃផ.ស.ស.	បរិមាណហិរញ្ញវត្ថុក្នុងស្រុក (ថវិកាជាតិ) និងធនធានក្រៅប្រទេស (មូលនិធិដៃគូអភិវឌ្ឍ) ចំណាយលើការប្រែប្រួលអាកាសធាតុក្នុងប្រទេសកម្ពុជា	ផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប (ផ.ស.ស.)	អគ្គលេខាធិការដ្ឋាននៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព

១៣.៣ លើកកម្ពស់ការអប់រំ ការលើកម្ពស់ការយល់ដឹង និងលើកកម្ពស់សមត្ថភាពមនុស្សនិងស្ថាប័ន ស្តីពីការបន្ធូរបន្ថយការប្រែប្រួលអាកាសធាតុការបន្សាំ ការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ និងការផ្តល់នូវការក្រើនរំលឹកឲ្យប្រយ័ត្នជាមុន។	១៣.៣.១ កម្រិតស្ថាប័នដែលបានត្រៀមសម្រាប់ការឆ្លើយតបនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ដោយបង្ហាញជាភាគរយនៃសមត្ថភាពស្ថាប័នដែលបានបញ្ជ្រាបផ្នែកទាំងប្រាំនៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ	អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព	របាយការណ៍និងសូចនាករតាមដាន និងវាយតម្លៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុថ្នាក់ជាតិ (អគ្គលេខាធិការដ្ឋាន ក.ជ.អ.ច.)	រាល់២ឆ្នាំម្តង	កម្រិតនៃសមត្ថភាពរបស់ស្ថាប័នជាតិដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុដែលត្រូវបានបង្ហាញជាភាគរយនៃសមត្ថភាពស្ថាប័នដែលចង់បានក្នុងការបញ្ជ្រាបការប្រែប្រួលអាកាសធាតុផ្នែកទាំង៥ (គោលនយោបាយនិងយុទ្ធសាស្ត្រ ការកសាងផែនការ ការសម្របសម្រួលព័ត៌មាន ការផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុ)	ចំនួន(ពិន្ទុទម្ងន់) នៃផែនការស្នូលសម្រេចបាន និងការសម្រេចបានជាផ្នែកៗនៃសូចនាករ ពិន្ទុទាំង៥ផ្នែក	ចំនួនសរុប(ពិន្ទុកខ្ពស់បំផុតតាមអាចធ្វើទៅបាន) នៃផែនការដែលបានសម្រេចដើម្បីសម្រេចតាមសូចនាករពិន្ទុ តាមផ្នែកទាំង៥	អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព
	១៣.៣.២ ភាគរយនៃគ្រួសារកសិករដាំដុះដំណាំចិញ្ចឹមសត្វចិញ្ចឹមត្រីអ្នកនេសាទនិងប្រជាសហគមន៍មូលដ្ឋានដែលទទួលការផ្សព្វផ្សាយនិងបណ្តុះបណ្តាលទាក់ទងនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ	ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព	ទិន្នន័យរដ្ឋបាល ក្រសួង កសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនគ្រួសារកសិករដាំដុះ ដំណាំចិញ្ចឹមសត្វចិញ្ចឹមត្រី អ្នកនេសាទនិងប្រជាសហគមន៍មូលដ្ឋានដែលទទួលការផ្សព្វផ្សាយនិងបណ្តុះបណ្តាលទាក់ទងនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុក្នុងចំណោមចំនួនសរុបនៃគ្រួសារដែលពាក់ព័ន្ធខាងលើត្រឹមពេលវេលាមួយកំណត់	ចំនួនគ្រួសារកសិករដាំដុះ ដំណាំ ចិញ្ចឹមសត្វ ចិញ្ចឹមត្រី អ្នកនេសាទនិងប្រជាសហគមន៍មូលដ្ឋាន ដែលទទួលការផ្សព្វផ្សាយនិងបណ្តុះបណ្តាលទាក់ទងនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ គិតត្រឹមឆ្នាំរាយការណ៍	ចំនួនសរុបនៃគ្រួសារកសិករដាំដុះដំណាំចិញ្ចឹមសត្វចិញ្ចឹមត្រីអ្នកនេសាទនិងប្រជាសហគមន៍មូលដ្ឋាន គិតត្រឹមឆ្នាំរាយការណ៍	MAFF NCSD
គោលដៅទី១៤ : អភិរក្សនិងប្រើប្រាស់ប្រកបដោយចីរភាពនូវ មហាសមុទ្រ សមុទ្រ និងធនធានសមុទ្រ សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព								
១៤.១ ត្រឹមឆ្នាំ២០២៥ ការពារ និងកាត់បន្ថយឲ្យបានច្រើនការបំពុលគ្រប់ប្រភេទនៅក្នុងសមុទ្រ ជាពិសេស ពីបណ្តាសកម្មភាពនានាដែលផ្តើមចេញពីលើដីរួមទាំងការបំពុលដោយសំណល់ក្នុងសមុទ្រ និងអាហារបំប៉ន។	១៤.១.១ ភាគយនៃការកាត់បន្ថយការបំពុលសមុទ្រតាមរយៈសកម្មភាពអភិរក្សសមុទ្រ	ក្រសួងបរិស្ថាន	ក្រសួងបរិស្ថាន	ប្រចាំឆ្នាំ	បរិមាណនៃការបំពុលសមុទ្រដែលបានកាត់បន្ថយតាមរយៈសកម្មភាពអភិរក្សសមុទ្រ	បរិមាណការបំពុលសមុទ្រដែលបានកាត់បន្ថយនៅក្នុងឆ្នាំ	បរិមាណប៉ាន់ស្មាននៃការបំពុលសមុទ្រសរុប នៅក្នុងឆ្នាំ	MOE

១៤.២ ត្រឹមឆ្នាំ២០២០ គ្រប់គ្រងឲ្យបានច្រើន និងការពារប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនៅក្នុងសមុទ្រតាមឆ្នេរនិងទឹកសាបដើម្បីចៀសវាងផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាននានា រួមទាំង តាមរយៈ ការពង្រឹងភាពធន់របស់វា និងដំណើរការសកម្មភាពសម្រាប់ធ្វើឲ្យមានភាពដូចដើមវិញ ដើម្បីសម្រេចឲ្យបាននូវមហាសាគរនិងដែនទឹកសាបដែលមានផលិតភាពនិងសុខភាព។	១៤.២.១ មុខងារនិងសេវាសំខាន់ៗរបស់ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីសមុទ្រនិងតំបន់ឆ្នេរត្រូវបានថែរក្សានិងស្ដារតាមការចាំបាច់	ក្រសួងបរិស្ថាន	ក្រសួងបរិស្ថាន	ប្រចាំឆ្នាំ	ផលធៀបនៃមុខងារនិងសេវាសំខាន់ៗរបស់ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីសមុទ្រនិងតំបន់ឆ្នេរត្រូវបានថែរក្សានិងស្ដារតាមការចាំបាច់	ចំនួននៃមុខងារនិងសេវាសំខាន់ៗរបស់ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីសមុទ្រនិងតំបន់ឆ្នេរនៅត្រឹមឆ្នាំរាយការណ៍	មុខងារនិងសេវាសំខាន់ៗរបស់ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីសមុទ្រនិងតំបន់ឆ្នេរនៅត្រឹមឆ្នាំរាយការណ៍	MOE
	១៤.២.២ ភាគរយនៃផ្ទៃដីព្រៃលិចទឹក និងព្រៃកោងកាងដែលត្រូវបានដាំឡើងវិញនិងការពារ	ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	ទិន្នន័យរដ្ឋបាលក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	រៀងរាល់៣ឆ្នាំ	ទំហំផ្ទៃដីព្រៃលិចទឹកនិងព្រៃកោងកាង ដែលត្រូវបានដាំឡើងវិញនិងការពារធៀបនឹងទំហំផ្ទៃដីសរុបនៃព្រៃលិចទឹកនិងព្រៃកោងកាងដែលបានរេចរិល	ទំហំផ្ទៃដីព្រៃលិចទឹកនិងព្រៃកោងកាង ដែលត្រូវបានដាំឡើងវិញនិងការពារគិតត្រឹមឆ្នាំរាយការណ៍	ទំហំផ្ទៃសរុបនៃព្រៃលិចទឹកនិងព្រៃកោងកាងដែលបានរេចរិល គិតត្រឹមឆ្នាំរាយការណ៍	MAFF
១៤.៥ ត្រឹមឆ្នាំ២០២០ អភិរក្សយ៉ាងតិច ១០%នៃតំបន់ឆ្នេរតំបន់ក្នុងសមុទ្រស្របតាមច្បាប់ជាតិនិងអន្តរជាតិ និងផ្អែកលើព័ត៌មានវិទ្យាសាស្ត្រ	១៤.៥.១ ភាគរយនៃទំហំតំបន់អភិរក្សជលផលទាំងតំបន់ឆ្នេរ និងទឹកសាប ដែលបានការពារ	ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	ទិន្នន័យរដ្ឋបាល ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	រៀងរាល់ឆ្នាំ	ទំហំតំបន់អភិរក្សជលផលទាំងតំបន់ឆ្នេរនិងទឹកសាបដែលត្រូវបានការពារ ធៀបនឹងតំបន់អភិរក្សជលផលទាំងតំបន់ឆ្នេរនិងទឹកសាបសរុប	ទំហំតំបន់អភិរក្សជលផលទាំងតំបន់ឆ្នេរ និងទឹកសាបត្រូវបានការពារ(គិតជាហិកតា) គិតត្រឹមឆ្នាំរាយការណ៍	តំបន់អភិរក្សជលផលទាំងតំបន់ឆ្នេរ និងទឹកសាបសរុប (គិតជាហិកតា) គិតត្រឹមឆ្នាំរាយការណ៍	MAFF
១៤.៧ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ បង្កើនផលប្រយោជន៍ពីសេដ្ឋកិច្ចដល់បណ្តារដ្ឋដែនកោះតូចៗកំពុងអភិវឌ្ឍ និងបណ្តាប្រទេសដែលមានការអភិវឌ្ឍតិចតួច ពីការប្រើប្រាស់ធនធានក្នុងសមុទ្រ ប្រកបដោយចីរភាព រួមទាំង តាមរយៈ ការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយចីរភាពនូវការនេសាទ ជលវប្បកម្ម និងទេសចរណ៍។	១៤.៧.១ ភាគរយនៃតម្លៃរបស់ផលិតផល ជលផលនិងវារីវប្បកម្មសមុទ្រ ធៀបនឹង ផ.ស.ស.	ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	ទិន្នន័យរដ្ឋបាល ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	រៀងរាល់ឆ្នាំ	ចំណែកនៃតម្លៃរបស់ជលផលនិងវារីវប្បកម្មសមុទ្រក្នុងផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប នៅក្នុងពេលវេលាជាក់លាក់	តម្លៃរបស់ផលិតផលជលផលនិងវារីវប្បកម្មសមុទ្រនៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ផលិតផលក្នុងស្រុកសរុបនៅឆ្នាំរាយការណ៍	MAFF

១៤.៦ ផ្តល់នូវការទទួលបានធនធានសមុទ្រនិងទីផ្សារ ចំពោះអ្នកនេសាទទ្រង់ទ្រាយតូច។	១៤.៦.១ ភាគរយនៃធនធានសមុទ្រ ដែលអ្នកនេសាទខ្នាតតូច ទទួលបាននិងលក់លើទីផ្សារ មានស្ថិរភាព	ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	ទិន្នន័យរដ្ឋបាល ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	រៀងរាល់ឆ្នាំ	ធនធានសមុទ្រ ដែលអ្នកនេសាទខ្នាតតូច ទទួលបាននិងលក់លើទីផ្សារ ធៀបនឹង ធនធានសមុទ្រ ដែលប្រមូលបានសរុប នៅក្នុងពេលវេលាមួយជាក់លាក់	ធនធានសមុទ្រដែលអ្នកនេសាទខ្នាតតូចទទួលបាន និងលក់លើទីផ្សារក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	ធនធានសមុទ្រដែលប្រមូលបានសរុប ក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	**MAFF**
គោលដៅទី១៥ : ការពារ ស្តារ និងជំរុញការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយចីរភាពនូវប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនៅលើដែនគោក គ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយចីរភាព ប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងវិនាសកម្មដី បញ្ឈប់និងបង្វែរទិសនៃការស៊ីករេចរឹលគុណភាពដី និងបញ្ឈប់កុំឲ្យបាត់បង់ជីវចម្រុះ								
១៥.១ ត្រឹមឆ្នាំ២០២០ ធានាការអភិរក្ស ការស្តារ និងការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយចីរភាពនូវប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីក្នុងទឹកសាបនៅដែនកោះនិងនៅលើគោក និងសេវា ជាពិសេស ព្រៃឈើ ដីសើម ភ្នំ និងដីស្ងួត ឲ្យស្របតាមកតព្វកិច្ចក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិ។	១៥.១.១ ភាគរយនៃផ្ទៃដីគ្របដណ្តប់ដោយព្រៃឈើ ធៀបនឹងផ្ទៃដីសរុប	ក្រសួងបរិស្ថាន	ទិន្នន័យរដ្ឋបាល (ផ្កាយរណប)	រៀងរាល់5ឆ្នាំ	ផ្ទៃដីគ្របដណ្តប់ដោយព្រៃឈើធៀបនឹងផ្ទៃដីសរុបទូទាំងប្រទេស	ផ្ទៃដីគ្របដណ្តប់ដោយព្រៃឈើ	ផ្ទៃដីសរុបទូទាំងប្រទេស	**MAFF** សហការជាមួយ PA
	១៥.១.២ ភាគរយនៃតំបន់ដែលមានជីវៈចម្រុះនិងអេកូឡូស៊ីសំខាន់ៗក្នុងទឹកនិងលើដីគោកត្រូវបានការពារដោយច្បាប់	ក្រសួងបរិស្ថាន	ទិន្នន័យរដ្ឋបាល ក្រសួងបរិស្ថាន	រៀងរាល់ឆ្នាំ	ទំហំនៃតំបន់ដែលមាន ជីវៈចម្រុះក្នុងទឹកនិងលើគោក ដែលគ្របដណ្តប់ដោយតំបន់ការពារនិងតំបន់អភិរក្សជលផល បែងចែកតាមប្រភេទនៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីក្នុងចំណោម ផ្ទៃដីតំបន់អភិរក្សនិងការពារសរុប	ផ្ទៃដីដែលមានជីវៈចម្រុះក្នុងទឹកនិងលើគោក ដែលគ្របដណ្តប់ដោយតំបន់ការពារ និងតំបន់អភិរក្សជលផល បែងចែកតាមប្រភេទនៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី	ផ្ទៃដីតំបន់អភិរក្សនិងការពារសរុប	**MAFF** សហការជាមួយ PA
	១៥.១.៣ ផ្ទៃដីព្រៃឈើ និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ប្រកបដោយចីរភាព	ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	ទិន្នន័យរដ្ឋបាល ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	រៀងរាល់ឆ្នាំ	ផ្ទៃដីព្រៃឈើនិងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី (គិតជាហិកតា) ដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ប្រកបដោយចីរភាព	ផ្ទៃដីព្រៃឈើនិងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី (គិតជាហិកតា) នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍		**MAFF**
១៥.២ ត្រឹមឆ្នាំ២០២០ លើកកម្ពស់ការអនុវត្តការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយចីរភាព នូវព្រៃឈើគ្រប់ប្រភេទ កាត់បន្ថយឲ្យបានពាក់កណ្តាលនូវការបំផ្លាញព្រៃឈើព្រៃឈើដែលបាត់បង់ និងបង្កើនឲ្យបានច្រើនជាសកលការដាំដើមឈើនិងការដាំព្រៃឈើឡើងវិញ	១៥.២.១ ភាគរយនៃតំបន់ព្រៃឈើដែលទទួលបានការការពារ និងគ្រប់គ្រងប្រកបដោយចីរភាព	ក្រសួងបរិស្ថាន ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	ក្រសួងបរិស្ថាន	រៀងរាល់ឆ្នាំ	តំបន់ព្រៃឈើធម្មជាតិត្រូវទទួលបានគ្រប់គ្រងនិងការពារប្រកបដោយចីរភាព ធៀបនឹងតំបន់ព្រៃឈើសរុប	តំបន់ព្រៃឈើដែលទទួលបានការការពារនិងគ្រប់គ្រងដោយចីរភាព	តំបន់ព្រៃឈើសរុប	**MOE, MAFF**

១៥.៣ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ ប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការបំផ្លាញព្រៃឈើ ធ្វើឲ្យដូចដើមឡើងវិញដីដែលបាត់បង់ដីជាតិ រួមទាំង ដីដែលទទួលផលប៉ះពាល់ពី វាលរហោដ្ឋានកម្មភាពរាំងស្ងួត និងទឹកជំនន់ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវ ពិភពលោកដែលមានដីមិនមានការខូចខាត។	១៥.៣.១ ផ្ទៃដីតំបន់ទេសភាពព្រៃឈើដែលបានស្តារពីផលប៉ះពាល់ដោយសារភាពរាំងស្ងួត ទឹកជំនន់ និងដែលបានបាត់បង់ផលិតភាព	ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	ទិន្នន័យរដ្ឋបាល ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	រៀងរាល់៣ឆ្នាំកន្លះ	ផ្ទៃដីតំបន់ទេសភាពព្រៃឈើដែលបានស្តារពីផលប៉ះពាល់ដោយសារភាពរាំងស្ងួត ទឹកជំនន់ និងដែលបានបាត់បង់ផលិតភាព	ផ្ទៃដីតំបន់ទេសភាពព្រៃឈើដែលបានស្តារពីផលប៉ះពាល់ដោយសារភាពរាំងស្ងួត ទឹកជំនន់ និងដែលបានបាត់បង់ផលិតភាព គិតត្រឹមឆ្នាំដែលត្រូវវាយការណ៍	MAFF
១៥.៥ អនុវត្តចំណាត់ការចាំបាច់និងជាបន្ទាន់ដើម្បីកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានលើលំនៅឋានធម្មជាតិ កាត់បន្ថយឲ្យបានពាក់កណ្តាលនូវការបាត់បង់ជីវៈចម្រុះ និងត្រឹមឆ្នាំ២០២០ ការពារនិងបង្ការការបាត់បង់ផុតពូជនូវប្រភេទរុក្ខជាតិ/សត្វដែលរងការគំរាមកំហែងជិតផុតពូជ	១៥.៥.១ ចំនួនផែនការសកម្មភាពសម្រាប់អភិរក្សប្រភេទសត្វព្រៃនិងរុក្ខជាតិជិតផុតពូជនិងមានដោយកម្រ ដែលត្រូវបានរៀបចំនិងអនុវត្ត	ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	ទិន្នន័យរដ្ឋបាល ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	រៀងរាល់ឆ្នាំ	ចំនួនផែនការសកម្មភាពសម្រាប់អភិរក្សប្រភេទសត្វព្រៃនិងរុក្ខជាតិជិតផុតពូជនិងមានដោយកម្រ ដែលបានរៀបចំនិងអនុវត្ត នៅត្រឹមឆ្នាំ បច្ចុប្បន្ន	ចំនួនផែនការសកម្មភាពសម្រាប់អភិរក្សប្រភេទសត្វព្រៃនិងរុក្ខជាតិជិតផុតពូជនិងមានដោយកម្រ ដែលបានរៀបចំនិងអនុវត្ត នៅត្រឹមឆ្នាំដែលរាយការណ៍	MAFF
១៥.៧ អនុវត្តសកម្មភាពជាបន្ទាន់ដើម្បីបញ្ចប់ការបរបាញ់និងជួញដូរប្រភេទពូជ រុក្ខជាតិ និងពពួកសត្វដែលត្រូវបានការពារ និងដោះស្រាយទាំងតម្រូវការ និងការផ្គត់ផ្គង់ខុសច្បាប់នៃផលិតផលសត្វព្រៃ។	១៥.៧.១ ចំនួនករណីល្មើសច្បាប់ក្នុងការបរបាញ់ ការជួញដូរប្រភេទសត្វព្រៃ និងប្រភេទរុក្ខជាតិ ខុសច្បាប់ ដែលត្រូវបានកាត់បន្ថយ	ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	ទិន្នន័យរដ្ឋបាល ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	រៀងរាល់ឆ្នាំ	ចំនួនករណីល្មើសច្បាប់ក្នុងការបរបាញ់ ការជួញដូរប្រភេទសត្វព្រៃ និងប្រភេទរុក្ខជាតិ ខុសច្បាប់ ដែលត្រូវបានកាត់បន្ថយប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនករណីល្មើសច្បាប់ក្នុងការបរបាញ់ ការជួញដូរប្រភេទសត្វព្រៃ និងប្រភេទរុក្ខជាតិ ខុសច្បាប់ ដែលត្រូវបានកាត់បន្ថយ នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	MAFF

១៥.៩ ត្រឹមឆ្នាំ២០២០ បញ្ចូលតម្លៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនិងជីវៈចម្រុះ ទៅក្នុងផែនការជាតិនិងផែនការមូលដ្ឋាន ដំណើរការនៃការអភិវឌ្ឍយុទ្ធសាស្ត្រនិងគណនេយ្យភាពសម្រាប់កាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ។	១៥.៩.២ ចំនួនគោលនយោបាយយុទ្ធសាស្ត្រ និងលិខិតយុទ្ធោបករណ៍ស្តីពីសេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ត្រូវបានតាក់តែង និងអនុវត្ត	អគ្គលេខាធិការដ្ឋាន ក.ជ.អ.ច. នៃ ក្រសួងបរិស្ថាន ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់និងនេសាទ	អគ្គលេខាធិការដ្ឋាន ក.ជ.អ.ច. អគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាលការពារ និងអភិរក្សធម្មជាតិ ក្រសួងសុខាភិបាល អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល គ្រឹះស្ថានអប់រំ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់និងនេសាទ	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនគោលនយោបាយយុទ្ធសាស្ត្រនិងលិខិតយុទ្ធោបករណ៍ស្តីពីសេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី	ចំនួនគោលនយោបាយយុទ្ធសាស្ត្រនិងលិខិតយុទ្ធោបករណ៍ស្តីពីសេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី		**MOE Final**
១៥.b កៀរគរធនធានឲ្យបានច្រើនពីគ្រប់ប្រភពនិងនៅគ្រប់កម្រិត ដើម្បីផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់គ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយចីរភាព និងផ្តល់នូវការឧបត្ថម្ភគ្រប់គ្រាន់ដល់ប្រទេសកម្ពុជា ដើម្បីអនុវត្តការគ្រប់គ្រងបានល្អប្រសើរ រួមទាំងសម្រាប់ការអភិរក្ស និងការដាំព្រៃឈើឡើងវិញ។	១៥.b.១ ទំហំហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការ សម្រាប់ការអភិរក្សនិងការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយចីរភាពជីវៈចម្រុះ និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី។	គណៈកម្មាធិការនីតិសម្បទានិងអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា	ទិន្នន័យមូលដ្ឋានស្តីពីជំនួយអភិវឌ្ឍផ្លូវការដល់កម្ពុជា	ប្រចាំឆ្នាំ	ទំហំនៃការបើកផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការប្រចាំឆ្នាំសម្រាប់ការអភិរក្សនិងការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយចីរភាពជីវៈចម្រុះនិងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីធៀបនឹងផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប (ផ.ស.ស.) ប្រចាំឆ្នាំ	ទំហំនៃការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការសម្រាប់ការអភិរក្សនិងការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយចីរភាពជីវៈចម្រុះនិងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនៅក្នុងឆ្នាំ	ផលិតផលក្នុងស្រុកសរុបនៅក្នុងឆ្នាំ	**CRDB/CDC**
គោលដៅទី១៦៖ **លើកកម្ពស់សង្គមដែលមានសន្តិភាពប្រកបដោយបរិយាបន្ន ដើម្បីការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព ផ្តល់នូវការទទួលបានយុត្តិធម៌សម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូបនិងកសាងស្ថាប័នប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព គណនេយ្យភាព និងបរិយាបន្ន នៅគ្រប់កម្រិត**								
១៦.៣ លើកកម្ពស់វិធានការច្បាប់ នៅកម្រិតជាតិ និងអន្តរជាតិ និងធានាការទទួលបានយុត្តិធម៌ស្មើភាពគ្នា សម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូប។	១៦.៣.១ សមាមាត្រនៃប្រជាជនដែលបានចូលរួមក្នុងការផ្សព្វផ្សាយច្បាប់	ក្រសួងទំនាក់ទំនងជាមួយរដ្ឋសភា ព្រឹទ្ធសភា និងអធិការកិច្ច	ទិន្នន័យរដ្ឋបាល ក្រសួងទំនាក់ទំនងជាមួយរដ្ឋសភា ព្រឹទ្ធសភា និងអធិការកិច្ច	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនប្រជាជនកម្ពុជាដែលមានអាយុ១៥ឆ្នាំឡើង ដែលបានចូលរួមក្នុងការផ្សព្វផ្សាយច្បាប់ក្នុងចំណោមប្រជាជនអាយុ១៥ឆ្នាំឡើងសរុប	ចំនួនប្រជាជនកម្ពុជា ដែលមានអាយុ១៥ឆ្នាំឡើង បានចូលរួមក្នុងការផ្សព្វផ្សាយច្បាប់	ចំនួនប្រជាជនកម្ពុជា ដែលមានអាយុ១៥ឆ្នាំឡើង សរុប	**MONASRI**

១៦.៧ ធានានូវការធ្វើសេចក្តីសម្រេច ដោយមានការចូលរួមពីគ្រប់តំណាង ដោយមានការទទួលខុសត្រូវប្រកបដោយបរិយាបន្ននៅគ្រប់កម្រិត។	១៦.៧.១ សមាមាត្រនៃស្ត្រី ជាមន្ត្រីរាជការស៊ីវិលនៅតាមក្រសួង-ស្ថាប័ននានា	ក្រសួងមុខងារសាធារណៈ	រដ្ឋបាល	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនមន្ត្រីរាជការស៊ីវិលជាស្ត្រីនៅតាមក្រសួងស្ថាប័ននានា ក្នុងចំណោមមន្ត្រីរាជការស៊ីវិលសរុបនៅតាមក្រសួងស្ថាប័ននានា	ចំនួនមន្ត្រីរាជការស៊ីវិលជាស្ត្រីនៅតាមក្រសួងស្ថាប័ននានា គិតត្រឹមឆ្នាំបច្ចុប្បន្ន	ចំនួនមន្ត្រីរាជការស៊ីវិលសរុបនៅតាមក្រសួងស្ថាប័ននានា គិតត្រឹមឆ្នាំបច្ចុប្បន្ន	**MCS**
១៦.៩ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ ផ្តល់អត្តសញ្ញាណផ្លូវច្បាប់ដល់ប្រជាជនគ្រប់រូប រួមទាំងការចុះបញ្ជីកំណើត។	១៦.៩.១ ភាគរយនៃកំណើតដែលទទួលបានការចុះបញ្ជីកំណើតនិងទទួលបានសំបុត្រកំណើត (៩០% នៅទូទាំងប្រទេស ត្រឹមឆ្នាំ២០២៤)	ក្រសួងមហាផ្ទៃ/អគ្គនាយកដ្ឋានអត្តសញ្ញាណកម្ម	ក្រសួងមហាផ្ទៃ /អគ្គនាយកដ្ឋានអត្តសញ្ញាណកម្ម	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនប្រជាជនដែលបានចុះបញ្ជីកំណើតសរុបធៀបនឹងចំនួនប្រជាជនសរុប.	ចំនួនប្រជាជនដែលបានចុះបញ្ជីកំណើតសរុប ត្រឹមឆ្នាំរាយការណ៍.	ចំនួនប្រជាជនសរុប នៅក្នុងឆ្នាំ	**MOI**
គោលដៅទី១៧ : ពង្រឹងមធ្យោបាយអនុវត្តនានា និងបង្កើតភាពរស់រវើកនៃភាពជាដៃគូសកល សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព								
ហិរញ្ញវត្ថុ								
១៧.៣ កៀរគរធនធានហិរញ្ញវត្ថុបន្ថែមទៀតពីប្រភពចម្រុះ សម្រាប់ផ្តល់ដល់បណ្តាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍ។	១៧.៣.១ សមាមាត្រនៃហិរញ្ញប្បទានចម្រុះធៀបនឹង ផ.ស.ស.	គណៈកម្មាធិការនីតិសម្បទានិងអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា	ទិន្នន័យមូលដ្ឋានស្តីពីជំនួយអភិវឌ្ឍផ្លូវការដល់កម្ពុជា	ប្រចាំឆ្នាំ	ទំហំនៃការបើកផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការតាមឆ្នាំនីមួយៗ ធៀបនឹង ផ.ស.ស. ប្រចាំឆ្នាំ	ទំហំនៃការបើកផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការនៅក្នុងឆ្នាំ	ផ.ស.ស.សរុប នៅក្នុងឆ្នាំ	**CRDB/CDC**
បច្ចេកវិទ្យា								
១៧.៦ លើកកម្ពស់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការជើង-ត្បូង កិច្ចសហប្រតិបត្តិការត្បូង-ត្បូង កិច្ចសហប្រតិបត្តិការតំបន់ត្រីកោណនិងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ លើនិងការទទួលបានវិទ្យាសាស្ត្របច្ចេកវិទ្យា និងនវានុវត្តន៍ និងលើកកម្ពស់ការចែករំលែកការយល់ដឹងស្តីពីទម្រង់នៃការឯកភាពទាំង	១៧.៦.១ ភាគរយនៃប្រជាជនដែលបានជាវអ៊ីនធើណែតអចល័ត ជាប្រចាំក្នុងចំណោមប្រជាជនសរុប បែងចែកតាមល្បឿននៃអ៊ីនធើណែត	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍	រដ្ឋបាល	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនប្រជាជនប្រើប្រាស់អ៊ីនធើណែតអចល័តដែលមានល្បឿនចាប់ពី 512 Kbps ឡើងទៅក្នុងចំណោមប្រជាជនសរុប	ចំនួនប្រជាជនដែលប្រើប្រាស់អ៊ីនធើណែតអចល័តល្បឿនល្បឿនចាប់ពី 512 Kbps ឡើងទៅ នៅក្នុងឆ្នាំ	ចំនួនប្រជាជនសរុបទូទាំងប្រទេស នៅក្នុងឆ្នាំ (វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ)	**MPTC**

សងខាង រួមទាំងតាមរយៈការធ្វើឲ្យប្រសើរឡើង ការសម្របសម្រួលក្នុងចំណោមយន្តការដែលមានស្រាប់ ជាពិសេស ក្នុងកម្រិតសហប្រជាជាតិ និងតាមរយៈ យន្តការសម្របសម្រួល បច្ចេកវិទ្យាសកល។								
១៧.៨ ត្រឹមឆ្នាំ២០២៧ ធ្វើប្រតិបត្តិការពេញលេញ ធនាគារបច្ចេកវិទ្យានិងវិទ្យាសាស្ត្រ និងយន្តការកសាងសមត្ថភាពពីបច្ចេកវិទ្យានិងនវានុវត្តន៍សម្រាប់បណ្ដាប្រទេសដែលមានការអភិវឌ្ឍតិចតួច និងលើកកម្ពស់ការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាដែលមានសមត្ថភាព ជាពិសេស បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាននិងទូរគមនាគមន៍។	១៧.៨.១ សមាមាត្រនៃប្រជាជនដែលប្រើប្រាស់អ៊ិនធើណែត	ក្រសួងប្រៃសណីយ៍ និងទូរគមនាគមន៍	ទិន្នន័យរដ្ឋបាល ក្រសួងប្រៃសណីយ៍ និងទូរគមនាគមន៍	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនប្រជាជនដែលបានជាវអ៊ិនធើណែតសរុប (ចល័តនិងអចល័ត) ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងការប្រើប្រាស់តាមកុំព្យូទ័រ ឬតាមឧបករណ៍មួយចំនួន ដូចជាទូរស័ព្ទដៃ Tablet ,ទូរទស្សន៍ Digital TV និងឧបករណ៍អេឡិចត្រូនិចផ្សេងៗដែលអាចភ្ជាប់សេវាអ៊ិនធើណែតបាន។	ចំនួនប្រជាជនសរុបដែលបានជាវអ៊ិនធើណែត(ចល័តនិងអចល័ត)	ចំនួនប្រជាជនសរុបទូទាំងប្រទេស នៅក្នុងឆ្នាំ(វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ)	**MPTC**
ការកសាងសមត្ថភាព								
១៧.៩ លើកកម្ពស់ការគាំទ្រពីអន្តរជាតិ សម្រាប់ការអនុវត្តការកសាងសមត្ថភាពដែលបានកំណត់ចំណុចដៅនិងមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងបណ្ដាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍ ដើម្បីគាំទ្រផែនការជាតិ ក្នុងការអនុវត្តនូវគ្រប់គោលដៅអភិវឌ្ឍ	១៧.៩.១ ទំហំហិរញ្ញប្បទានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការបច្ចេកទេស (រួមទាំង កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ជើង-ត្បូង ត្បូង-ត្បូង និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការត្រីកោណ) ដែលបានសន្យាផ្ដល់ដល់កម្ពុជា	គណៈកម្មាធិការនីតិសម្បទានិងអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា	ទិន្នន័យមូលដ្ឋានស្ដីពីជំនួយអភិវឌ្ឍន៍ផ្លូវការដល់កម្ពុជា	ប្រចាំឆ្នាំ	បរិមាណហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការបច្ចេកទេស (រួមទាំងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ជើង-ត្បូង ត្បូង-ត្បូង និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការត្រីកោណ) ដែលបានសន្យាផ្ដល់ដល់កម្ពុជា នៅតាមឆ្នាំនីមួយៗ ធៀបនឹង ផ.ស.ស. ប្រចាំឆ្នាំ	បរិមាណហិរញ្ញប្បទានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការបច្ចេកទេស (រួមទាំង កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ជើង-ត្បូង ត្បូង-ត្បូង និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការត្រីកោណ) ដែលបានសន្យាផ្ដល់ដល់កម្ពុជានៅក្នុងឆ្នាំ	ផ.ស.ស. នៅក្នុងឆ្នាំ	**CRDB/CDC**

ប្រកបដោយចីរភាព រួមទាំងតាមរយៈ កិច្ចសហប្រតិបត្តិការជើង-ត្បូង កិច្ចសហប្រតិបត្តិការត្បូង-ត្បូង និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការតំបន់ត្រីកោណ។	១៧.៩.២ ទំហំហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការ ដែលគាំទ្រគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចនិងការអភិវឌ្ឍដែលបានប្តេជ្ញាផ្តល់ឲ្យកម្ពុជាធៀបនឹង ផ.ស.ស.	គណៈកម្មាធិការនីតិសម្បទានិងអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា	ទិន្នន័យមូលដ្ឋានស្តីពីជំនួយអភិវឌ្ឍផ្លូវការដល់កម្ពុជា	ប្រចាំឆ្នាំ	ទំហំហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការ ដែលគាំទ្រគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចនិងការអភិវឌ្ឍដែលបានប្តេជ្ញាផ្តល់ឲ្យកម្ពុជានៅក្នុងឆ្នាំនីមួយៗ ធៀបនឹង ផ.ស.ស. ប្រចាំឆ្នាំ	ទំហំចំណាយនៃហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការដែលគាំទ្រគោលនយោបាយ សេដ្ឋកិច្ចនិងការអភិវឌ្ឍដែលបានប្តេជ្ញាផ្តល់ឲ្យកម្ពុជានៅក្នុងឆ្នាំ	ផ.ស.ស. នៃឆ្នាំ	**CRDB/CDC**
ពាណិជ្ជកម្ម								
១៧.១០ លើកកម្ពស់ប្រព័ន្ធពាណិជ្ជកម្មចម្រុះ ដែលមានលក្ខណៈជាសកលមានមូលដ្ឋានច្បាប់ បើកទូលាយនិងសមធម៌ក្រោមអង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក រួមទាំងតាមរយៈការសន្និដ្ឋាននៃការចរចាក្រោមរបៀបវារៈទីក្រុងដាហាស្តីពីការអភិវឌ្ឍ។	១៧.១០.១ ចំនួនច្បាប់និងបទដ្ឋានគតិយុត្តពាណិជ្ជកម្ម ដែលបានរៀបចំឡើងដើម្បីសម្រួលដល់អ្នកវិនិយោគនិងធុរជនក្នុងស្រុកក្នុងការធ្វើពាណិជ្ជកម្ម	ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	ទិន្នន័យរដ្ឋបាលក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	ប្រចាំឆ្នាំ	ច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ពាក់ព័ន្ធនឹងពាណិជ្ជកម្ម ដែលរៀបចំឡើងដើម្បីសម្រួលនិងផ្តល់ទំនុកចិត្តដល់អ្នកវិនិយោគ និងធុរជនក្នុងស្រុកក្នុងការធ្វើពាណិជ្ជកម្ម	ច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ពាក់ព័ន្ធនឹង ពាណិជ្ជកម្ម ដែលរៀបចំឡើង ដើម្បីសម្រួលនិងផ្តល់ទំនុកចិត្តដល់អ្នកវិនិយោគ និងធុរជនក្នុងស្រុកក្នុងការធ្វើពាណិជ្ជកម្ម		**MOC**
ភាពជាដៃគូចម្រុះដែលមានចំណែកពាក់ព័ន្ធ								
១៧.១៧ លើកទឹកចិត្តនិងលើកកម្ពស់ភាពជាដៃគូប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពក្នុងផ្នែកសាធារណៈ រវាងផ្នែកសាធារណៈនិងផ្នែកឯកជន និងជាមួយសង្គមស៊ីវិល កសាងភាពជាដៃគូផ្អែកលើបទពិសោធនិងយុទ្ធសាស្ត្រផ្តល់ធនធាននៃភាពជាដៃគូ។	១៧.១៧.១ ទំហំហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការដែលត្រូវបានសន្យាផ្តល់ដល់ភាពជាដៃគូសង្គមស៊ីវិលធៀបនឹង ផ.ស.ស.	គណៈកម្មាធិការនីតិ-សម្បទានិងអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា	គណៈកម្មាធិការនីតិសម្បទានិងអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា	ប្រចាំឆ្នាំ	ទំហំហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការ ដែលត្រូវបានសន្យាផ្តល់ដល់ភាពជាដៃគូសង្គមស៊ីវិលតាមឆ្នាំនីមួយៗធៀបនឹងផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប	ទំហំចំណាយនៃហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការដែលផ្តល់ដោយដៃគូសង្គមស៊ីវិលនៅក្នុងឆ្នាំ	ផ.ស.ស. នៅក្នុងឆ្នាំ	CRDB/CDC -តួលេខព្យាករទំហំហិរញ្ញប្បទានដកស្រង់ចេញពីរបាយការណ៍ DFA -ហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការផ្តល់អោយសង្គមស៊ីវិល

ទិន្នន័យ ការតាមដានត្រួតពិនិត្យ និងគណនេយ្យភាព								
១៧.១៨ ត្រឹមឆ្នាំ២០២០ លើកកម្ពស់ការគាំទ្រការកសាងសមត្ថភាពដល់បណ្តាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍរួមទាំងដល់បណ្តាប្រទេសដែលមានការអភិវឌ្ឍតិចតួច និងបណ្តារដ្ឋដែនកោះតូចៗកំពុងអភិវឌ្ឍដើម្បីបង្កើនឲ្យបានច្រើន ភាពអាចរកបានទាន់ពេលនៃទិន្នន័យដែលមានគុណភាពខ្ពស់ និងជឿជាក់បាន បំបែកតាមចំណូល យេនឌ័រ អាយុ ជាតិសាសន៍ ជនជាតិភាគតិច ស្ថានភាពនៃការផ្លាស់ប្តូរទីលំនៅ ការបាត់បង់សមត្ថភាពពលកម្ម ទីតាំងភូមិសាស្រ្ត និងលក្ខណៈផ្សេងទៀតដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងបរិការណ៍ជាតិ។	១៧.១៨.១ សមាមាត្រនៃសូចនាករអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពដែលបានបង្កើតឡើងនៅថ្នាក់ជាតិ តាមចំណុចដៅដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានស្ថិតិផ្លូវការ។	ក្រសួងផែនការ	ក្រសួងផែនការ		សូចនាករអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពដែលបានបង្កើតឡើងនៅថ្នាក់ជាតិតាមចំណុចដៅ ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានស្ថិតិផ្លូវការក្នុងចំណោមសូចនាករសាកលសរុប	ចំនួនសូចនាករអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពដែលបានបង្កើតឡើងនៅថ្នាក់ជាតិបំបែកទៅតាមចំណុចដៅដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានស្ថិតិផ្លូវការ	ចំនួនសូចនាករសាកលសរុប	**ក្រសួងផែនការ**
	១៧.១៨.២ សមាមាត្រនៃចំណាយថវិកាសម្រាប់អនុវត្តផែនការយុទ្ធសាស្រ្តជាតិសម្រាប់អភិវឌ្ឍស្ថិតិ	ក្រសួងផែនការ	វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិនៃក្រសួងផែនការ	ប្រចាំឆ្នាំ	ថវិកាជាតិដែលផ្តល់ដោយរាជរដ្ឋាភិបាលសម្រាប់វិស័យស្ថិតិគ្របដណ្តប់ប្រព័ន្ធស្ថិតិ ជាតិទាំងមូលតាមរយៈការអនុវត្តផែនការយុទ្ធសាស្រ្តជាតិសម្រាប់អភិវឌ្ឍស្ថិតិ ធៀបនឹងចំណាយថវិកាសរុបរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលគិតជាភាគរយ	ចំណាយថវិកាជាតិសម្រាប់វិស័យស្ថិតិគ្របដណ្តប់ប្រព័ន្ធស្ថិតិជាតិទាំងមូល	ចំណាយថវិកាជាតិសរុប	NIS
១៧.១៩ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ កសាងដោយផ្អែកលើការផ្តួចផ្តើមដែលមានស្រាប់ ដើម្បីអភិវឌ្ឍមធ្យោបាយវាស់វែងពីវឌ្ឍនភាពនៃការអភិឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព ដែលបំពេញផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប និងគាំទ្រការកសាងសម្ថភាពស្ថិតិនៅក្នុងបណ្តាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍ។	១៧.១៩.១ ជំរឿនប្រជាជនរៀងរាល់១០ឆ្នាំម្តង	ក្រសួងផែនការ	វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិនៃក្រសួងផែនការ	រៀងរាល់ ១០ឆ្នាំម្តង	ជំរឿនប្រជាជនដូចមានចែងក្នុងច្បាប់ស្តីពីស្ថិតិ (មាត្រា៦ កថាខណ្ឌក) ជំរឿននេះត្រូវអនុវត្តយ៉ាងតិចមួយដងក្នុងរយៈពេល១០ឆ្នាំម្តង ដោយវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិនៃក្រសួងផែនការ ដោយសហការជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ។			NIS

គោលដៅទី ១៨៖ បញ្ចប់ផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានរបស់មីន/សំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម និងជំរុញការសង្គ្រោះជនរងគ្រោះ							
១៨.១ បោសសម្អាតផ្ទៃដីចម្ការមីននិងសំណល់ជាតិ ផ្ទុះពីសង្គ្រាម ដែលបានដឹងឲ្យអស់ត្រឹមឆ្នាំ ២០៣០។	១៨.១.១ ផ្ទៃដីសរុបដែលបានបោសសំអាតមីននិងសំណល់ផ្ទុះពីសង្គ្រាមប្រចាំឆ្នាំ	អាជ្ញាធរមីន	អាជ្ញាធរមីន	ប្រចាំឆ្នាំ	បរិមាណផ្ទៃដីដែលបានបោសសម្អាតមីននិងសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាមប្រចាំឆ្នាំ	បរិមាណផ្ទៃដីសរុបជាក់ស្តែង ដែលបានបោសសម្អាតមីននិងសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	CMAA
១៨.២ កាត់បន្ថយគ្រោះថ្នាក់ដោយសារមីន/ស.ផ.ស. នៅតិចជាង ១០នាក់ក្នុងមួយឆ្នាំ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០។	១៨.២.១ ចំនួននៃជនរងគ្រោះថ្នាក់ (ស្លាប់និងរបួស)ដោយគ្រាប់មីននិងសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម។	អាជ្ញាធរមីន	អាជ្ញាធរមីន	ប្រចាំឆ្នាំ	ជាចំនួនប្រជាពលរដ្ឋ (ក្មេងប្រុស ក្មេងស្រី មនុស្សពេញវ័យ) ដែលបានរងរបួស ឬស្លាប់ដោយសារគ្រាប់មីននិងសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាមនៅក្នុងឆ្នាំជាក់លាក់	ចំនួនប្រជាពលរដ្ឋ (ក្មេងប្រុស ក្មេងស្រី មនុស្សពេញវ័យ) ដែលបានរងរបួស ឬស្លាប់ដោយសារគ្រាប់មីន និងសំណល់ជាតិផ្ទុះ ពីសង្គ្រាម នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	CMAA
	១៨.២.២ ចំនួនភូមិដែលរងការគម្រាមកំហែង ដោយសារមីននិងសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម ទទួលបានសារអប់រំគ្រោះថ្នាក់ ដោយសារមីននិងសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម	អាជ្ញាធរមីន	អាជ្ញាធរមីន	ប្រចាំឆ្នាំ	ភូមិគោលដៅដែលរងការគម្រាមកំហែងដោយសារមីននិងសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម(មាននៅក្នុងទិន្នន័យរបស់អាជ្ញាធរមីន) ទទួលបានសារអប់រំគ្រោះថ្នាក់ដោយសារមីននិងសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាមតាមផែនការ	ភូមិគោលដៅដែលរងការគំរាមកំហែងដោយសារមីននិងសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម ទទួលបានសារអប់រំគ្រោះថ្នាក់ដោយសារមីននិងសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាមតាមផែនការប្រចាំឆ្នាំ	CMAA
១៨.៣ លើកកម្ពស់សិទ្ធិនិងគុណភាពជីវិតរបស់ជនពិការដោយសារមីន/សំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាមឲ្យបានកាន់តែប្រសើរឡើង។	១៨.៣.១ ចំនួនជនពិការដោយសារមីន/សំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម ទទួលបានការលើកកម្ពស់សិទ្ធិនិងគុណភាពជីវិត។	អាជ្ញាធរមីន	អាជ្ញាធរមីន	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនជនពិការដោយសារមីន/សំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម ដែលបានលើកកម្ពស់សិទ្ធិ និងទទួលបានសេវាសង្គ្រោះបន្ទាន់ស្តារលទ្ធភាពពលកម្មកាយសម្បទានិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈពីភាគីពាក់ព័ន្ធនានាដើម្បីឲ្យពួកគាត់មានជីវភាពរស់នៅសមរម្យស្មើភាពគ្នាជាមួយនិងប្រជាពលរដ្ឋទូទៅ។	ចំនួនជនពិការដោយសារមីន/សំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាមដែលទទួលបានការលើកកម្ពស់សិទ្ធិ ទទួលបានសេវាសង្គ្រោះបន្ទាន់ ការស្តារលទ្ធភាពពលកម្មកាយសម្បទា និងការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈពីភាគីពាក់ព័ន្ធនានានៅក្នុងឆ្នាំ	CMAA

	១៨.៣.២ ចំនួនជនរងគ្រោះដោយសារមីន/សំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាមទទួលបានសេវាស្តារលទ្ធភាពពលកម្ម	អាជ្ញាធរមីន	អាជ្ញាធរមីន	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនជនរងគ្រោះដោយសារមីន/សំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាមទទួលបានសេវាស្តារលទ្ធភាពពលកម្ម	ចំនួនជនរងគ្រោះដោយសារមីន/សំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាមទទួលបានសេវាស្តារលទ្ធភាពពលកម្ម នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍	**CMAA**
	១៨.៣.២ ចំនួនជនរងគ្រោះដោយសារមីន/សំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាមទទួលបានសេវាឆ្លើយតបបន្ទាន់និងឆាប់រហ័សពីអាជ្ញាធរមីន	អាជ្ញាធរមីន	អាជ្ញាធរមីន	ប្រចាំឆ្នាំ	ចំនួនជនរងគ្រោះដោយសារមីន/សំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម ទទួលបានសេវាឆ្លើយតបបន្ទាន់និងឆាប់រហ័សពីអាជ្ញាធរមីនដើម្បីលើកកម្ពស់កម្រិតជីវភាពរស់នៅ	ចំនួនជនរងគ្រោះដោយសារមីន/សំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាមទទួលបានសេវាឆ្លើយតបបន្ទាន់និងឆាប់រហ័សពីអាជ្ញាធរមីន នៅក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍ ដើម្បីលើកកម្ពស់កម្រិតជីវភាពរស់នៅ	**CMAA**

តារាងទី២

តម្លៃគ្រាដើមនិងចំណុចដៅ
នៃសូចនាករនីមួយៗ របស់
គោលដៅអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពកម្ពុជា

តារាងទី២ : តម្លៃគ្រាដើមនិងចំណុចដៅ នៃសូចនាករនីមួយៗ របស់គោលដៅអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពកម្ពុជា

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
គោលដៅទី១ : បញ្ចប់ភាពក្រីក្រគ្រប់ទម្រង់នៅគ្រប់ទីកន្លែង																		
១.២ កាត់បន្ថយយ៉ាងតិចពាក់កណ្តាលនូវសមាមាត្រនៃបុរស ស្ត្រី និងកុមារគ្រប់អាយុ ដែលរស់នៅក្នុងភាពក្រីក្រ គ្រប់សមាសភាព ដោយផ្អែកលើនិយមន័យរបស់កម្ពុជា នៅត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ ។	១.២.១. សមាមាត្រនៃប្រជាជនកម្ពុជារស់នៅក្រោមខ្សែបន្ទាត់ភាពក្រីក្រជាតិ បែងចែកតាមភេទ អាយុ និងតំបន់ភូមិសាស្ត្រ																	
	១.២.១.១ សមាមាត្រនៃប្រជាជនកម្ពុជារស់នៅក្រោមខ្សែបន្ទាត់ភាពក្រីក្រជាតិ	%	១៣,៥ (២០១៤)				១១,៥		១០,៥		៩,៥		៨,៥		៧,៥		៦,៥	៦,០
	១.២.១.២ សមាមាត្រនៃប្រជាជនកម្ពុជានៅរាជធានីភ្នំពេញ ដែលរស់នៅក្រោមខ្សែបន្ទាត់ភាពក្រីក្រជាតិ	%	១២,៩ (២០១៤)				១៥,៧		១៤,៧		១៣,៥		១១,៧		១០,៥		៩,៥	៩,០
	១.២.១. ៣ សមាមាត្រនៃប្រជាជនកម្ពុជានៅតំបន់ទីប្រជុំជន ដែលរស់នៅក្រោមបន្ទាត់ភាពក្រីក្រ	%	១២,៩ (២០១៤)				១១,៥		១០,៥		៩,៥		៨,៥		៧,៥		៦,៥	៦,០
	១.២.១.៤ សមាមាត្រនៃប្រជាជនកម្ពុជានៅតំបន់ជនបទ ដែលរស់នៅក្រោមបន្ទាត់ភាពក្រីក្រ	%	១២,៥ (២០១៤)				១១,៥		១០,៥		៩,៦		៨,៨		៧,៨		៦,៨	៦,៣

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
	១.២.១.៥ សមាមាត្រនៃកុមារកម្ពុជារស់នៅក្រោមខ្សែបន្ទាត់ភាពក្រីក្រជាតិ	%	២២,២ (ប៉ាន់ស្មាន)		២១,០		១៩,៤		១៨,០		១៦,៣		១៤,៨		១៣,៥		១២,០	១១,១
	១.២.២ សមាមាត្រកុមារ ដែលរស់នៅក្នុងភាពក្រីក្រគ្រប់សមាសភាព ផ្អែកតាមនិយមន័យរបស់ជាតិ	%	៥០,៧ (២០១៤)					៤២,៣					៣៣,៨					២៥,៤
១.៣ អនុវត្តប្រព័ន្ធជាតិគាំពារសង្គមនិងវិធានការផ្សេងៗឲ្យបានទូទាំងប្រទេសនិងសម្រេចឲ្យបានភាគច្រើននូវភាពគ្របដណ្តប់នៃប្រព័ន្ធនេះ ដល់ប្រជាជនក្រីក្រ និងប្រជាជនងាយរងគ្រោះ នៅត្រឹមឆ្នាំ ២០៣០	១.៣.១ សមាមាសត្រនៃប្រជាជន បែងចែកតាម ភេទ កុមារ ប្រជាជនគ្មានការងារធ្វើ ជនវ័យចាស់ ជនបាត់បង់សមត្ថភាពពលកម្ម (ជនពិការ) ស្ត្រីមានផ្ទៃពោះ ទារកទើបកើត ជនរងគ្រោះអំឡុងពេលបម្រើការងារ ជនក្រីក្រ និងជនងាយរងគ្រោះ ដែលទទួលបានប្រព័ន្ធគាំពារសង្គម។																	
	១.៣.១.១ សមាមាត្រនៃជនក្រីក្រនិងជនងាយរងគ្រោះដែលទទួលបានសេវាកម្មសង្គ្រោះសង្គម	%	៣,៧៩ (២០១៧)		៣,៧៩	៣,៦៧	៣,៥៤	៣,៤៣	៣,៣២	៣,២១	៣,១១	៣,០១	២,៩២	២,៨៣	២,៧៥	២,៦៧	២,៥៩	២,៥១
១.៤ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ ធានាថា បុរស ស្ត្រីគ្រប់រូប ជាពិសេសប្រជាជនក្រីក្រនិងប្រជាជនងាយរងគ្រោះ មានសិទ្ធិ	១.៤.១ ភាគរយនៃសមាជិកសហគមន៍នេសាទនិងព្រៃឈើដែលទទួលបានសិទ្ធិស្របច្បាប់ក្នុងការចូលរួមគ្រប់គ្រងធនធាន	%	៤០,០ (២០១៦)	៤០,០	៤៣,០	៤៥,០	៤៨,០	៥០,០	៥៣,០	៥៥,០	៥៨,០	៦០,០	៦៣,០	៦៥,០	៦៨,០	៧០,០	៧៥,០	៨៥,០

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
ស្មើគ្នាក្នុងការប្រើប្រាស់ធនធានសេដ្ឋកិច្ច និងក្នុងការទទួលបានសេវាមូលដ្ឋាន ភាពជាម្ចាស់និងការគ្រប់គ្រងដីនិងកម្មសិទ្ធិផ្សេងទៀត ធនធានធម្មជាតិ បច្ចេកវិទ្យាថ្មីៗសមស្របនិងសេវាហិរញ្ញវត្ថុ រួមទាំងមីក្រូហិរញ្ញវត្ថុ។	ដលផលនិងព្រៃឈើតាមរយៈការចុះបញ្ជីនិងអភិវឌ្ឍសហគមន៍ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព																	
គោលដៅទី២ : បញ្ចប់ភាពអត់ឃ្លាន សម្រេចឲ្យបានសន្តិសុខស្បៀង ធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងស្ថានភាពអាហារូបត្ថម្ភ និងលើកកម្ពស់កសិកម្មប្រកបដោយចីរភាព																		
២.២ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ បញ្ចប់គ្រប់ទម្រង់នៃកង្វះអាហារូបត្ថម្ភរួមទាំងការសម្រេចបាននៅឆ្នាំ២០២៥នូវចំណុចដៅដែលបានឯកភាពក្នុងកម្រិតអន្តរជាតិស្ដីពីភាពក្រិននិងភាពស្គមស្គាំងរបស់កុមារអាយុក្រោមអាយុ៥ឆ្នាំ និងដោះស្រាយនូវតម្រូវការអាហារូប ត្ថម្ភរបស់កុមារីវ័យជំទង់ ស្ត្រីមានផ្ទៃពោះនិងស្ត្រីកំពុងបំបៅដោះកូន និង ស្ត្រីវ័យចាស់។	២.២.១ ប្រេវ៉ាឡង់នៃភាពក្រិន(កម្ពស់ធៀបនឹងអាយុមានកម្រិតទាបជាងបទដ្ឋានរីកលូតលាស់មធ្យមរបស់កុមារ របស់អង្គការសុខភាពពិភពលោក) ក្នុងចំណោមកុមារ អាយុក្រោមអាយុ ៥ឆ្នាំ	%	៣២,៤			២៥,០		២៥,០					២០,០					១៥,០
	២.២.២ ប្រេវ៉ាឡង់នៃភាពស្គមស្គាំង ឬលើសទម្ងន់(ទម្ងន់ធៀបនឹងកម្ពស់មានកម្រិតទាបជាងឬខ្ពស់ជាងបទដ្ឋានរីកលូតលាស់មធ្យមរបស់អង្គការសុខភាពពិភពលោក (>+2 ឬ<-2) របស់កុមារក្នុងចំណោមកុមារអាយុក្រោម ៥ឆ្នាំ ទៅតាមប្រភេទនីមួយៗ ស្គមស្គាំងឬលើសទំងន់	%			៨,០	៨,០		៦,០					<៥,០					<៥,០

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
២.៣ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ ទទួលបានកំណើនទ្វេដងនៃ ផលិតភាពក្នុងវិស័យកសិកម្ម និង ចំណូលរបស់ផលិតករធុនតូច ជាពិសេស ស្ត្រី ក្នុងគ្រួសារទុរគត គ្រួសារកសិករ អ្នកគង្វាល និងអ្នកនេសាទ រួមទាំងតាមរយៈការធានានិងការទទួលបានស្មើភាពគ្នានូវដីធ្លី ធនធានផលិតកម្មផ្សេងទៀត និងធាតុចូល ចំណេះដឹង សេវាហិរញ្ញវត្ថុ ទីផ្សារនិងកាលានុវត្តភាពសម្រាប់តម្លៃបន្ថែម និងការងារក្នុងផ្នែកមិនមែនកសិកម្ម។	២.៣.១ ទំហំផលិតកម្មកសិកម្មក្នុងកសិករម្នាក់ដែលប្រកបរបរកសិកម្ម (ស្រែចម្ការ ការចិញ្ចឹមសត្វនិងជលផល)	$/កសិករម្នាក់	១ ៥៥៥ (២០១៦)	១ ៥៥៥	១ ៦៥៦	១ ៧៦៤	១ ៨៧៨	២ ០០០	២ ១៣០	២ ២៦៩	២ ៤១៦	២ ៥៧៣	២ ៧៤១	២ ៩១៩	៣ ១០៨	៣ ៣១១	៣ ៥២៦	៣ ៧៥៥
២.៤ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ ធានានូវប្រព័ន្ធផលិតកម្មស្បៀងអាហារដែលមានចីរភាព អនុវត្តសកម្មភាពកសិកម្មដោយមានការឆ្លើយតបនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុដែល ជួយឲ្យមានការកើនឡើងនូវផលិតកម្មនិងផលិតផល ជួយថែរក្សាប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ជួយពង្រឹងសមត្ថភាពសម្រាប់ធន់នឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុអាក្រក់	២.៤.១ ផលិតភាពនៃដីកសិកម្មដែលបាននិងកំពុងប្រើប្រាស់ដើម្បីធ្វើកសិកម្មប្រកបដោយចីរភាព	$/ហិកតា	១ ៥៤៨ (២០១៦)	១ ៥៤៨	១ ៦០៨	១ ៦៧១	១ ៧៣៦	១ ៨០៤	១ ៨៧៤	១ ៩៤៨	២ ០២៤	២ ១០២	២ ១៨៤	២ ២៧០	២ ៣៥៨	២ ៤៥០	២ ៥៤៦	២ ៦៤៥

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
ភាពរាំងស្ងួត ទឹកជំនន់ និងគ្រោះមហន្តរាយផ្សេងទៀត និងធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងជាបន្តបន្ទាប់គុណភាពដី។																		
២.៥ ត្រឹមឆ្នាំ២០២០ រក្សាការធ្វើពិពិធកម្មហ្សែននៃគ្រាប់ពូជការធ្វើកសិកម្មនិងចម្ការ ការផ្សាំពូជសត្វ និងប្រភេទសត្វព្រៃដែលពាក់ព័ន្ធ រួមទាំងតាមរយៈការគ្រប់គ្រងសមស្រប ការធ្វើពិពិធកម្ម និងរក្សាគ្រាប់ពូជ នៅកម្រិតជាតិ តំបន់ និងអន្តរជាតិ និងលើកកម្ពស់ការទទួលបានចំណែកប្រកបដោយយុត្តិធម៌ និងសមធម៌នៃផលប្រយោជន៍ពីការប្រើប្រាស់ធនធានហ្សែននិងចំណេះដឹងប្រពៃណីដែលពាក់ព័ន្ធដូចការឯកភាពជាអន្តរជាតិ	២.៥.១ ចំនួនធនធានពន្ធុវិទ្យាជាតិសម្រាប់ស្បៀងអាហារនិងកសិកម្មបានធានាក្នុងគោលនយោបាយយុទ្ធសាស្ត្រ និងទីកន្លែងអភិរក្សរយៈពេលមធ្យមឬរយៈពេលវែង	ចំនួនប្រភេទ	៩៥(២០១៦)	៩៥	៩៦	៩៨	១០២	១០៥	១០៨	១១០	១១២	១១៨	១២៤	១៣០	១៣៥	១៤០	១៤៥	១៥០
	២.៥.២ ចំនួនគ្រួសារក្នុងសហគមន៍តំបន់ការពារធម្មជាតិ ដែលត្រូវបានលើកកម្ពស់កម្រិតជីវភាពតាមរយៈ ការទទួលបានផលប្រយោជន៍ពី NTFP ការបញ្ចូលក្នុងវិស័យកសិកម្ម ទេសចរណ៍ធម្មជាតិ នៅក្នុងតំបន់ការពារ	%	៧,០ (២០១៧)	០	៧,០			១២,០			១៧,០			២២,០			២៧,០	២៩,០
២.a បង្កើនការវិនិយោគ រួមទាំងតាមរយៈការលើកកម្ពស់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិក្នុងផ្នែកហេដ្ឋា	២.a.១ លំហូរនៃហិរញ្ញប្បទានសរុប (ហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការនិងលំហូរផ្សេងទៀត) ដល់វិស័យកសិកម្ម ធៀបនឹង	% នៃផ.ស.ស.	០,៧១ (២០១៦)	០,៧១	០,៦៦	០,៦២	០,៥៨	០,៥៤	០,៥១	០,៤៨	០,៤៥	០,៤២	០,៤០	០,៣៧	០,៣៥	០,៣៣	០,៣១	០,២៩

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
វចនា សម្ព័ន្ធជនបទ ការស្រោវ ជ្រាវនិងសេវាផ្សព្វផ្សាយ កសិកម្ម ការអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិជ្ជា និងធនាគារហ្សែនរុក្ខជាតិនិងសត្វ ដើម្បីលើកកម្ពស់សមត្ថភាពផលិតក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។	ផ.ស.ស. ។																	
គោលដៅទី៣ : ធានាឲ្យជីវិតភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជនប្រកបដោយសុខភាពល្អ និងលើកកម្ពស់សុខុមាលភាពរបស់មនុស្សគ្រប់រូបនិងគ្រប់វ័យ																		
៣.១ កម្រិតនៃការអភិវឌ្ឍនៃប្រទេសកម្ពុជា សុខភាពនិងសុខុមាលភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ និងបង្ការហានិភ័យហិរញ្ញវត្ថុ	៣.១.១ អាយុសង្ឃឹមរស់ពីកំណើត																	
	បុរស	ឆ្នាំ	៦៧,៥	៦៧,៧	៦៧,៩	៦៨,១	៦៨,១	៦៨,១										
	ស្ត្រី	ឆ្នាំ	៧១,៤	៧១,៦	៧១,៨	៧១,៩	៧១,៩	៧១,៩										
	៣.១.២ អត្រាលទ្ធភាពបង្កើតកូនសរុប (ចំនួនកូនកើតក្នុងស្ត្រីម្នាក់)	ចំនួនកូនកើតក្នុងស្ត្រីម្នាក់	២,៧ (២០១៤)	២,៥	២,៤	២,៣	២,២	២,១										
៣.២ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ កាត់បន្ថយអត្រាមរណៈភាពមាតានៅកម្រិតសាកល ឲ្យនៅកម្រិតទាបជាង ៧០ ក្នុងចំណោម ១០០ ០០០កំណើតរស់។	៣.២.១ អត្រាមរណភាពមាតា	ក្នុង ១០០០០០ កំណើតរស់	៧១០ (២០១៤)					១៣០					១០០					៧០
	៣.២.២ ភាគរយនៃការសម្រាលដោយបុគ្គលិកសុខាភិបាលមានជំនាញ	%	៨៩,០	៨៩,០	៨៩,០	៨៩,០	៩០,០	៩០,០					៩៣,០					៩៥,០
៣.៣ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ បញ្ចប់ការស្លាប់ដែលអាចការពារបាននៃទារកទើបកើតនិងកុមារអាយុក្រោម៥ឆ្នាំ ដោយគ្រប់ប្រទេសទាំងអស់មានគោលដៅកាត់បន្ថយមរណភាពទារក	៣.៣.១ អត្រាមរណភាពកុមារអាយុក្រោម៥ឆ្នាំ	ក្នុង ១០០០ កំណើតរស់	៣៥,០ (២០១៤)					៣០,០					២៨,០					២៥,០
	៣.៣.២ អត្រាមរណភាពទារកទើបកើត (ក្នុង ១ ០០០ ទារកកើតរស់)	ក្នុង ១ ០០០កំណើតរស់	១៨,០(២០១៤)					១៤,០					១៣,០					១២,០

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
ទើបកើតដល់ត្រឹម១២ ក្នុង ១ ០០០កំណើតរស់ និងមរណភាពកុមារក្រោមអាយុ៥ឆ្នាំ យ៉ាងហោចណាស់ដល់ត្រឹម២៥ឆ្នាំក្នុងចំណោម ១ ០០០ កំណើតរស់។																		
៣.៤ បញ្ចប់ការរីករាលដាលមេរោគអេដស៍ ជំងឺរបេង គ្រុនចាញ់ ជំងឺតំបន់ត្រូពិចដែលមិនត្រូវបានយកចិត្តទុកដាក់ និងជំងឺថ្លើម ជំងឺឆ្លងតាមទឹក និងជំងឺឆ្លងផ្សេងទៀត នៅត្រឹមឆ្នាំ ២០៣០។	៣.៤.១ អត្រានៃករណីឆ្លងថ្មីនៃមេរោគអេដស៍ ក្នុងចំណោមប្រជាជនដែលគ្មានផ្ទុកមេរោគអេដស៍ ១ ០០០នាក់	ក្នុងប្រជាជន ១ ០០០ នាក់	០,០៥	០,០៥	០,០៥	០,០៥	០,០៥	០,០៣					០,០២					០,០២
	៣.៤.២ អាំងស៊ីដង់ (ករណីឆ្លងថ្មី) នៃជំងឺរបេង	ក្នុងប្រជាជន ១០០ ពាន់នាក់	៣៨០	៣៦៥	៣៥០	៣៣៦	៣២៣	៣១០					២៣៦					១៧៣
	៣.៤.៣ អាំងស៊ីដង់ (ករណីឆ្លងថ្មី)នៃជំងឺគ្រុនចាញ់	ក្នុងប្រជាជន ១ ០០០ នាក់	២,០០	១,៨៥	១,៦៥	១,៤៥	១,២៥	១,០៥					០					០
៣.៥ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ កាត់បន្ថយឲ្យបានមួយភាគបីនៃមរណភាពមុនអាយុកាលរំពឹងទុកពីជំងឺមិនឆ្លង តាមរយៈការការពារនិងការព្យាបាល និងលើកកម្ពស់សុខភាពផ្លូវចិត្តនិងសុខុមាលភាព។	៣.៥.១ អត្រាស្លាប់ដែលបណ្ដាលមកពីជំងឺបេះដូង សរសៃឈាម មហារីក ទឹកនោមផ្អែម ឬជំងឺផ្លូវដង្ហើមរ៉ាំរ៉ៃក្នុងចំណោមប្រជាជនអាយុពី៣០ ទៅ៧០ឆ្នាំ	%	៣៦,០					៣៤,០					៣២,០					៣០,០
	៣.៥.២ ភាគរយនៃប្រជាជនពេញវ័យមានជំងឺធ្លាក់ទឹកចិត្តបានទទួលសេវាព្យាបាល	%	២,០	៤,០	៦,០	១០,០	១៥,០	២០,០					៣០,០					៥០,០

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
៣.៦ ពង្រឹងការបង្ការ និងការព្យាបាលការសេពសារធាតុរួមទាំងការសេពគ្រឿងញៀន និងការប្រើប្រាស់ជាតិសុរាដែលនាំឲ្យគ្រោះថ្នាក់។	៣.៦.១ ភាគរយនៃប្រជាជនប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀនបានទទួលសេវាព្យាបាល	%	២២,០	៤០,០	៥០,០	៦០,០	៧០,០	៨០,០					>៨០					>៨០
	៣.៦.២ ប្រវ៉ាំឡង់នៃការប្រើប្រាស់សារជាតិអាល់កុលក្នុងចំណោមមនុស្សពេញវ័យចាប់ពីអាយុ១៨ឆ្នាំឡើង		៥៣,៥(២០១០)	៤៥,៥	៤៥,៥	៤៥,៥	៤៥,៤	៤៥,៣	៤៥,២	៤៥,១	៤៥	៤៥,៤	៤៤,៩	៤៤,៨	៤៤,៧	៤៤,៦	៤៤,៥	៤៤,៤
៣.៧ ត្រឹមឆ្នាំ២០២០ កាត់បន្ថយឲ្យបានពាក់កណ្ដាលនៃចំនួនមនុស្សស្លាប់ដោយគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍នៅទូទាំងពិភពលោក។	៣.៧.១ អត្រាស្លាប់ដោយគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ផ្លូវគោក	ក្នុងប្រជាជន ១០០ពាន់នាក់	១៤,៧០	១៤,២០	១៣,៧២	១៣,២៣	១២,៧៤	១២,២៥	១១,៣១	១០,៧៥	១០,២១	៩,៧	៩,២១	៨,៧៥	៨,៣២	៧,៩	៧,៥១	៧,១៣
៣.៨ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ ធានាថា ការទទួលបានជាសាកលនូវសេវាថែទាំសុខភាពផ្លូវភេទ និងសេវាសុខភាពបន្តពូជ រួមទាំងផែនការគ្រួសារ ព័ត៌មាននិងការអប់រំ និងការធ្វើសមាហរណកម្មសុខភាពបន្តពូជទៅក្នុងកម្មវិធីនិងយុទ្ធសាស្ត្រជាតិ។	៣.៨.១ សមាមាត្រនៃស្ត្រីក្នុងវ័យបន្តពូជ (អាយុ ១៥-៤៩ឆ្នាំ) ដែលត្រូវការនិងពេញចិត្តមធ្យោបាយពន្យារកំណើតទំនើប។	%	៥៧,០					៦២,០					៦៥,០					៦៨,០
	៣.៨.២ ភាគរយនៃស្ត្រីវ័យជំទង់អាយុ១៥-១៩ឆ្នាំដែលមានគភ៌	%	១១,៥					៨,០					៦,០					៤,០

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
៣.៨ សម្រេចឲ្យបាននូវសុខភាពល្អជាសកល រួមទាំងការបង្ការហានិភ័យផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ការទទួលបាននូវសេវាថែទាំសុខភាពចាំបាច់ដែលមានគុណភាព និងការទទួលបានថ្នាំពេទ្យនិងថ្នាំបង្ការចាំបាច់ដែលមានគុណភាព មានប្រសិទ្ធភាពនិងសុវត្ថិភាព សម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូប។	៣.៨.១ % នៃប្រជាជនដែលគ្របដណ្តប់ដោយប្រព័ន្ធគាំពារសុខភាពសង្គម(មូលនិធិសមធម៌ និងការធានារ៉ាប់រងសុខភាព)	%	២៣,០					៥០,០										
	៣.៨.២ ចំណាយថវិកាជាតិចន្លួលើសុខភាព គិតជា % នៃផលិតផលសរុបក្នុងស្រុក	%	១,២៤	១,៥	១,៧៥	២.០	២,០	២,០										
៣.a ពង្រឹងការអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌអនុសញ្ញារបស់អង្គការសុខភាពពិភពលោក ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យថ្នាំជក់ឲ្យបានហ្មត់ចត់នៅក្នុងគ្រប់ប្រទេស។	៣.a.១ ប្រេវ៉ាឡង់នៃការប្រើប្រាស់ថ្នាំជក់ក្នុងចំណោមប្រជាជន អាយុ ១៥ឆ្នាំឡើង																	
	ប្រុស	%	៤០,០					៣៤,៦					៣០,០					២៧,០
	ស្រី	%	១៥,០					១៣,៧					១០,០					៨០,
	៣.a.២ ប្រេវ៉ាឡង់នៃការប្រើប្រាស់ថ្នាំជក់ក្នុងចំណោមយុវវ័យអាយុពី ១៣-១៥ឆ្នាំ	%	៦,៣					៥,០					១០,០					៨,០
៣.c បង្កើនជាបន្តបន្ទាប់ការវិភាជថវិកាលើវិស័យសុខាភិបាល និងជ្រើសរើសការអភិវឌ្ឍការបណ្តុះបណ្តាល និងការជួលបុគ្គលិកផ្នែកសុខាភិបាលនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។	៣.c.១ ផលធៀបវេជ្ជបណ្ឌិត/គិលានុបដ្ឋាក/យិកា/ឆ្មប លើប្រជាជន ១ ០០០នាក់	ក្នុងប្រជាជន ១ ០០០នាក់	១,៥	១,៦	១,៧	១,៨	១,៩	២,០					២,២					២,៤

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
គោលដៅទី៤ : ធានាការអប់រំប្រកបដោយ គុណភាព បរិយាប័ន្ន និងសមធម៌ និងលើកកម្ពស់ការលានុវត្តភាពសិក្សាពេញមួយជីវិត សម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូប																		
៤.១ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ ធានាថា កុមារានិងកុមារី ទទួលបានការអប់រំពេញលេញប្រកបដោយសមធម៌និងគុណភាព នៅកម្រិតបឋមសិក្សានិងមធ្យមសិក្សាដោយមិនមានការបង់ថ្លៃឈ្នួល ដែលនឹងធ្វើ ឲ្យលទ្ធផលនៃការសិក្សាមានប្រសិទ្ធភាព។	៤.១.១ សមាមាត្រនៃកុមារ និងប្រជាជនវ័យក្មេង ដែលបានបញ្ចប់ការសិក្សានៅៈ ក. នៅថ្នាក់ទី២/៣ ខ. កម្រិតបឋមសិក្សាបឋមភូមិ គ. នៅមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ សម្រេចបានយ៉ាងហោចណាស់កម្រិតជំនាញអប្បបរមាក្នុងការអាននិងគណិតវិទ្យា																	
	៤.១.១.១ អត្រាបញ្ចប់ការសិក្សានៅបឋមសិក្សា	%	៨០,០	៨១,២	៨២,៦	៨៣,៩	៨៥,២	៨៦,៦	៨៧,៩	៨៩,៣	៩០,៦	៩១,៩	៩៣,៣	៩៤,៦	៩៦,០	៩៧,៣	៩៨,៧	១០០
	៤.១.១.២ អត្រាបញ្ចប់ការសិក្សានៅមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ	%	៣៩,០	៤០,៧	៤២,១	៤៣,៦	៤៥,០	៤៦,៥	៤៧,៩	៤៩,៤	៥០,៨	៥២,៣	៥៣,៧	៥៥,២	៥៦,៦	៥៨,១	៥៩,៥	៦១,០
៤.២ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ ធានាថា កុមារានិងកុមារីគ្រប់រូបនឹងទទួលបានទូវការអភិវឌ្ឍក្នុងភាពជាកុមារតូច ទាំងការថែទាំនិងការអប់រំនៅមត្តេយ្យសិក្សាប្រកបដោយគុណភាពសម្រាប់ត្រៀមខ្លួនគ្រប់គ្រាន់សិក្សានៅកម្រិតបឋមសិក្សា	៤.២.១ភាគរយសិស្សថ្នាក់ទី១បានឆ្លងកាត់កម្មវិធីអប់រំកុមារតូចគ្រប់រូបភាព (បែងចែកតាមភេទ)	%	៦២,០	៦៤,១	៦៦,៣	៦៨,៥	៧០,៧	៧២,៩	៧៥,១	៧៧,៣	៧៩,៥	៨១,៧	៨៤,០	៨៦,២	៨៨,៤	៩០,៦	៩២,៨	៩៥,០
	៤.២.២ អត្រារួមនៃការសិក្សានៅមត្តេយ្យសិក្សា	%	២១,០	២២,៩	២៤,៩	២៦,៨	២៨,៧	៣០,៧	៣២,៦	៣៤,៥	៣៦,៥	៣៨,៤	៤០,៣	៤២,៣	៤៤,២	៤៦,១	៤៨,១	៥០,០

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
៤.៣ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ ធានាការទទួលបានស្មើភាពគ្នាសម្រាប់បុរស និងស្ត្រីគ្រប់រូប នូវការបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេសមុខវិជ្ជាជីវៈនិងការសិក្សានៅកម្រិតឧត្តមសិក្សា រួមទាំង សាកលវិទ្យាល័យ	៤.៣.១ អត្រារួមនៃការសិក្សានៅឧត្តមសិក្សា (អាយុ១៨ ដល់២១ឆ្នាំ) បែងចែកតាមភេទ	%	១៤,០	១៦,៤	១៨,៨	២១,២	២៣,៦	២៦,០	២៨,៤	៣០,៨	៣៣,២	៣៥,៦	៣៨,០	៤០,៤	៤២,៨	៤៥,២	៤៧,៦	៥០,០
	ប្រុស	%																
	ស្រី	%																
	៤.៣.២ អត្រារួមនៃការសិក្សាក្នុងកម្មវិធីអប់រំបច្ចេកទេសនិងវិជ្ជាជីវៈ (១៥ ដល់ ២៤ឆ្នាំ)	%	០,០៣	២,៤	៤,៧	៧,០	៩,៤	១១,៧	១៤,០	១៦,៣	១៨,៧	២១,០	២៣,៣	២៥,៧	២៨,០	៣០,៣	៣២,៧	៣៥,០
	ប្រុស	%																
	ស្រី	%																
៤.៥ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ លុបបំបាត់គម្លាតយេនឌ័រនៅក្នុងវិស័យអប់រំ និងធានាការទទួលបានភាពស្មើភាពគ្នាក្នុងការអប់រំគ្រប់កម្រិត និងនៅក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈសម្រាប់ក្រុមជនងាយរងគ្រោះ រួមទាំងក្រុមជនដែលបាត់បង់សមត្ថភាពពលកម្ម ប្រជាជននិងកុមារដែលរស់នៅក្នុងស្ថានភាពងាយរងគ្រោះ	៤.៥.១ សន្ទស្សន៍យុគភាពយេនឌ័រនៃអត្រារួមនៃការសិក្សានៅមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ	សន្ទស្សន៍	១,១១	១,១០	១,១០	១,០៩	១,០៨	១,០៧	១,០៧	១,០៦	១,០៥	១,០៤	១,០៤	១,០៣	១,០២	១,០១	១,០១	១,០
	៤.៥.២ សន្ទស្សន៍យុគភាពយេនឌ័រនៃអត្រារួមនៃការសិក្សានៅមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ	សន្ទស្សន៍	១,០៨	១,០៧	១,០៧	១,០៦	១,០៦	១,០៥	១,០៥	១,០៤	១,០៤	១,០៣	១,០៣	១,០២	១,០២	១,០១	១,០១	១,០

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
៤.៦ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ ធានាថា យុវវ័យគ្រប់រូប និងសមាមាត្រភាគច្រើននៃប្រជាជនពេញវ័យ ទាំងបុរសនិងស្ត្រី សម្រេចបាននូវលក្ខខណ្ឌអក្ខរភាព។	៤.៦.១ អត្រាអក្ខរជនមនុស្សពេញវ័យអាយុ ១៥ឆ្នាំឡើង	%	៧៨,០	៧៩,៦	៨១,០	៨២,៥	៨៣,៩	៨៥,៤	៨៦,៩	៨៨,៣	៨៩,៨	៩១,២	៩២,៧	៩៤,២	៩៥,៦	៩៧,១	៩៨,៥	១០០
៤.a កសាងនិងធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងសម្ភារៈបរិក្ខារអប់រំ ដែលធ្វើឲ្យមានភាពប្រែប្រួលដល់កុមារអ្នកបាត់បង់សមត្ថភាពពលកម្មនិងយេនឌ័រ និងផ្តល់នូវសុវត្ថិភាព គ្មានអំពើហិង្សា មាន បរិស្ថាននៃការសិក្សាប្រកបដោយបរិយាបន្ននិងមានប្រសិទ្ធភាពសម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូប។	៤.a.១ សមាមាត្រនៃសាលាមត្តេយ្យសិក្សា សាលាបឋមសិក្សា និងសាលាមធ្យមសិក្សា ដែលមានឧបករណ៍ទឹកស្អាតសម្រាប់បរិភោគ	%	២៧,០	៣០,០	៣៤,១	៣៧,៦	៤១,១	៤៤,៧	៤៨,២	៥១,៧	៥៥,៣	៥៨,៨	៦២,៣	៦៥,៩	៦៩,៤	៧២,៩	៧៦,៥	៨០,០
	៤.a.២ សមាមាត្រនៃសាលាមត្តេយ្យសិក្សា បឋមសិក្សា និងមធ្យមសិក្សា ដែលមានបង្គន់អនាម័យប្រើប្រាស់	%	៥៧,០	៦០,២	៦៣,១	៦៥,៩	៦៨,៨	៧១,៦	៧៤,៤	៧៧,៣	៨០,១	៨៣,០	៨៥,៨	៨៨,៦	៩១,៥	៩៤,៣	៩៧,២	១០០
	៤.a.៣ ភាគរយនៃសាលាបឋមសិក្សានិងមធ្យមសិក្សាដែលមានជម្រាលសម្រាប់សិស្សពិការ	%	០	១,៣	២,៧	៤,០	៥,៣	៦,៧	៨០,០	៩,៣	១០,៧	១២,០	១៣,៣	១៤,៧	១៦,០	១៧,៣	១៨,៧	២០,០
៤.c ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ បង្កើនឲ្យបានច្រើនការផ្គត់ផ្គង់គ្រូបង្រៀន ដែលមានគុណភាព រួមទាំងតាមរយៈ កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ សម្រាប់ការបណ្តុះ	៤.c.១ ភាគរយគ្រូបង្រៀននៅសាលាមត្តេយ្យសិក្សា បឋមសិក្សាមធ្យមសិក្សា បឋមភូមិ និងមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ ដែលបានឆ្លងកាត់ការបណ្តុះបណ្តាលនិងវិក្រឹត្យការ	%	៩៩,០	៩៩,០	៩៩,០	៩៩,១	៩៩,២	៩៩,៣	៩៩,៣	៩៩,៤	៩៩,៥	៩៩,៦	៩៩,៦	៩៩,៧	៩៩,៨	៩៩,៩	៩៩,៩	១០០

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
បណ្ដាលគ្រូបង្រៀននៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា	៤.c.២ ភាគរយគ្រូមត្តេយ្យសិក្សាដែលមានគុណវុឌ្ឍិស្របតាមស្តង់ដាជាតិ	%	៥៦,០	៥៧,៦	៥៩,២	៦០,៨	៦២,៤	៦៤,០	៦៥,៦	៦៧,២	៦៨,៨	៧០,៤	៧២,០	៧៣,៦	៧៥,២	៧៦,៨	៧៨,៤	៨០,០
	៤.c.៣ ភាគរយគ្រូបឋមសិក្សាដែលមានគុណវុឌ្ឍិស្របតាមស្តង់ដាជាតិ	%	៦១,០	៦២,៩	៦៤,៩	៦៦,៨	៦៨,៧	៧០,៧	៧២,៦	៧៤,៥	៧៦,៥	៧៨,៤	៨០,៣	៨២,៣	៨៤,២	៨៦,១	៨៨,១	៩០,០
	៤.c.៤ ភាគរយគ្រូមធ្យមសិក្សាដែលមានគុណវុឌ្ឍិស្របតាមស្តង់ដាជាតិ	%	៣២,០	៣៤,៥	៣៤,១	៣៩,៦	៤២,១	៤៤,៧	៤៧,២	៤៩,៧	៥២,៣	៥៤,៨	៥៧,៣	៥៩,៩	៦២,៤	៦៤,៩	៦៧,៥	៧០,០
	៤.c.៥ ភាគរយគ្រូបង្រៀនដែលបានទទួលការបណ្ដុះបណ្ដាលវិក្រឹត្យការ	%	២,០	៣,៩	៥,៧	៧,៦	៩,៥	១១,៣	១៣,២	១៥,១	១៦,៩	១៨,៨	២០,៧	២២,៥	២៤,៤	២៦,៣	២៨,១	៣០,០
គោលដៅទី៥ : សម្រេចឲ្យបានសមភាពយេនឌ័រ និងពង្រឹងភាពអង់អាចរបស់ស្ត្រីនិងកុមារីគ្រប់រូប																		
៥.១ បញ្ចប់រាល់ទម្រង់នៃការរើសអើងប្រឆាំងនឹងស្ត្រីនិងកុមារី នៅគ្រប់ទីកន្លែង។	៥.១.១. ចំនួនច្បាប់ គោលនយោបាយ ផែនការនិងក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត សម្រាប់លើកកម្ពស់ការអនុវត្តនិងតាមដាន ត្រួតពិនិត្យការលើកកម្ពស់សមភាពយេនឌ័រនិងការមិនរើសអើងភេទ	ចំនួន	៥០ (២០១៦)	៥០		៥៥					៥៥					៦០		៦០

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
៥.២ លុបបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃអំពើហិង្សាលើស្ត្រីនិងកុមារី នៅទីសាធារណៈនិងទីកន្លែងឯកជននានា រួមទាំងការជួញដូរ ការធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទនិងអាជីវកម្មផ្សេងទៀត។	៥.២.១ សមាមាត្ររបស់ស្ត្រីនិងក្មេងស្រី ដែលមានអាយុ១៥ឆ្នាំឡើងដែលធ្លាប់ទទួលរងនូវអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ផ្លូវភេទ ឬផ្លូវចិត្ត ពីដៃគូបច្ចុប្បន្ន ឬអតីត ក្នុងរយៈពេល១២ខែចុងក្រោយ បែងចែកតាមទម្រង់នៃអំពើហិង្សានិងតាមអាយុ។	%	៣០,០ (២០១៦)	៣០,៨		៣០,០					២៨,០					២៥,០		២៥,០
	៥.២.២ សមាមាត្ររបស់ស្ត្រីនិងក្មេងស្រី ដែលមានអាយុ១៥ឆ្នាំឡើងដែលធ្លាប់ទទួលរងនូវអំពើហិង្សាលើ ផ្លូវភេទពីអ្នកមិនមែនជាដៃគូក្នុងរយៈពេល១២ខែ ចុងក្រោយ បែងចែកតាមតាមអាយុ។	%	០,១ (២០១៦)	០,១					០,០៨					០,០៦				០,០៥
៥.៣ លុបបំបាត់រាល់ទង្វើដែលមានគ្រោះថ្នាក់ ដូចជាការបង្ខំកុមារឲ្យរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងការធ្វើឲ្យមានរបួសស្នាមប្រដាប់បន្តពូជ។	៥.៣.១ សមាមាត្ររបស់ស្ត្រីអាយុពី២០ដល់២៤ឆ្នាំដែលបានរៀបការឬរស់នៅជាមួយគ្នាមុនអាយុ១៨ឆ្នាំ	%	១,៩ (២០១៦)	១,៩		១,៨					១,៧					១,៦		១,៦

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
៥.៤. ទទួលស្គាល់និងផ្តល់តម្លៃដល់ការងារផ្ទះដោយមិនមានកម្រៃ តាមរយៈ ការផ្តល់សេវាសាធារណៈ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងគោលនយោបាយគាំពារសង្គម និងលើកកម្ពស់ការរួមចំណែកទទួលខុសត្រូវឲ្យបានសមរម្យនៅក្នុងសង្គមគ្រួសារ និងសង្គមជាតិ។	៥.៤.១.ចំនួនវិធានការផ្លូវច្បាប់និងគោលនយោបាយដែលដោះស្រាយ និងទទួលស្គាល់នូវតុល្យភាពជីវិតនិងការងារ (ការងារផ្ទះនិងការងារថែទាំដែលមិនមានកម្រៃ) និងលើកកម្ពស់ការទទួលបាន កាន់តែច្រើននូវការងារសមរម្យសម្រាប់ស្ត្រី	ចំនួន	៥ (២០១៦)	៥		៧					៩					១០		
៥.៥ ធានាការចូលរួមពេញលេញនិងមានប្រសិទ្ធភាពរបស់ស្ត្រី និងមានឱកាសដូចគ្នាក្នុងភាពជាអ្នកដឹកនាំនៅគ្រប់កម្រិតនៃការធ្វើសេចក្តីសម្រេចក្នុងវិស័យនយោបាយ សេដ្ឋកិច្ច និងជីវិតជាសាធារណៈ	៥.៥.១ សមាមាត្រអាសនៈរបស់ស្ត្រីនៅក្នុងស្ថាប័ននីតិប្បញ្ញត្តិ	%	១៧,៨១ (២០១៦)	១៧,៨១		២៥,០					៣០,០					៣៥,០		៣៥,០
	៥.៥.២ សមាមាត្រស្ត្រីជារដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ និងអនុរដ្ឋលេខាធិការ	%	១៦,២៧ (២០១៦)	១៦,២៧		២១,០					២៦,០					៣១,០		៣១,០
	៥.៥.៣ សមាមាត្រនៃស្ត្រីជាសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់	%	១៦,៧៥ (២០១៧)		១៦,៧៥					២៥,០					៣០,០			៣០,០
៥.៦ ធានាការទទួលបានសុខភាពផ្លូវភេទ និងសុខភាពបន្តពូជ និងសិទ្ធិបន្តពូជជាសកលដូចបានឯកភាព ដោយផ្អែកលើកម្មវិធីសកម្មភាព	៥.៦.១ សមាមាត្រនៃស្ត្រីអាយុពី១៥ដល់៤៩ ឆ្នាំ ដែលសម្រេចចិត្តដោយខ្លួនឯងពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការប្រើប្រាស់មធ្យោបាយពន្យារកំណើត និងការថែទាំសុខភាពបន្តពូជ។	%	៥៧,៦ (២០១៦)	៥៧,០		៧៧,០				៧៩,០				៨១,០				៨៣,០

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
របស់សន្ធិសីទអន្តរជាតិស្តីពីប្រជាជននិងការអភិវឌ្ឍ និងផែនការសកម្មភាពទីក្រុងប៉េកាំង និងឯកសារពាក់ព័ន្ធនានា។	៥.៦.២ ចំនួនច្បាប់ គោលនយោបាយ ផែនការនិងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលធានាឲ្យស្ត្រីគ្រប់រូបមានលទ្ធភាពទទួលបានព័ត៌មានការអប់រំនិងសេវាសុខភាពបន្តពូជ និងសុខភាពផ្លូវភេទ។	ចំនួន	១០ (២០១៦)	១០		១២				១៥				១៨				២០
៥.c អនុម័តនិងពង្រឹងគោលនយោបាយនិងបទដ្ឋានគតិយុត្តនានាសម្រាប់លើកកម្ពស់សមភាពយេនឌ័រ និងបង្កើនភាពអង់អាចដល់ស្ត្រីនិងកុមារី នៅគ្រប់កម្រិត	៥.c.១. ចំនួននៃក្រសួងស្ថាប័នដែលមានប្រព័ន្ធតាមដាន និងវិភាជថវិកាសម្រាប់លើកកម្ពស់សមភាពយេនឌ័រនិងការពង្រឹងភាពអង់អាចដល់ស្ត្រី	ចំនួន			៣					៥						៩		៩
	៥.c.២ ចំនួនក្រសួងស្ថាប័ន ដែលបានអនុវត្តផែនការយុទ្ធសាស្ត្របញ្ជ្រាបយេនឌ័រ	ចំនួន		៦	៧	៦	៨	៩	១០	១១	១២	១៣	១៤	១៥	១៦	១៧	១៨	១៩
គោលដៅទី៦ : ធានាឲ្យមានទឹកនិងអនាម័យ និងការគ្រប់គ្រងទឹកនិងអនាម័យប្រកបដោយចីរភាព សម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូប																		
៦.១ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ សម្រេចនូវការទទួលបានសាកលកម្មនិងសមធម៌នូវសុវត្ថិភាពនិងសមស្របទឹកបរិភោគសម្រាប់ប្រជាជនទាំងអស់។	៦.១.១ សមាមាត្រនៃប្រជាជនកម្ពុជារស់នៅក្នុងតំបន់ទីប្រជុំជនដែលទទួលបានការប្រើប្រាស់សេវាផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្អាតប្រកបដោយសុវត្ថិភាព	%	៨៣,០ (២០១៦)	៨៣,៥	៨៤,០	៨៥,០	៨៧,០	៨៩,០	១,០	៩៣,០	៩៥,០	៩៧,០	១០០	១០០	១០០	១០០	១០០	១០០
	៦.១.២ សមាមាត្រនៃប្រជាជននៅតំបន់ជនបទដែលប្រើប្រាស់សេវាផ្គត់ផ្គង់ទឹកបរិភោគដោយសុវត្ថិភាព	%	១៦,០	១៦,០	១៨,០	២១,០	២៣,០	២៦,០	២៨,០	៣០,០	៣៣,០	៣៥,០	៣៨,០	៤០,០	៤២,០	៤៥,០	៤៧,០	៥០,០

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
៦.២ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ សម្រេចនូវការទទួលបានគ្រប់គ្រាន់និងសមធម៌នូវអនាម័យ សម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូប និងបញ្ចប់ការបន្ទោរបង់នៅក្រៅបង្គន់ផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើតម្រូវការរបស់ស្ត្រីនិងកុមារីនិងប្រជាជនដែលរស់នៅក្នុងស្ថានភាពងាយរងគ្រោះ។	៦.២.១ សមាមាត្រនៃប្រជាជននៅតំបន់ជនបទ ដែលប្រើប្រាស់សេវាគ្រប់គ្រងសេវាអនាម័យ រួមទាំង ឧបករណ៍លាងសម្អាតដៃ ទឹក និងសាប៊ូ	%	២៧,០	២៨,០	២៩,០	៣០,០	៣១,០	៣២,០	៣៣,០	៣៤,០	៣៥,០	៣៦,០	៣៨,០	៤០,០	៤២,០	៤៥,០	៤៨,០	៥០,០
៦.៣ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ ធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងគុណភាពទឹក ដោយកាត់បន្ថយការបំពុល លុបបំបាត់ការបោះបង់សម្រាម និងកាត់បន្ថយឲ្យនៅកម្រិតទាបបំផុតនៃការបោះបង់ចោលសម្ភារៈនិងសារធាតុជាតិគីមីដែលមានគ្រោះថ្នាក់ កាត់បន្ថយឲ្យនៅពាក់កណ្តាលសមាមាត្រនៃសំណល់រាវដែលមិនបានសម្អាតនិងបង្កើនឲ្យបានច្រើនវត្ថុធាតុដើមកកើតឡើងវិញ និងការប្រើប្រាស់ឡើងវិញប្រកបដោយសុវត្ថិភាពជាសកល។	៦.៣.១ សមាមាត្រនៃសំណល់រាវដែលបានសម្អាតប្រកបដោយសុវត្ថិភាព។	%	១២,០	១៥,០	១៩,០	១៩,០	២៣,០	២៣,០	២៧,០	២៧,០	៣១,០	៣៥,០	៣៥,០	៣៨,០	៣៨,០	៤២,០	៥០,០	

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
៦.៤ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ កាត់បន្ថយឲ្យបានច្រើននូវលំហូរហិរញ្ញវត្ថុនិងគ្រឿងសព្វាវុធខុសច្បាប់ ពង្រឹងការបានដូចដើមវិញ និងការទទួលបានមកវិញនូវអចលនទ្រព្យដែលត្រូវបានលួច និងប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអង្គការឧក្រិដ្ឋកម្មគ្រប់ទម្រង់	៦.៤.១ ត្រឹមឆ្នាំ២០២៥ ប្រជាជនកម្ពុជាគ្រប់រូបនៅទីប្រជុំជនទទួលបានទឹកស្អាតប្រើប្រាស់ប្រកបដោយចីរភាព គុណភាពល្អ និងតម្លៃសមរម្យ	%	៨៣,០ (២០១៦)	៨៣,០	៨៥,០	៨៧,០	៩០,០	៩៣,០	៩៥,០	៩៧,០	៩៨,០	៩៩,០	១០០	១០០	១០០	១០០	១០០	១០០
៦.a ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ ពង្រីកកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ និងគាំទ្រការកសាងសមត្ថភាពដល់បណ្ដាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍ ក្នុងកម្មវិធីនិងសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងទឹកនិងអនាម័យ រួមទាំងបច្ចេកវិជ្ជាប្រមូលទឹក បន្សាបទឹកប្រៃ ប្រសិទ្ធភាពទឹកសម្អាតសំណល់រាវ កែច្នៃនិងប្រើប្រាស់ឡើងវិញ។	៦.a.១ ទំហំហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងទឹកស្អាតនិងអនាម័យដែលជាផ្នែកនៃផែនការចំណាយសម្របសម្រួលដោយរដ្ឋាភិបាល ធៀបនឹង ផ.ស.ស.	% នៃ ផ.ស.ស.	០,១៤ (២០១៦)	០,១៤	០,១៣	០,១២	០,១១	០,១១	០,១០	០,០៩	០,០៩	០,០៨	០,០៨	០,០៧	០,០៧	០,០៦	០,០៦	០,០៦

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
គោលដៅទី៧ : ធានាឲ្យទទួលបានថាមពលដែលមានលក្ខណៈបច្ចេកទេសទំនើប ប្រកបដោយចីរភាព អាចជឿជាក់បាន និងមានតម្លៃសមរម្យ សម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូប																		
៧.១ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ ធានាការទទួលបានជាសាកលនូវសេវាថាមពលទំនើប អាចទុកចិត្តបាន និងតម្លៃសមរម្យ	៧.១.១ សមាមាត្រនៃប្រជាជនដែលទទួលបានអគ្គិសនីប្រើប្រាស់។	លាននាក់	៧,៧៤	៩,២១	៩,៤៩	៩,៧៧	១០,០៦	១០,៣៤	១០,៦៣	១០,៩២	១១,២១	១១,៥០	១១,៧៨	១២,៥	១២,៣៣	១២,៦១	១២,៩០	១៣,១៦
	៧.១.២ សមាមាត្រនៃប្រជាជនដែលពឹងផ្អែកជាចម្បងលើបច្ចេកវិទ្យានិងឥន្ធនៈស្អាត	លាននាក់	៦,១៦	៦,០៧	៦,០៧	៦,០៨	៦,០៩	៦,១០	៦,១០	៦,១២	៦,១៣	៦,១៥	៦,១៥	៦,១៦	៦,១៧	៦,១៨	៦,១៩	៦,២០
៧.២ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ បង្កើនចំណែកនៃថាមពលកកើតឡើងវិញក្នុងថាមពលចម្រុះជាសាកល	៧.២.១ សមាមាត្រនៃថាមពលកកើតឡើងវិញក្នុងថាមពលដែលប្រើប្រាស់សរុប។	Mtoe	២ ៣៧៥,៤	២ ៤៩៨,៦	២ ៦២១,២	២ ៧៥០,១	២ ៨៨៥,៥	៣០៣១,២	៣ ១៨៤,៥	៣ ៣៤៦,១	៣ ៥១៦,៣	៣ ៦៩៥,៧	៣ ៨៩២,៤	៤ ១០០,២	៤ ៣១៩,៩	៤ ៥៥២,១	៤ ៧៩៧,៧	៥ ០៦៦,២
៧.៣ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ បង្កើនទ្វេដងនៃអត្រាធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងនូវប្រសិទ្ធភាពថាមពលជាសកល	៧.៣.១ សមាមាត្រនៃថាមពលបឋមធៀបនឹងផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប	%	០,៣៩	០,៣៨	០,៣៧	០,៣៧	០,៣៦	០,៣៦	០,៣៦	០,៣៥	០,៣៥	០,៣៤	០,៣៤	០,៣៤	០,៣៣	០,៣៣	០,៣៣	០,៣២
គោលដៅទី៨ : ធានាកំណើនសេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយចីរភាពនិងបរិយាបន្ន មានមុខរបរពេញលេញនិងផលិតភាព និងមានការងារសមរម្យសម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូប																		
៨.១ ធ្វើឲ្យមានស្ថិរភាពកំណើនសេដ្ឋកិច្ចសម្រាប់មនុស្សម្នាក់ឲ្យស្របតាមលក្ខខណ្ឌជាតិ ជាពិសេសកំណើនផលិតផលក្នុងស្រុកសរុបប្រចាំឆ្នាំយ៉ាងតិច ៧% នៅកម្ពុជា។	៨.១.១ អត្រាកំណើនប្រចាំឆ្នាំផលិតផលក្នុងស្រុកសរុបពិត សម្រាប់មនុស្សម្នាក់	%	៧,០	៧,០	៧,០	៧,០	៧,០	៧,០	៧,០	៧,០	៧,០	៧,០	៧,០	៧,០	៧,០	៧,០	៧,០	៧,០

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
៨.២ សម្រេចឲ្យបានផលិតភាពសេដ្ឋកិច្ចកម្រិតខ្ពស់ជាងមុន តាមរយៈ ការធ្វើពិពិធកម្ម ការបង្កើនកម្រិតបច្ចេកវិទ្យានិងនវានុវត្តន៍ រួមទាំងតាមរយៈ ការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើតម្លៃបន្ថែមខ្ពស់ និងវិស័យនានាដែល ផ្តល់ការងារធ្វើច្រើន។	៨.២.២ អត្រាកំណើននៃការចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ការចុះបញ្ជីម៉ាក ការចេញវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ប្រភពដើមទំនិញដោយស្វ័យប្រវត្តិកម្ម																	
	៨.២.២.១ អត្រាកំណើននៃការចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ដោយស្វ័យប្រវត្តកម្ម	%	២២២,៣	១៦៥,៣	១៧៧,០៥	១៨១,៧៥	១៨៣,៣២	១៨៣,៨៩	១៨៦,៣៥	១៨៨,០២	១៨៩,៥៩	១៩១,១៦	១៩៣,៧៣	១៩៤,៣០	១៩៥,៨៧	១៩៧,៤៤	១៩៩,០១	២០០,៥៨
	៨.២.២.២ អត្រាកំណើននៃការចុះបញ្ជីម៉ាកដោយស្វ័យប្រវត្តកម្ម	%	២២៥,៤៧	១៨៧,១៧	១៩០៦៣	១៨៩,៨៥	១៨៩,៥៩	១៨៩,៣២	១៨៩,០៦	១៨៨,៨០	១៨៨,៥៤	១៨៨,២៧	១៨៨,០១	១៨៧,៧៥	១៨៧,៤៩	១៨៧,២២	១៨៦,៩៦	១៨៦,៧០
	៨.២.២.៣ អត្រាកំណើននៃការចេញវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ប្រភពដើមទំនិញដោយស្វ័យប្រវត្តកម្ម	%	២១០,០០	២២១,៩៣	១៩៩,៨៦	២១៧,១៣	២២២,៨៩	២២៨,៦៤	២៣៤,៤០	២៤០,១៦	២៤៥,៩២	២៥១,៦៧	២៥៧,៤៣	២៦៣,១៩	២៦៨,៩៥	២៧៤,៧០	២៨៩,៤៦	២៨៦,២២
	៨.២.៣ ការកែច្នៃឬអភិវឌ្ឍ ផលិតផល ទាំងទំនិញនិង សេវាកម្មឲ្យអស់សក្តានុពល តាមទស្សនាទាននៃការជំរុញចលនាភូមិ១ផលិតផល១																	

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
	៨.២.៣.១ ចំនួនប្រភេទផលិតផលទំនិញនិងសេវាកម្ម ដែលបានកែច្នៃឬអភិវឌ្ឍនិងបានបញ្ចូលទៅក្នុងការជំរុញចលនាភូមិ១ផលិតផល១	ចំនួនប្រភេទផលិតផល	៧៥ (២០១៨)			៧៥	១២៥	១៧៥	២០០	២២៥			៣០០					៥០០
	៨.២.៣.២ ចំនួនប្រភេទផលិតផលទំនិញនិងសេវាដែលបានកែច្នៃឬអភិវឌ្ឍហើយត្រូវបានលើកកំពស់ស្តង់ដាតាមទស្សនាទាន ភូមិ១ផលិតផល ១ ពីកម្រិតទាបទៅខ្ពស់	ចំនួនប្រភេទផលិតផល	៥០, (២០១៩)				៥០	៧៥	១០០	១២៥			២០០					៣៥០
៨.៣ លើកកម្ពស់គោលនយោបាយតម្រង់ទិសការអភិវឌ្ឍដែលគាំទ្រសកម្មភាពផលិតកម្មបង្កើតការងារសមរម្យសហគ្រិនភាពការកែច្នៃនិងនវានុវត្តន៍និងលើកទឹកចិត្តក្នុងការបង្កើតនិងកំណើនសហគ្រាសមីក្រូ តូច និងមធ្យម រួមទាំងតាមរយៈ ការទទួលបានសេវាហិរញ្ញវត្ថុ	៨.៣.១ អត្រាកំណើននៃចំនួនក្រុមហ៊ុនចុះបញ្ជីជាសមាជិកសភាពាណិជ្ជកម្ម	%																
៨.៩ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ បង្កើតនិងអនុវត្តគោលនយោបាយ សម្រាប់លើកកម្ពស់ទេសចរណ៍ប្រកបដោយចីរភាពដែលបង្កើតការងារនិងលើកកម្ពស់វប្បធម៌និង	៨.៩.១ ភាគរយនៃការរួមចំណែកដោយផ្ទាល់ពីវិស័យទេសចរណ៍ទៅក្នុងផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប	%	១២,៥ (២០១៦)	១២,៥	១២,៨	១២,៨	១៣,០	១៣,៥	១៣,០	១៣,០	១២,៨	១៣,០	១៣,០	១៣,០	១៣,០	១៣,០	១៣,២	១៣,៥
	៨.៩.២ សមាមាត្រនៃចំនួនកម្មករនិយោជិតធ្វើការក្នុងវិស័យទេស	%	៧,០ (២០១៦)	៧,០	៧,០	៧,០	៧,០	៧,៥	៧,៥	៧,៥	៧,៥	៧,៥	៨,០	៨,៦	៩,០	១០,០	១១,០	១១,០

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
ផលិតផលក្នុងស្រុក។	ចរណ៍និងចំនួនអ្នកធ្វើការសរុប																	
៨.a បង្កើនហិរញ្ញប្បទានសម្រាប់គាំទ្រវិស័យពាណិជ្ជកម្មសម្រាប់ប្រទេសកម្ពុជា រួមទាំងតាមរយៈក្របខ័ណ្ឌលើកកម្ពស់ការធ្វើសមាហរណកម្មសម្រាប់ជំនួយបច្ចេកទេសពាក់ព័ន្ធនឹងពាណិជ្ជកម្ម	៨.a.១ ការប្តេជ្ញា និងផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការសម្រាប់វិស័យពាណិជ្ជកម្ម។	%នៃ ផ.ស.ស.	០,០១៨ (២០១៦)	០,០១៨	០,០១៧	០,០១៦	០,០១៥	០,០១៤	០,០១៣	០,០១២	០,០១២	០,០១១	០,០១០	០,០០៩	០,០០៩	០,០០៨	០,០០៨	០,០០៨
គោលដៅទី៩ : កសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដែលធន់នឹងបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុ លើកកម្ពស់ឧស្សាហូបនីយកម្មប្រកបដោយចីរភាពនិងបរិយាបន្នទិងលើកកម្ពស់នវានុវត្តន៍																		
៩.១ អភិវឌ្ឍហេដ្ឋរចនាសម្ព័ន្ធដែលមានគុណភាព អាចជឿជាក់បាន ធន់នឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុនិងចីរភាព រួមទាំង ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធតំបន់និងឆ្លងកាត់ព្រំដែនប្រទេស ដើម្បីគាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចនិងលើកកម្ពស់កម្រិតជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជន ជាមួយនឹងការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើការទទួលបានដោយសមរម្យនិងសមធម៌សម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូប	៩.១.១ បរិមាណទំនិញឆ្លងកាត់ផែប្រចាំឆ្នាំ																	
	កំពង់ផែស្វយ័តក្រុងព្រះសីហនុ	ពាន់តោន		៤ ០៩០	៤ ២៩៤	៤ ៥០៩	៤ ៧៣៤	៤ ៩៧១										
	កំពង់ផែស្វយ័តភ្នំពេញ	ពាន់តោន		២ ០៩០	២ ៦០០	២ ៧៥០	២ ៨៨០	២ ៩៣០										
	៩.១.២ ចំនួនអ្នកដំណើរតាមអាកាស (ក្នុងស្រុកនិងអន្តរជាតិ)	នាក់	៦ ០៤២ ៤៨៤	៦ ៦២៤ ៨១៦	៧ ៣១០ ០៧៨	៨ ០៦៩ ២២៤	៨ ៩១០ ២៨៨	៥៩ ៨៤២ ១៨១	១០ ៨៧៤ ៧៨៥	១២ ០១៩ ០៥៩	១៣ ២៨៧ ១៥៦	១៤ ៦៩២ ៥៥១	១៦ ២៥០ ១៩០	១៧ ៩៧៦ ៦៤៧	១៩ ៨៩០ ៣០៣	២២ ០១១ ៥៣៩	២៤ ៣៦២ ៩៦០	២៦ ៩៦៩ ៦៣៣
	ផ្លូវ	នាក់	៤៣៦ ១៦៧	៤២៣ ៤៧៨	៤៣២ ៧៩៥	៤៤២ ៣១៦	៤៥២ ០៤៧	៤៦១ ៩៩២	៤៧២ ១៥៦	៤៨៣ ៥៤៣	៤៩៣ ១៥៩	៥០៤ ០០៩	៥១៥ ០៩៧	៥២៦ ៤២៩	៥៣៨ ០១០	៥៤៩ ៨៤៧	៥៦១ ៩៤៣	៥៧៤ ៣០៦
	ផ្លូវអាកាសអន្តរជាតិ	នាក់	៥ ៦០៦ ៣១៧	៦ ២០១ ៣៣៨	៦ ៨៧៧ ២៨៤	៧ ៦២៦ ៩០៨	៨ ៤៥៨ ២៤១	៩ ៣៨០ ១៨៩	១០ ៤០២ ៦៣០	១១ ៥៣៦ ៥១៦	១២ ៧៩៣ ៩៩៦	១៤ ១៨៨ ៥៤២	១៥ ៧៣៥ ០៩៣	១៧ ៤៥០ ២១៨	១៩ ៣៥២ ២៩២	២១ ៤៦១ ៦៩២	២៣ ៨០១ ០១៦	២៦ ៣៩៥ ៣២៧
	៩.១.៣ បរិមាណទំនិញដឹកជញ្ជូន(ក្នុងស្រុកនិងអន្តរជាតិ)	តោន	៣៧ ១៥០	៤៦ ៤៦១	៥៣ ៩៨៩	៦២ ៧៤៩	៧៣ ៩៤៣	៨៤ ៨០៣	៩៨ ៦០១	១១៤ ៦៥១	១៣៣ ៣២០	១៥៥ ០៣៤	១៨០ ២៩១	២០៩ ៦៦៦	២៤៣ ៨៣១	២៨៣ ៥៦៦	៣២៩ ៧៧៩	៣៨៣ ៥២៦
	បរិមាណទំនិញដឹកជញ្ជូនក្នុងស្រុក	តោន	២៥២	១៥៣	១៣២	១១៤	៩៩	៨៦	៧៤	៦៤	៥៥	៤៨	៤១	៣៦	៣១	២៧	២៣	២០
	បរិមាណទំនិញដឹកជញ្ជូនចេញចូលក្នុងប្រទេស	តោន	៣៦ ៨៩៨	៤៦ ៣០៨	៥៣ ៨៥៦	៦២ ៦៣៥	៧៣ ៨៤៤	៨៤ ៧១៨	៩៨ ៥២៧	១១៤ ៥៨៧	១៣៣ ២៦៤	១៥៤ ៩៨៦	១៨០ ២៤៩	២០៩ ៦៣០	២៤៣ ៨០០	២៨៣ ៥៣៩	៣២៩ ៧៥៦	៣៨៣ ៥០៦

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
៩.២ លើកកម្ពស់ឧស្សាហូបនីយកម្មប្រកបដោយបរិយាបន្ន និងចីរភាព និងត្រឹមឆ្នាំ ២០៣០ បង្កើនឲ្យបានច្រើន ឧស្សាហកម្មដែលរួមចំណែកបង្កើតការងារនិងផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប ឲ្យស្របតាមកាលៈទេសៈជាតិ និងបង្កើនការរួមចំណែកនេះទ្វេដង នៅក្នុងបណ្តាប្រទេសដែលមានការអភិវឌ្ឍតិចតួច។	៩.២.១ សមាមាត្រនៃចំនួននិយោជិតកម្ពុជាក្នុងវិស័យ សហគ្រាសកម្មន្តសាល ធៀបនឹងចំនួនការងារសរុបក្នុងប្រទេស។	%	១០ (២០១៦)	១០	១២	១៣	១៤	១៥	១៦	១៧	១៨	១៩	២០	២១	២២	២៣	២៤	២៥
៩.៥ លើកកម្ពស់ការស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ បង្កើនសមត្ថភាពបច្ចេកវិទ្យារបស់វិស័យឧស្សាហកម្មនៅគ្រប់ប្រទេស ជាពិសេស បណ្តាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍ ក្នុងនោះ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ លើកទឹកចិត្តនវានុវត្តន៍ និងបង្កើនចំនួននៃពលករ ស្រាវជ្រាវនិងការអភិវឌ្ឍក្នុងប្រជាជន ១លាននាក់ និងការចំណាយដល់ការស្រាវជ្រាវនិងការអភិវឌ្ឍផ្នែកសាធារណៈនិងឯកជន	៩.៥.១ សមាមាត្រនៃចំណាយលើការស្រាវជ្រាវនិងអភិវឌ្ឍធៀបនឹងផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប	%	០,១២ (២០១៦)	០,១២	០,១៣	០,១៤	០,១៦	០,២០	០,២៣	០,៣០	០,៤៤	០,៦៦	១,០០					

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
៩.aសម្របសម្រួលឲ្យមានការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដែលមានភាពបន្សាំ និងប្រកបដោយចីរភាពនៅក្នុង បណ្តាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍតាមរយៈ ការលើកកម្ពស់ការគាំទ្រហិរញ្ញវត្ថុ បច្ចេកវិទ្យានិងបច្ចេកទេសដល់បណ្តាប្រទេសនៅទ្វីបអាហ្វ្រិក បណ្តាប្រទេសដែលមានការអភិវឌ្ឍតិចតួច បណ្តាប្រទេសដែលពុំមានព្រំដែនជាប់សមុទ្រកំពុងអភិវឌ្ឍនិងបណ្តារដ្ឋដែនកោះ តូចៗកំពុងអភិវឌ្ឍ។	៩.a.១ ការគាំទ្រផ្លូវការសរុបពីអន្តរជាតិ(ជំនួយអភិវឌ្ឍន៍ផ្លូវការនិងលំហូរផ្លូវការផ្សេងទៀត) ដល់ការកសាងនិងជួសជុលហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ	% នៃផ.ស.ស.	១,៦៥ (២០១៦)	១,៦៥	១,៥៤	១,៤៤	១,៣៤	១,២៥	១,១៨	១,១១	១,០៤	០,៩៧	០,៩១	០,៨៥	០,៨០	០,៧៦	០,៧១	០,៦៨
៩.c បង្កើនឲ្យបានច្រើនការទទួលបានបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាននិងទូរគមនាគមន៍ និងខិតខំប្រឹងប្រែង ផ្តល់នូវការទទួលបានឲ្យបានសមរម្យនិងជាសកលនូវសេវាអ៊ិនធើណែតនៅប្រទេសកម្ពុជា ត្រឹមឆ្នាំ២០២០	៩.c.១ សមាមាត្រនៃប្រជាជនប្រើប្រាស់បណ្តាញអ៊ិនធើណែត (ចល័តនិងអចល័ត)	%	១៣៥,៣៥	១២៧,៤៤	១១៤,៧៤	១១៥,៨៩	១១៧,០៥	១២២,៩០	១២៤,១៣	១២៥,៣៧	១២៦,៦២	១២៧,៨៩	១២៩,១៧	១៣០,៤៦	១៣១,៧៧	១៣៣,០៨	១៣៤,៤១	១៣៥,៧៦

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
គោលដៅទី១០ : កាត់បន្ថយវិសមភាពនៅក្នុងប្រទេសនិងក្នុងចំណោមបណ្ដាប្រទេសនានា																		
១០.១ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ សម្រេចឲ្យបានចំណូលរបស់ប្រជាជនចំនួន ៤០% នៃប្រជាជនទាំងអស់ ដែលមានចំណូលទាបជាងគេនូវកំណើនជាបន្តបន្ទាប់ និងដោយចីរភាពក្នុងអត្រាខ្ពស់ជាងកម្រិតមធ្យមរបស់ជាតិ។	១០.១.១ អត្រានៃការចំណាយ/ការប្រើប្រាស់ ឬចំណូលរបស់គ្រួសារសម្រាប់មនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមប្រជាជន ៤០ភាគរយដែលមានចំណូលទាបជាងគេ ធៀបនឹងការចំណាយ/ការប្រើប្រាស់ ឬចំណូលមធ្យមរបស់ប្រជាជន។	%	៥,២០ (២០១៦)					៩,២០					១៤,២០					១៩,២០
១០.២ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ ផ្តល់ភាពអង់អាចនិងជំរុញបរិយាបន្នសង្គម សេដ្ឋកិច្ច និងនយោបាយ សម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូប ដោយមិនគិតពីស្ថានភាព អាយុ ភេទ ការបាត់បង់សមត្ថភាពពលកម្ម ពូជសាសន៍ ជនជាតិភាគតិច ជនជាតិដើម សាសនា ឬសេដ្ឋកិច្ច ឬស្ថានភាពផ្សេងទៀត។	១០.២.១ សមាមាត្រនៃប្រជាជនដែលរស់នៅក្រោម ៥០ភាគរយ នៃមេដ្យានចំណូល តាមអាយុ ភេទ និងជនពិការ	%	៥៣,១	៥១,៥				៤៥,៤					៣៧,៧					៣០,០
១០.៤ ឯកភាពលើគោលនយោបាយនានា ជាពិសេស គោលនយោបាយស្តីពីសារពើពន្ធ ប្រាក់បៀវត្សរ៍ ការគាំពារសង្គម និង សម្រេចឲ្យបានជាបន្តបន្ទាប់សមភាពច្រើនជាងមុន។	១០.៤.១.២ និវត្តជន និងជនបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ	ចំនួន	៥២ ២៧៤ (២០១៦)	៥២ ២៧៤	៥៤ ០៩២	៥៥ ៧០២	៥៧ ២៨២	៥៨ ៧៦២	៦០ ១៤២	៦១ ៤២២	៦២ ៦០២	៦៣ ៨០២	៦៤ ៩០២	៦៦ ០០២	៦៧ ១០២	៦៨ ២០២	៦៩ ៣២២	៧០ ៧៤២

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
១០.a អនុវត្តគោលការណ៍និងប្រព្រឹត្តកម្មពិសេសនិងដោយឡែកសម្រាប់បណ្តាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍជាពិសេសបណ្តាប្រទេសដែលមានការអភិវឌ្ឍតិចតួចឲ្យស្របតាមកិច្ចព្រមព្រៀងពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក។	១០.a.១ ចំនួនកិច្ចព្រមព្រៀងពាណិជ្ជកម្មជាមួយបរទេស	ចំនួន	២០	២១	១៩	២១	២២	២៣	២៤	២៤	២៥	២៦	២៧	២៧	២៨	២៩	៣០	៣១
១០.b លើកទឹកចិត្តចំពោះជំនួយអភិវឌ្ឍផ្លូវការ និងលំហូរហិរញ្ញវត្ថុរួមទាំងការវិនិយោគផ្ទាល់ពីបរទេស ដល់បណ្តារដ្ឋដែលមានតម្រូវការជាងគេ ជាពិសេសបណ្តាប្រទេសដែលមានការអភិវឌ្ឍតិចតួច បណ្តាប្រទេសនៅក្នុងទ្វីបអាហ្វ្រិក បណ្តារដ្ឋដែនកោះតូច ៗ ដែលកំពុងអភិវឌ្ឍ និងបណ្តាប្រទេសដែលពុំមានព្រំប្រទល់ជាប់សមុទ្រកំពុងអភិវឌ្ឍឲ្យស្របតាម ផែនការនិងកម្មវិធីជាតិនានារបស់ប្រទេសនីមួយៗ	១០.b.១ បរិមាណហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការសរុប សម្រាប់កម្ពុជា	លានដុល្លា	១ ៤២៥ (២០១៦)	១ ៤២៥	១ ៤២៥	១ ៤២៥	១ ៤២៥	១ ៤២៥	១ ៤២៥	១ ៤២៥	១ ៤២៥	១ ៤២៥	១ ៤២៥	១ ៤២៥	១ ៤២៥	១ ៤២៥	១ ៤២៥	១ ៤២៥

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
គោលដៅទី១១ : ធ្វើឲ្យទីក្រុង និងកន្លែងតាំងទីលំនៅថ្មីសម្រាប់ប្រជាជន មានលក្ខណៈ បរិយាប័ន្ន សុវត្ថិភាព ធន់នឹងបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុនិងចីរភាព																		
១១.៦ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ កាត់បន្ថយការបំពុលបរិស្ថានក្នុងមនុស្សម្នាក់នៅទីក្រុង រួមទាំងតាមរយៈការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើ គុណភាពខ្យល់ និងការគ្រប់គ្រងសំណល់នៅទីក្រុង និងតំបន់ផ្សេងទៀត។	១១.៦.១ បរិមាណសម្រាមសំណល់រឹងដែលបានប្រមូលបានជាប្រចាំនៅតំបន់ទីប្រជុំជនទីក្រុង និងត្រូវបានបញ្ចេញចោល ក្នុងតំបន់ទីប្រជុំជន និងនៅតាមទីក្រុង	លានតោន	១,២	១,២៥	១,២៨	១,៣០	១,៣៣	១,៣៥	១,៣៧	១,៤០	១,៤១	១,៤២	១,៤៣	១,៤៤	១,៤៤	១,៤៤	១,៥០	
	១១.៦.២ ភាគរយនៃការកាត់បន្ថយការប្រើប្រាស់ថង់ប្លាស្ទិច	%	១០,0	១០,0	១០,0	១០,0	២០,0	២០,0	២០,0	២៥,0	២៥,0	២៥,0	៣០,0	៣០,0	៣០,0	៣០,0	៣០,0	
	១១.៦.៣ ភាគរយនៃសំណល់រឹងត្រូវបានគ្រប់គ្រងតាមគោលការណ៍បច្ចេកទេស	%	៥០,0	៥០,0	៥០,0	៥០,0	៥៥,0	៥៥,0	៦០,0	៦០,0	៦៥,0	៦៥,0	៧០,0	៧០,0	៧០,0	៧៥,0	៧៥,0	
	១១.៦.៤ កម្រិតជាមធ្យមប្រចាំឆ្នាំនៃប៉ារ៉ាម៉ែត្រCO NO2 SO2 TSP PM2.5 and PM10	%	៤,0	៤,0	៤,0	៤,0	៤,0	៥,0	៥,0	៥,0	៥,0	៥,0	១០,0	១០,0	១០,0	១០,0	១០,	
គោលដៅទី១២ : ធានាឲ្យមានចីរភាពក្នុងទម្រង់នៃការប្រើប្រាស់និងផលិតកម្ម																		
១២.៤ ត្រឹមឆ្នាំ២០២០ សម្រេចឲ្យបានការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានល្អ ពាក់ព័ន្ធនឹងការបោះបង់ចោលសារធាតុគីមី	១២.៤.១ អត្រានៃការសាយភាយសារធាតុបំពុលសរីរាង្គមិនងាយបំបែកធាតុសាយភាយចូលទៅក្នុងបរិស្ថាន	%	0	0	0	២,0	២,0	៥,0	៥,0	៥,0	៥,0	៥,0	១០,0	១០,0	១០,0	១០,0	១៥,0	

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
និងសំណល់គ្រប់ប្រភេទតាមរយៈ ការកែច្នៃឡើងវិញ ឲ្យស្រប តាមក្របខ័ណ្ឌកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិ និង កាត់បន្ថយឲ្យបានច្រើននូវការបញ្ចេញសំណល់ទាំងនោះទៅក្នុងបរិយាកាស ក្នុងទឹក និងក្នុងដី ដើម្បីកាត់បន្ថយឲ្យនៅទាបបំផុតនូវផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាន លើសុខភាពប្រជាជននិងបរិស្ថាន។	១២.៤.២ ភាគរយនៃការកាត់បន្ថយការសាយភាយសារធាតុបារតសាយភាយចូលទៅក្នុងបរិស្ថាន	%	០	០	០	២,០	៣,០	៥,០	៥,០	៥,០	៥,០	៥,០	១០,០	១០,០	១០,០	១០,០	១៥,០	
	១២.៤.៣ ភាគរយនៃការ គ្រប់គ្រងសំណល់គ្រោះថ្នាក់ សំណល់ជីវសាស្ត្រ និងវិទ្យុសកម្ម	%	០	០	០	៣,០	៣,០	៥,០	៥,០	៥,០	៥,០	៥,០	១០,០	១០,០	១០,០	១០,០	១៥,០	
១២.៥ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ កាត់បន្ថយឲ្យបានច្រើនការបង្កើតសំណល់តាមរយៈការការពារ ការកាត់បន្ថយ ការកែច្នៃឡើងវិញ និងការប្រើប្រាស់ឡើងវិញ។	១២.៥.១ អត្រានៃការកែច្នៃឡើងវិញនូវវត្ថុធាតុដើមដែលបានប្រើប្រាស់	៣ន់តោន	១៦៣	១៦៣,៤	១៧៥,០	១៧៨,០	១៧៨,១	១៨០,០	១៩០,០	១៩៥,០	១៩៨,០	២០០,០	២១០,០	២១៥,០	២២២,០	២៣០,០	២៤០,០	
គោលដៅទី១៣ : ចាត់វិធានការជាបន្ទាន់ ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុ និងផលប៉ះពាល់របស់វា																		
១៣.១ ពង្រឹងសមត្ថភាពធន់ទ្រាំនិងភាពបន្សាំទៅនឹងគ្រោះធម្មជាតិនិងគ្រោះមហន្តរាយពាក់ព័ន្ធនឹងអាកាសធាតុ សម្រាប់គ្រប់ប្រទេស។	១៣.១.១ ភាគរយនៃឃុំ/សង្កាត់ងាយរងគ្រោះទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ	%	៤៧,០	៤៣,០			៣៩,០	៣៨,០			៣៥,០		៣២,០		៣០,០			២៥,០

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
១៣.២ បញ្ជ្រាបវិធានការឆ្លើយតបនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុក្នុងគោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការជាតិ	១៣.២.១ ភាគរយនៃការបញ្ចេញឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ពីសកម្មភាពកាត់បន្ថយ នៅពេលដែលប្រៀបធៀបចំហាក (សេណារ្យ៉ូ)បញ្ចេញឧស្ម័នតាមទម្លាប់	% (នៃការបញ្ចេញឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់)		៣,៥					១០					១៨				
	១៣.២.២ ភាគរយនៃការប្រែប្រួលចំណាយសាធារណៈសម្រាប់ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ	% នៃ ផ.ស.ស.		១,២	០,៩				១,៥					១,៧				
១៣.៣ លើកកម្ពស់ការអប់រំ ការយល់ដឹង និងសមត្ថភាពមនុស្សនិងស្ថាប័ន ស្តីពីការបន្ទុរបន្ថយការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ការបន្សាំ ការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ និងការការត្រៀមបង្ការជាមុន។	១៣.៣.១ កម្រិតស្ថាប័នដែលបានត្រៀមសម្រាប់ការឆ្លើយតបនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុដោយបង្ហាញជាភាគរយនៃសមត្ថភាពស្ថាប័នដែលបានបញ្ជ្រាបផ្នែកទាំងប្រាំនៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ	% នៃ សមត្ថភាព		២៧		៤៥			៥៧					៦៨				
	១៣.៣.២ ភាគរយនៃគ្រួសារកសិករដាំដុះដំណាំចិញ្ចឹមសត្វចិញ្ចឹមត្រីអ្នកនេសាទនិងប្រជាសហគមន៍មូលដ្ឋានដែលទទួលការផ្សព្វផ្សាយ និងបណ្តុះបណ្តាលទាក់ទងនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ	%	០,០៦ (២០១៦)	០,០៦	០,១២	០,១៨	០,២៤	០,៣០	០,៣៦	០,៤២	០,៤៨	០,៥៤	០,៦០	០,៦៦	០,៧២	០,៧៨	០,៨៤	០,៩០

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
គោលដៅទី១៤ : អភិរក្សនិងប្រើប្រាស់ប្រកបដោយចីរភាពនូវ មហាសមុទ្រ សមុទ្រ និងធនធានសមុទ្រ សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព																		
១៤.១ ត្រឹមឆ្នាំ២០២៥ ការពារ និងកាត់បន្ថយឲ្យបានច្រើនការបំពុលគ្រប់ប្រភេទនៅក្នុងសមុទ្រ ជាពិសេស ពីបណ្តាសកម្មភាពនានាដែលផ្តើមចេញពីលើដី រួមទាំង ការបំពុលដោយសំណល់ក្នុងសមុទ្រ និងអាហារបំប៉ន។	១៤.១.១ ភាគយនៃការកាត់បន្ថយការបំពុលសមុទ្រតាម រយៈសកម្មភាពអភិរក្សសមុទ្រ	%	៤០,០	៤០,០	៤០,០	៤០,០	៤០,០	៥០,០	៥០,០	៥០,០	៥០,០	៦០,០	៦០,០	៦០,០	៦០,០	៦០,០	៧០,០	
១៤.២ ត្រឹមឆ្នាំ២០២០ គ្រប់គ្រងឲ្យបានច្រើន និងការពារប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនៅក្នុង សមុទ្រ និងតាមឆ្នេរ ដើម្បីចៀសវាងផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាននានា រួមទាំង តាមរយៈការពង្រឹង ភាពធុនរបស់វា និងដំណើរការសកម្ម ភាពសម្រាប់ធ្វើឲ្យមានភាពដូចដើមវិញ ដើម្បីសម្រេចឲ្យបាននូវមហាសាគរដែលមានផលិតភាពនិងសុខភាព។	១៤.២.១ មុខងារនិងសេវាសំខាន់ៗរបស់ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីសមុទ្រនិងតំបន់ឆ្នេរត្រូវបានថែរក្សានិងស្តារតាមការចាំបាច់	%	៥០ (២០១៧)		៥០	៥០	៥០	៥៥	៥៥	៥៥	៦០	៦០	៦០	៦៥	៦៥	៦៥	៦៥	៧០
	១៤.២.២ ភាគរយនៃផ្ទៃដីព្រៃលិចទឹក និងព្រៃកោងកាង ដែលត្រូវបានដាំឡើងវិញនិងការពារ	%	៧,០ (២០១៧)	៧,០	១០,០	១៥,០	២០,០	២៥,០	៣០,០	៣៥,០	៤០,០	៤៥,០	៥០,០	៥៥,០	៦០,០	៦៥,០	៧០,០	៧៥,០
១៤.៥ ត្រឹមឆ្នាំ២០២០ អភិរក្សយ៉ាងតិច ១០% នៃតំបន់ឆ្នេរនិងតំបន់ក្នុងសមុទ្រ ឲ្យស្របគ្នានឹងច្បាប់ជាតិនិងអន្តរជាតិ និងផ្អែកលើព័ត៌មានវិទ្យាសាស្ត្រ។	១៤.៥.១ ភាគរយនៃទំហំតំបន់អភិរក្សជលផលទាំងតំបន់ឆ្នេរ និងទឹកសាប ដែលបានការពារ	%	២០ (២០១៦)	២០,០	២៥,០	៣០,០	៣៥,០	៤០,០	៤៥,០	៥០,០	៥៥,០	៦០,០	៦៥,០	៧០,០	៧៥,០	៨០,០	៨៥,០	៩០,០

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
១៤.៧ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ បង្កើនផលប្រយោជន៍ពីសេដ្ឋកិច្ចដល់បណ្តារដ្ឋដែនកោះតូចៗកំពុងអភិវឌ្ឍ និងបណ្តាប្រទេសដែលមានការអភិវឌ្ឍតិចតួច ពីការប្រើប្រាស់ធនធានក្នុងសមុទ្រ ប្រកបដោយចីរភាព រួមទាំងតាមរយៈ ការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយចីរភាពនូវការនេសាទ ជលវប្បកម្ម និងទេសចរណ៍។	១៤.៧.១ ភាគរយនៃតម្លៃរបស់ផលិតផលជលផលនិងវារីវប្បកម្មសមុទ្រធៀបនឹង ផ.ស.ស.	%	៧,៥ (២០១៦)	៧,៥	៧,៦	៧,៧	៧,៨	៧,៩	៨,០	៨,១	៨,២	៨,៣	៨,៤	៨,៥	៨,៥	៨,៥	៨,៥	៨,៥
១៤.b ផ្តល់នូវការទទួលបានធនធានសមុទ្រនិងទីផ្សារចំពោះអ្នកនេសាទជាសិប្បៈធុនតូច។	១៤.b.១ ភាគរយនៃធនធានសមុទ្រដែលអ្នកនេសាទខ្នាតតូចទទួលបាននិងលក់លើទីផ្សារមានស្ថិរភាព	%	៧០ (២០១៦)	៧០	៧០	៧០	៧០	៧០	៧០	៧០	៧០	៧០	៧០	៧០	៧០	៧០	៧០	៧០
គោលដៅទី១៥ : ការពារ ស្តារ និងជំរុញការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយចីរភាពនូវប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនៅលើដែនគោក គ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយចីរភាព ប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងខ្ទិនភាពដី បញ្ឈប់និងបង្វែរទិសនៃការសឹករេចរឹលគុណភាពដី និងបញ្ឈប់កុំឱ្យបាត់បង់ជីជាតិដីនិងជីវចម្រុះ																		
១៥.១ត្រឹមឆ្នាំ២០២០ ធានាការអភិរក្ស ការស្តារនិងការប្រើប្រាស់	១៥.១.១ ភាគរយនៃផ្ទៃដីគ្របដណ្តប់ដោយព្រៃឈើធៀបនឹងផ្ទៃដីសរុប	%	៤៨,៨ (២០១៦)	៤៨,៨		៤៨,១				៤៨,០				៤៩,០				៥០

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
ប្រកបដោយចីរភាពនូវប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីក្នុងទឹកសាបនៅដែនកោះនិងនៅលើគោក និងសេវាជាពិសេស ព្រៃឈើ ដីសើម ភ្នំ និងដីស្ងួត ឲ្យស្របតាមកតព្វកិច្ចក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិ។	១៥.១.២ ភាគរយនៃតំបន់ដែលមានជីវៈចម្រុះក្នុងទឹកនិងលើដីគោក ដែលគ្របដណ្តប់ដោយតំបន់ការពារនិងតំបន់អភិរក្សជលផល បែងចែកតាមប្រភេទនៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី	%	១០ (២០១៦)	១០,០	១២,០	១៥,០	១៧,០	២០,០	២៥,០	៣០,០	៣៥,០	៤០,០	៤៥,០	៥០,០	៥៥,០	៦០,០	៦៥,០	៧០,០
	១៥.១.៣ ផ្ទៃដីព្រៃឈើនិងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ប្រកបដោយចីរភាព	%	៥០ (២០១៦)	៥០				៩០				១៣០				១៧០		១៩០
១៥.២ ត្រឹមឆ្នាំ២០២០ លើកកម្ពស់ការអនុវត្តការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយចីរភាពនូវព្រៃឈើគ្រប់ប្រភេទ កាត់បន្ថយឲ្យបានពាក់កណ្តាល នូវការបំផ្លាញព្រៃឈើព្រៃឈើដែលបាត់បង់ និងបង្កើនឲ្យបានច្រើនជាសកលការដាំដើមឈើនិងការដាំព្រៃឈើឡើងវិញ។	១៥.២.១ ភាគរយនៃតំបន់ព្រៃឈើដែលទទួលបានការការពារនិងគ្រប់គ្រងប្រកបដោយចីរភាព	%	៤០,០ (២០១៧)		៤០,០	៤៥,០	៤៥,០	៦០,០	៦០,០	៦០,០	៦០,០	៦០,០	៦០,០	៦០,០	៦០,០	៦០,០	៦០,០	៦០,០
១៥.៣ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ ប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការបំផ្លាញព្រៃឈើ ធ្វើឲ្យដូចដើមឡើងវិញដីដែលបាត់បង់ជីជាតិ រួមទាំង ដីដែលទទួលផលប៉ះពាល់ពីវាល	១៥.៣.១ ផ្ទៃដីតំបន់ទេសភាពព្រៃឈើដែលបានស្តារពីផលប៉ះពាល់ដោយសារភាពរាំងស្ងួត ទឹកជំនន់ និងដែលបានបោះបង់ចោល	ពាន់ហិកតា	២០,០ (២០១៦)	២០,០				២៤,០				២៨,០				៣២,០		៣៤,០

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
របោឋានកម្មភាពរាំងស្ងួតនិងទឹកជំនន់ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវ ពិភពលោកដែលមានដីមិនមានការខូចខាត																		
១៥.៥ អនុវត្តចំណាត់ការចាំបាច់និងជាបន្ទាន់ដើម្បីកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានលើលំនៅឋានធម្មជាតិ កាត់បន្ថយឲ្យបានពាក់កណ្ដាលនូវការបាត់បង់ជីវៈចម្រុះ និង ត្រឹមឆ្នាំ ២០២០ ការពារនិងបង្ការការបាត់បង់ផុតពូជនូវប្រភេទរុក្ខជាតិ/សត្វដែលរងការគំរាមកំហែងជិតផុតពូជ	១៥.៥.១ ចំនួនផែនការសកម្មភាពសម្រាប់អភិរក្សប្រភេទសត្វព្រៃនិងរុក្ខជាតិជិតផុតពូជនិងមានដោយកម្រ ដែលត្រូវបានរៀបចំនិងអនុវត្ត	ចំនួនផែនការសកម្មភាព	១ (២០១៦)	១	៤	៧	១០	១៣	១៦	១៩	២២	២៥	២៨	៣១	៣៤	៣៧	៤០	៤៣
១៥.៧ អនុវត្តសកម្មភាពជាបន្ទាន់ដើម្បីបញ្ចប់ការបរបាញ់និងជួញដូរប្រភេទពូជ រុក្ខជាតិ និងពពួកសត្វដែលត្រូវបានការពារ និង ដោះស្រាយទាំងតម្រូវការនិងការផ្គត់ផ្គង់ខុសច្បាប់នៃផលិតផលសត្វព្រៃ។	១៥.៧.១ ចំនួនករណីល្មើសច្បាប់ក្នុងការបរបាញ់ ការជួញដូរប្រភេទសត្វព្រៃនិងប្រភេទរុក្ខជាតិខុសច្បាប់ ដែលត្រូវបានកាត់បន្ថយ	ករណី	១,៦០០ (២០១៦)	១ ៦០០	១ ៥៥០	១ ៥០០	១ ៤៥០	១ ៤០០	១ ៣៥០	១ ៣០០	១ ២៥០	១ ២០០	១ ១៥០	១ ១០០	១ ០៥០	១ ០០០	៩៥០	៩០០
១៥.៩ ត្រឹមឆ្នាំ២០២០ បញ្ចូលតម្លៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនិងជីវៈចម្រុះ ទៅក្នុងផែនការជាតិនិងផែនការមូលដ្ឋាន ដំណើរការនៃការអភិវឌ្ឍ	១៥.៩.២ ចំនួនគោលនយោបាយយុទ្ធសាស្ត្រ និងលិខិតយុទ្ធោបករណ៍ស្តីពីសេវាកម្មប្រពន្ធ័ អេកូឡូស៊ីត្រូវបានតាក់តែងនិងអនុវត្ត	ចំនួនគោលនយោបាយ						២		៣		៤		៥				

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
យុទ្ធសាស្ត្រនិងគណនេយ្យភាពសម្រាប់កាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ។																		
១៥.b គៀរគរធនធានឲ្យបានច្រើនពីគ្រប់ប្រភពនិងនៅគ្រប់កម្រិត ដើម្បីផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់គ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយចីរភាព និងផ្តល់នូវការឧបត្ថម្ភគ្រប់គ្រាន់ដល់ប្រទេសកម្ពុជា ដើម្បីអនុវត្តការគ្រប់គ្រងបានល្អប្រសើររួមទាំងសម្រាប់ការអភិរក្ស និងការដាំព្រៃឈើឡើងវិញ។	១៥.b.១ ទំហំហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការសម្រាប់ការអភិរក្សនិងការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយចីរភាពជីវៈចម្រុះ និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី។	% នៃផ.ស.ស	០,០៣៨ (២០១៦)	០,០៣៨	០,០៣៨	០,០៣៦	០,០៣១	០,០២៩	០,០២៨	០,០២៦	០,០២៤	០,០២៣	០,០២១	០,០២០	០,០១៩	០,០១៨	០,០១៧	០,០១៦
គោលដៅទី១៦ : លើកកម្ពស់សង្គមដែលមានសន្តិភាពប្រកបដោយបរិយាបន្ន ដើម្បីការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព ផ្តល់នូវការទទួលបានយុត្តិធម៌សម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូបនិងកសាងស្ថាប័នដែលមានប្រសិទ្ធភាព គណនេយ្យភាព និងបរិយាបន្ន នៅគ្រប់កម្រិត																		
១៦.៣ លើកកម្ពស់វិធានការច្បាប់ នៅកម្រិតជាតិនិងអន្តរជាតិ និងធានាការទទួលបានយុត្តិធម៌ស្មើភាពគ្នាសម្រាប់ប្រជាជនគ្រប់រូប	១៦.៣.១ សមាមាត្រនៃប្រជាជនដែលបានចូលរួមក្នុងការផ្សព្វផ្សាយច្បាប់	ក្នុង ១០០ ០០០នាក់	១,៤៨	៣,៧១	៣,៧៤	៣,៧៧	៣,៨២	៣,៨២	៣,៨៥	៣,៨៨	៣,៩១	៣,៩៤	៤,០	៤,០	៤,០៥	៤,០៨	៤,១១	៤,១៤
១៦.៧ ធានានូវការធ្វើសេចក្តីសម្រេចដោយមានការចូលរួមពីគ្រប់តំណាង ដោយមានការទទួលខុសត្រូវប្រកបដោយបរិយាបន្ននៅគ្រប់កម្រិត។	១៦.៧.១ សមាមាត្រនៃស្ត្រី ជាមន្ត្រីរាជការស៊ីវិលនៅតាមក្រសួងស្ថាប័ននានា	%	៤០,០ (២០១៦)	៤០,០	៤១,០	៤២,០	៤៣,០	៤៤,០	៤៥,០	៤៦,០	៤៧,០	៤៨,០	៤៩,០	៥០,០	៥០,០	៥០,០	៥០,០	៥០,០

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
១៦.៩ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ ផ្តល់អត្តសញ្ញាណបណ្ណ ដល់ប្រជាជនគ្រប់រូប រួមទាំង ការចុះបញ្ជី កំណេីត	១៦.៩.១ ភាគរយនៃ កំណើត ដែលទទួលបាន ការចុះបញ្ជីកំណើត និងទទួលបានសំបុត្រ កំណើត (៩០% នៅ ទូទាំងប្រទេសត្រឹម ឆ្នាំ២០២៤)	%										៩០	៩០	៩២	៩២	៩៤	៩៤	៩៥
គោលដៅទី១៧ : ពង្រឹងមធ្យោបាយអនុវត្តនានា និងបង្កើតភាពរស់រវើកនៃភាពជាដៃគូសកល សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព																		
ហិរញ្ញវត្ថុ																		
១៧.៣ កៀរគរធនធាន ហិរញ្ញវត្ថុបន្ថែមទៀតពី ប្រភពចម្រុះ សម្រាប់ ផ្តល់ដល់បណ្តាប្រទេស កំពុងអភិវឌ្ឍ។	១៧.៣.១ សមាមាត្រនៃ ហិរញ្ញប្បទានចម្រុះធៀប នឹង ផ.ស.ស.។	% នៃ ផ.ស.ស.	៧,៧៣៥ (២០១៦)	៧,៣៥	៦,៨៧	៦,៤២	៦,០០	៥,៦១	៥,២៦	៤,៩៤	៤,៦៤	៤,៣៦	៤,០៩	៣,៨២	៣,៥៩	៣,៣៨	៣,១៩	៣,០៣
បច្ចេកវិទ្យា																		
១៧.៦ លើកកម្ពស់ កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ជើង-ត្បូង កិច្ចសហ ប្រតិបត្តិការត្បូង-ត្បូង កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ តំបន់ត្រីកោណនិងកិច្ច សហប្រតិបត្តិការ អន្តរជាតិ លើនិងការ ទទួលបានវិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកវិទ្យានិងនវានុ វត្តន៍ និងលើកកម្ពស់ ការចែករំលែកការ យល់ដឹងស្តីពីទម្រង់ នៃការឯកភាពទាំងសង	១៧.៦.១ ភាគរយនៃ ប្រជាជន ដែលបានជាវ អ៊ីនធើណែតអចល័ត ជាប្រចាំក្នុងចំណោម ប្រជាជនសរុបបែងចែក តាមល្បឿន នៃអ៊ីនធើណែត	%	០,៥៥	០,៦៤	០,៧៤	០,៩៦	១,២៥	១,៦២	២,១១	២,៧៤	៣,៥៦	៤,៦៣	៦,០២	៧,៨៣	១០,១៨	១៣,២៤	១៧,២១	២២,៣៧

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
ខាង រួមទាំងតាមរយៈ ការធ្វើឲ្យប្រសើរឡើង ការសម្របសម្រួលក្នុង ចំណោមយន្តការដែល មានស្រាប់ ជាពិសេស ក្នុងកម្រិតសហប្រជា ជាតិ និងតាមរយៈ យន្តការសម្របសម្រួល បច្ចេកវិទ្យាសកល																		
១៧.៨ ត្រឹមឆ្នាំ២០២៧ ធ្វើប្រតិបត្តិការពេញ លេញ ធនាគារបច្ចេក វិទ្យានិងវិទ្យាសាស្ត្រ និង យន្តការកសាងសមត្ថ ភាពពី បច្ចេកវិទ្យានិង នវានុវត្តន៍ សម្រាប់ បណ្តាប្រទេសដែល មានការអភិវឌ្ឍតិចតួច និងលើកកម្ពស់ការប្រើ ប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាដែល មានសមត្ថភាព ជាពិ សេសបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌ មាននិងទូរគមនាគមន៍	១៧.៨.១ សមាមាត្រ នៃប្រជាជនដែលប្រើ ប្រាស់អ៊ិនធើណែត	%	៤៤,១១	៥១,៨៣	៥៤,៦៤	៥៥,១៩	៥៥,៧៤	៥៨,៥៣	៥៩,១១	៥៩,៧០	៦០,៣០	៦០,៩០	៦១,៥១	៦២,១៣	៦២,៧៥	៦៣,៣៨	៦៤,០១	៦៤,៦៥
ការកសាងសមត្ថភាព																		
១៧.៩ លើកកម្ពស់ ការគាំទ្រពីអន្តរជាតិ សម្រាប់ការអនុវត្តការ កសាងសមត្ថភាពដែល បានកំណត់ចំណុចដៅ	១៧.៩.១ ទំហំហិរញ្ញប្ប ទានកិច្ចសហប្រតិ បត្តិការបច្ចេកទេស (រួមទាំងកិច្ចសហប្រតិ បត្តិការជើង-ត្បូង ត្បូង- ត្បូង និងកិច្ចសហប្រតិ	% នៃ ផ.ស.ស.	១,៣១ (២០១៦)	១,៣១	១,២៣	១,១៥	១,០៧	១,០០	០,៩៤	០,៨៨	០,៨៣	០,៧៨	០,៧៣	០,៦៨	០,៦៤	០,៦០	០,៥៧	០,៥៤

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
និងមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងបណ្តាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍ ដើម្បីគាំទ្រផែនការជាតិ ក្នុងការអនុវត្តនូវគ្រប់គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព រួមទាំងតាមរយៈកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជើង-ត្បូង កិច្ចសហប្រតិបត្តិការត្បូង-ត្បូង និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការតំបន់ត្រីកោណ។	បត្តិការត្រីកោណ) ដែលបានសន្យាផ្តល់ដល់កម្ពុជា																	
	១៧.៩.២ ទំហំហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការដែលគាំទ្រគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចនិងការអភិវឌ្ឍដែលបានប្តេជ្ញាផ្តល់ឲ្យកម្ពុជាធៀបនឹង ផ.ស.ស	% នៃផ.ស.ស.	0,0៣ (២០១៦)	0,0៣	0,0២	0,0២	0,0២	0,0២	0,0២	0,0២	0,0១	0,0១	0,0១	0,0១	0,0១	0,0១	0,0១	0,0១
ពាណិជ្ជកម្ម																		
១៧.១០ លើកកម្ពស់ប្រព័ន្ធពាណិជ្ជកម្មចម្រុះដែលមានលក្ខណៈជាសកលមានមូលដ្ឋានច្បាប់ បើកទូលាយនិងសមធម៌ក្រោមអង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក រួមទាំងតាមរយៈការសន្និដ្ឋាននៃការចរចាក្រោមរបៀបវារៈទីក្រុងដាហាស្ទីពីការអភិវឌ្ឍ។	១៧.១០.១ ចំនួនច្បាប់និងបទដ្ឋានគតិយុត្តពាណិជ្ជកម្ម ដែលបានរៀបចំឡើងដើម្បីសម្រួលដល់អ្នកវិនិយោគនិងធុរជនក្នុងស្រុកក្នុងការធ្វើពាណិជ្ជកម្ម	ចំនួន	៧	៧	៧	៨	៨	៨	៩	៩	៩	១០	១០	១០	១១	១១	១១	១២
ភាពជាដៃគូចម្រុះដែលមានចំណែកពាក់ព័ន្ធ																		
១៧.១៧លើកទឹកចិត្តនិងលើកកម្ពស់ភាពជាដៃគូប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពក្នុងផ្នែក សាធារណៈ រវាងផ្នែកសាធារណៈនិងផ្នែកឯកជន និងជាមួយ	១៧.១៧.១ ទំហំហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការដែលត្រូវបានសន្យាផ្តល់ដល់ភាពជាដៃគូសង្គមស៊ីវិលធៀបនឹង ផ.ស.ស.	% នៃ ផ.ស.ស.	0,0១	0,0១	0,0១	0,0១	0,0១	0,0១	0,0១	0,00៩	0,00៩	0,00៨	0,00៨	0,00៧	0,00៧	0,00៦	0,00៦	0,00៦

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
សង្គមស៊ីវិល កសាងភាពជាដៃគូផ្អែកលើបទពិសោធនិងយុទ្ធសាស្ត្រផ្តល់ធនធានភាពជាដៃគូ																		
ទិន្នន័យ ការតាមដានត្រួតពិនិត្យ និងគណនេយ្យភាព																		
១៧.១៨ត្រឹមឆ្នាំ២០២០ លើកកម្ពស់ការគាំទ្រការកសាងសមត្ថភាពដល់បណ្តាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍ រួមទាំងដល់បណ្តាប្រទេសដែលមានការអភិវឌ្ឍតិចតួចនិង បណ្តារដ្ឋដែនកោះតូចៗកំពុងអភិវឌ្ឍ ដើម្បីបង្កើនឲ្យបានច្រើន ភាពអាចរកបានទាន់ពេលនៃទិន្នន័យដែលមានគុណភាពខ្ពស់ និងជឿជាក់បាន បំបែកតាមចំណូល យេនឌ័រ អាយុ ជាតិសាសន៍ ជនជាតិភាគតិច ស្ថានភាពនៃការផ្លាស់ប្តូរទីលំនៅ ការបាត់បង់សមត្ថភាពពលកម្មទីតាំងភូមិសាស្ត្រ និងលក្ខណៈផ្សេងទៀតដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងបរិការណ៍ជាតិ។	១៧.១៨.១ សមាមាត្រនៃសូចនាករអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពដែលបានបង្កើតឡើងនៅថ្នាក់ជាតិ បំបែកទៅតាមចំណុចដៅ ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានស្ថិតិផ្លូវការ។	សូចនាករ				៩៤												
	១៧.១៨.២ សមាមាត្រនៃចំណាយថវិកាសម្រាប់អនុវត្តផែនការយុទ្ធសាស្ត្រជាតិសម្រាប់អភិវឌ្ឍស្ថិតិ	%	០,២					០,៧					១,៥					២,០
១៧.១៩ ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០ កសាងដោយផ្អែកលើការផ្តួចផ្តើមដែលមានស្រាប់ដើម្បីអភិវឌ្ឍមធ្យោបាយវាស់វែងពីវឌ្ឍនភាពនៃការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព ដែល	១៧.១៩.១ ជំរឿនប្រជាជនរៀងរាល់១០ឆ្នាំម្តង	ចំនួនដង	១ (២០១៩)				១										១	

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
បំពេញផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប និងគាំទ្រការកសាងសមត្ថភាពស្ថិតិនៅក្នុងបណ្តាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍ។																		
គោលដៅទី ១៨ : បញ្ចប់ផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានរបស់មីន/សំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម និងជំរុញការសង្គ្រោះជនរងគ្រោះ																		
១៨.១ បោសសម្អាតផ្ទៃដីចម្ការមីន/ស.ផ.ស. ដែលបានដឹងឲ្យអស់ត្រឹមឆ្នាំ២០៣០	១៨.១.១ ផ្ទៃដីសរុបនៃការបោសសម្អាតមីននិងសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាមប្រចាំឆ្នាំ	ហ.ត.	១៨ ៥៣១	១៩ ០៨៧	១៩ ៦៥៩	២០ ០៤៩	២០ ៨៥៧	២១ ៤៨២	២២ ១២៧	២២ ៧៩០	២៣ ៤៧៤	២៤ ១៧៨	២៤ ៩០៤	២៥ ៦៥១	២៧ ៤២០	២៧ ១២៣	២៨ ០២៩	២៨ ៨៧០
១៨.២ កាត់បន្ថយគ្រោះថ្នាក់ដោយសារមីន/ស.ផ.ស. នៅតិចជាង ១០នាក់ក្នុងមួយឆ្នាំត្រឹមឆ្នាំ២០៣០	១៨.២.១ ចំនួននៃជនរងគ្រោះថ្នាក់ (ស្លាប់និងរបួស) ដោយគ្រាប់មីននិងសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម	នាក់	១១១	១០០	៩០	៨១	៧៣	៦៦	៥៩	៥៣	៤៨	៤៣	៣៩	៣៥	៣២	២៩	២៦	២៣
	១៨.២.២ ចំនួនភូមិដែលរងការគំរាមកំហែងដោយសារមីននិងសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាមទទួលបានសារអប់រំគ្រោះថ្នាក់ដោយសារមីននិងសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម	ភូមិ	៣០០	៣១៥	៣៣០	៣៤៧	៣៦៤	៣៨២	៣៣៨	២៧១	២១៧	១៧៤	១៤០	១១២	៩០	៧២	៥៨	៤៦
១៨.៣ លើកកម្ពស់សិទ្ធិនិងគុណភាពជីវិតរបស់ជនពិការដោយសារមីន/សំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាមឲ្យបានកាន់តែប្រសើរឡើង	១៨.៣.១ ចំនួនជនពិការដោយសារមីន/សំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាមទទួលបានការលើកកម្ពស់សិទ្ធិនិងគុណភាពជីវិត។	នាក់	២៨០	២៩៦	៣០៩	៣២៤	៣៤០	៣៥៧	៣៧៥	៣៩៤	៤១៤	៤៣៥	៤៥៧	៤៨០	៥០៤	៥២៩	៥៣៥	៥៨៣

ចំណុចដៅ	សូចនាករ	ឯកតា	២០១៥ ឆ្នាំគោល	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣	២០២៤	២០២៥	២០២៦	២០២៧	២០២៨	២០២៩	២០៣០
	១៨.៣.២ ចំនួនជនរងគ្រោះដោយសារមីន/សំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាមទទួលបានសេវាស្តារលទ្ធភាពពលកម្ម	នាក់	១ ៥០០	២ ៣០០	៣ ៥៧៧	៣ ៦៤៨	៣ ៧៣១	៣ ៧៨៥	៣ ៨៧១	៣ ៩៤៩	៤ ០២៧	៤ ១០៧	៤ ១៨៩	៤ ១៩១	៤ ២៧៤	៤ ៣៦០	៤ ៤៤៧	៤ ៥៣៦
	១៨.៣.២ ចំនួនជនរងគ្រោះដោយសារមីន/សំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាមទទួលបានសេវាឆ្លើយតបបន្ទាន់និងធាប់ហ៊ែសពីអាជ្ញាធរ មីន	នាក់	១០១	១២៣	១៣៧	១៣៩	១៤២	១៤៤	១៤៦	១៤៨	១៥០	១៥៣	១៥៤	១៥៩	១៦១	១៦៥	១៦៧	១៦៩

U N D P

unicef

UNFPA

The NGO Forum on Cambodia

HEINRICH BÖLL STIFTUNG CAMBODIA

Open Development Cambodia